

ספר

צאינה וראינה

עם

נופת צופים

חלק שני

ווילנא

ЦЕНА УРЕНА,

Переводъ Пятикнижіа на жаргонъ.
Съ прибавленіемъ „Науфетъ Цуфимъ“.

Съ Виленскаго изданія 1883 г.

Два тома въ трехъ частяхъ. Ч. II.

Доволено цензурою 9 ноября 1888 года Вильна.

В И Л Ь Н А.
Въ типографіи С. І. Фина, А. Г. Розенкранца
и М. Шрифцгетцера.
На Андскомъ переулкѣ домъ № 2508/12
1889.

ס פ ר

צאינה וראינה

על

חמשה חומשי תורה

עם

הפטרות וחמש מגילות ותרגום למגילות

בלשון אשכנזי עברי טייטש.

עשה האלף היקר החסד כמהו יעקב כמהו יצחק סק' יאנאווא

גם האבין סיד איצט ג'דרוקט גאך יעדער סדרה דעם הייליגן ספר

נופת צופים

דאס ער אזו ארויש גיקליבן פון זוהר הקדוש שיהנה הקדוש רשבי אללה

אין דיזער הדפסה איז צו גיקומען זייער פיל נייש וואס ווערן

אויס ג'רעכניגט אין דער הקדמה אויף דעם צווייטן זייט.

ווי לנא

בדפוס של ר שיי פין. ור איצ ראזענקראנג. ור מיט שריפטועמזער.

שנת תרמ"ט לפ"ק

אקורצע הקדמה.

דיזער ספר צאינה וראינה אדער מיימיש חובש איז זייער באוואוסט, און גער איז זייער פיל מאל גידרוקט גינארין, דאך איז אזוי איין צאינה וראינה נאך ביז איצט גיט גינען, אין דיזען מאל איז פאר מערסט און פאר בעסערט גינארין מיט זייער פיל גייש זייער גיימיגע:

א) מיר האבין נאך יעדער סדרה גישטעלט דעם ספר נופת צופים וואס ביז דיא צייט זיינען זייא גינען צווייא באזונדערע ספרים, אין פערשידענע בענדער, און איצט האבין מיר גידרוקט אלץ צו זאמען אין איין באנד צו פאר בעסערין און פאר גרינגערין דעם גוי.

ב) אלע פסוקים פון הנגדה, און גמרות, און זוהר הקדוש, און ראש גלייבין אלע לשון הקודש ווערמער, וואס ווערין גיבראכט סייא אין מיימיש חובש און סייא אין נופת צופים, האבין מיר אלץ גידרוקט מיט גקורות.

ג) גם האבין מיר בייא יעדן חודש גידרוקט איין לוח אויף פופציג יאָהר, מען זאל ווישין ווען עש גיפאלט דער מולד, און וועלכער טאג איז ראש חודש, און ווען עש גיפאלט יום טוב, הנזכה, פורים, תעניתים, חמשה עשר, ליג בעומר, און ארבע פרשיות, גם וועלכע סדרות לייגענט מען צו זאמען, און ווען באזונדער, און אלס דייטליך אויף עברי מיימיש.

ד) מיר האבין גידרוקט אלע ציורים, וואס זיינען גידרוקט גינען פון אלע מאל.

ה) גם דיא הדפסה בבבל איז זייער שיין, מיר האבין יעדער עמוד גידרוקט אין צווייא שפאלטן, אין שכמאלע שורות, כדי עש זאל זיין לייכט צו לייגען, און גוטין פאפיר. מיר האבין אז דער צאינה וראינה וועט אלעמען גיפעלין זיין.

המודפסים.

שיר השירים

ועתה נתחיל חמש מגילות בעזרת עושה גבורות

עֲרֹשְׁתִּי אֵינִי מְלֵכָה גִּיּוּעֵן דָּד נֶאֱדָה אִיז עַר גִּיבְלִיבֵן
אֵינִי בְּעַמְלָר אֲנִי אִיז שׁוֹיִן אֵיִיבִיג צו וִינִי מְלוֹכָה
גִּיט גִּיקוּסֵן דְּרִיִּי נְעַמְעֵן הָאֵט עַר גִּיהָאֵט יִדִּיהִי
קָהֶלֶת שְׁלֵמָה אֲנִי דְרִיִּי סְפָרִים הָאֵט עַר גִּיטֵאֲכֵט
מִשְׁלִי שִׁיר הַשִּׁירִים אֲנִי קָהֶלֶת אֲשֶׁר לְשֵׁלֵמָה דָּאֵט
אִיז דָּאֵט גִּיזֶאֱנִי וְהָאֵט שְׁלֵמָה הָאֵט גִּילֹזִיבֵט צו
גָּאֵט וְהָאֵט דְּעַר שְׁלוֹם אִיז וִינִי דָּאֵט עַר מֵאֲכֵט
צְוִישִׁין אֲלֵעִי שְׁלוֹם דְּעַר דִּי צִין אֲנִי דִי לְפָנָה אֲנִי

ד'א

שִׁיר הַשִּׁירִים דְּעַר יִלְקוּט זֶאֱנֵט אֲלֵעִי מַעֲשִׂים פִּין
שְׁלֵמָה וִינִי גִּיּוּעֵן אִין דְּרִיִּי גִּישְׁמָאֵלֵט רַבִּי
יְהוּדָה זֶאֱנֵט שְׁלֵמָה אִיז צוֹם עֲרֹשְׁתִּי אֵינִי מְלֵכָה
גִּיּוּעֵן אֲנִי דְּעַר נֶאֱדָה הָאֵט אִים דְּרִיִּי אֲשְׁמַדָּאִי אִין
אֵינִי וְוִיִּט לֶאֱנֵד פֶּאֶר וְוֶאֶרְפִּין וְוֶאֵט סְעֵן הָאֵט
אִים דְּאֶרְטִין גִּיט גִּיקַעֲנֵט אֲנִי עַר אִיז גִּיּוּעֵן אֵינִי
בְּעַמְלָעַר אֲנִי דְּעַר נֶאֱדָה אִיז עַר וְוִידֵר אֵינִי מְלֵכָה
צְוִישִׁין אֲנִי רַבִּי הַנִּינָא זֶאֱנֵט שְׁלֵמָה אִיז צוֹם

לד

שיר השירים

די שמערן גייען אין הימיל אונ עש שוט אונד
 דעם אנדערן קיין שארין ניש אונ עש ניש רעגן
 אונ האגיל פון וואשר אונ דונערין אונ בליצין
 פון פייער אונ זיי גייען מיט אונאנד אונד דער
 וועלט אונ דאש וואשער פאר לעשט ניש דאס
 פייער יאשי מן שיקות יהיה רבי יוחנן זאגט איין
 מלאך איז גינאנגן אויף דעם פארג סיני אז מען
 האט די תורה געגעבן אונ גאט האט גזאגט אזוי
 ה' אליהו איז דער מלאך גינאנגן צו אומליכן פון
 ישראל אונ זאגט זייט מקבל וואש גאט האט
 גיזאגט אונ פו שמיט וואש ער וויל האבן מיט
 דעם ריידן האט דער ישראל געענטפערט איך
 וואלט גערין פאר שמיין וואש גאט זאגט אונ
 וואלט גערין מקבל גרוען וואש גאט שוט גיביסן
 אזו פאלד האט דער מלאך דעם ישראל גימאן
 קושין אונ דעם דיבור איזי ה' אליהו וואש דיא
 ישראל האבן גיהערט פון גאט אליין האבן זיי
 ניש פו געסן אבער די איבעריגע דברות וואס
 זיי האבן גיהערט פון משה האבן זיי פו געסן
 אזו האבן זיי גיזאגט צו משה ווער וואלט דאש
 גאט זאל זיך נאך איין מאל צו אונן פאנווייזן
 אונ זאל מיט אונן נאך איין מאל ריידן דאש
 סיד זאלן אונזער לערנן ניש פאר געסן דאש
 מינגט דער פסוק יאשי מן שיקות יהיה דאש גאט
 אליין זאל מיט אונן ריידן האט משה געענטפערט
 צו ישראל דאש קאן ניש זיין אויף דעם פארג
 סיני נאר אז משיח נועט קומען אזו נועט זיך
 גאט פאנווייזן אונ נועט אליין תורה לערנן מיט
 ישראל אונ זיין וועלן זייער לערנען ניש פאר
 געסן אזו וויר אין פסוק שמיט נתיי את היתה
 בקרבם ועל לשם אהבה איך וועל געבן מיין
 תורה צווישן זיי אונ אויף דעם מאביל פון זייער
 הארץ וועל איך זיין אויף שרייבן דאס זיי וועלן
 דיא ניש פאר געסן פו סינים ריידן מוז דיין תורה
 איז בעסר פון גוטן וויין אונ דרום גלייכט ער
 די תורה צו וויין דאש אזו וויר וויין מוז מען
 האלטן אין ערענע בליס אונ אין זילבערנע
 ארע זיין גילדערנע בליס ווערט ער וזיער אזו
 אויף קען זיך די תורה ניש האלטן נאר בייא
 דעם וואש האלט זיך גידעריג אזו וויר ערד
 אבער דר וואש האלט זיך הויך ווערט די תורה
 פון אים אפ גימאן לבית שפעה ער גלייכט די תורה
 צו בוים אייל אזו וויר בוים אייל איז איין רפואה
 צום גוף אונ מאכט לויטער דאש פנים אזו אויך

דער וואש לערנט תורה איז זיין זע אים איין
 רפואה צו זיין גוף אונ מאכט אים לויטער דאס
 פנים אונ אזו וויר בוים אייל ווען מען נקט אים
 אין וואשער בלייבט ער פון אויבן אזו אויך
 דער וואש האט געלערנט תורה אונ איז פול
 מיט תורה את דעם דברים בטלים ניש פון אים
 אזו פול תורה ארויש וויר פיר דברים בטלים
 וואש ער האט גרעמט משנה אחרת גרעה דער
 ולקוט שרייבט רבי פאר זאגט אויף דעם פארג
 סיני האט גאט גיזאגט צו ישראל בריינגט מיר
 איין ערב דאש איר נועט די תורה האלטן אזו
 וועל איך אייך די תורה געבן האבן די ישראל
 געענטפערט מיר וועלן געבן אברהם יצחק ועקב
 צו ערבים האט גאט גזאגט אברהם וויל איך ניש
 וויל ער האט גיזאגט בפה אבי מיט וואש וועל
 איך וויסן דאש מייע קינד וועלן יאשגן דאס
 לאנד אונ האט ניש גילויבט וואש גאט האט
 אים צו גיזאגט אונ יצחק וויל איך אויך ניש
 פאר קיין ערב וויל ער האט ליב גיהאט צו עשו
 אזו וויר אין פסוק שמיט נתיי את היתה
 בקרבם וויל איך אויך ניש פאר קיין ערב וויל ער
 האט גזאגט נתיי את היתה בקרבם וויל ער
 מיין וועג פון גאט דאש גאט זעהט ניש מייע
 וועגן האבן די ישראל גיזאגט אונזערע קינד
 וועלן פאר אונן ערב זיין האט גאט גיזאגט די
 וועל איך אן געסען פאר ערבים אונ וויר פאלד
 די ישראל האלטן ניש די תורה מוזן די קינד
 ליידין וסורים פו זייערע פאטער אונ גאט זאגט
 ניש דאש אליין דאש זייערע קינד מוזן ליידין
 נאר פביכול איך אליין מוז אויך דורך דעם
 שארין האבן רען ווען איך וועל שייטן די קינד
 ווער נועט דאך זאגן פרכו אונ אמן יהא שמיה
 רבא וואש די קינד זאגן אין שול אזו וויר דר
 פסוק זאגט נתיי את היתה בקרבם וויל ער
 די ישראל שולסט פאר געסן די תורה פון זיין
 גאט וועל איך גאט פאר געסן זיינע קינדער
 אזו וועלן זיי גישטראפט ווערין אונ דר פסוק
 זאגט נם איי בלומר איך גאט האב אויך דורך
 דעם שארין הייאני ספלה דרבי דאש איז שייטש
 גאט האט די נביאים גיבראכט אין הימיל אונ
 האט זיי אלץ גיוויזן צו אליהו האט גאט גיוויזן
 די דברים פון דעם הימיל אונ דאש אין די טעג
 פון משיח נועט זיין איין שור הקב אונ איין
 לוחן צו יחזקאל האט גאט גיוויזן די מרובה
 דאש

ראש איז דר נסא הקבוד אונ אויף צו אנדרע
 גביאים האט ער זיי גיוויזן * שחורה אני ונאיה די
 ישראל ואנן האמשע איה בין גיווען שנוארץ
 אין מצרים אונ בין גיווען פר שמרט מיט לויס
 פון די ציגל ארבעטן בין איה אבר ווייס גיווארן
 מיט זילבער אונ גאלד וואש איה האב פיי די
 מצרים גינאמען פיי דעם ים אונ ווען איה בין
 איין גאנצע וואף שנוארץ פון דר ארבעט אונ
 פון דעם האנדל בין איה אבר שיון אום שבת
 קאחלי גר ער גלייבט די תלמודי חכמים צו די
 גיצעלטין פון די סאמערין ראש וייר זייגן פון
 אויש ווייניג באהאנגן מיט שנוארצע אום הייג
 אבר אינעווייניג לויכטין זיי מיט אכנים טובות
 אזו אויף זייגן די תלמודי חכמים ראש זייער
 פנים איז שנוארץ פון פיל תורה לערנן אבער
 אין זייער הארץ זיינען זיי פול מיט משנחות אונ
 מדרשים וואש לויכטין אזו וייר אכנים טובות
 איז לא גנאבי ביזו דער נקוט שרייבט פאט האט
 גיוויזן צו משה אלע כהונות אונ פרנסים וואש
 זועלן זיין אויף דער וועלט ביז אין די טעג פון
 משיח לספי' גרנבי פריה דיא פסיקתא רפתי
 שרייבט פון וועגן רבי שמעון די איגרון פון דעם
 ים האבין איין גישטאלט גיהאט וויא פערד
 גקבות אונ די מצרים האבין גיהאט פערד זכרים
 אזו זיינען זיי נאך גילאפין נאך די איגרון דען
 זיי האבין גימיינט ראש איז פערד גקבות דורה
 דעם זיינען זיי אלע אין ים דר סרנגין גיווארן
 אזו וייר אין פסוק שמיים סם ויחבב דעה בים דאס
 פערד מיט זיין רייסער האט נאט גיווארפן אין
 ים זיי לנדו בחיים דר נקוט שרייבט פון וועגן
 רבי יהושע פון איטליכן דבור וואש גאט האט
 גזאגט אויף דעם בארג סיני איז פול גיווארין
 די גאנצע וועלט מיט איין ריח פון נוסע בשמים
 אונ אויב דו וועסט פרעגן ווען די וועלט איז
 פול גיווארין מיט איין גוסיין ריח פיי דעם ערשטן
 דבור וואז איז אהין נקומן דר ריח פון די איברגע
 דברות * עס איז נקומן איין ווינט אונ האט דעם
 ריח פון דעם ערשטן דבור אונעק גיטראגן אין גן
 עדן אונ אז נאט האט דעם אנדערן דיבור גזאגט
 איז די וועלט וידער פול גיווארן מיט איין גוסיין
 ריח אונ דר ווינט האט אים וידער אין גן עדן
 אונעק גיטראגן אונ אזו אויף בייר איטליכין
 דיבור אויף זאגט רבי יהושע פון איטליכן דיבור
 וואש נאט האט גזאגט איז אויש גינאנגען די

נשמות פון ישראל אזו איז ניקומען דר מויא
 וואש וועט די מתים לעבעדיג סאכין אין די מעג
 פון משיח אונ האט די ישראל בייר דעם בארג
 סיני לעבעדיג ניקאכט צענד ימים דיא ישראל
 זיינען גינליכין צו איין מויב אזו וייר איין מויב
 גייט ניש אין דעם מויבין שלאק פון דר חברה
 אזו אויף די תלמודי חכמים זעגן זוף ניש איינר
 אויף דעם אנדערניש ארט דען אימליכער דר
 קענט זיין ארט וואש איז צו אים ראוי נאך איין
 פלשט איז אזו וייר אמויב ווען מען וויל זיא קוילין
 שטרעקט זיא אליין אויש איר האלד אונ צאפילט
 ניש אזו אויף זיינען ישראל אין פאר צייטיגן
 גלות האבן זיי זייער האלד אויש גישטרעקט
 צו מקבל זיין יסורים * קודת פניו אהים די גמרא
 זאגט אין מסכת יומא עש איז גיווען איינער
 וואש האט גיהייסן ניקנור ראש ער איז גינאנגן
 קיין אלכסנדריה של מצרים צו בריינגן ברעסר
 צו סאכין מויערין אין בית המקדש אונ אז ער
 איז גיין אהיים אויף דעם ים האבין זוף אויף
 גיהויבן גרושע איגרון אונ האבין גיוואלט דיא
 שיה דר סרניקען האט ער גינאמען איין ברעם
 אונ האט זיא גיווארפן אין ים אבער ער איז ניש
 גישטילט גיווארין האבן די לייט פון דר שוף
 גיוואלט נאך ברעסער אין ים אריין ווארפן צו
 גרינגער סאכין די שוף האט ניקנור אן גיהויבן
 צו וויינען אונ זאגט ווארפט מיך אויף מיט די
 ברעסער אין ים עש איז מיר ברעסער דר מויט
 אזו באלד איז דר ים גישטילט גיווארין אבער
 פון דעשט וועגן האט ער זוף קיצער גיווען אויף
 דר ברעט וואש ער האט אריין גיווארפן אונ אז
 ער איז ניקומען אויף דר יבשה האט ער דער
 זעהען ראש די ברעט איז ניקומען צו שווימען
 אמייל חכמים זאגן איין באשעפענעש איז אין
 ים ראש ער האט גבראכט די ברעט צום בארמין
 אזי תכנה משה דר סדרש שוחר טוב שרייבט
 די חכמים זאגן די ערד האט דעם פסוק גזאגט
 איה ערד האב איין פקדון בייר מיר ראש אלע
 מויטע לייט זייגן אין מיר באהאלטן אונ דרום
 בין איה גיליבט צוא נאט אונ ווען נאט וועט
 פאנערין די מויטע וועל איה זייר וידער אום
 קערין אין די טעג פון משיח אונ איה וועל דענקט
 מאל פריש אונ שיון זיין אזו וייר איין רוח אונ
 וועל שירה זאגן אזו וייר אין פסוק שמיים מננה
 הארץ וסרת שבעי פון די עקן פון דר ערד האבין

סיר גיהערט איין גמאנג פון שירזה אויך זיינען
די ישראל גנליכין צו איין רזי אזו וויא איין רזי
האמשע ויא שמיים צווישן דערנער אזו זיא
דאך זיער שוין אונ ווערט דר קענט צווישן די
דערנער כחית בעצי מער בן דוד בן מנחם ער
גלייכט די ישראל צוא איין עפול בוים וואש
וואקסט אין וואלד ראש ער וואקסט אין חודש
סיון אזו האבין ישראל די תורה מקבל גיווען
אין חודש סיון ודיו פסוק להכי ראש איי גימיונט
דר מן איי גיווען זיס צו מיין גומען דען דר מן
האט אין זיך גיהאט פינה הגנערט אונ זעקס
אונ פערציג מעטים אזו וויא ראש ווארט פסוק
באמערעט גביני אל בית הנו ער גלייכט די תורה
צו וויין אזו וויא וויין מער מען שרינקט מער
ווייל מען נאך אזו איי אויך די תורה מער מען
לערניט ויא מער ווייל מען זיא נאך לערנען נאך
אייין פלשט איי אזו וויא וויין ווען דער מענטש
שרינקט אים ווערט ער דער קענט ראש ער
האט וויין גיטרונקען ווייל ער רעט פיל אונ זאגט
אויש פיל סודות אזוא אויך אזו דיא תורה
דער וואש לערינט זיא ווערט דער קענט דורך
זיינע רייד ראש ער האט תורה גלערניט ודלו
גלי אהיה רב אחא זאגט אפילו איין עם הארץ
וואש קאן ניט רעכט קיין עברי אונ היפט
איבער זאגט גאט ראש איי אויך פאר סיר
גלייכט ווען ער ליענט אין דר תורה גלייך
וויא עש וואלט גלשמאן ודלו ראש איי שייטש
זיין אייבר היפין פון דאנן קען מען זעהן דאס
אימליכער מענטש מוז תורה לערנען האמשע
ער קען ניט איי ראש אויך גלייכט צוא גאט
ווען זיין פונד איי פון נאמש וועגן קיל דודי הנה
יהי רב יהודה זאגט אז משה איי גיקופן צוא
ישראל אונ האט גזאגט די גאולה איי גיקומען
צוא ארויש גיין פון מצרים האבין דיא ישראל
געענטפערט סיר האבין גזאלט די מצרים דינען
סיר הונדרט יאר אונ אייזנר דינן סיר נאר צוויי
הונדרט אונ זעהן יאר האט משה געענטפערט
ווען גאט וויל אייך אויש לייזן טוט ער איבער
היפין די צייט אונ זעהט ניט אויף די השבנות
פון דעם גלות יצתי כחגי סלמי גביני את משה
שמיני את קצו וויין סיר דיא תורה וואש דוא
האסט אליין גזעהען אין ספרים אונ מאך סיר
דערין די תורה וואש דו האסט גיהערט פון איין
אנדערש פול ראש ער האט מיט דיר גלערניט

זי קלד עב יפחד יצא דען די תורה וואש דוא
האסט מקבל גיווען דורך דעם קל פון איין
אנדערן וואש ער האט מיט דיר גילערניט איי
זיס אונ גלשמאק אונ די תורה וואש דו האלט
אליין גזעהען אין ספרים איי שוין אבער ניט
זיס דען עש איי פיל בעסר צו הערין תורה פון
אייין אנדערן וויא מען זאל אליין לערנן אין ספרים
ער שמיט הייס וסו הגללים דער הנחומא שרייבט
ראש גייט אויף אברהם ראש עש שמיים ביי
אים כחם הייס ראש גאט האט גיכאנט איי
גרושע הייך אין דעם טאג וואש אברהם האט
זיך מל גיווען האט גאט גזאגט צו די מלאכים
לאמיר גיין אין היזו פון אברהם צוא כבדך
הולך ויין אים ער איי אין מיינע אויגן גלשמאק
פון אלע גוטע בשמים ראש זאגט דער פסוק
אלה לי אל מר מסור אויך וועל גיין צו דעם פארט
פון די ערלות וואש לשעקט סיר וויא דיא גוטע
בשמים לכחתי אחתי בלה דוא באהארצט סך
מיון שנועקט בלה לכחתי כחתי מענד דוא
באהארצט סך מיט איינע פון ריינע אויגן דאס
זיינען די גוטע מדות וואש איי דיר זיינען כחתי
ענק מצורונד מיט איין האלז באנד פון דיין האלז
ראש איי אברהם וואש ער הייסט ענק אזו וויא
אין פסוק שמיים האט הגייל געקיס אונ ראש
רעט אלץ גאט צו ישראל דורך איין משך אזו
וויא איין חתן רעט צו איין בלה נאר מען קען
פרעגין וואש האט דר חתן צו לויבין די בלה
מיט איין אויגן אבער עש איי פיל בעסר ווען זיא
האט פידע אויגן דר תרדון איי עש איי איין
משל איין סלף האט גיוואלט געמן איין מלכה
פון איין נויט לאנד אונ האט זיא גוואלט פריער
זעהן אויב זיא האט קיין חסרון ניט איי איינע
גליד אונ דר ווען איי זיער ווייט גיווען אידן
צו קומן אזו האט דר מלך אידן גלשקט איין
מילד ער זאל איר גלשמאלט אפ מאלין מיט
אלע גליד אונ דער מילדער האט זיא אויש
גימאלט אונ האט זיך גיפלייסט אונ האט דאס
גלשמאלט גיבראכט פו דעם מלך אונ וויא דר
מלך האט ראש גלשמאלט דער זעהן האט ער
עש אונעק גיווארפין אונ האט גיערניט אויף
דעם מילדער אונ זשקט איין אנדערין מילד ער
זאל רעכט איר גלשמאלט אפ מאלין אונ דער
אנדער מילדער האט זיך גלשמאלט וואש דר
מלך מיינט אונ זאגט ווען אייך וועל זיא מיט

רעם פנים אפ מאלין מיט ביידע אויגן גליף וויא
 איין מענטש שטייט אנטקעגן רעם אנדערין
 אזו קען מען נאר זעהן דאש פנים האט מיין
 חסרון נישט אבער מען קען נישט זעהן רעם רוקן
 שאמר האט ווא איין הארץ אויף רעם רוקן דרום
 האט דער מיילער ווא אפ גימאלט פריער דיא
 לעכטע זייט פון איר גוף מיט איין אויג און דר
 צאך דיא לינקע זייט פון איר גוף מיט רעם
 אנדערין אויג און דורך רעם קען מען זעהן
 רעם רוקן און האט גיבראכט דאש גימעל צום
 סלף און וויא דר סלף האט דאש גימעל גיזעהן
 האט ער דאש גימעל זייער ליב גיהאט און האט
 זיך גיפרייט דאש דאש גימעל איז מיט חכמה
 גימאכט גיווארין און האט רעם מיילד גרוישע
 כתנות דר פו גיגעבן דאס זאגט דר פסוק דאס
 זיך התין באריכט זיך און זאגט פלח דו האשט
 סוף באהארצט מיט איין אויג דאש דורך רעם
 ווייש איך דאש דו האשט מיין חסרון נישט אין
 דיין רוקן אזו אויך זאגט נאם צוא ישראל ווא
 האשט מיך באהארצט מיט איינע פון ריינע
 אויגן דאש איך ווייש דאש דו האשט אין דיר
 מיין חסרון נישט געפליסן געקומען דא ליידגע פון
 ישראל זיינן פול מיט מצות אזו וויא איין מיל
 פרוים איז פול מיט קערנר אל גנה אנו דר ילקוט
 שרייבט דיא תורה איז גיגליכן צו איין נוס אזו
 וויא איין נוס האשטע ער איז פאר שמיטת איז
 ער דאך נישט מאוס אזו אויך איין תלמיד חכם
 האשטע ער איז ארום איז ער דאך שיינ מיט
 דער תורה וואש אין אים איז נאך איין פישט
 איז אלע פירות ווען זיי פאלן צו דר ערד ווערט
 איר קול נישט גהערט אבר איין נוס ווען ער פאלט
 צו דר ערד הערט מען איין קלאס אזו אויך ווען
 איין תלמיד חכם שטארבט נישט זיין קול און
 זיין שם טוב נאנץ ווייט נאך איין פישט איז עס
 איז פו האנדן דריי ערקלייא נים אטייל זיינן גרינג
 צו עפענען און ארויש נעמן וואש אין זיין איז
 און אטייל דארף מען אויף שלאגן צוא ארויש
 נעמן וואש איבערווייניג ליגט און אטייל נישט זיינן
 וואש מען דארף זיי שטארק שלאגן צו עפענען
 און מען האט פון זיי ווייניג דנאח אזו אויך זיינן
 אטייל ישראל וואש לאוין פון זיך גרינג הנאה
 האבן און גיבן צדקה פון זיך אללין און אטייל
 ישראל זיינן דאש מען מוז מיט זיי ריידן וויא
 זאלן צדקה געבן און אטייל זיינען ווען אפילו

מען רעם מיט זיי ווילן זיי דאך קיין צדקה נישט
 געבן און וואש איז זייער סוף זאגט רבי לוי
 הפסח שאני פתח לפניה פתח לרופא דר סיר וואש
 איז נישט אפן צו געבן צדקה איז ווא אפן חז
 אז ער ווערט קראנק צוא דאקטורים דאש
 פיל חולאים קומען אין רעם חזו און דקטורים
 דארטן דרינען אריין גיין פלד אסיר דתמים רער
 ילקוט שרייבט דוד הסלף האט גיזאגט אייך
 גיאלה עלהים לאם סוף לעבן אויף ביידע וועלסן
 איז קשה וויא קאן מען וואונען אין איין סוף
 אין ביידע וועלסן דר תירוצ איז דוד הסלף
 האט גיבעטן מען זאל נאך זאגן תורה פון
 זיינע וועגן נאך זיין טויט אזו וועלן זיינע לעפצן
 ריידן אין קבר וועט דאש גליף זיין וויא ער
 לעבט אויף ביידע וועלסן דאש זאגט ווייטער
 דער פסוק ויב שפתי ישיני עש טוען ריידן דיא
 לעפצן פון די תלמידי חכמים ווען זיי שלאפן
 אין קבר בידתים ותיבית רער ילקוט שרייבט
 דאש מיניט מען דיא פייפלעך וואש לאה האט
 גיגעבן צו רחל וואש דורך רעם זיינן גיבארין
 גיווארין צוויי שבטים יששכר און זבולון דיא
 האבן גיגעבן איין נוסין ריה דען זבולון האנדלט
 מיט סחורה און נישט אלע באדערפיניש צו זיין
 ברודר יששכר וואש ער וועט תמיד אין גצעלט
 און לערינט תורה אזוא וויא אין פסוק שטייט
 שכן וטליו בצאתך וישכר בחלקך דאש איז שטייט
 פריידיך זבולון איין ריין ארויש גיין נאך סחורה
 און יששכר איין ריין גצעלט צו לערנן תורה פי
 תפק נאח לי דיא ישראל זאגן צו נאם ווער וואלט
 גיגעבן דו זאלקט זיך מיט אונז נהג זיין מיט
 ליבשפט אזו וויא איין ברודר מיט רעם אנדריך
 אויף רעם פסוק זאגט דר ילקוט וועלכן ברודר
 מיינען ישראל סיר גיפינן דאך אין אן הויב פון
 דר וועלט דאש ברודר האבן זיך פיינט גהאט
 דיא ערשטע ברודר זיינן גיווען קון און הבל
 האט קון גהרגת הבל און ישמעאל האט פיינט
 גיהאט יצחק און עשו צו יעקב און האט אים
 גיוואלט הרגנן און די ברודר פון יוסף האבן צו
 יוסף פיינט גיהאט און וואש פו איין ברודער
 מיינן ישראל דאש מיינן זיי משה און אהרן די
 ברודר האבן זיך ליב גהאט דען אז משה האט
 גינעמן דאש מלכות און אהרן די בחונה האבן
 זיי זיך משמה גיווען און איינער רעם אנדערין
 האט נישט מקנא גיווען דאש זאגט ווייטער דער

פסוק פסוק כחצו צדקה איה גיפון דיה אויף דר
 גאם אונ טוא דיה קולשין דאש מיינט ער אז
 גאט האט גילשקט משה דאש ערשטע מאל
 צוה פרעה מלך מצרים האט גאט גוזאנט צוה
 אהרן אין מצרים ער זאל אים אנטקענין גיין אז
 אהרן גיגאנגן אונ האט פאנעניגט משה בייא
 גאמש פארג אין הרוב אונ האט אים גיקושט
 דאש זאגן ישראל גאט זאל זיי אין ליבשאפט
 ווייזן וויא משה מיט אהרן נאך אין פשט אז
 ער מיינט וויא יוסף הצדיק האט ליב גיהאט צו
 זיינע ברודר דאש זיי האבן אים פיל בייז גטאן
 פון דעסט וועגן האט ער זיך דר בארימט איבר
 זיי אונ האט זיי גיקושט אונ האט צו זיי גזאנט
 אזוי אכלל אהבם איה וועל איה שפיון אזו אויך
 בעטן דיא ישראל האמשע וויא זייגריין צוה
 גאט פון דעסט וועגן זאל ער זיך דר בארימן
 איבר זיי אזו וויא יוסף האט גיטאן צוה זיינע
 ברודער גבתי הווי מאך אונז ארויש לויפן מיין
 פרוינט גאט פון דעם גלות ידמה לה לזני דאש
 מיינט מען די ישראל זיינן גיגליכן צו איין הירש

אזו וויא איין הירש ווען אפילו ער זאל לויפן
 אין עק וועלט קומט ער ארויש דאך אין זיין
 ערשטין ארט פון וואגען ער קומט ארויש אזוה
 וויא מיר גיפונען איין מעשה איין מלך האט
 גיהאפט עטליכע הירשין אונ האט פארעקט
 זייערע הערר מיט גאלד אונ האט זיין אוועק
 גילשקט אין איין פרעמד לאנד מיין אפריקא אונ
 אין דריי צעהן יאר זיינן זיי ווידר גיקופן צוה
 זייער ערשטין ארט אונ דר מלך האט זיי ווידר
 גתאפט אונ האט זיי דר קענט איבר די גלדרנע
 הערר אזוה זיינן די ישראל אויך גיגליכן צוה
 הירשין האמשע זיי זיינן פיר שפרייט אין גלות
 פון איין עק וועלט צו דר אנטער אבער אז
 משיח וועט קומען וועלן מיר ווידר קופן צוה
 אונז ערשטין ארט מיין ירושלים אזו וויא אין
 פסוק שמיים אלה ואשיבה אל מקמי איה וועל גיין
 אונ וועל מיך אום קערן צוה מיין ארט מיין
 ירושלים דאש זאל זיין באלד אין אונזרע טעג
 דרויף וועלן מיר זאגן אמן:

מליק שיר השירים

מגילת רות

והיה בימי שפוט השופטים אונ עש אז גיווען אין
 דר צייט וואש די שופטים האבן גימשפט
 אז גיווען איין הונגער אין ארץ ישראל אז
 גיגאנגען איין מענטש פון בית לחם צו וואגען
 אין פעלד פון מואב ער אונ זיין ווייב אונ זיינע
 צוויי זין דר פסוק לאנט מיה הערין צוויי זאבן
 איינש איז דאש די מעשה פון רות אונ בועז אז
 גיווען אין דר צייט וואש מין מלך איז נאך ניט
 גיווען איבר ישראל נאר שופטים האבן גימשפט
 אונ גיפירט די ישראל אונ דרום שמיים שפוט
 השופטים דאש איז מיינט זיי האבן גימשפט
 די שופטים דען די שופטים אליין זיינען אויך
 שלעכט גווען אונ מען האט זיי גראדפט משפטן
 אונ שטראפן אדער מען מיינט די צייט זיינען
 זייער שלעכט גיווען אונ האבן ניט גיוואלט צו
 הערין צום שופט אונ ווען דר שופט האט זיין
 גישטראפט האבן זיי אים מכה גווען אונ האבן
 צו אים גוזאנט די שטראפט אונ שטראף דיה
 אליין אונ דרום שמיים ויהי דאש וויינט דאש די
 ישראל האבן גיטרען ווייא ווייל זיי האבן ניט

גיוואלט פאלגן די שופטים דרום האבן זיי פיל
 צרות גיהאט אונ דרום שמיים צוויי מאל ויהי
 צו ווייזן דאש זיי האבן צווייא ערלייא צרות
 גיהאט איינס איז דר הונגער פון ברויט דאש
 זיי האבן קיין ברויט ניט גיהאט דאש אנטרערע
 איז דר הונגער פון תורה דאש זיין האבן קיין
 תורה ניט גיהאט אין לאנד דאש לערינט אינז
 ווען עש איז איין הונגער פון תורה קומט חס
 ושלום איין הונגער פון ברויט אונ איבער דעם
 הונגער איז גיקומען דאש אלימלך מיט זיין הווי
 גיוינט זיינען גישטראפן אונ זיינע קינדר האבן
 זיך סתחמו גיווען מיט די עובדי כוכבים דען
 אלימלך איז גיווען איין גרויסער עושר אונ אז
 עש איז גיקומען דר הונגער האט ער גוזאנט
 איצונד וועלן אלע לייט פאר מיין מיר קופן צו
 פעטן ברויט אונ איה וועל גיט קעגן אויש שמיין
 דען ער האט איין בייז הארץ גיהאט אונ האט
 גיט גיוואלט לייט זאלן הנאה האבן פון זיין
 געלט אונ דרום איז ער אוועק גיגאנגן פון ארץ
 ישראל קיין חוצה לארץ דען ער האט גימיינט

עד וועט דארטין רייך בלייבן אבער נאט איז
 אין דר גאנצן וועלט און גיפנט דעם מענטשן
 צו פאצאלן אים זיין שָכר דען דר מענטש מיינט
 ווען ער וועט דעם עני עפעס געבן וועט ער
 דורך דעם ארום ווערן און ער ווייט נישט דאש
 ער עסט דורך דעם זכות פון דעם עני און נאט
 האט ויער גיטראפט צו אלימלך ווייל ער איז
 ארייש גיגאנגן פון דעם הייליגן לאנד אין איין
 אום ריין לאנד און האט זיך פאר מלשט מיט די
 עובדי כוכבים דר פון לערינט מען אפ דאש איין
 עבירה בריינגט די אנדרע עבירה דען ווייל זיי
 זיינען ארויש גיגאנגען פון ארץ ישראל דרום
 האבן זיי זיך מתתן גינען מיט עובדי כוכבים
 און דר פסוק ווייט וויא נאט האט ויער לוב
 דעם מענטשן וואש גייט קיין ארץ ישראל און
 וויא נאט האט ויער פיינט דעם וואש גייט
 ארויש פון ארץ ישראל און דרום זאגט דר פסוק
 בלע אש כבית להם יודעה איין מענטש איז גגאנגן
 פון בית לחם יהודה און זאגט נישט דאש ער איז
 גיגאנגען מיט זיינע כהמות דען ער האט דאך
 פיל כהמות גיהאט נאר ווייל נאט האט פיינט
 דעם מענטשן וואש גייט ארויש פון ארץ ישראל
 דרום וייל ער פון אים פיל נישט ריידן וויא אזו
 ער איז ארויש גיגאנגן און מיר גיפנין צעהן
 דוגנער פון אן הויב וועלט ביי משיח וועט קומן
 דר ערשט דוגנער איז גינען אין די טעג פון
 אדם הראשון דר אנדרר אין די טעג פון למה
 דר דריטער אין די טעג פון אברהם דר פערטער
 אין די טעג פון יצחק דר פינפטער אין די טעג
 פון יעקב דר זעקסטער אין די טעג פון בועז דר
 זיבעטער אין די טעג פון דוד המלך דר אכטער
 אין די טעג פון אליהו הנביא דר ניינפטער אין
 די טעג פון אלישע אין דר שטאט שומרון דר
 צעהענטער וועט זיין אין די טעג פון משיח נישט
 איין הונדערט פון ברויט וועט זיין און נישט איין
 דארשט צו וואשער נאר איין הונדערט צו הערן
 די תורה פון נאט און דרום זאגט מען ורות אום
 שבועות ווייל מען האט די תורה גיגעבן אום
 שבועות צו ווייזן דאש די תורה ווערט אנדרש
 נישט מקום אין דעם מענטשן נאר דורך יסורים
 און פיין אזו וויא רות האט גיהאט און אמיל
 זאגן דרום זאגט מען רות אום שבועות ווייל אין
 ארץ ישראל איז די צייט פון שניט אום שבועות
 נוינט מיר דאש מען זאל צדקה און חסד טאן

מיט דר תבואה אזו וויא בועז האט גיטאן מיט
 רות נשם האיש אלימלך און דר נאמען פון דעם
 מאן איז גינען אלימלך און דר נאמן פון זיין
 נויב איז גינען נעמי און דר נאמען פון זיינע
 צוויי זון איז גינען מחלון וכליון פינע פריהת
 פון דר שטאט בית לחם יהודה און זיינן גיקומן
 אין פערל פון מואב און זיינן דארטין גינעסן
 און דרום זאגט ער וויא אזו דר מאן האט גהייסן
 און איז גינען אחשובר מאן צו וויין האמשע
 ער איז גינען איין כיהוס דר זון פון נחשון בן
 עמינדב וואש ער איז גינען איין נשיא צווישן
 ישראל אין די צייטן פון משה רבינו פון דעם
 נעגן אז ער איז ארויש גיגאנגן פון ארץ ישראל
 האט אים נאט ויער גיטראפט און אמיל
 זיינע זכות זכות האט אים נישט גהאלפן האמשע
 זיינע עלטערן זיינן ויער פרום גוען און אמיל
 חכמים זאגן אין דעם מאל האט נאט די וועלט
 גיטישפט און דאש בית דין פון דעם הימל
 זיינען גיטשאנן פאר נאט האט נאט פו בארנן
 צו אלימלך פאר דעם בית דין מען זאל אים נישט
 דן ויין דרום שטייט גנף אש כבית להם איין מאן
 איז גיגאנגען פון בית לחם און דר מאנט אים
 נישט ביי זיין נאמען אבער דר נאה שטייט אין
 פסוק נשם האיש אלימלך דר נאמען פון דעם מאן
 איז גינען אלימלך דר מאנט ער אים ביי זיין
 נאמן דען די מלאכים פון דעם מרת הרין האבן
 אים נישט גינואלט מחלל זיין און האבן דר מאנט
 זיין נאמען און אזוא פאלד איז אויף אים גנוד
 גינארין די גינרה דאש ער זאל שטארבן מיט
 זיינע קינדער און דרום זאגט דר פסוק וויא זיין
 נויב און קינדער האבן גיהייסן צו וויין ווען
 דר מאן וייל קיין צדקה נישט געבן און זיין נויב
 און קינדער זאגן ער זאל יוא צדקה געבן אדער
 פאר קערט אזו איז די גינרה בטל אבער ווען
 זיי זיינען אלע מספים מען זאל קיין צדקה נישט
 געבן אזו איז די גינרה שטארק און גיך און
 דא האבן אלע מספים גינען נישט צו געבן קיין
 צדקה און די קינדער האבן עש נישט גינעקט
 דרום זיינען זיי אלע גיטמארבן דרום דר מאנט
 ער וויא ביי ויער נאמען צו וויין דאש זיי זיינן
 אלע גלייך גינען נישט צו געבן קיין צדקה און
 אמיל חכמים זאגן חס ושלום דאש אלימלך און
 מחלון וכליון זאלן ארויש גיין פון ארץ ישראל
 ווייל זיי האבן נישט גינואלט קיין צדקה געבן

זי זיינן גווען גדולי ברוך זיי וואלסן ניס ארויש
 גינאנגען פון ארץ ישראל ווען אפילו זיי וואלסן
 קיין ברויט ניס גיהאט אונ זיי זיינן דרום אדועק
 גינאנגען פון ארץ ישראל ווייל זיי האבן ניס
 גיקענט צו זעהען דעם צער פון דיא ארימע
 לייט נאר פאר וואש דען זיינען זיי גישטראפט
 גיווארן ווייל זיי האבן קיין תפלה ניס גטאן
 אויף זייער דור דען זיי זיינן גווען חשובי לייט
 דען די חכמים זאגן רות איז גווען די מאקסר
 פון עגלוו כלף מאב אונ האט גינעמען כחלון
 פאר איין מאן אז זיין דאש זיי זיינן גווען חשובי
 לייט דאש דר מלך האט זיך מיט זיי מתחתן
 גווען אמטיל חכמים זאגן דרום האבן כחלון
 וכליו גינעמען די מעקסר פון מאב פאר ווייבר
 ווייל זיי האבן אין זיך גיהאט די מרה פון מאב
 דאש ער האט ניס גיוואלט געבן קיין ברויט
 צו ישראל אז זיי זיינן ארויש גינאנגען פון מצרים
 אונ די קינד האבן אויך ניס גיוואלט געבן
 קיין ברויט צו עניים אין הונגער דרום האבן זיי
 גינען ווייבר פון מאב זייער גלייכן נחם אלימלך
 איש נגמי אונ אלימלך דער מאן פון געמי איז
 גישטארבן אונ עש איז איבר געבליבן די אשה
 מיט אירע צוויי זון אונ דרום זאגט דא דר פסוק
 נאך איין מאל דאש אלימלך איז גווען דר מאן
 פון געמי האמשע עש שטייט שוין פריער דאש
 ער איז גווען איר מאן נאר עס ווייזט מיר איין
 מאן שטארבט נאר אפ זיין ווייב אונ דאש ווייב
 שטארבט נאר אפ דעם מאן אזו וויא יעקב
 אבינו האט גיזאגט פתח עלי רחל רחל איז מיר
 אפ גישטארבן ניס קיינעם גישא לים נשים מאבית
 אונ כחלון וכליו האבן צו זיך גינעמען ווייבר
 פון מאב איינע האט גיהייסן ערפה אונ דיא
 אנדערע האט גיהייסן רות אונ זיי זיינן געסן
 אין פעלד פון מאב צעהן יאר די חכמים זאגן
 די קינד האבן דיא מאביות גינעמען אונ וויא
 האבן זיך ניס מגייר גווען אונ האבן זיך
 אויך ניס גשויתת אונ עש איז אויך נאך ניס
 גדרשט גיווארן אין בית המדרש דאש מען מעג
 געמען איין ווייב פון עמון אונ מאב דאש די
 גקבות מענין קיסן צווישן ישראל אונ איין זכר
 פון עמון ומאב טאר ניס קיסן צווישן ישראל
 צו מגייר זיין זיך צו געמען איין ישראל דער
 דין איז נאך ניס גדרשט גיווארן אזו איז איין
 גקבה נאך אסור גווען אזו וויא איין זכר אונ

כחלון וכליו האבן דאך ווייבער גינעמען פון
 מאב ווייל זיי האבן פון דר תורה ניס גחלסן
 אבר אז בועז האט גינעמען רות דענקט מאל
 איז שוין גווען דיא הלכה גילערניט דאש איין
 ישראל מעג געמן איין ווייב פון עמון ומאב ווען
 זיא איז זיך מגייר אבר איין ישראלית טאר ניס
 געמן קיין מאן פון עמון ומאב האמשע ער איז
 זיך מגייר אונ אמטיל חכמים זאגן די ווייבער
 האבן זיך זיא מגייר גווען נאר ניס רעכט דען
 מיר זעהען דאש געמי האט צו זיי גאנגט ניס
 אייך מינע מעקסר אמטליכער אין איר מוסרש
 הויז אונ וויא קאן דאש זיין דאש זיי האבן זיך
 רעכט מגייר גווען אונ זיינן גווען וויא רעכטע
 ישראלית וויא אזו האט זיי געמי גיזייסן ווערן
 גויות אונ זאל מאכן פרומע ווייבער זיגרייך
 דרום אז זיין דאש זיא האבן זיך ניס רעכט
 מגייר גווען אונ אויך עפעש האבן זיי אירשקייט
 זיא גיהאלטן דען מיר גיפינען געמי האט צאא
 רות גיזאגט הנה שבת נכסתי אל עסקי ואל אלותי דיון
 שווענערין האט זיך אים גיקערט צו איר פאלק
 אונ צו איר נאט גיאיא דו אויך צו דיון נאט אז
 זיין דאש פריער זיינן זיי עפעש ישראלית גווען
 אונ דרום האט זיא גיהייסן ערפה איז מיינטש
 אקין דאש זיא האט אפ גיקערט איר אקין פון
 איר שוויגער אונ וואש פאר איין זכות האט
 גיהאט דר מלך מאב דאש זיין טאכטער רות
 איז ווארן בהעפט צו ישראל אונ דאש מלכות
 פון דוד איז פון איר ארויש גיקומען די מעשה
 איז אזו גווען אין די מעג פון די שופטים זיינן
 די ישראל גווען אונטר דר האנט פון דעם מלך
 מאב אונ ער האט זיי גרוישע צרות אן גיטאן
 אונ זיי האבן אים גידינט אכצעהן יאר ביו זיי
 האבן גישריען צו נאט אונ נאט האט זיי געבן
 איין העלפר אהוד בן נרא פון שבט בנימין אונ
 ער איז גווען גיליגקט אויך זיין האנט אונ דיא
 ישראל האבן איין מתנה גישיקט צום מלך מאב
 דורך אהוד האט אהוד זיך גילאזט מאבן איין
 שווערד מיט צוויי שארפן קורץ איין שפאן די
 ליינג פדי ער זאל זיא קענען פראגען אונטער
 זיינע קליידער מען זאל זיא ניס זעהען אונ ער
 האט די שווערד אן גגורט אויך זיין רעכטע זייט
 ווייל ער איז גווען גיליגקט פדי זיא זאל אים
 זיין צו דער האנט אונ ער האט זיינע חברים
 אדועק גישיקט וואש זיי האבן מיט אים דיא

סתנה גיבראכט דען ער האט זיך גימראכט
 איינער וועט בעסער קענען אנמלדיפן אונ
 דאס גיבראכט די סתנה צום סלף און דר סלף
 איז גיווען גראב און פעט און איז גיוועסן אויף
 זיין שטול דאס אהרד גיזאגט צום סלף איך האב
 מיט דיר איין סוד צוא ריידן האט דער סלף
 גיהייסן אלע לייט ארויש גיין איז אהרד צו אים
 גינאנגען און זאגט צוא אים אדוני הסלף איך
 האב צו ריידן מיט דיר די רייד פון גאט אז
 איז דר סלף פאלד אויף גישטאנן פון דר שטול
 פון נאמש כבוד וועגן און אהרד האט אים די
 שווערד אריין גישטאכטן אין זיין בויק איז אים
 די גידערס ארויש גיפאלן און דיא שווערד
 איז גיבלדיקן שפעקן אין זיין בויק און אהרד
 איז ארויש גילאפן און האט פאר שלאסן דעם
 סלף אין זיין חדר און האט די ישראל גיהאלפן
 פון ויערע צרות און ווייל דער סלף איז אויף
 גישטאנן פון דער שטול פון נאמש כבוד וועגן
 האט גאט גיזאגט ווייל דו בישט אויף גישטאנן
 פון מיין כבוד וועגן דרום וועל איך פון דיר
 אויף שטעלין איין זון דאש ער וועט זיצן אויף
 נאמש שטול דאש איז דר הסלף און די קינדער
 זיינען אין פעלד מואב געסין צעהן יאר דאש
 שיינט אונן דאש די גורה האט גידועקט צעהן
 יאר גינסתו גם שנייה און זיזא בידע מחלון און
 בליון זיינען גישטארבן און די אשה געמי אז
 אונער גיבלדיקן אליין פון אירע צווייא קינדער
 און פון איר טאן און דרום זאגט דר פסוק גם
 שנייה און גיט גינסתו שנייה דאש ווארט גם ווייזט
 סיר דאש פריער זיינן גישייט גיווארן אלע אייזלן
 פונ קעסלן און זיי האבן דרדך דעם קיין השגבה
 גיט גיטאן דרום זיינען זיי אויף גישטארבן דען
 גאט איז דער פארמיג ער שטראפט גיט פאלד
 דעם פענשטיין מיט דעם טויט גאר ער שטראפט
 אים פריער מיט זיין געלט און קליידער דר נאך
 סוד ער פאר קויפן זיין פעלד טוט ער השגבה
 איז גיט און אויב גיט שטראפט אים גאט דאש
 ער מוויזן הויז פאר קויפן און ווען ער טוט נאך
 קיין השגבה גיט סוד ער זיך אליין פאר איין
 קנעכט פאר קויפן און גיט גאר דאש ער פאר
 קויפט זיך צו איין ישראל גאר צוא איין עובד
 פוכבים דען גאט איז דער פארמיג און וואלט
 גערין דר מענטש זאל השגבה טאן און מיט דר
 קליינער שטראף טוט ער אים התרה ער זאל

השגבה טאן פוד עש זאל אויף אים קיין געשערע
 שטראף גיט קסן און אמיל חכמים זאגן ראש
 ווארט גם ווייזט דאש זיי ווייזן אויף גישטארבן
 דען דעם קינד וואש געמי האט מפיל גיווען אז
 וויא איין פסוק שטייט איין מלאה הלפתי וביקש משיגי
 איך בין אונעק גינאנגען פול בלאסר מעוברת
 און גאט האט מיך אום גיקערט ליידיג און דרום
 שטייט ומוטו מיט איין ואיז נאך דר סים צוא
 ווייזן ווער עש שטארבט און לאזט קיין קינד
 גיט אז וויא מחלון וכלון איז דאש איין עקם
 פולע סיתה דרום שטייט ומוטו פול מיט איין
 ואיז נאך דער סים און אויך דרום שרייבט ער
 איין איבעריגע ואיז צוא ווייזן דאש זיזא זיינען
 דריבער אונעק גישטארבן פון דר וועלט וואש
 זיא איז ווארין באשאפן אין זעקס טאג ווייל זיי
 האבן גיט גיוואלט געבין קיין צדקה וואש זיא
 איז גיטילט אין זעקס טייל דאש ערשטע עש
 איז איין סצה צו געבין איין אינו ידדי צדקה
 דאש אנדערע צו געבין צו איין ישראל אפילו
 ווען ער וואונט אין איין אנדערע טאמט דאש
 דריטע עש איז בעסער צו געבין צו איין ישראל
 וואש וואונט אין דין שטאט סער וויא צו איין
 ישראל פון איין אנדערע שטאט דאש פערטע
 עש איז בעסער צו געבין זיינע קרובים וויא צו
 איין פערטערן דאש פינפטע עש איז בעסער צו
 שפייזן זיינע קינד וויא אנדערע קרובים דאש
 זאגט דער פסוק אפרי שפרי שפסם עושה צדקה בכל
 עת וואול צו דיא וואש הייטן דעם משפט און
 טוען צדקה אלע צייט איז קשה וויא איז דען
 מיגליך צו טאן צדקה אלע צייט גאר דאש מיינט
 מען דר וואש שפייזט זיינע זין און מעכטער אז
 זיזא זיינען קליין דר טוט צדקה אלע צייט די
 זעקסטע צדקה איז דער וואש שפייזט פאטער
 און מוטער דאש איז די העכשטע צדקה דאש
 ער איז מקיים צוויי מצות אין איין מאל מצות
 צדקה און מצות כבוד אב ואם און דער וואש
 גיט צדקה ווערט גיבענשטם מיט זעקס ברכות
 דאש אלץ ווייזט דיא ואיז פון ומוטו גיזא פן
 חקקים און געמי איז ארויש גינאנגען פון דעם
 ארט וואש זיא איז דארטין גיווען און אירע צוויי
 שניר אויך מיט איר און זיזא זיינען גינאנגען
 צו אום קערין זיך אין דער לאנד וידדה דען זיי
 האבן גהערט דאש גאט האט דער מאנט דיא
 ישראל און האט זיזא גיגעבן ברויט די חכמים

פרענין וואש דארף דער פסוק צו זאגן זיא איז ארויט גיבאנגען פון דעם אָרט ער האט דאָך שוין פריער גיזאגט דאָש זיא האט זיך אום גיקערט פון דעם פּעלד פון מאַב און ווען זיא האט זיך אום גיקערט פון דאָרטין ווייס איך דאָך וואוּל דאָש זיא איז פון דאָרטין ארויט גיבאנגען דר תירוץ איז דאָש נויזט מיר ווען איין צדיק גייט ארויט פון דר שטאט גייט מיט אים אַוועק דאָש שווינקייט און דיא לייב פון דער שטאט און דרום שטייט ופצא מן בקום זיא איז ארויט גיבאנגען פון דעם אָרט דאָש מען האט אן גזעזען איר ארויט גיין עשׂ ה׳ יעקבס הסד נעמי זאגט צו אירע שניר נאט זאל מיט אייך מאן חסד אז וזיא איר האט גימאן מיט מיר און וואש פּר אַחַסד האָבין דיא שניר גימאן מיט נעמי זיא האָבין זיא גישפּייזט און האָבין איר מוחל גיווען די כתובה פון זיערע מאנגען דען מחלו וכליון האָבין מיין פּעלדער ניש גיהאט און האָבין ניש גיהאט וואש צו פאר שרייבין און דער כתובה דען זיא זייגען גיווען אין איין פּרעמד לאנד האט נעמי גימוזט ערב זיין פאר זיערע כתובות און איצונד נאך די קינדערש טויט האָבין דיא שניר איר מוחל גיווען זיערע כתובות דאָש איז דער חסד ופ׳ ה׳ לַבָּס ופצאן מניחא אשה בית אישה נאט זאל אייך געבין איר זאלט גיפינען איין רואנג איין אשה אין איר מאנגש הווי און דרום שטייט ופצאן אן איין דיא דאָש איז מייטש זיא זאל גיפינען איין רואנג און ניש פיידע דען נעמי האט גיוועזען בנביאות דאָש נאר רות וועט האָבין רוא און ניש ערפּה און פון ווענין דעם זכות וואש ערפּה איז גיבאנגן מיט נעמי פּערציג טריט האט זיא זוכה גיווען דאָש גלות איז גיבליבן שטיין פּר ישראל און פאר שאול חסד פּערציג טעג איידער מען האט אים גיהרגת אפּער ער האט ניש לאנג גווערט און איז גפאלן אין דר האנט פון דוד חסד וואש ער איז ארויט גקומען פון רות און אויך דרום האט נעמי גיזאגט נאט זאל אייך געבין איין רואנג איין אשה פייא איר מאן אין הווי רבי יוחנן זאגט דר פסוק נויזט דאָש איין אשה האט מער קיין רואנג און הענגט ניש נאר פייא איר מאן אין הווי שוּבְנָה נְחִמִי קַעַרְט אַיִךְ אִוּם מַיִנַע פּוּעַכְטֵר דען איך בין אלט פון צו זיין צוא אמאן און ווען אפילו איך זאל טראכטן עשׂ איז צוא מיר איין

האפנג צו נעמען איין מאן און אויך איך זאל שוין די נאכט טראגנדיג ווערן דער ווען אפילו איך זאל שוין גיווענען קינדער וועט איר דען אז לאנג ווארטן ביי וזיא וועלין גרויט ווערן איז קשה וואש האט נעמי גיזאגט ווען איך זאל האבן קינדער וועט איר דען אויף זיא ווארטן איר זאלט זיא נעמען אפּער זיא וואלטן דאָך זיא ניש גימארט נעמען ווייל זיא זייגן גיבארין גיווארין נאך זיערע ברודערש טויט און איין ברודער וואש ווערט גיבארין נאך דעם ברודערש טויט דר טאר ניש נעמען דעם ברודערש ווייב צו מיבם זיין זיא דר תירוץ איז די קידושין פון מחלו וכליון זיינען קיין קידושין ניש גיווען דען איצונד האָבין זיא זיך ערשט גיוואלט מגיד זיין דרום וואלטן זיא ניש גיהייסן די ווייפּער פון זיערע ברודער און דרום שטעלט דר פסוק דאָש ווארט לָבֹן אן איין דיא ווייל עשׂ האט זיך דער צאל הונדערט דאָש האט נעמי דער מיט גיוויזן אז עשׂ וועט ארויס קומען דוד חסד פון רות וואש וועט נעמען די מאכטער פון שאול חסד וואש זיא היישט מיכל וואש דאָש האט אויך אין דר צאל הונדערט און דוד וועט זיא מקדש זיין מיט הונדערט פּלשתיים דען שאול האט זיא אים אנדערש ניש גיוואלט געבין פאר איין ווייב זיערע ער זאל פריער דער שלאגן הונדערט פּלשתיים האמטשע ער האט אים צוא גיזאגט זיא צו געבין ווייל ער האט גיהרגת גלות הפּלשתי דאָך האט שאול אים זיא ניש גיוואלט געבין מיידן ער וועט הרנגן הונדערט פּלשתיים די חכמים זאגן דרום האט נעמי גיזאגט ווען איך וואלט די נאכט גינמך איין מאן דאָש לערנט אונז דרף ארץ דאָש מען זאל ביי טאג ניש זיין מיט איין מאן די חכמים זאגן מען האט זיא דרום גרופן רות ווייל רות באמערפט זעקס הונדערט און זעקס דען פריער אז רות איז איין היידן גיווען האט זיא אויך זיבן מצות גיהאלטן וואש נאט האט גיבאטן צו נח און אז זיא האט זיך מגיד גיווען האט זיא אויך זיך מקבל גווען נאך זעקס הונדערט און זעקס מצות אזו האט זיא אלע תריג מצות גיהאלטן נאפּר רות האט רות גיזאגט צו נעמי ניש טוא פּעטן אין מיר צו פאר לאזן דרף נאר וואו אהין דו וועסט גיין וועל איך אויך זיין און וואו דו וועסט נעכטיגן וועל איך אויך נעכטיגן און דיין פאלק איז מיין פאלק און דיין

גאט איז מיין גאט * די חכמים לערנן אפ פון דער נאך פון רות וויא אז מען פלעגט דאס פר צייטן זיך נוהג זיין מיט איין גר ווען ער איז גיקומן זיך מגייר זיין דען דרום שטייט דריי מאל דאש ווארט שבה צו ווייזן ווען איין גר האט זיך גוואלט מגייר זיין האט מען אים פריער דריי מאל גיהייסן אוועק גיין כדי מען זאל אים פרויבן אויב ער וויל און אמת איין גר ווערן פון גאמט וועגן און רות האט גיזאגט אויב דו ווילשט מיך נישט מגייר זיין וועל איך מיר גיין צו איין אנדערן ישראל ער זאל מיך מגייר זיין נאר איך וויל הורף דיין האגט איין גיורת ווערן און אז געמי האט דר הערמ דאש זיא וויל און אמת זיך מגייר זיין האט זיא איר פריער אמיל מצות גואגט אויב זיא וועט זיי האלטן און זאגט צו איר דו זאלשט ווייזן דאש דער סדר איז נישט פון די מעקט פון ישראל צו גיין אליין און הויז פון איין ארמי האט רות איר גענעמפערט וואו דו וועלסט גיין וועל איך אויך גיין האט ווידער געמי גואגט איין פת ישראל מאר נישט וואונן אין איין הויז וואו עס איז קיין מוזה נישט דא האט רות גענעמפערט וואו דו וועסט געכמיגן נועל איך אויך געכמיגן און אמיל חכמים זאגן געמי האט צו איר אזו גיזאגט מיר זיינען פאר באטן מיר זאלן אום שבת נישט גיין הויך לתחום האט רות גענעמפערט וואו דו וועלסט גיין וועל איך אויך גיין האט געמי צו איר גואגט מיר זיינן אויך פאר באטן דאש איין אשה מאר נישט זיין אליין אין איין חדר מיט איין פערטן מאן האט רות גענעמפערט וואו דו וועסט געכמיגן וועל איך אויך געכמיגן האט געמי צו איר גיזאגט די ישראל זיינן אפ גשייד פון די עובדי פוכבים מיט ועקס הונדערט און דרייצעקן מצות האט רות גענעמפערט דיין פאלק איז מיין פאלק מיט מצות האט געמי צו איר גיזאגט ביי אונז טאר מען נישט דינען קיין עבודת פוכבים האט רות גענעמפערט דיין גאט איז מיין גאט זאגט געמי צו איר מיר מיתות זיינן איפר גענעמפערט גווארן צום בית דין וואש מען טייט דעם וואש האלט נישט גאמט גבאט איינע איז דאס מען פר שטייגט די אנדערע איז דאש מען פר ברענט די דריטע איז דאס מען הרגת מיט איין שווערד די פערטע איז מען דער ווערנט האט רות גענעמפערט וויא דו וועסט שטארבן וועל איך אויך שטארבן *

זאגט געמי עש זיינען צוויי בית הקברות ביי דעם בית דין איינש וואש מען פגראבט דארטן די וואס מען פר שטייגט און מען פר ברענט און דר אנדערער וואש מען פגראבט די וואש מען הרגת מיט איין שווערד און די וואש מען דר ווערנט האט רות גענעמפערט וואו דו וועסט פאגראבן ווערן וועל איך אויך פאגראבן ווערן האט געמי צו רות גיזאגט דו זאלשט וויסן דאס וויא פיל מצות דו קאנטט מאן אויך דר וועלט זאלשטו מאן דען אויך יענער וועלט קאן מען קיין מצות נישט מאן דאש זאגט דער פסוק כי תמות ירד בני יגוד כלומר טוא מצות אויף דר וועלט דען דר מוט וועט אפ שידן צווישן מיר און צווישן דיר דאש דו וועסט דארטן שוין נישט קאנען קיין מצות טאן און מען זאל נישט מיינן דאס אויף יענער וועלט שטייט איין רבי לעבן איין צדיק גייערט אנטליכער צדיק האט איין פאוונדר חופה * אזו וויא מיר גיפינן איין מעשה ביי רבי שמעון בן חלפתא דאש איין מאל אום ערב שבת האט ער נישט גיהאט אויף שבת אז ער ארויס גיגאנגן פון דר שקאטא און האט תפלה גיטאן צו גאט איז גיקומן איין האגט און האט אים גיגעבן איין אגן טוב איז ער פאלד גיגאנגן צו איין קרעכט און האט פאר קויפט אים און האט גיקויפט גוטע מאכלים אויף שבת האט זיין ווייב אים גיפרענט וואו האסטו דאש געלט גינגן דאס דו האשט גיקויפט אויף שבת האט ער איר נישט גיוואלט זאגן האט זיא צו אים גואגט ווילקטו מיר נישט זאגן וועל איך נישט עסן האט ער איר דער ציילט די מעשה האט זיין ווייב צו אים גיזאגט שווער מיר דאס דו וועסט דעם אגן טוב אום קערן שבת צו נאכט און אויב דו ווילשט נישט וועל איך נישט עשוין האט רבי שמעון זיא גיפרענט פר וואש זאל איך אום קערן האט זיין ווייב גיזאגט ווילשטו דען האבן דאש דיין חופה זאל אויף יענר וועלט גימנערט זיין איין אגן טוב וויא די חופה פון דיינע חברים * איז רבי שמעון גיגאנגן צו זיין רבי און דר ציילט אים די נאך האט דער רבי צו אים גואגט זא דייך ווייב ווען דיין חופה אדר דיין שטול וועט גימנערט זיין וועל איך פון מיין חלק דר לייגן * איז רבי שמעון גיגאנגן און האט גואגט צו זיין ווייב וואש זיין רבי האט אים גיזאגט האט זיין ווייב צו אים גיזאגט ווייז מיר דיין רבי זיינן זיי

בידע גיקוסן פאר דעם רבי האט דאש נוייב
 פון רבי שמעון גיזאנט צו זיין רבי וועט דען
 אויף יענער וועלט איין צדיק זעהן און דר הופה
 פון זיין חבר אימליכר צדיק האט דאך איין
 באוונדערע הופה און וויא ווילסטו פון דיין הופה
 געבן צו רבי שמעון איז גיזאנטען רבי שמעון
 און האט דעם אָבן טוב ווידער צוריק גיגעבן
 איז ווידר גיקוסן איין האנט און האט דעם אָבן
 טוב צו גינעסען און דער הינטערשטער נם איז
 גרעסר גיווען פון דעם ערשטן נם דען פון דעם
 דמייל גיט מען אראפ אָבער מען נעמט גיט
 צודיק אויף אז ער האט דעם אָבן טוב גינעסן
 פון דר האנט איז די האנט פון רבי שמעון אונטן
 גיווען און די האנט פון דעם מלאך איז אויבן
 גיווען איבער דער האנט פון רבי שמעון אָבער
 אונטן אז ער האט אים צוריק געגעבן איז די האנט
 פון רבי שמעון אויבן גיווען איבער דר האנט
 פון דעם מלאך אז וויא איבער וואש גיט זיין
 חבר עפעש איז דער האנט און דאס זאגט דער
 פסוק כי סמתי פרידי בני יביני נעמי האט גיזאנט
 צו רות דו זאלשט גיט מיינען דאש דו וועסט
 אויף דער וועלט ריך זיין דורך דעם וואס דו
 האסט דך מנייר גיווען דאש איז גיט אויף דר
 וועלט דען אויף דר וועלט איז גיט קיין צווישן
 שיייד פון איינעם צום אנדערן דען אימליכער
 האלט זיך פאר פרום אָבער אויף יענר וועלט
 איז איין צווישן שיייד צדיקים זיינען באוונדער
 און לשעים זיינן באוונדער דאש זאגט דר פסוק
 כי סמתי פרידי בני יביני אויף יענר וועלט נאך דעם
 מוים וועט זיין איין צווישן שיייד צווישן מיר און
 צווישן דיר נחא כי סתאספה היא ללכת אתם און אז
 געמי האט גיזעהן דאש ויא שטארקט זיך צו גיין
 מיט איר האט זיא אויף גיזעהט צו ריידן צו
 איר ו תפלקה שמיים און זיי זיינען ביידע גיזאנטן
 און זיינען גיקוסן קיין בית לחם און אז זיי זיינן
 גיקוסן קיין בית לחם האט זיך די גאנצע שטאט
 אויף זיי פאר וואונדערט און זאגן אויב דאש
 איז נעמי די חכמים זאגן וויא זייער גיליבט
 איז פאר גאט איין גר דען וויא באלד רות האט
 אין זין גיזאט צו מנייר זיין זיך זאגט דר פסוק
 תפלקה שמיים זיי זיינן ביידע גיזאנטן גלייכט ער
 זיא צו געמי די חכמים זאגן און דעם טאג אז רות
 איז גיקוסן קיין בית לחם האט מען גיזאגן דאס
 צווייט פון בועז צו בגראבן זיא איז זיינן אלע גיקוסן

נזמל חסד זיין צו דער נוייב פון בועז און צו
 באלייטן זיא אויף דעם בית הקברות און
 וויא באלד מען האט זיא פון דעם הויז ארייש
 גיזאגן און אז באלד רות גיקוסען נעמען צו
 בועז און דר גאנצע שטאט איז גיזעהן זיי
 קליין און גרויש און האבן גיזעהן דאש געמי
 קומט אן אזו האבן זיי זיך פון וואונדערט און
 האבן גיזאנט דאש איז נעמי וואש זיא פלעגט
 פארין אין באהאנגענע וועגן און איצנד גייט
 זיא בארוועס און אין צו ריסענע קליידר און
 איר פנים פלעגט זיין לוכטיג פון די גוטע עסקן
 און טרינקן און איצנד איז איר פנים גיין און
 געל האט נעמי צו וויא גיזאנט רופט מיר גיט
 געמי דאש איז מיינטש וים און גוט מיט גוטע
 מעשים דען מיינע מעשים זיינן גיט גוט וואלטן
 מיינע מעשים גוט גיווען וואלט מיה גאט גיט
 גישטראפט אזו און וואלט מיר אזו ביטר גיט
 גיטאן עש איז איין משל איינר פון קופט איין
 אָקס צוא אקערין און ער לויבט דעם אָקס ער
 אקערט וואול זאגן די לייט ווען דר אָקס איז
 אזו גוט ווארום האט ער שלעק און בילין אז
 אויף האט נעמי גיזאנט וואלטן מיינע מעשים
 גוט גיווען וואלט מיה גאט גיט גישטראפט רבי
 הייא זאגט אלע יסורים זיינן שווער אויף דעם
 מענטשן אָבן איימקייט איז שווער פון אלע
 יסורים דען אלע יסורים ווען זיי גיען אוועק
 איז דר מענטש אזא וויא פריער אָבער דאש
 ארעמקייט מאכט פינגער זיא אויגן פון דעם
 מענטשן אזא וויא אין פסוק שמיים זיי
 דאך מי עמי מיינע אויגן זיינען אויש גירונן פון
 וועגן ארמקייט עש איז גיווען איין מעשה
 מיט איין חסיד דאש ער האט גיט גיוואקט פון
 קיין מענטשן קיין גהאז האבן און האט גיט
 מער גהאט וויא איין קלייד און איין לייך און
 האט גיוויינט אגאנצע נאכט און האט גיגעסן
 צו גאט לסוף איז ער זייער ארים גיווארן און
 איז גילעגן אויף דעם מיטש מיט צוא ריסענע
 קליידר איז גיקוסן אליהו און האט זיך אים
 אנטקעגן גשטעלט און זאגט צו אים ווילסטו
 האבן אָך זאל דיר לייגען צווייא גראשן דא
 זאלשט דר מיט האנדלען און זאלשט דך דער
 גערין דר מיט האט דער חסיד גיזאנט זיא און
 האט ביי אים גינעסן די צוויי גראשן און האט
 מיט זיי גיזאנדלט און איז דאש יאר זייער רייך

גינוראין און האט פון געסין תפלה צו טאן און
 נאך פיל מצות פון וועגן פיל געלט האט גאט
 גיזאגט צו אליהו איין חסיד האב איה גיהאט
 אויף דער וועלט וואש ער האט בכוונה תפלה
 גיטאן האשטו מיר אים פאר יאנט איז אליהו
 גינאנגן צוא דעם חסיד און האט אים גיפונען
 ראש ער האט איין סלאכה גיטאן זאגט אליהו
 צו אים איה בין דר מענטש וואש איה האב דיר
 די צווייא גראשן גילען דויעט ניב וייה מיר
 ווידר אפ האט ער אים וייה אפ גיגעפן אזא
 בארל נאך דעם איז דר חסיד ווידר וייער ארום
 גינוראין און ויצט ווידר אויף דעם מיטשט מיט
 די צו ריסנע קליידר קומט ווידר אליהו צו אים
 און זאגט וייה גייט עש דיר זאגט דער חסיד
 וייער שלעכט האט אליהו צו אים גיזאגט אויב
 דוא וועסט מיר שווערין ראש דו וועסט פרום
 זיין אז דוא וועסט רייה זיין און וועלט תפלה
 טאן בכוונה אזו וועל איה דיר ווידר געבן דיא
 צוויי גראשין האט דר חסיד גישווארן און אליהו
 האט אים דיא צווייא גראשין גיגעבן איז ער
 ווידר אזו רייה גינוראין אזו וייה פרייער ילגמי
 סדע לאשה איז גבור חיל וחסו בטי און צוא געמי
 איז גיווען איין פרייער צו איר כאן און זיין נאמן
 איז גיווען בועז און דרום שטייט פרייער ראש
 ווארט שט פאר זיין נאמן און מיר גיפינן בייה
 גלית גלית שטו אדער גל שטו שטייט זיין נאמען
 פרייער פון דעם ווארט ויסט דען ביי די רשעים
 שטייט דר נאמן פון דעם ווארט ויסט אבר ביי
 די צדיקים שטייט פרייער ראש ווארט ויסט אזו
 וייה מיר גיפינן ויסט בניו ויסט אלקנה ויסט פודני
 ווייל די צדיקים זיינן גיגליכן צו גאט ראש עש
 שטייט ביי אים ויסט יי שטייט אויף ראש ווארט
 ויסט פון זיין נאמן וייער רוח האט רוח המאברה
 גיזאגט צו געמי איה וועל זיין און פעלד און
 וועל קלייבן צווישן די נאריבין ביי וועמן איה
 וועל גיפינן חן און וייער אויגן האט געמי צו
 איר גיזאגט זיי טיין טאכטער די חכמים זאגן
 דר פסוק וייוזט מיר ראש דר מענטש זאל ניט
 זיין פול ווען ער וויישט ערענע צו גיזינן און
 זאל ניט זאמען אזו וייה מיר גיפונען ביי רוח
 ראש וייה אזו ניט פויל גיזינען און האט ניט לאנג
 גיזאגט צו ויצן און הווי און איז פון זיך זעלבסט
 גינאנגן צוא ויזן איר שפיו אויף לערנן דיא
 חכמים אפ פון דעם פסוק ראש נאין מענטש

זאל ניט פון האבן מיט איינס וואש האט איין
 ביז אויג דען האמשע דער בעל הבית האט
 קיין חלק ניט אין לקט און שכחה און פאה ווייל
 גאט האט גיבאטן מען זאל ראש געבין דעם
 עני פון דעלט וועגן זאל דר עני ניט קלייבן און
 איין פעלד פון דעם וואש האט איין ביז אויג
 אזו וייה רוח האט גיזאגט איה וועל קלייבן און
 דעם פעלד ביי דעם וואש איה וועל גיפינן חן
 אין וייער אויגן ראש ער וועט גערין זיין איה
 זאל קלייבן ויה בניו בא מביית לחם און בועז איז
 גיקומן פון בית לחם און זאגט צו די שנימער
 גאט איז מיט אייך האבן זיי אים גיענטפערט
 גאט זאל דיה בענטשן און דרום האט בועז
 גיזאגט צו דיא שנימער יי זעכט פרייער דעם שט
 און די שנימער האבן אים גיענטפערט ויה
 דעם שט דער נאך כדי דער שט זאל זיין פון
 פארינט און פון הינטן דרום איז היינט דער
 מנה ווען מען גיט צוא איין נאקט שלום זאגט
 מען אים שלום זעכט פרייער ראש ווארט שלום
 און דר נאקט ענטפערט זעכט שלום ראש ווארט
 שלום דר נאך כדי ראש ווארט שלום זאל זיין פון
 פארינט און פון הינטן דיא חכמים לערנען אפ
 פון דעם פסוק ראש מען זאל קיין בעל נאווה ניט
 זיין האמשע מען איז רייה און אפילו מיט וייער
 קנעכט זאל ער זיך ניט פירן בגאווה און זאל
 וייער קנעכט אדר די גידונגע אויף שלום געבן
 ניט אזו וייה אטייל עשירים זיינן ראש זיי גיבן
 ניט צו וייערע קנעכט אדר צו די גידונגע קיין
 שלום פון וועגן נאווה ראש שרייבט דער פסוק
 ראש בועז איז גיווען און עזר און איין שופט
 און האט דאך וייער גידונגע שלום גיגעבן און
 האט זיי גבענטשט יאמר בניו לגריה מנצבגל סקריים
 און בועז האט גיזאגט צו דעם וינג וואש שטייט
 איבר דר שנימער ווער איז די וינג פרויא דיא
 חכמים פרעגן איז דען דער סדר גיווען פון
 בועז וואש ער איז גיווען איין שופט איבער
 ישראל ער זאל פרעגן אויף ווייבר ווער וייה
 זיינן דר הירוצ איז בועז האט און איר גרויש
 צניעות גיזעהען און גוטע מעשים דרום האט
 ער גיפרעגט ווער וייה איז דען ער האט גיזעהן
 ראש אלע ווייבער ביין זיך איין צו אויף הייבן
 איין זאגן פון דר ערד אזו הייבן זיך פון הינטן
 אויף אירע קליידר און מען זעהט ארויש אירע
 פלויע פים און ראש איז איין עברה און רוח

האם זך צו דר ערד גינעצט צו אויף הייבן איין
 זאגט און איין שטייענדיגע זאגט האט זיא
 שטייענדיג אויף גיקליבן און אויף אלע ווייבן
 זיין גינאנגן ווערע קליידער מיט איין נאכט
 אונטער גנארטילט און רות האט זך ניט אונטער
 גינארטילט כדי די קליידר זאלן אראפ היינגן
 מען זאל ניט ארויש זעהן אירע בלויע פיס
 און אויף האט בועז גינעזן דאש אלע ווייבער
 שפילן זך מיט די שניטער און רות האט דאש
 אלץ ניט גיטאן דרום האט בועז אויף איר
 גפרענט ווער זיא איז ווען הער הענגט על הקורים
 האט דר זינג גענעמפערט וואש איז גישטאנן אויב
 די שניטער זיא איז די זינג פרויא וואש האט זך
 אים גיקערט מיט נעמי פון דעם פעלד מאב די
 חכמים זאגן דאש דר זינג האט אים גענעמפערט
 ווארום האלשטו זיא אזא חשוב זיא איז דאך
 ניט לאנג גיקומען פון דעם לאנד מאב האט
 בועז אים גענעמפערט זיא האט אבר איין גומן
 דבי גיהאט איר שוויגער נעמי איז ווער פרום
 און האט זיא ניט גילערניט און זיא האט אפ
 גיטראמין פון דעם וועג פון דיא מאבים דאש
 זאגט דער פסוק חשבה עס נעמי מלכי סוכה בלומר
 זיא האט זך אפ גיטאן פון דיא מעשים וואש
 מען טוט אין פעלד מאב און האט זך אום
 גיקערט מיט נעמי וואש האט זיא גילערניט
 זתיל על פייה איז זיא גיפאלין אויף איר פנים און
 האט זך גיבוקט צוא בועז ביז צו דר ערד און
 זאגט צוא אים ווארום האב איך גיפונען חן אין
 דינע אויגן צו דר קעגן מיך און איך בין איין
 פערקדע דיא חכמים זאגן זיא האט בנבואה
 גיזאגט דאש ער וועט זיא פאר איין ווייב נעמן
 דען דאש באהעפטן פון מאן און ווייב היישט
 דר קעגן און ווישן אזא וויא עש לשמים ביי
 אדם והאדם יבד את חת אשרו דאש איז אין לשון
 פון חכמה און שכל און אויף דרום הייסט דאס
 באהעפטן דר קעגן דען אימליכער פרוזער מאן
 און ווייב דארף זך איין סימן און איין דער
 קענונג פאכין מיט זיין ווייב כדי ער זאל זך
 חס ולשום ניט טועה זיין אין איין אנדער אשה
 אדר זיא מיט איין אנדערין מאן וויא מיר גיפין
 ביי שלמות בת דברי דאש דר מציר האט איר
 פאן אויף גינעקט צו דער ארבעט און איז בייא
 איר גוועזן און זיא האט גימינט דאש איז איר
 פאן דרום היישט דאש באהעפטן דער קעגן

דאש אימליכער דארף דורך איין סימן דר קעגן
 אויב דאש איז זיין ווייב און אויב דאש איז
 איר פאן און פון דאן לערנן מיר אויך אפ דאס
 אימליכע פרופע אשה וואש דארף זיין צווישן
 מאן זאל זיא מיט זך אנדערע ווייבן נעמן כדי
 מען זאל זיא ניט חושד זיין דאש זיא איז בייא
 איינעם גילעגן און זיא פאכט לימין ווידיגן
 דען עריחת גלייבט מען קיין מענטשן ניט דען
 מיר זעהן דאש רות איז דא גווען מיט נאך
 ווייבן אבער דעם וואש לייט וועגן אים חושד
 אום וקסט אזו טוט נאט אפ זיין חושד אזא וויא
 מיר גיפין ביי ישי דר פאטר פון דוד דאש ער
 האט זיין ווייב חושד גווען און נאט האט די
 זאך אנפלעקט און האט גוויזן דאש דוד המלך
 איז פון איר ארויש גיקומן אויך איז גווען איין
 מעשה מיט איין גרוישן עזשער ער האט גיהייסן
 נתן דצוציתא האט ער לוסט גיהאט צוא איין
 אשה זיא האט גיהייסן חנה און איר פאן איז
 זייער ארום גווען און דר נתן איז קראנק גווארן
 נאך דר אשה און די רופאים האבן גואנט ער
 קאן קיין רפואה ניט האבן ביז ער וועט ביי איר
 זיין האבן דיא רבנים גואנט ער זאל בעסער
 שטארבן אידער ער זאל אפילו מיט איר ריידן
 און דר פאן פון חנה האט אויך זך גיהאט פיל
 בעלי חובות און מען האט אים אין דר תפיסה
 איין גינעצט פון וועגן די חובות און דיא חנה
 האט פאן און נאכט גישפונט און האט דעם
 פאן גיבראכט עסין און שרינגן אכאל האט דר
 פאן גיזאגט צוא חנה עש איז מיר מאום מיין
 לעבין איך דר תפיסה איז צונג גי צוא דעם נתן
 דצוציתא און לאז ער מיר געקט ליען צו אויש
 לזיין מיך האט חנה צו אים גיזאגט די וויישט
 דאש דער נתן איז קראנק פון מינט וועגן און
 ער שיקט אלע פאג שלוחים פון מינט וועגן
 איך זאל צו אים גיין און וויא אזו זאל איך היינט
 צוא אים גיין ער וועט גוויס וועלן מיט מיר
 שלעכץ פאן איך האלט דאש די ביסט משוגע
 און זיא איז פון אים אנוועק גינאנגען פרוזן און
 ער האט זיא נאך איין פאל גיבעטן זיא זאל
 צו אים גיין געקט ליען האט זיא צו אים גואנט
 גיב מיר גט אזא וועל איך צו אים זיך און לאז
 מיך ניט קומן צוא קיין זיגד האט דר פאן צוא
 איר גיזאגט איך וויישט לאנג וואו דאש דא
 בישט גערין איך זאל שטארבן אין דר תפיסה

בדי הוא זאלשט נעמן דעם נתן און ווייך דוא
 זעהשט דאש איך שטארב ניט ווילשטו פון מיר
 איין גט האבין אלא איז ווא גיגאנגן און האט
 תפלה גיטאן צוא גאט און האט גיזאגט איך
 בעט דיר גאט וויא מיר מציל פון איין עבירה
 און אז ווא איז וואהין גיקומן וויגן גיגאנגן דיא
 קנעכט און דיא דינשט מידין פון נתן און זאגן
 אים דיא בשורה דאש הנה איז גיקומן אין דיין
 הויז האט ער פאר גרויש שמחה זיי אלע פריי
 גילאזט און זאגט צו חנה וואש דו ווילשט וועט
 דיר ווערין גיגעבין האט חנה גיזאגט איך בין
 גיקומן געלד לייגען צו אויש לייזין מיין מאן אז
 באלד האט ער איר אזו פיל געלט גיגעבן וויא
 פיל זיא האט גינדארפט נאך דעם זאגט ער צוא
 איר איך האב גיטאן דיין ווילין טוא מיין ווילין
 האט חנה גיזאגט איך בין אין דיין האנט נאר דו
 זאלשט וויסן דו קאנטסט אין דר קליינע וויילע
 עולם הבא דיר קויפן און אויך קענשטו דורך
 מיר פר לדין עולם הזה און עולם הבא דען איך
 בין צו דיר אסור ווייל איך האב איין מאן לאז
 דיר דוכטין דו האסט שוין דיין ווילן גיטאן דוא
 וועסט דר נאך תרטה האבין אויף דר גרוישער
 עבירה י איז דר נתן גיפאלן מיט זיין פנים צו
 דר ערד און האט גישווארן צו גאט און האט
 צו בראכין זיין יצר הרע און חנה איז גיגאנגען
 און האט אויש גילייזט איר מאן אבר דר מאן
 האט איר ניט גיגלויבט און האט תמיד גיזאגט
 דוא בישט גווייס מיט נתן ווען און זיא האט
 גיזאגט ווא איז ריין איין מאל האט נתן גיריטן
 אויף איין פערד אויף דר גאט האט גמאכט
 דאש איין לויכט האט גיזוכטין אויף זיין קאפ
 און רבי עקיבא האט אים גיזעהן רייטן האט ער
 גיפרעגט צוא ווינע תלמידים ווער רייט דאש
 האבין דיא תלמידים גיזאגט דאש איז דער נתן
 דצוציתא דר רעה וזנות זאגט רבי עקיבא צו
 זינע תלמידים זעהט איר עפעס אויף זיין קאפ
 זאגן די תלמידים מיר זעהן ניט האט רבי עקיבא
 אים גירופן און זאגט צו אים דו וועשט האבין
 איין חלק לעולם הבא דען איך זעה איין גרויסע
 לויכט אויף דיין קאפ איך בעט דיר לאז מיר
 ווישן וואש דוא האסט גיטאן האט ער אים
 גיזאגט דיא מעשה וואש אים איז דר גאנגען
 מיט חנה האט זיך רבי עקיבא פאר וואונדערט
 וויא ער האט דעם יצר הרע באצוואנגען און

זאגט צו אים דו האסט איין גרוישע זאך גיטאן
 דרום האט דיר גאט גוויזן דאס דוא וועסט
 האבין איין חלק לעולם הבא און ווען דו האסט
 אויף דר וועלט אזו איין לויכט סבל לשון דאש
 דו וועשט האבין אויף זעהנער וועלט נאך מער
 לויכט און איצונד לערין ביי מיר תורה און דער
 נתן האט אזו גיטאן און איז גיווארן איין גרוישער
 תלמיד חכם און איז גיזעסן איין דר ווייט פון רבי
 עקיבא איין טאג איז גיקומן דר מאן פון חנה
 אין בית המדרש פר רבי עקיבא און איין תלמיד
 האט גיפרעגט צוא זיין רבי זאג מיר רבי וויא
 קומט עש דאש דר נתן דצוציתא איז אזו באלד
 איין גרוישער תלמיד חכם גיווארן האט רבי
 עקיבא אים דער ציילט וויא ער איז באשטאנען
 אויף דער מעשה פון חנה און דער מאן פון חנה
 האט די מעשה גיזעהט אזו האט ער גיגלויבט
 דאש זיין ווייב איז גירעכט און האט זיא נאך
 ליבר גידיאט וויא פריער ווייל גאט האט פון
 איר דעם חשד אפ גיטאן אבר פון דעסט ווען
 זאל זיך ניט אטליכר דרויף סוסף זיין דען רבי
 עקיבא האט זיך פאר וואונדערט וויא אזוא ער
 האט גיקענט זיין יצר הרע באצווינגן און דרום
 האט אים גאט גיגעבן איין גרוישן שכר
 דאש האט בויען גיזאגט ובה תדקמן גם נעתי
 דוא זאלשט דיר וויישער אויך באדעפטן מיט
 מינע מידין אזוא וויא דוא האשט דירך ביח
 אהער באדעפט דאש ווייזט אונ דאש רות
 אליין האט זיך אפ גיטאן פון חשד און איז
 גיגאנגן אין פערד מיט די מידין אויך לערינט
 אונ דער פסוק ווען איין מענטש זעהט דאש
 איינר ווייל אים איין מוזה סאן זאל ער אים
 פרענין ווארום ווילשטו מיר איין מוזה סאן דען
 טאמער איז זיך דר מענטש מועה און דאמ
 גיטייגט איין אנטערין איין מוזה סאן און ער
 זעכט צו די מוזה פון זיין חבר דאש האט רות
 גיזאגט ווארום האב איך גיפונען חן אין זיינע
 אויגן איך בין דאך איין פרעמער האט בויען איר
 גיענטפערט איך ווייס ווער דו ביסט עש איז
 ראוי דיר פיל גוטש צו מאן יצו גיט און בויען
 דאמ גיענטפערט און האט איר גיזאגט עש
 איז מיר ווארן גיזאגט וואש דו האסט גיטאן
 מיט דיין שוויגער נאך דיין מאגל מויט דאש
 דו האשט פאר לאזט דיין פאטער און מוטער און
 דאש לאנד פון דיין גיבארין און ביסט גיגאנגן

צו איין פאלק וואס דא קענשט עס ניש פון
 נעכטן און אייער נעכטן און ראש וואש דר
 פסוק זאגט דו האסט פאר לאזט דיין פאטער און
 סומער ראש מיינט ער די עבודה בוכבים און
 ראש וואש ער זאגט דו בוסט גיגאנגן צו איין
 פאלק וואש דו קענשט עס ניש פון נעכטן און
 פון אייער נעכטן ראש מיינט ער ווען דא
 וואלשט גיבמען נעכטן אדער אייער נעכטן
 וואלשט מען דך ניש מגייר גינען דען היינט איז
 די הלכה גילערניט גינארין אין בית המדרש
 ראש איין נקבה פון עמון ומאב מען זאל
 נעמען ווען זיא וויל זיה מגייר זיין אפר איין
 זכר פון עמון ומאב פאר ניש קומען צווישן
 ישראל דען דרום פאר עמון ומאב ניש קומן
 צווישן ישראל ווייל זיי האבן ניש גוואלט קיין
 פרויט און וואשער נעבין צו ישראל אז זייא
 זיינען ארויש גיגאנגען פון מצרים און דר מדר
 און ראש זכרים ציהען אויש פרויט און וואשער
 צוא דעם וואש ניש אין וועג אבער ניש קיין
 נקבה אזו האבין די נקבות דר מיט קיין עבירה
 ניש גיטאן דרום מענין זיי קומן צווישן ישראל
 דאסר לה בינע האם בועז צו איר גיזאגט אין דר
 צייט פון עסן קום אהער און זאלשט עסן פון
 דעם פרויט וואש זיא וינגען עסן און זאלשט
 איין טונקען דיין פרויט אין עסיק און זיא האט
 זיה גינעזט אין דר זייט פון די שטיכער און בועז
 האט איר דר לאנגט גיריבענע זאנגען און זיא
 האט גינעסן און איר זאט גינארין און האט
 איבר גילאזט די חכמים זאגן ווען איין מענטש
 וויל איין מצוה טאן זאל ער זיא טאן מיט דעם
 גאנצן הארצין דען וואלט ראובן גוואוסט ראש
 די תורה וועט אויף אים אן שרייבן גינפע ראובן
 בעילת מיד ראש איז פייטש ראובן האט גהערט
 ראש די ברודר ווילן הרנגן צו יוסף האט ער
 אים סביל גווען פון זייערע הענט ווען ער וואלט
 ראש וויסן ראש די תורה וועט אזו אויף אים
 אן שרייבן וואלט ער אים אויף זיא אקסלען
 גיבראכט צו זיין פאטער וואלט בועז גוואוסט
 ראש די תורה וועט אויף אים אן שרייבן גינפס
 לה גלי ער האט איר דער לאנגט איין גיריבענע
 זאגן און זיא האט גינעסן און אזו ווארין זאט
 זאלט בועז ראש גוואוסט וואלט ער איר געבן
 עסן גישטאפעט מעלבער די חכמים זאגן פאר
 שרייבן ווען איינער האט איין מצוה גמאז האט

זיא דר נביא אן גלשריבן און היינט אז איינער
 טוט איין מצוה שרייבט זיא אלדז אן און נאט
 און דר סלף המשיח החמני זיה דרויף גינפס גינפס
 און זיא איז אויף גישטאנען צוא קלייבן און
 בועז האט גיבאמטן צו זיינע וינגען צוא זאגן
 איר זאלט זיא לאזן קלייבן צווישן די גינמלך
 און איר זאלט זיא ניש פאר שפעטן פון דאנען
 לערנען מיר אפ מען זאל קיין עני ניש סבייש
 זיין מיט צדקה געבן אזו וויר מיר גינענען ביי
 די חכמים ראש זיי האבן איין גינבונדין געלט
 אין זייערע קליידר פון היינטיג און האבין עס
 גילאזט פאלין פאר ארימע לייט כדי דער עני
 זאל ראש גינענען און זאל ניש סבייש ווערן
 מיט צדקה נעמען גיט שול תשובה לה פון הצדקים און
 אויף זאלט איר מאכן פאר געסן פון די גינמלך
 און זיא זאל עס אויף קלייבן און איר זאלט
 ניש אן שרייען אין איר נאסר לה תסויה האט
 די שוויגער צו איר גיזאגט וואו האסטו היינט
 גיארבעט דיין דר קענער זאל זיין גינענשט
 האט רות צו איר גיזאגט האט איר געזיית גיט
 מיט ביש דר מענטש וואש איר האב מיט אים
 היינט גיארבעט היינט בועז דרום האט זיא
 גיזאגט געזיית עס איר האב מיט אים גיטאן צו
 ווייזן ראש מער גומש וויר דר בעל הבית טוט
 מיט דעם עני טוט דר עני מיט דעם בעל הבית
 גומש דען זיין הויז ווערט גינענשט דרום דעם
 עני כפל כפלים ראש האט רות גיזאגט איר
 געזיית עס כלומר איר האב מיט אים פיל גומש
 גטאן ער וועט דרום מיר פיל גומש האבין דען
 ער האט מיר גינעבין פרויט עסן ביי זיין טיש
 און ווען דר בעל הבית טוט ניש קיין גומש מיט
 דעם עני ווערט ער גישטראפט דרום דעם עני
 און ווען גאט וויל איין נקמה טאן אין אים
 ענטפערט ער אים איבר אין דר האנט פון דעם
 עני אזו וויר אין פסוק שמיים גמלי גלי א
 והיא דו חסי ווען דו וועסט דעם עני קיין צדקה
 ניש געבן וועט ער אויף דיר רופין צו גאט אזו
 וועט זיין אין דיר איין זינד דען דר עני שמיים
 אויף דיין מיר און נאט שמיים אויף זיין רעכטע
 זייט טוט דער בעל הבית גומש מיט דעם עני
 אזו באלד בענשט אים גאט און אויב ער
 גיט ניש דעם עני וועט אים נאט צום סוף בצאלן
 גימאר גמלי האט געמי גיזאגט גינענשט זאל
 זיין בועז צו גאט וואש ער האט ניש פאר לאזט

דין נקרא מיט די לעבעדיגע און מיט די טויטע
און נעמי האט צו רות גוזאנט דר בועז אז איין
פריינט צו אונז און אונזער אויש ליידר . ריא
הכמים ואני ויא האט גוזאנט בועז האט גטאן
חסד מיט לעבעדיגע און מיט די טויטע דען ער
ניט תכריכים צו מתים און עש אז קשה ווארום
האט זיא גוזאנט קרוב לי האיש דער מענטש איז
אונזער פריינט און האט זיך חשוב גיהאלטן
דאש זיא האט אים צו זיך מיחס גווען זיא וואלט
גדארפט זאגן מיר ווייני וויינע פריינט דען דר סדר
איז ווען איינר איז רייך איז מען זיך מיחס צו
אים דאש מען איז ויין קרוב דר הרודן איז דר
עני טוט פיל גוטש מיט דעם בעל הבית דאש
זיין הויז ווערט גבענטשט דורך דעם וואש ער
האט גגעבן דעם עני דרום הט נעמי זיך חשוב
גהאלטן און זאגט בועז איז אונז פריינט נאמיר
ויה און רות האט גוזאנט צא נעמי בועז האט
סדר גוזאנט אויך זאל מיר באהעפטן מיט וויינע
ויגען ביי עש וועט זיך אויש לאזן ויין גאנצער
שניט איז קשה ווארום האט רות ליגן גוזאנט
דאש בועז האט איר גיהיישן בהעפטן זיך מיט
די יתגין און וויא שלקט זיך דאש בועז זאל
היישן איין אשה זיא זאל זיך באהעפטן מיט
ויגן אמער בועז האט דאך איר גאנט גיהתקמו
עם גיחתי דו זאלשט זיך בהעפטן מיט מינע
מיידן דרום זאגן די חכמים דאש דרום רופט
זיא דר פסוק דא מאברה צו נויין דאס דרום
האט זיא איין ליגן גוזאנט נאמיר לה נעמי האט
נעמי צו איר גוזאנט מיין מאכטר איך וועל זיך
זוכין איין רואונג וואש זאל זיך גוט זיך דען דר
בועז איז אונזער פריינט און ער ווינד שויבלט
זיא תבואה אין שיער ווייניטע נאכט . פון
מגילת רות לערינט מען אפ פיל מנהגים וויא
אז דער מענטש זאל זיך פירן ווען איינר דיגט
ארבעט דאש ער זאל אלע צייט זעהן זיי זאלן
רעכט ארבעטן און זאלן ניט לייד גיין אז וויא
בועז האט גטאן ער האט גשמעלט איין ויג
אויב די שניטער און איז אליין אויך אלע מאל
גיסקן זעהן אויב זיי חספן ניט דעם ויג ער
זאל זיי לאזן לייד גיין האמשע ער איז גווען
איין גרויסר עושר און איין שופט אויב ישראל
דען די צדיקים ווינען מרסק דאש ווייער זעלט
זאל ניט ווערן אויש גגעבן צו אים רעכטן אז
וויא מיר גיפגען ביי נעקב אבינו עליו השלום

דאש ער האט פו געסן איין קריג אויב דעם
וואשר האט ער זיך אום גיקערט צו נעמן דאס
און אויך בועז אלזיין איז גלעגן און שיער צו
הייטן זיין תבואה און אויך רות האט אריש
גיאלאפט פאלד זיא תבואה וואש זיא האט
גיאלבין דעם טאג און האט גיבראכט צו איר
שוויגער ווייל זעלט איז ביי איר מייער גווען
אויך לערנען מיר אפ פון מגילת רות ווען איין
מענטש טוט דעם אנדערין עפעש גוטש זאל
ער אים גוטש בצאלק קאן ער דאש ניט בצאלק
זאלן וויינע קרובים אים בצאלק אז וויא בועז
האט גטאן ווייל רות האט חסד גטאן מיט
נעמי דאש ווייב פון אלימלך זיין קרוב דרום
האט ער צו איר אויך חסד גטאן און האט איר
גיהיישן פו געסן גארפין . און אויך ווייל זיא
האט זיך מגייר גווען און ווייל נעמי האט גווען
דאש זיא האט פיל גוטש דורך רות דרום האט
זיא איר גיחטט איין רואונג עש זאל איר גוט
זיין דאש בועז זאל זיא נעמען און האט ניט
גוזאנט פון צו באצאלן איר דעם חסד והתנח
נפק דא זאלשט זיך וואשן און זאלסט זיך
שמירן אין גומין בוים איל און מיט בשמים און
זאלשט אן טאן זיינע גוטש קליידר און זאלסט
גיידער און שיער און זאלסט ניט ווערן גוואוסט
צו קיין מענטשן ביי ער וועט אויך הערן צו
עסן און צו מרינקן . די חכמים לערנן אפ פון
דעם פסוק דאש האמשע איין מענטש איז ניט
רייך זאל ער דאך צוויי קליידר האבן
איינע אויך אום דער וואכן און איינע אויך
שבת . דען נעמי האט צו איר גוזאנט דו זאלסט
אן טאן זיינע קליידר וויא דען וואלט רות גטאן
זיא וואלט גאנגן נאקעט נאר נעמי האט גמיינט
די קליידר פון שבת און האמשע רות איז ווייער
ארום גווען דאש זיא האט גימזט זיין תבואה
קלייבן דאך האט זיא גיהאט קליידר אויך שבת
און דרום שטייט אין פסוק ויהי דאס איז מיינט
איך וועל גידערין און עש וואלט גידארפט
שמיין ויהי דו זאלשט גידערין ווייל נעמי האט
דאש דאך גוזאנט צו רות נאר דאש וויינט דאש
נעמי האט גוזאנט צו רות מיין זכות וועט גידערן
מיט זיך ויהי בשבט און עש וועט זיין ווען ער
וועט זיך ליגן זאלשט ווישן דאש ארם וואו
ער ליגט און זאלשט קומן און זאלשט אנפלוקן
זיינע פיס און זאלשט זיך ליגן דארט און ער

וועט דיר זאגן וואש דו זאלסט טאן האט רות
 צו איר גיזאגט כל אשר תאמרי אלי אעשה וואש דו
 זאגסט וועל איך טאן און ויא האט ארץ גטאן
 וואש איר שוויגער האט איר גיזויסן און דאס
 ווארט אלי שטייט ניש גלישריבן אין פסוק נאר
 דיא נקודות פון דעם ווארט שטייען צו ווייזן
 דאש רות האט גיזאגט צו נעמי אלץ וואש דו
 זאגסט מיר וועל איך טאן נאר וואש דו זאגסט
 איך זאל פריער אן טאן מינע גוטע קליידר
 און זאל גיין אין שיער דאש וועל איך ניש טאן
 דען ווען מען וועט מיר זעהן בייא נאכט גיין
 גיצרט וועט מען מינען איך בין איין זונה דרום
 וועל איך פריער גיין אין שיער און דארטן
 וועל איך אן טאן די גוטע קליידער און דרום
 שטייט ווייטער אין פסוק ופניו ופשו כלל
 אשר צוהה חסדה ויא האט פריער גינדערט אין
 שיער און דער נאך האט ויא גיטאן וואש איר
 שוויגער האט ויא גיבאטין און פון די פסוקים
 לערנן מיר אפ ווען איין מענטש קאן איין גוטע
 זאך ניש אויש פירן נאר דורך צוות זאל ער די
 גוטע זאך ניש אונעק לאזן פון וועגן דעם צוות
 אז וויא רות איז ביי נאכט גיזאנגען אין שיער
 צו פוען אין פעט האמשע דאש איז איין צוות
 האט ויא דאך דאש גיטאן ווייל עש קאן איין
 גוטע זאך דר פון ארויש קומען און פון דעשט
 וועגן וויא ווייט ויא האט גיקאנט בארעקן די
 זאך האט ויא ברעקט און איז שטיל גיזאנגען
 דאש קיין מענטש זאל דער פון ניש ווישן נייבל
 פויו און פוען האט גינעסן און גימרתקן און זיין
 דארץ איז ניש גיווען אויף אים פון תורה און
 פון תפלה און ער איז גיקומן צו לייגן זיך אין
 עק פון דעם הויפן תבואה איז ויא גיקומן שטילר
 הייד און האט אויף גידעקט ווינע פים און האט
 זיך גילייגט דיא חכמים זאגן דאש וואש דא
 שטייט נישב לכו איז ויא אין פסוק שטייט קיא
 אשר קיא סוב דער וואש גיפיקט איין ווייב דער
 גיפיקט גוטש אויך זאגן די חכמים וויא קומט
 עש דאש פוען איז גיווען איין עושר און איין
 שיער און זאל ליגן אין איין שיער נאר דר דר
 פון פוען זיין נאך גיזאנגן נאך זנות און האפן
 גינעסן פון די שיערש און האבן דאש אונעק
 גינעבין צו די זנות און די צדיקים ווילן ניש
 האפן מען זאל עבירות טאן מיט ויער גוטש
 און אויך איז ביי צדיקים ויער חשוב ויער

גוטש ווייל ויא פאנערן ניש קיין פערפער דרום
 גיבין ויא אליון אכמונג אויף ויער גוטש נתי
 בחצי מלכה און עס איז גיווען אין מיטן דר נאכט
 האט זיך פוען דר שראקן און האט אן גטאפט
 דאס איין אשה ליגט ביי אים צו פוסן און זאגט
 צו איר ווער בישטו טאכטער האט ויא גיזאגט
 איך בין רות דיין דינשט מיר און דו זאלסט פר
 שפרייטן דינע קליידר אויף דיין דינשט מיר
 דען דו בישט איין אויש ליזער די חכמים זאגן
 אז פוען האט גיזעהן דאש איין אשה ליגט ביי
 אים צונפוסן האט ער ויא אן גיטאפט ביי דעם
 קאפ האט ער ויא גיפרעגט ווער בישטו האט
 ויא גיזאגט איך בין איין אשה האט ער ויא
 גיפרעגט האשטו איין מאן זאגט ויא גיין פערענט
 ער ויא בישטו קיין זאגט ויא איך בין קיין די
 חכמים זאגן עש זיין דריי אין דר וועלט וואש
 דער יצר הרע האט ויא גיזאלט האפן איינר
 איז יוסף דער אנדערר איז פלטיאל דער דריטער
 איז בועז די מעשה פון יוסף שטייט אין הויטש
 און פון פלטיאל איז אזו די מעשה גיווען זאל
 הקלה האט גיהאט איין טאכטער מיכל און האט
 ויא גינעבין צו דוד פאר איין ווייב און דער
 נאך איז זאלו ברזנו גיזארין אויף דוד און האט
 אפ גינעסן זיין טאכטער מיכל און האט ויא
 גינעבין צו פלטיאל און ער האט ויא גינעסן
 נעמן האמשע דוד האט איר קיין גט ניש גינעבן
 ער איז אבער גיווען איין גרוישר צדיק אזו האט
 ער אלע נאכט איין פרויע שווערד גיליגט אין
 פעט צווישן זיך און צווישן מיכל און האט
 גישווארן ווער עש וועט איינש דאש אנדערע
 אן ריידן דער זאל ווערן גישטאכטן מיט דער
 שווערדי און אויך בייא פוען איז גיקומען דר
 יצר הרע און האט אים אן גירעט צו שלעכץ אזו
 האט פוען גישווארן בייא גאט ער וועט ויא
 ניש אן ריידן דער מיט האט ער דעם יצר הרע
 פאצוואנגען דרום זאל זיך איםליכער מענטש
 פון דאנען אפ לערנן ווען דר יצר הרע רעט אים
 אן צו איין עבירה זאל ער פאלד שווערן ער זאל
 די עבירה ניש טאן אזו וועט דער יצר הרע אים
 ניש אן ריידן מער דען דר מענטש וויישט וואל
 דאש איין שבועה איז ויער הארב און אויב ער
 וועט אויף איר עובר זיין וועט אים גאט שטרפן
 מיט גרוישע יסורים און דרום האט גאט ניש
 גיזאגט ביי דיא עשרת הדברות דאש ער וועט

פעלד וואש צו אונד ברוך צו אלימלך האט
פאר קויפט נעמי וואש האט זיך ווינד גיקערט
פון דעם פעלד פון מואב אזו האב איה מיר
גיטראכט איה וועל אנפלעקן ריינע אויערן צו
זאגן קיף דאש אנמקענין דיא וואש זיצן דא
אונ אנמקענין די עלצמע פון דעם פאלק אויב
דו וויקשט עש אויש לייזן אזו לייז עש אויש
אונ אויב ניט זאג מיר וועל זיך עש אויש
לייזן דען נאך דיר בין איה ראוי צו אויש לייזן
אונ דרום האט ער גזאגט ווא צו איז וילך גאול
מיט דעם ווארט ווא צו האט ער גימינט איה
וועל זיא צו איין ווייב נעמען ניט אזו וויא דו
מיינטסט צו נעמען זיא איין הויז פאר איין קעכין
דען ווא צו איז מיינטש באשלאסן אזו וויא עש
לשמיים ובע אהם אהם אהם ווא צו איז וילך גאול
גזאגט אין מאג פון דיין קויפן דאש פעלד פון
דך האנט פון נעמי אונ פון רות דיא מאאברה
דאש ווייב פון דעם מויטן ואלשטו איה קויפן
צוא אויף שטעלין דעם נאמען פון דעם מויטן
אויף זיין נחלה האט דער קרום טוב גזאגט
איה קאן ניט אויש לייזן דען איה האב פיל
קינד אונ האב פון פריער איין ווייב אונ אויף
איה זאל ניט פאר דארבין מיין נחלה לייז דיר
אויש מיין אויש לייזונג דען איה קאן זיא ניט
אויש לייזן ווארום זיא איז איין מאאברה איה
וועל דורך איר פאר דארבין מיין משפחה דיא
חכמים זאגן פריער האט דך גואל גמינט דאש
בווע זאגט אים ער זאל דאש פעלד קויפן אונ
זאל רות בני זיך האלמין צו געבן איר עסן אונ
סריקען אבר ניט פאר קיין ווייב אבר אז בווע
האט אים גזאגט דר חכם זיא פאר איין ווייב
נעמען האט ער גזאגט דאש קאן איה ניט מאן
פון מיינע קינדערש ווענין אונ פון מיין משפחה
רענין אונ דרום שמיים אין פסוק גינתי מיט
איין אפבערינע יוד נאך דך פרי וויין דאש
בווע האט גזאגט צו דעם גואל ווען דו וויקשט
זיא ניט נעמען ווייל זיא איז איין מאאברה אזא
וועל איה זיא נעמען דאש ווייזט די יוד כלומר
איה האב אין פיר רעה זיא צו קויפן זיא לנים
גינתי אונ דאש אה פאר צייטן דער מנהג
גינען צווישן ישראל אויף פאר קויפונג אונ
אויף איין פאר גייסונג צו מקיים זיין אלע זאכן
האט איין סענמל אויש גיטאן זיין שדך אונ
דאש אים גינעבן צוא זיין חבר אונ דאש איז

גינען דאש עדות צווישן ישראל דאש גר פקד
זאל בלייבן אזו וויא מיר טוען היינט דאש מען
איז מקבל קנין מיט איין מאנמיל נאפר גאול
האט דך אויש לייזער גזאגט צו בווע קיף דיר
דש האט בווע אפ גיצויגן זיין שדך אונ האט
גינען דאש פעלד פון נעמי אונ קויפט רות צו
אוייב נאפר פרי אונ בווע האט גזאגט צו די
עלצמע אונ צו גאר דעם פאלק זייט עדות דאש
איה האב גיקויפט אלץ וואש צו אלימלך אונ
וואש צו מחלון אונ כליון פון דך האנט פון נעמי
אונ אויף רות המואבית דאש ווייב פון מחלון
האב איה גיקויפט צוא מיר צו איין ווייב צוא
אויף שטעלין דעם נאמען פון דעם מויטן אויף
זיין נחלה אונ עש זאל ניט ווערן פאר גינטישן
דער נאמען פון דעם מויטן פון צווישן זיינע
ברידר אונ איר סנהדרין זאלט זיין עדות דרינג
אונ דרום וועל ניט פאר געסן ווערן דך נאמן
פון מחלון פון זיין נחלה ווייז מען וועט געהען
רות אריין זיין אונ אויש זיין אין דעם פעלד
פון איר מאן מחלון וועלן לייט זאגן דאש איז
דאש פעלד פון איר מאן מחלון אזא וועט זיין
נאמען ניט פאר געסן ווערן נאפר כל הים האבן
גיזאגט נאר דאש פאלק וואש זיצן אין מויער
אונ אלע עלצמע נאמזאל געבן די אשה וואש
קויפט אין דיין הויז זאל זיין אזו וויא רחל אונ
לאה וואש האבן ביידע גיבויט דאש הויז גינד
פון ישראל מיט צוועלף שבטים אונ זאקסט
מאן גיטש אין אפרת אונ עש זאל ווערן גרייז
דיין נאמן אין בית לחם די חכמים זאגן האשטע
די לייט זיינען גינען פון שבט יהודה וואש ער
איז גינען דך זון פון לאה האבן זיי דאך פריער
דך מאנט רחל פאר לאה אונ האבן מודה גווען
דאש זיא איז גווען דך עיקר פיי יעקב דען גאר
זיין דינען וואש ער האט גינען פייא לכך איז
גינען פון ווענין רחל דיא חכמים זאגן דיא
ישראל וועלן אויש גילייט ווערן נאר דעם
זכות פון די פרימע ווייבר וואש וועלן זיין אין
דעם דור אזא וויא אין פסוק שמיים גר חסד
נאמנתי לבית ישראל ער גיינקט זיין חסד אונ זיין
אמת צום הויז פון ישראל דאש מיינט מען די
ווייבער זיי הייסן הויז ווייל איין אשה איז דער
עיקר פון דעם הויז אזו וויא מיר גינען אין
מעשה מיט איין חסיד וואש ער איז ווערן ארום
גינען אונ האט גיהאט איין ווייב איין זענען

אג איין פֿשרה * אג ער האט זיך פאר רוגנען
 ביא איינעם צוא אקערין אין פעלד * האט זיך
 אליהו פאר שטעקט אג אזי צו אים גיכמן אג
 זאגט צו אים דו האקט זיכין גוטע יאר ווילקמו
 זי האבין איצונד אר אין סוף דיינע טעג האט
 דר חסיד צו אים גיזאגט גיאי אונזעק דו מבלשף
 דו האקט אליו גיט אג וואש ווילקמו מיר געבן
 אג ער איז צו אים דריי טאל גינאנגן צום דריטן
 טאל האט ער אים גיזאגט איך וועל גיין פרעגן
 מיין נוייב * איז ער גינאנגן צו זיין נוייב אג
 האט איר דר ציילט די זאך * האט דאש נוייב
 צו אים גיזאגט גיאי ארוין אג זאג אים די זיבן
 יאר זאלן זיך פאלד אן הויפן איז ער ווידער
 גיכמן אויף דעם פעלד אג זאגט צו אליהו די
 זיבן יאר זאלן זיך פאלד אן הויבן זאגט אליהו
 צו אים גיאי אהיים איידער דוא וועסט אהיים
 קומען וועסטו רייה ווערין אזוא פאלד האבין
 זיינע קינדער גיזאגט אין אש אג האבין פיל
 גאלד גיפונען אג האבין דאש געלט גיבראכט
 צו דער מוסער אג דיא מוסער איז גילאפן
 אנטקענין דעם חסיד אג זאגט גאט האט
 אזוי דער פרייט פון אונזערע צרות * אג זיא
 האט גילויבט גאט אג האט גרויש צדקה אג
 חסד גיטאן די גאנצע זיבן יאר * נאך די זיבן
 יאר איז גיקומען ווידער אליהו אג זאגט צו
 דעם חסיד דוא זאלשט וויסן דאש דיא זיבן
 יאר זיינען שוין אויש גינאנגען אזוא מוסמו
 דאש געלט ווידער אפ געבין האט דער חסיד
 אים גיענטפערט אזו וואול אז דוא האשט מיר
 דאס געלט גיגעבן האב איך מיין נוייב גפרענט
 אזו וועל איך זיא איצונד אויך פרעגן אויב זיא
 נועט מיר היישין אפ געבין אג איז גינאנגן צו
 זיין נוייב אג דער ציילט איר די זאך דאס דער
 אלטער איז ווידר גיכמן דאש געלט אפ געמן *
 האט דאס נוייב צו אים גיזאגט גיאי אג זאג
 אים אויב ער קען גיפונען בעכרע לייט פון אונז
 דאש זיי זאלין דאס געלט האלטיין אזו וועל איך
 דאס אפ געבין האט גאט גיזעהן אירע גרעכטע
 רייד אג די צדקה אג גמילות חסדים וואש זיא
 האט גיטאן אג האט זיי נאך מער געלט גיגעבן
 אג זיי זיינען אלע מאג רייכער גיזארגן דען ווען
 די נוייב'ר זיינען פרום איז זייער גלייכין גיט
 אג אז זיי זיינען ביזו איז אויך זייער גלייכין גיט
 דא * אזו וויא די סנהדרין האבן גזאגט צו שלמה

המלך ווארום האשטו גזאגט דאש מען גפינט
 גיט מיין פרומע אשה אין דער וועלט אג מיר
 גיפונען פיל פרומע נוייבער אג צדיקות האט
 שלמה צו זיי גיזאגט איך וועל איך דאש וויזין
 גייט זוכט ערנעץ איין חסיד וואס האט איין שוין
 ווייב אג אזו פרום אג איין חסידה האבין די
 סנהדרין גזאגט עש איז דא איין חסיד וואס האט
 זייער איין פרום נוייב וואש איר גלייכין איז גיט
 דא אין שוינקייט אויב דו ווילסט וועלן מיר זיא
 רופין אהער האט שלמה גזאגט רופט אים אהער
 זיינן זיי גינאנגן אג האבן איר גירופין צו שלמה
 איז שלמה מיט אים גינאנגן אין איין פר שלאסן
 חדר * אג זאגט צו אים מינע קנעכט האבין
 מיר גיזאגט דאש דו בישט איין גרוישער חכם
 אג איין גרוישער צדיק איך וויל דיר מיין טאכטער
 צו איין נוייב געבין אג איך וועל זיך השוב
 טאכין איבער אלע שרים זאגט דר חסיד וואס
 בין איך השוב ארר וואש איז מיין משפחה דאס
 איך זאל נעמן די טאכטער פון איין סלך צו איין
 נוייב ענטפערט דער סלך דאש איז דיין חכמה
 דאש דו האקסט זיך גידעריג דרום איז דאזי צו
 דיר מיין טאכטער נאר גיאי דו היינטגע זאכט
 אג בריינג מיר דעם קאפ פון דיין נוייב זאגט
 דער חסיד עש איז גוט אג איז גינאנגן אהיים
 אג טראכט דעם גאנצן וועג וויא אזו ער זאל
 זיין נוייב הרגן אג טראכט ווידר זיא איז זייער
 שוין אג פרום אג קלוג אג איך האב פון איר
 קינד דרום וועל איך זיא גיט הרגן אג וויא
 ער איז גיקומען אהיים האט דאש נוייב אים
 גיפרענט ווארום ביסטו אזו טרויעריג זאגט דר
 חסיד מיין הארץ טוט מיר נוייא אזו ברייט זיא
 אים אן עסין אג טרינקן אבר ער קען גיט עסין
 אג דאס נוייב עסט אג גיט שלאפן מיט אירע
 קליינע קינד אג איז אנשלאפן גיזארגן אג דר
 חסיד טרויערט אג האט מהשבות גוטע אג
 ביינע אג זאגט וויא זאל איך זינדיגן צו גאט
 צו דער הרגענן אום זיכט איין קלוגין אג איין
 פרומען מענטשן אג וואש טויג מיר די סתנות
 פון דעם סלך וואש ער וויל מיר געבין אג איין
 רגע דר נאך דער מאנגט ער זיך אין דעם גרויסן
 כבוד פון דעם סלך אג שפייט אויף אג ציחט
 זיך אויש זיין שווערד אג קומט צו דער בעט
 צו אפ האקן דעם קאפ פון זיין נוייב אג זעקט
 זיא אויף אג זעהט זיא שלאפן אג איין קליין

קינר ליגט צווישן אירע בריסט און דאס אנדערע
 אויף איר האנט איז ער אונזעק גינאנגן דרומער
 זיך דאש דרומע מאל טראכט ער ווירער דאס
 ער וועט מער כבוד האבן פון אלע שרים און
 קומט ווירער צו איר בעט מיט אין בלויע
 שווערד און האט זיא גיזעהען ליגן און אירע
 האר היינגן ביז דער ערד דען די הויב איז פון
 איר קאפ אראפ גיפאלן האט ער זיך דר בארומט
 איבער איר און האט גיזאגט אפילו דער מלך
 זאל מיר געבן גאר זיין געלט וועל איך דאש
 אויך ניט טאן און האט זיך גיליגט שלאפן
 אין דער פריא שיקט דער מלך אים רופן און
 פֿרעגט אים וואו איז דיא קאפ זאגט ער איך
 קאן דאש ניט טאן זאגט דער מלך צו אים גיאי
 אונזעק דו בישט ניט ווערט קיין כבוד דר נאך
 שיקט דר מלך נאך דעם הסדרש ווייב און זאגט
 צו איר מען האט מיר גזאגט דיין שיינקייט און
 דיין חכמה וואלט איך דיך גינזקן פֿר איין קעפט
 ווייב נאר דו בוקט צו מיר אסור ווייל דו האסט
 איין מאן דרום דער שלאג דיין מאן וועל איך
 דיך מעגן נעמן האט זיא גיזאגט עס איז ויער
 גוט מארגן וועל איך דיר זיין קאפ בריינגן
 און דר מלך האט גוואוסט דאס זיא וועט דאש
 בֿונדאי טאן האט דר מלך צו איר גיזאגט איך
 וועל דיר איין שארפע שווערד געבן דו וועסט
 קענען איין איין מאל זיין קאפ אפ האקן און דר
 מלך האט גיפאמין מען זאל איר מאכן איין
 שווערד פון צין און בליי דאש זיא זאל גליבצין
 און לייקטן און מען האט זיא באלד גימאכט
 און דער מלך האט זיא צו איר גיגעבן און זיא
 האט דר פון ניט גוואוסט וואש פֿר איין שווערד
 דאש איז און זיא קומט אהיים אויף דר נאכט
 און דער נאך איז גיקוקן איר מאן אזוי לויפט
 זיא אים אנטקעגן און האלום אים און קויפט
 אים און ניט אים גומע עסן און וויי עסן און
 מרינגן און זאגט צום מאן מיר וועלן היינט מיט
 אגנדר פֿרייליך זיין און מיר וועלן מרינקן וויין
 און דר הסיד האט זיך גילאזט איבֿר רייזן און
 האט אזוי לאנג גיטרונקן ביז ער איז אנטלאפן
 גיזארטן איז דאש ווייב אויף גישטאנג און ציט
 אויש די שווערד און ניט אים איין האק אויף
 זיין האלז זיא האט גימיינט זיא וועט אים גיוויס
 דעם קאפ אפ האקן מיט דער שווערד דען זיא
 איז גיוויס גוט און דר מאן תאפט זיך אויף און

טוט איין גלשריי פון וועגן דעם קלאפ וואס זיא
 האט אים גיטאן אויף זיין האלז און האט זיא
 דער ועהן שטיין מיט איין בלויע שווערד און
 זאגט צו איר וואש האסטו גיזאגט טאן מיט
 דער שווערד אזוי איז זיא גיפאלן צו דער ערד
 און האט גיווינט און זאגט דר מלך האט גיהויסן
 איך זאל דיר דעם קאפ אפ שטיידין האט מען זיי
 ביידע גיפירט צו דעם מלך און אלע סנהדרין
 זעהען און דער מלך זעהט אויך דאס זיי קומן
 האבן זיי מיט אגאנדר גילאכט און דער מלך
 זאגט דער ציילט וויא אזו עש איז גיווען דיא
 גאנצע מעשה און זיי האבן אים די גאנצע
 מעשה דער ציילט וויא אזו עש איז צו גאנגען
 האט דער מלך גזאגט איך האב דאש גוואוסט
 דאש דו וועשט ריין מאן דעם קאפ אפ האקן
 דרום האב איך דיר איין שווערד פון צין גיגעבן
 פֿר דו זאלסט אים ניט אפ האקן דעם קאפ
 אזו באלד האבן די סנהדרין מודה גיווען דאס
 עש איז ניט צו גיפונען קיין פרומע אשה זיי
 זיינען תמיד צארענדיג און דער צערענן זייערע
 סאנען און ווען אפילו דער מאן איז ויער פֿרום
 און חשוב דאך האלטן זיך די ווייבֿר העכר
 פון אים אזו וויא מיר גיפונען איין מעשה ביי
 רבי יוסי הגלילי דאש ער האט גיהאט ויער
 איין בייז ווייב און זיא איז געווען זיין שוועסטערס
 טאכטער האבן זיינע תלמידים צו אים גיזאגט
 רבי ניט איר גט האט רבי יוסי גיזאגט זיא האט
 איין גרויסע בתובה איך פֿר מאג איר זיא ניט
 צו געבן אכאל זיינען בייא אגאנדר גיזעסן
 זייער חשובי רבנים און רבי אליעזר איך ביי זיי
 זוג האבן גילעריגט אין בית המדרש און אז
 זיי האבן אפ גילעריגט זאגט רבי יוסי צו זיי
 קומט מיט מיר עסן און זיי ווייגן מיט אגאנדר
 גינאנגן און אז זיי ווייגן גיקוקן אין חזיו ארזין איז
 דאש ווייב ברזג גיזארטן און האט גיוויין איין
 צארגג פֿנים און האט אלץ אראפ גיקוקט און איז
 ארויס גגאנגן פון דעם חזיו פֿרענט רבי יוסי צו זיין
 ווייב איז דאן וואס צו עקוואנט זיא עס איז דא קרויט
 צו עסן איז רבי יוסי גינאנגן און האט גיזעהן
 איין סאפ מיט קאפ הינער און רבי אליעזר
 האט דאש אלץ גיהערט און האט פֿר שטאנען
 דאש זיי האבן זיך פֿינגט מיט אגנדר און האט
 גישוויגן און וויא האבן אפ גיגעסן זאגט
 רבי יוסי צו זיין ווייב דוא האשט גיזאגט עש

אין רא קרוים צוא עסקן את איצונד עסקן מיר
 גישמאפטע קאפ הינד ענטפערט דאס ווייב עם
 אין איין נס גישעקן דאש על איז גיווארן פון
 דר קרוים קאפ הינד זאגט רבי אלעזר צו רבי
 יוסי גיט אייער ווייב נס איה וועל אייה איין
 בעסערע ווייב געבן ענטפערט רבי יוסי איה
 האב איר די כתובה גיט צו געבן האבן דיא
 תלמידים אלע מיט אנאנד דו אים גזאגט על
 איז גיט לפי גבודתם דאש זיא האלט איה גיט
 ערליך על איז אונז איין תרפה מיר וועלן אייה
 געלט געבן איה דער כתובה אונ גיט איר נס
 אונ רבי יוסי האט זיי גיפאלנט אונ האט זיין
 ווייב נס גיגעבן אונ איה די כתובה אונ האט
 איין פרום ווייב גינמן אז וויא ער איז ווערט
 גווען אונ זיא פון וועגן איה זינד האט גאט
 איר צוא גליקט דאש זיא האט גינמען איין
 שויער היטער פון דער שטאט אונ דר שויער
 היטר איז פאלד בלינד גיווארן אונ האט גיהאט
 דעם גרוישיין רלות אונ זיא האט אים גימזט
 פירן פון הויז צו הויז בעטן ברויט אונ פון איין
 נאס צו דער אנדערער אונ וויא זיי זיינן גיקומן
 זיין דער נאס וואו רבי יוסי זיצט האט זיא זיך
 שום גיקערט אונ האט דעם בלינדין גיט אריין
 גיפירט אין דר נאס דער בלינדער האט אבער דר
 קענט די נאסן אין די טריט דען ער איז ויער
 בקי גווען אין אלע נאסן פון דער שטאט אונ
 פרעגט זיין ווייב ווארום פירשמו מיר גיט אין
 דר נאס פון רבי יוסי איה ווייס דאש ער גיט
 פיל צדקה האט זיא גיענטפערט איה שעם טיך
 צו גיין ווייל איה בין זיין ווייב גווען אונ ער האט
 מיר גט גיגעבן אמאל זיינן זיי גיקומן אין דר
 נאס פון רבי יוסי צו בעטן איה די טירן האט
 דאש ווייב אים פיר גיפירט פו דר מיר פון רבי
 יוסי * אזו האבן זיי זיך מיט אנאנד גיקריגט
 אונ גישלאגן * אונ רבי יוסי האט דער הערט
 דאש גרוישע גישרייא אונ דאס שקלאגן * האט
 רבי יוסי גיפרעגט ווארום שלאגסטו דיין ווייב
 ענטפערט דער בלינדער זיא שומט מיר אלע מאג
 שארין דאש ברויט פון דער נאס * זיא וויל טיך
 גיט אריין פירן אין דער נאס * האט רבי יוסי
 זיא גיגעבן איין באזונדער הויז אונ האט זיא
 גישפייט פון זיין געלט לאגן זיי האבן גילעבט
 צו חכים זיין וואש אין פסוק שמיט יבשה לא
 תתקו פו דיין קרוב זאי שמו דך גיט פו היליך

פון צו מאן אים גומש ווארום זיא איז דאך גווען
 זיין שוועסטערס טאכטער נון זעהט וואש על
 איז איר אויש גינאגן וואש זיא האט איר פרומן
 מאן גיט גיוואלט ערליך האלמן אזו זאל אויש
 גיין צו אישליך אשה וואש האלט גיט ערליך
 איר פרומען מאן * אבער ווען איין אשה איז
 פרום איז זיא גינליכן צו דער תורה דען איין
 גיט ווייב טאכט פרום איר מאן אזו וויא מיר
 גיפינן איין מעשה דאש איין חסיד האט גיהאט
 ויער איין פרום ווייב אונ האבן מיט אנאנדער
 קיין קינדער גיט גיהאט אונ האבן זיך דורך
 דעם גיט האט דר חסיד גינמן איין שלעכט
 ווייב האט זיא אים צו איין רשע גימאכט אונ
 דאש ווייב האט גינמען איין רשע אונ האט
 אים פאר איין גרוישיין חסיד גימאכט אזו זעהט
 מען באשיידלעך דאש על ווענט זיך פיל אן
 די פרומע ווייער * דאש זאגט דר פסוק זכו *
 אז האשה כחל וכלאת אשר גנו שתיקו את בית ישראל
 היינט דר פסוק אן דאש הויז גיזנד פון ישראל
 אין דיא ווייבר רחל אונ לאה זיך זיך גביה פרו
 אונ דיין הויז גיזנד זאל זיין אזו וויא דאש הויז
 גיזנד פון פרוץ וואש המר האט גיוואונען צוא
 יהודה אזו זאל דיר גאט געבן פון דיא קינדער
 פון דער אשה אונ בועז האט גינמן רות אונ
 זיא איז אים גווען צוא איין ווייב אונ ער איז
 גיקומען צו איר אונ גאט האט איר גיגעבן דאש
 זיא איז טראגן גיווארן אונ האט גיוואונן איין
 זון די חכים זאגן אלע פסוקים וואש זיינן אן
 ספר רות הייבן זיך אן מיט וויין גאר אכט פסוקים
 הייבן זיך גיט אן מיט קיין וויין דאש ווייזט אונז
 דאש רות איז איין היידענע גווען אונ האט זיך
 באהעפט צוא ישראל וואש זיינען זיך מל צוא
 אכט טאג אונ די וויין ווייזן זיין דאש מיינט מען
 זיין דעם דור וואש מען משפט דיא שופטים
 די חכים זאגן רות איז ווארין טראגן פון דער
 ערשט נאכט אונ בועז איז פאלד גישטארבן
 די נאכט איה ווייזט דר פסוק דאש איין אשה
 גיווינט אין צוויי הונדערט אונ איין אונ זיבעצג
 טאג אזו פיל וויא דאש ווארט הדיין באטרעפט
 האטנה מנשים אונ דיא ווייער האבן גזאגט
 צו געטי גילויבט איז גאט דאש ער האט דיר
 גיט פו שטערט קיין אויש ליער דעם היינטיגן
 טאג אונ על וועט ווערן גירופן זיין נאמען
 צווייטן ישראל אונ ער וועט דיר זיין איין דר

ביוקבג צוא דיון לויב אונ צוא שפיוון דיון
 גרוינקייט דען דיון שטנד וואש האט דיק לויב
 האט אים גוואונען וואש ווא איז דיר בעסער
 פון זיבן וין די חכמים זאגן די וויבער האבן
 גיהאט זינע קינדער זאלן ווין גיבענשט אונ
 זאלן גוועלטיגן אז וויא דער טאג איז לויטר
 אונ גוועלטיגט דש זאגט דר פסוק אשר לא תשבת
 קך טאל סיום גילויבט איז נאט וואש האט דיר
 גיט פר שטערט אין דר ליוער וואש וועט
 זיין אז וויא דר טאג אז וויא דר טאג איז לויטר
 אונ גוועלטיגט אז זאלן זינע קינד אויף ווין
 לויטר אונ זאלן גוועלטיגן עמך נמי את הגל
 אונ נעמי האט גינמן דאש קינד אונ האט אים
 גיטאן אין איר שוים אונ ווא איז אים גיווען צו
 איין דר ציהערין אונ די שכינים האבן צו אים
 גירופין איין נאכן צו זאגן עש איז ווארן גיבארן
 איין זון צו נעמי אונ ווא רופט זיין נאמען עובד
 ער איז גיווען דער פאטר פון ישי וואש ער איז
 גיווען דער פאטר פון דוד ואלה תולדות מרז דיא
 חכמים זאגן דרום איז דער פסוק אים מיתם
 פון פרץ ווייל די לייט האבן אים מיתם גיווען
 נאך רות נחמאבבה דרום איז אים דער פסוק
 מיתם נאך פרץ וואש ער קומט ארויש פון
 יהודה אונ די לייט האבן זיך מיט דוד גיקריגט
 אונ האבן גיזאגט דוא קומשט ארויש פון רות
 נחמאבבה האט דוד גיענטפערט איר קומט אלע
 ארויש פון יעקב וואש ער האט צוויי שוועסטער
 גינמן אונ אויף יהודה האט גיטמען זיין שטנד

חכר זייט איר דאף אויף פון איין משפחה וואס
 איז פכול די חכמים זאגן פנעו אז איין גרויטר
 צדיק גיווען ער האט מיט זיין תפלה דעם הונגר
 מבטל גווען אונ האט גוואונן איין זון וואס ער
 היישט עובד אונ דר עובד הט גוואונן ישי ער
 איז אויף גיווען איין גרויטר צדיק אונ איז גיט
 גישטארבן פון ווען זינע עבירות דען ער האט
 קיין עבירות גיט גיטאן נאר ער איז גישטארבן
 פון וועגן דר גיודה פון דעם שלאנג וואש דוד
 דעם איז ווארן גיבראכט דר מוים אויף דער
 וועלט דיא חכמים זאגן דאש ווארט תולדות
 שמיים גיט גישריבן מיט צווייא ווין נאר אז
 נאט האט דיא וועלט באשאפן שמיים אלה
 תולדות השמים והארץ מיט צווייא ווין אונ דא
 ביא פרץ שמיים אויף ואלה תולדות פרץ מיט
 צוויי ווין דאש ווייט דאש אין דעם זעקסטן
 טאג פון דעם באשאפן פון דער וועלט האט
 אדם הראשון גיזיגט אונ עש איז ביי אים צו
 גינמן גווארן זעקס זאכן ווין לעבין איז קרץ
 גווארן ווין ליקט איז פר לאשין גווארן ווין
 הויף איז איין גיבויגן גווארן די ערד איז ווארן
 גימבערט אונ דר מוים איז גנוד גווארן אונ ער
 זאל מוין אין פעלד ארבעטן צו עסן גרויט • אונ
 די זעקס זאכן וועלן זיך ויקר אום קערין אז
 וויא פריער אין דיא מעג פון משיח וואש ער
 וועט ארויש קומען פון פרץ דאש ווייזן דיא
 איבעריגע ווין :

מליק מגילת רות

מגילת איכה

איכה לשפה קוד הויר וויא אז איז גיבליבן זיצן
 די שפאט ירושלים אליין אן פאלק וואש
 אין איר איז גיווען פיל פאלק זיא איז גווארן
 גלייך וויא איין אלמנה תיה וואש איר מאן איז
 נויט אונעק גיזאנגן איבר דעם ים אבר ווין דייעה
 איז זיך אום צו קערין צו איר דרום זאגט דר
 פסוק תתה קאלמה ווא איז גיווען גלייך וויא איין
 אלמנה אבר גיט קיין רעכטע אלמנה דען נאט
 וועט זיך אום קערין קיין ירושלים מיט דיא
 ישראל כתיי בטיס ווא איז גיווען איין מיניסטערין
 צווישן די פעלקער אונ איין האריגטע איבער
 די מדינות אונ איזגנד מוז ווא פס געבן צו

די פעלקער גיט תהיה בליה ווא סוט ווייגן ביי
 נאכט ווייל דאש בית המקדש איז ביא נאכט
 חרוב גווארן נאך איין פשט איז ווייל די ישראל
 האבן ביי נאכט גיוויינט ביא די מרגלים אין
 זיין טאג אין אב דרום מוין די ישראל אלע יאר
 ווייגן זיין טאג אין אב אויף חרוב בית המקדש
 נאך איין פשט איז ווען מען וויינט ביא נאכט
 הערמט מען דאש קול זייער נויט אונ די וואש
 הערין עש וויינען אויף מיט אים • נאך איין
 פשט איז ווייל ער האט גיבליבן די שפאט צו
 איין אלמנה וואש זיא וויינט ביי נאכט דען ביי
 טאג קאן זיא אירע צרות פאר געסן ווען זיא
 מוט

טום רידון מיט אירע חברותות אבר ביי נאכט
 האט זיא ניט קיין חברותות מיט זיך טום זיא זיך
 דר מאנען אין איר סאן און וויינט דרום זאגט
 ער די שטאט ירושלים טום וויינען ביי נאכט
 אזו וזיא איין אלטנה העטתה על לילה אג אירע
 פּרעערו וינען אויף אירע באקן פון וועגן פיל
 גיוויון אונ עש אז קיין טרייסקטער ניט צו איר
 פון אלע אירע ליב האבער אלע אירע גיוועלן
 האבן גיפערקשט אין איר און זיינען גיווארן איר
 צו פינגט לילה הינה פעני די ישראל זיין ווארן
 פאר טרייבן פון וועגן פיין און פון וועגן דיא
 שווערע ארבעט וואש די עוברי בוכבים האבן
 מיט זיי גארבעט זיי זיינן גינעסקן צווישן דיא
 פעלקער און האבן ניט גיפונען קיין רוא אלע
 זייערע נאך יאגער האבן זיי גיגריכט צווישן
 די גימארקן כלומר אין איין סאר צווישן בערג
 ראש סען קאן ניט אנטלויפן נאך איין פשט
 איז ראש סיינט מען פון זעבעה עשר בתמו
 ביו תשעה באב ורבי ציון אגלה דיא וועגן פון
 ציון זיינען פאר וואקסן מיט גראו ווייל סען
 קיטט אהין ניט אום יום טוב דען מען פלעגט
 עולה רגל זיין דריי סאל אין יאר פסח און שבועות
 און סוכות אלע אירע מועדן זיינן פאר וויקט
 אירע כהנים זיפצין ווייל זיא האבן ניט קיין
 עבודה פון קרבנות אירע בתולות מוען טרויערן
 וואש זיא פלעגן טאנצן אום תשעה באב און
 אום יום כפור און עש אז זייער ביטר היי צדיה
 לראש אירע באלידיר זיינן גיווארן צו עלצטע
 כלומר דיא וואש האבן ישראל שלעכץ גיטאן
 זיינען גיווארן הארין און אירע פינגט זיינען
 גיוועסן מיט שלום דען נאט האט דיא ישראל
 גימאכט טרויערין פון וועגן זייערע פול עבירות
 אירע קינד זיינען גינאנען אין גיפיקענעש
 פאר דעם באלידירער תצא פו פה ציון כל הדרה
 און עש אז ארויש גינאנגן פון דר שטאט ציון
 נאר איר שיינקייט אירע הארין זיינען גיווארין
 וזיא די אינדן וואש גיפונען ניט קיין פאשע
 און זיינען גינאנען אן כח פאר דעם נאך יאגר
 נכה ירושלים זיא טום גדיינגן די שטאט ירושלים
 אין די מעג פון איר פיין טום זיא דר מאנען אלע
 אירע גילושמקייט וואש זיא האט אין דיא
 ערשטע מעג גיהאט און איר פאלק טום פאלן
 אין די הענט פון דעם באלידירער אונ עש אז
 קיין העלפער ניט דא צו איר זיי האבן גיוועזן

זיא אירע באלידיר און האפן זיך פרייט אויף
 איר פאר שטערונג וואש איר שמתה אזו פאר
 שטערט גיווארן נאך איין פשט אזו זיי האפן
 גישפעט אויף אירע רואנג כלומר אויף אירע
 שמימות דען די ישראל האבן אין גלות גהאלטן
 שמיטה האבן די עוברי בוכבים פון זיי גשפעט
 און האבן גיזאגט אין ארץ ישראל האט איר
 ניט גיוואלט קיין שמיטה האלטן און אין גלות
 האלט איר זיא שמיטה תפאח תפאח ירושלים אינד
 האט גיוינדיגט דיא שטאט ירושלים דרום אז
 זיא גיווען צו איין פאר וואנגלונג אין גלות און
 אלע עוברי בוכבים וואש פלעגן ירושלים ערליך
 האלטן האבן זיא פאר שעקט ווייל זיי האבן
 גיוועזען איר שאנד און זיא טום אויף זיפצן און
 האט זיך אום גיקערט הינטער זיך סופאחה גשליח
 איר דם גדה אזו אויף דר ויים פון אירע קלייד
 כלומר אירע עבירות זיינן אויפן וואר דר קענט
 און אז זיי האבן עבירות גיטאן האבן זיי ניט
 גיטראכט וואש דר סוף קאן דער פון זיין דרום
 האט זיא גיטאן גידערין ראש אלע פר וואונדן
 זיך דרויף ראש עש אזו צוא ירושלים מער
 גישעהען וזיא צו דר נאנצן וועלט אונ עש אז
 ניט דא קיין טרייסקטער צו איר און זיא זאגט
 זעה נאט מיין פיין ראש עש האט זיך גיגרוישט
 דער פינגט: יו שלח צר דער באלידירער האפ
 גלשטרעקט זיין האנט אויף אלע אירע גלשמונג
 ראש סיינט מען עמון ומאב האבן פר ברענט
 אירע ספרי תורות מער וזיא אלע עוברי בוכבים
 דען אנדרע עוברי בוכבים האבן גינעמן זילפער
 און גאלד און עמון ומאב האבן גינעמן ספרי
 תורות ווייל און דער תורה שפייט ראש עמון
 ומאב ואלן אייביג ניט אריין קיסען צווישן
 ישראל צו כעיד זיין זיך און מען זאל זיך מיט
 זיי ניט מתתמן זיין דרום האבן זיא זיך נאכט
 גיווען אין די ספרי תורות כל עשה נאחמים סבשמי
 דחם גאר איר פאלק טוען זיפצן און פנען ברוט
 זיי גיבן אנוועק גאר זייער גלושמקייט פר עסן
 שפיון דרום זעה נאט ראש איה פון גיווארן איין
 פרעסערן לא אלכס כל טגרי נד די שטאט ירושלים
 זאגט צו די וואש מוען פארין דורך איר ניט צו
 איה זאל גישעהען אזו וזיא מיר אזו גישעהען
 זעהעט וועמען איז אזו גישעהען וזיא מיר וואש
 נאט האט מיר גימאכט טרויערין אין דעם טאג
 פון זיין צארין ספרו שלח אש געטומי פון דעם
 דומיל

הימיל האם נאם גישקמ איין פויער אין מיינע
 פויער אונ האם צו בראבין זיי ער האט פאר
 שפרייט איין נעץ צו מיינע פיס אונ האט מך
 גיגעבן צו איין פאר ווישטונג איין גאנצן טאג
 איז מיר ווייא נשקד על פשעי עלט איז ווארין
 גיפנימילט אונ גיצייכינט דער יאך פון מיינע
 עבירות אין זיין האנט זיי זיינען אויף גיגאנגען
 אויף מיין האלז אונ האבין גימאכט שטריוכלען
 פוין צה ער האט מך איבער גיענטפערט אין
 אעלעכע הענט וואש איך קאן נישט אויף שמיין
 מלך גל אבידי גאט האט צו טראטן אלע מיינע
 שטארקע צווישן מיר ער האט אויף מיר גרופין
 איין איין וואלונג פון עוברי בוכבים צו צו ברעכן
 מיינע בהורים גאט האט גילאזט פאר גיסן
 דאש בלוט פון די בתולות פון שטאט יהודה
 אזו וויא איין קעלטער וואש טוט פון אים רינן
 יוין על אלה אני בוכה דרויף טוא אויף וויינען
 מיינע אויגן טוען רינען וואשער דען עש האט
 זיך פון מיר דר ווייטערט איין טריישטר מיינע
 קינדער זיינען גיווען פאר ווישט דען עש האט
 זיך גישטארקט דער פיינט פרישה ציון גדיה דיא
 שטאט ציון טוט ברעכין מיט אירע הענט אונ
 קיין טריישטר איז נישט דא צו איר גאט האט
 גיבאטן אויף ועקב דאש זיינע באלדיגער זאלן
 זיין גארוינט צו אים בלוטר וואו אהין די ישראל
 זיינן ווארין פאר טריבין האט גאט אהין גישקט
 עסון ומואב צו רייצין זיך מיט ישראל ירושלים
 איז גיווארין צו איין פאר וואלונג צווישן זייא
 צדיק יואי יי אז מען האט גישטאכן מיט פילין צו
 יאשורה מלך יהודה האט ער גיהאנט גאט איז
 גירעכט דען מיר האבן נישט גיהאלטן זיינע מצות
 אונ אז ער איז גישטארבן האט ירמיה אויף אים
 גיקלאגט אונ האט גיואנט הערט צו איר אלע
 פעלקער אונ ועהעט מיך ווייטאג מיינע בתולות
 אונ מיינע בתורים זיינען גיגאנגן אין דר שביה
 גראתי למשהי ססה רסני ואנט ירושלים איך האב
 גירופין צו מיינע ליב האבער וואש זיי האבין
 סיד ליב דאש זיינען די קינדער פון לשמעאל
 וואש זיי זיינען צו ישראל אנטקענין גיגאנגען
 אז מען האט זיי פאר טריבין אונ זיי האבין מך
 גינארט דען זיי האבין צו דיא ישראל גיבראכט
 גיווארען עסין אונ אן גיבלאוונע לאגיל אונ די
 ישראל האבן גיעעסין דר נאך האבן זיי גוואלט
 טרינקען האבין זייא מיט דיא ציין דעם לאגיל

געפינט זיי האבן גימינט עש איז אין אים וויק
 אזו איז דר אטום אין זיי אריין אונ זיי זיינען
 דר פון גישטארבן מיינע בלונים אונ מיינע אלטע
 ליים זיינען ווארין פאר גאנגען אין שטאט דען
 זיי האבין בגערט ברויט צו עסין צו דר קוויק
 זויער לייב ראה יי זעה גאט דאש עש איז מיר
 איינג עש איז ווארין איין גישרופין מיינע
 גידערים עש איז ווארין פאר קערט מיין הארץ
 אין מיר ווייל איך האב ווידער גישפעניגט אין
 דיר פון אוישין ווייניג טוט הרגנן די לשוערדי
 פון דעם פיינט אונ אין הווי אזו וויא דער
 טויט שסע כי גאחתי אני די פעלקר האבן גיהערט
 דאש איך טוא ויפצין אונ עש איז דאך צו מיר
 נישט דא קיין טריישטר אלע מיינע פיינט האבן
 גהערט מיין בייז אונ האבן זיך גיפרייט דען דוא
 גאט האשט דאש גטאן דאש זיי זאלן מך פיינט
 האבין דען דר האשט אונ פאר באטן מען זאל
 מיט די ארמים נישט עסין אונ מען זאל זיך מיט
 די ארמים נישט מתהמן זיין דרום דר בארין זיי
 זיך נישט איבר אונ אונ איבר אונזערע קינדער
 תבא כל העם לפני עש זאל ווערין דר מאנט אלע
 זויערע עבירות פאר דיר גאט אונ זאלשט צו זיי
 טאן אזו וויא דר האשט מיר גיטאן איבר מיינע
 עבירות דען עש איז פיל מיינע ויפצין אונ
 מיין הארץ איז נויא :

איכה יעי כאפי וויא האט גאט פאר פינגערט
 מיט זיין צארין די שטאט ציון ער האט די
 שטאט זויער הייליג אונ גאנץ הויף אונ חשוב
 גמאכט אונ דר נאך האט ער זיא אראפ גיווארפן
 גלייך וויא מען ווארפט אראפ פון דעם הימיל
 צו דר ערד אזו האט ער אראפ גיווארפן דאש
 שווינקייט פון ישראל אונ האט נישט דר טאנט
 דאש פיינקיל פון זיינע פיס דאש איז דר ביה
 אין דעם טאג פון זיין צארין גלע יהוי ולא הפל
 גאט האט פאר דארבין אונ האט זיך נישט דער
 באריקט איבער די היזער פון ועקב ער האט
 צו פירט מיט זיין גרים צארין די פעסטע שמעט
 פון יהודה ער האט זייא גימאכט גרייכן אונ
 פאלין צו דער ערד אונ ער האט פאר שוועכט
 אלע אירע מלכים אונ אירע הארין גדי גדי אפי
 כל בני ישראל ער האט פר שנימין מיט גרים צארין
 גאר דאס הערשאפט פון ישראל ער האט אום
 גקערט אהינטר זיין רעכטע האנט פון צו העלפן
 ישראל אונ ער האט אן גיצונדן אין ועקב אזו

ויזיא איין פלאם פיינער אונ עם האט פּר ברענט
 ארום אים ונב קשתי ער האט גיטראטין ויין
 פויגין ויזיא איין פיינט ער האט גישטעלט ויין
 רעכטע האנט ויזיא איין פליידניג אונ ער האט
 פירדיגט אלע גלושטיקייט פון דעם אויג אין די
 גיצעלטין פון דער שטאט ציין אונ ער האט פּר
 נאסין אזו ויזיא פיינער ויין צארין התי וי אגיב נאט
 איז גיווען אזו ויזיא איין פיינט ער האט פּר
 דארבין ישראל ער האט פּר דארבן אלע אירע
 פאלאצן ער האט פּר דארבין ויינע פּעקטע
 שטעט אונ ער האט גיטערט אין דער שטאט
 פון יהודה איין גרוישע קלאג אונ איין קליינע
 קלאג נחטס פּו שוי ער האט פּר גיטסין ויין
 ביהיל אזו ויזיא מען שנייט אפ איין נארטין ער
 האט פּר דארבין ויין הייליג ארט דאש מיינט
 מען דאס בית המקדש וי נאט האט גמאכט פּר
 געסין אין דער שטאט ציין וס טוב אונ שבת
 אונ האט גמאכט דר צערען אונ האט דר שלאגן
 מיט ויין צארן צדקיהו המלך אונ שריה פּון גדול
 רשיי שרייבט נאט האט גרויש חסד גיטאן מיט
 ישראל וואש ער האט ויין צארין אויש גילאזין
 אויף דיא שטיינער אונ העלצער פון דעם בית
 המקדש דען ווען גיט וואלט פון ישראל קיין
 שריר ופּליט גיט אײַר גיבליבן ויח ארץ פּוּבתי
 נאט האט פּר לאזט ויין מוּבַח ער האט פּר
 שטערט ויין בית המקדש ער האט אײַפּער
 געענטפּערט אין דער האנט פון דעם פיינט די
 מויערין פון אירע פאלאצן אונ די פיינט האפּן
 גישריען אונ גישטעט אין נאטש הווי אזו הויף
 ויזיא מען פּלעגט צו ויינגען אום וס טוב אין
 בית המקדש ויח ויחשתי נאט האט פּון לאנג
 גיטראכט צו פּר דארבן די מויערין פון ציין אונ
 האט גייניגט איין שונר דאש עש ואל ויין גלייף
 אנטקעגן וייערע עבירות ער האט גיט אום
 גיקערט ויין האנט פון צו פּר דארבין אונ ער
 האט גמאכט טרויערן די קליינע מויערין אונ די
 גרוישע מויערין וי ויינגען מיט אונגער גווארן
 פּר שניטין פּוּבתי באבז שגרה וי ויינען גווארין
 איין גיונגן אין דער ערד די מויערין פון דעם
 בית המקדש דאש קיין פיינט ואל אין וי גיט
 אן רידין אונ דאש האפּין די מויערין זוכת גיווען
 ווייל ויזיא האפּין ויף אויף גיעפינט אז שלמה
 המלך האט אריין גיטראנט דעם ארון מיט די
 לחות אין בית המקדש אונ אטייל חכמים זאגן

ויזיא דוד המלך האט אליין גמאכט די מויערן
 דרום האפּין די פיינט גיט גיקענט גיוועלטיג
 אין ויזיא ער האט גמאכט פּר לידן אונ צו
 פּרעכין אירע רינגלען איר מלך אונ אירע הארין
 ויינען צווישן די פעלקער אונ עש איז גיט דא
 איינער ביי וי דאש ער ואל קעגן פּסקנן איין
 דין פון דר תורה אונ אויף וייערע נביאים האפּן
 גיט גיפּונען קיין נבואה פּון נאט ויח לארז ויזיא
 טוען ויצין צו דר ערד אונ טוען שווייגן די אלטע
 לייט פון דר שטאט ציין וי האפּין אויף גפראכט
 אש אויף וייערע קעפ וי האפּין ויף אן גיטאן
 אין ועק אונ האפּין גמאכט גידערין צו דר ערד
 וייערע קעפ די בתולות פון ירושלים ויח מדרש
 זאגט אויף דעם פּסוק דאש צדקיהו האט
 גישווארן צו רינגען צו גבוּכדנצר אונ דער נאף
 האט ער אין אים מויד גווען איז גיקוסן גבוּכדנצר
 אונ האט גישקט נאף די סנהדרין וי זאלן אים
 די גאנצע תורה בשיידין אונ אז וי וייגן גיקוסן
 צו דער סדרה ויזיא מען איז סתיר גדרים אונ
 שבועות האט גבוּכדנצר גוואנט דאש האט איר
 גיוויש סתיר גווען די שבועה פון צדקיהו דאס
 ער ואל מײַה גיט רינגען אזו באלד האט גבוּכדנצר
 גמאכט גידערין וייערע קעפ צו דער ערד אונ
 האט אן גיפּונדין וייערע האר צו די עקין פון די
 פּעַרד אונ האט ויזיא גיטאן שלעפּין לוי געטות
 ציי וי ויינען גווארין פּר לענט דוקה מרעך
 מיינע אויגן עש ויינען גווארין איין גישוּרפּסן
 מיינע גידערים עם איז גווארין פּר נאסין צו
 דער ערד מיין לעפּער ווייל אײַף האב גזעקן
 דעם בראָד פון מיין פּאלק דאש עם ליגין חלשות
 די וייגע קינדער אונ די ויינעדיגע קינדער אין
 די נאסין פון דער שטאט לאמאס יאָפּו צו וייער
 מוסער טוען וי זאגן ווא אזו קארין אונ ויין
 אז ויזיא ליגין פּר חלשות אזו ויזיא איין דער
 שלאנגער אין די נאסין פון דער שטאט אז עם
 טוט ויף פּר גיטין ויער בלוט פון וייערע לייב
 אין דער שוים פון וייער מוסער פּו אגיד וואש
 ואל אײַף דיר ערות זאגן ארער צו וועסען ואל
 אײַף דיר גלייבן די שטאט ירושלים צו זאגן
 יענעם האט ויף אויף אזו גיטראפּן דאש אײַף
 ואל דיר דער מיט טרויסקטין די בתולות פון דר
 שטאט ציין דען עש איז גרויש אזו ויזיא דר ים
 דיין בראָד ווער קאן דיר הייליק דאש ער ואל דיר
 טרויסקטין פון דייע ערות דר מדרש זאגט אויף

דעם פסקו אז נאם האם באשטאפן דעם הימל
אז האט גימאכט איין צווישן שייך צווישן די
אויבערשטע וואסר און צווישן די אונטערשטע
וואסר אזוי האט דר ים גינוינט און האט גוואלט
גלייבן אויף דעם הימל האט נאם אים צו גואנט
מען זאל צו אלע קהנות נעמן ואלץ וואס ווערט
פון דעם ים אבער היינט אז דאס בית המקדש
איז חרוב גווארן און מען איז נים מקריב קיין
קהנות אזוי דאש ברעכענש פון דעם ים
גלייך צו דעם ברעכענש פון דעם בית המקדש
גביהו הו ילד שני תפל דינע גביאים האבין דיר
פאלש גביאות גואנט און האבין דיר נים
גשטראפט אויף דינע וינד צו אים קערין דיין
וויקרדימט און האבן דיר פאלשע גביאות גואנט
צו פאר שטויקין דיר פון נאם ספי גלד פנים כל
אובי גרד ויזא האבין גיקלאפט אויף דיר מיט
זייערע הענט די וואש פארין אויב דעם וועג
פון דער שטאט ויזא האבין גישמוצערט מיט
דעם מויל און האבין גשאקלט מיט דעם קאפ
אויף דער שטאט ירושלים און האבין גואנט
דאש אזוי די שטאט וואש איז גווען איין שיינע
קרוין איין פרייד צו גאר דר וועלט פני גלד פיהם
ויזא האבין גיעפינט אויף דיר זייער מויל אלע
דינע פיינט ויזא האבין גישמוצערט און האבין
גיקריצט מיט די ציין און האבין גינאנט מיר
האבין זיא פר דארבין זייערט דאס איז דר טאג
וואס מיר האבן גהאפט אויף אים און מיר האבן
אים גיפגנן און גזעהן רשי פרענט די איכה איז
דאך גימאכט גווארן נאך דעם (איב) נאך און
גווארם שפייט דער פסוק וואש הייבט זיך אן
מיט דער (פ"א) פאר דעם פסוק וואס הייבט זיך
אן מיט דר (ע"ז) דער תירוץ איז די (פ"א) הייבט
פה אסויל און (ע"ז) איז שייטש איין אויג דאש
ווייזט דאש ויזא האבין גירעט מיט דעם מויל
וואש זיי האבין נים גיזעהן מיט די אויגן דרום
שפייט דיא (פ"א) פאר דער (ע"ז): זשה יי אשר
יפס נאם האט גימאן דאש וואש ער האט
גימראכט און האט אויש גילאזט זיין זאג וואש
ער האט גיבאטן פון לאנג ער האט צוא פירט
און האט זיך נים דער פארקומט און האט אויף
דיר גימאכט פרייען דעם פיינט ער האט אויף
גיוויבן דאש הערשאפט פון דינע פאללידיג
צעק גס אי ארץ עש טוש שרייען זייער הארץ צו
נאם די מויערין פון דר שטאט ציין ויזא פאבין

גידערין טרערין אזא וויא איין טייך טאג און
נאכט דוא זאלט נים לאזן קיין אויף הערונג
צוא דיר עש זאל נים שוויגן דאש שווארץ
אפיל פון דיין אויג • קפיריני בלילה שפייט אויף
איר ישראל אין גלות און לערנט מעניות ביי
נאכט דען נאם איז ביי דיר און טוא לך יין פר
טאג ווען דר סארטן שטערין גייט אויף און פר
גיס דיין הארץ אזוי וויא וואש פאר נאם און
טוא תפלה אויף דעם ליב פון דינע יונגע
קינד וואש ליגן פאר חלשות אין הונגער אין
אלע נאסין דאש יומכיפה זעה נאם און קיך צו
וועמן נאך האשטו אזו גימאן וויא צו מיר אויב
עס זאלן ווייבן אויף עסן זייערע קינד וואס
זיי האבין זיי גימאסן מיט גאלד דער מדרש
שרייבט עש איז גווען איינר וואש האט גיהייסן
דואג בן יוסף וואש זיין מוסר האט אים אלע
טאג גיוואגן און גימאסן וויא פיל ער איז
צוא גיוואקסן אזו פיל גאלד פלעגט זיא געבן
אין בית המקדש און אז עש איז גווארן הונגער
אין ירושלים האט זיא אים גיקאכט און האט
אים אויף גיעסן דאש קלאגן ישראל זעה
נאם וועמען האסטו אזו וויזא גימאן ענטפערט
נאם דאש איז אויף איין חידוש איר האט דאך
גרוישע עבירות גימאן דאש איר האט גיהרגת
זכרה הנביא אין בית המקדש אום יום כפור
וואש ער האט אויף גיוואלט שטראפן און ער
איז גיווען איין ברוך ונביא שקבי לאנך חיות זיא
זיין גילעגן אויף דר ערד איז דיא נאסין יונגע
און אלע בתולות און ברחים זינען גיווארן
דר שלאגן מיט דר שווערד דו נאם האסט זיי
גילאזט דר שלאגן און שעקמין און האשט דיר
ניט דער פארקומט תקרא בים סנה דוא נאם
האשט גירופן צוא איין זאמלן די פיינט אויף
מיר גלייך וויא מען פלעגט זיך איין זאמלן אום
יום טוב און עש איז נים גווען קיין אנטרינער
און איין איבער גלייבן • די קינד וואש אויף
האב גימאסן און דר צויגן האט זיי מיין פיינט
פאר לענט: איי הנה דאש עני בשם עברתי אויף
ירמיהו האב מער פוין גיזעהן פון אלע נביאים
וואש נאם האט גימאן מיט דער רנט פון זיין
גרים צארין אויף נתי בלד חושך ולא אור טיף האט
ער גיפירט אין דער פינלשער און נים אין דער
ליבט אר די גאר אין מיר פר קערט ער זיין האנט
איין גאנצן טאג גלח גשתי ער האט פר דארבן

סוף פלייש און מיון הויט און האט צו בראכן
 מינע ביינר דנה עלי ער האט גיבוט אויף מיר
 איין גיפיינקענש און האט מיר ארום גירינגילט
 מיט גאל און מיט ביטערענס געפחשענדיג
 דפתי עולם אין דער פיינטליכער האט ער מיר
 גינעצט אזוי וויא די מויטע פון דר וועלט גיב
 גייר ער האט פר צאמט פר מיר און איר קאן
 גיט צרויש גיין און ער האט געווער גימאכט
 מינע קייטין גם די אונטערשטע שלם תפלתו און
 אויף ווען איר מו דווקא שרייען און מווא תפלה
 איז פאר שטאפט מיין תפלה גיב דדי ער האט
 פר צאמט מינע ווענין מיט שטיינער און האט
 פר קרימט מינע ווענין דאש איר קאן גיט גיין
 אויף דעם וועג וואו לייט גייען פון ווענין דיא
 פיינט וואיש שלאגן מיר דוב ארוב האלי גאט
 איז גיווארן צו מיר אזוי וויא איין בער וואיש
 לאקירט און אזוי וויא איין לייב קוקט ארויס פון
 זיין פאר בארענעש * דדי סוד מיין וועג האט
 ער פר שפרייט מיט דערנר און האט מיר דר
 גרייטערט דאש איר מווי איבער דעם מאכין
 גרייטע מריט * און ער האט מיר גיטאן פאר
 וויסטן גוד גשתי ער האט גימראמין זיין בויגן
 און האט מיר גישטעלט צו איין ציל צו שיקן
 אין מיר * מדי גגליתי ער האט גיבראכט אין
 מינע גרוין ווינע פילן היתי שחוי אין בין ווען
 איין גילעכטער צוא אלע פעלקר ויער גישפעט
 בין איר איר גאנצין טאג השביעי בגורדי ער
 האט מיר אן גינעט מיט ביטערענש און ווערמוט
 נכהם געזען און ער האט צו בראכין מיט
 קליינע שטיינדליך מינע ציין דען אז די ישראל
 זיינען גיגאנען אין גלות האבן זיי גיט גיהאט
 קיין בליס צו קנעמין דרינען זייער טייג האבין
 וויא גימחט מאכין גריבר אין דער ערד צוא
 קנעמין דריגן דאש טייג איז דאש טייג גיווארן
 מיט שטיינדלעך ער האט מיר באדעקט מיט
 אלש גינחט משלים גפשי און עש איז ווארין פאר
 לאוט פון שלום מיין לייב איר האב פאר נעמין
 די טובות וואיש איר האב גיהאט וויש און איר
 האב מיר גימראכט עש איז ווארין פר לארין
 מיין שטארקייט און מיין האפונג פון גאט זיך
 גייר ויחדי גידייג דו גאט די טעג פון מיין פיין
 און מיין קלאגן וואיש איז ביטור אזוי ווי ווערמוט
 גוד תבור מיין לייב טוט גידייגקען מיין פיין
 דרום טוט זיך מיין לייב אויף מיר איין בייגן

פון ווענין צרות את אשכנז לבי דאש מווא איר
 אום קערין צו מיין הארץ דאש גאט קאן העלפן
 דרום מווא איר צו אים האפן תפדי כי לא תפני
 די חסדים פון גאט האבן זיך גיט אויש גילאזט
 און זיי ווינען גיט ווארן פאר לענט ווינע דער
 בארימקייט תרשים לגורים דיא חסדים טוען זיך
 אלע פריא מארגין פאנייען און זיין אמת איז
 גרויש און וואול דעם מענמטין וואיש טוט זיך
 אין גאט פר זיכערין תלמי עש איז רעכט איר
 זאל האפן צו גאט ווייל ער איז מיין חלק סוב *
 גאט איז גוט * צו דיא וואיש האפין צו אים צוא
 דעם לייב וואיש טוט אים פארשטין סוב עש איז
 גוט צו האפין צו גאט און צוא ווארמין צו זיין
 דירק סוב עש איז גוט צוא דעם מענמטין וואיש
 סראגט דעם יאך פון גאט פון זיין ויגונט גיב
 גוד ירום ווען עש קוקט אין אבילות צוא איין
 מענמטין זאל ער זיין אליין און זאל ווארמין
 און האפין צו דער נתכה ווייל גאט האט אלץ
 גיבאטן אויף דעם מענמטין * מו גיבש פירי ער
 זאל געבין איר אלש זיין מוילו טאמער וועט זיין
 איין האפונג * מו ער זאל געבין זיין פאק צוא
 דעם וואיש שלאגט אים און זאל זיך אן זעסין
 מיט תרפה * כי לא יחיה דען גאט וועט גיט פאר
 לאזן אויף אייביג דרום איז גוט צו פר זיכערין
 זיך אין אים כי אם הנה ווען דר מענמש גריינגט
 אויף זיך מרויערקייט פון ווענין ווינע עבירות
 פון דעשט ווענין טוט זיך גאט אויף אים דער
 בארימן מיט ווינע גרוישע חסדים כי לא עשה מלכו
 דען גאט פייניגט גיט דעם מענמטין פון זיין
 ווילן נאר די עבירות מאכין דאש אלץ גיבש פתי
 גילוי גאט באערט גיט צו שטויסן דעם מענמטין
 אונטער ווינע פים נאר די עבירות טוען דאש
 למסות משפט גאט באנערט גיט מען זאל אונטק
 גיגין דעם משפט פון דעם מענמטין גיט צוא
 גוטין און מען זאל פר קרימען דעם מענמטין
 אין זיין קריג און אויב דער מענמש וועט זאגן
 די זאכן וואיש זיינן אויף אים גיקוקען איז איין
 סרעפונג און גיט פון גאט דרויף זאגט דר פסוק
 כי יח עבר ויער האט גיגאנט איין זאך און עש
 איז אזוי גיווארן וואיש גאט האט דאש גיט גיבאטן
 מפי גילוי לא מציא פון גאט גיט גיט ארויש קיין
 ביז און קיין גומש וואיש דען האט דר לעברידר
 מענמש צו קלאגן נאר אויף ווינע עבירות און
 ער זאל זאגן לאמיר נאך זוכין אונטערע ווענין

אהרן ויהוה מיד תשובה מאן צוא נאמ נשא לנבט
 לאמר אויף הויבין אונזערע הערצער צוא דעם
 וואלקין אונזער דעם הימיל צוא נאמ וואש
 אז אין הימיל גיט פשעט מיר האבין גוונדיקט
 אונ ווייר גישפעניגט אונ דו נאמ האסט גיט פר
 געבן האמשע דוא ביזשט פול חסדים פיוקה גאפ
 דוא האסט דו בארעקט מיט צארין אונ האסט
 אונ גיאגט מיט דעם צארין אונ האשט דו
 גיט דער בארעקט פיוקה גען לך דוא האסט דו
 בארעקט מיט אואלקין דאש די תפלה זאל גיט
 קומען פאר דיר סת' יקאים דוא האסט אונ מיאום
 גימאכט אזו וויא שפירעכץ פיו עליט פיהס אונזער
 פיינט האבין געפונט אויף אונ ווערע מילער
 פסד ופסד פאר פחד ווען מיר ארין גפאלן אין
 די גרייב עש איז צו אונ גוען דש גשוילעכץ
 אונ דר בראך פלי פים פייכן וואיר טוט רינען
 פון מיינע אויגן פון וועגן דעם בראך פון מין
 פאלק גיט גרה מיינע אויגן טוען רינען אונ
 שוויגן גיט שטיל אונ הערין גיט אויף שד' שפיר
 גיט פון נאמ וועט זעהען פון דעם הימיל אויף
 מיר גיט עולה געפיש דאש זאגט ורמיה מיינע
 אויגן טוען באשמויזן מין לויב מיט מערערין
 מער וויא גאר מין פאלק ווייל מין משפחה
 וועגן בנהים דרום אין דר חורבן בית המקדש
 ווי עהרד וויא פאר כל ישראל יוד צדי מיינע
 פיינט האבין מיד גימאכט אזו וויא אין פויגיל
 אונ ויקט ציטי גביר ווי האבין מין לעפן גבירין
 אין דער גרוב אונ האבין אויף מיר גיווארפן
 איין שטיין גיט פים דיא וואסער האבין גימאכט
 פלייצין אויף מין קאפ אונ ווען איין מענטש
 קומט אין וואסער איבער ווי קאפ מיינט ער
 דאש ער איז שוין ווארין פאר שניטין אבר אויף
 ורמיה האב זיך פאר זיכערט אין נאמ גאמי אויף
 האב גירופין נאמ פון דעם טיפין גרוב אונ האב
 גיאגט קול שפיה מין קול האסטו נאמ תמיד
 צו גיהערט ואלשטו איינזערט אויף מין קול
 הערין גרוב דו נאמ האסט גינעהענט צו מיר
 אונ האסט גיאגט צו מיר דו זאלשט דו גיט
 פארבטין גיט דו נאמ פלענשט קריגין דיא
 קריג פון מין לויב אונ האשט אויש גילוימט
 מין לעבין פון די פיינט גאמי דרום זעה נאמ
 גיינט אויף דאש פר קרימוג וואש דיא עוברי
 געבנים פאר קרימען צו מיר אונ משפט מין
 שופט אזו וויא פאר צייטן ראינה זעה נאמ

דאש אלע ווערע מחשבות אונ גימאכט ווען
 אויף מיר שפיי גיט ווערען עלי דיא לעפין פון
 מיינע פיינט אונ ווער מראכטין אז אויף מיר
 דעם גאנצין מאג שפייס וקומט ווער זיצן אונ
 ווער אויף שטיין בין אויף ווער גיוואגט וויא
 שפעטין אלץ פון מיר תשיב לים דו נאמ זאלשט
 ווי אונ קערין איין באצאלונג אזו וויא ווי האבין
 גימאכט פון לים דוא זאלשט ווי געבין איין צו
 בראכענע הארץ דין מירקייט זאל ווי צו וויא
 תדרוף גאפ דו זאלשט ווי נאך יאגין אונ זאלשט
 ווי פאר מיליגין פון אונזער דעם הימיל דו נאמ:
 איכה יוש יתב וויא אז טונקל גיווארין דאש
 גאלד כלומר דיא קינד וואש האבין גילייכט
 אזו וויא גאלד אונ גין גאלד עש איז ווארין פר
 נאסין די קינד וואש האבין גילייכט מיט ווער
 פנים אזו וויא אכנים טובות איינזר ליגין וויא
 אין אלע נאסין גיט זיין פקדים די קינד פון צין
 די טיערע וואש וועגן ווארין גילייכט אזו וויא
 גין גאלד וויא וועגן ווי גיווארין אזו וויא דיא
 שארפן פון איין מעפער גיט פנים תלי שד אמיל
 איין שלאנג וואש אויך בריסט ווען צו גידעקט
 מיט איין הויט אונ ווי וועגן אונ דר בארימיג
 דאך ציהען ווי אויש ווערע בריסט בדי ווערע
 קינד זאלין זעהען אונ זאלין קומען ווען אבער
 דאש פאלק ישראל וועגן אונ דער בארימיג
 אזו וויא די שטרויזן וואש אין דער מדבר דען
 ווי ווילן גיט געבין עסין צו ווערע קינד אין
 הונגער ווי זאגן אונזר לעבין איז פריער פאר
 ווער לעבין דעם לשון יצחק אל חכו עש איז ווארין
 באהעפט דער זונג פון דיא ווערע קינדער
 צוא ווער גומען פון וועגן דארשט די קליינע
 קינדער באגערין ברויט אונ מיינער ברעכט
 גיט אפ צו וויא האנגליס פגעניס דיא קינדער
 וואש פלעגין עסין גוטע זיסע שפיי דיא ליגן
 פאר וויסט אין דיא נאסין אונ דיא וואש ווער
 ווארין דער צויגן אויף זיידן בעט גיוואגט
 דיא ליגין אויף דיא מוסטין גיבן גיט גיט פון
 קען פאר שטיין אין דער גרוישער סכה דאש
 די עבירות פון די ישראל ווען גרעסער פון די
 עבירות פון סדום דען סדום האט נאמ בארד
 איבער גיקערט אין איין רגע אזו איז דר צער גיט
 ווער גרויש גיווען אונ עש האבין דרינען גיט
 וויא גימאכט די הענט פון די פיינט גאר פלאכיס
 האבין דאש אלץ גימאכט ווי גימאכט ווי ווערע

לויטער גיווען אירע פנים פון שנייא ווי זינגען
 ווייטער גיווען פון מלך זייער גישטאלט איז
 גיווען רויט אזו וויא רובין זייער אן זיכט איז
 גיווען אזו וויא ספיר חשה פשוט פארס אוצונד איז
 שווארץ גיווארן זייער גישטאלט מער פון קוילן
 מען דר קענט ווי ניש אין די גאסן עש איז איין
 גישורמפין זייער הויט אויף זייערע בינגער איז
 דאר גיווארן אזו וויא האלץ סובים היי מלל חבב
 עש איז בעסער גיווען די דר שלאנענע פון דר
 שווערד מער וויא די דר שלאנענע פון הונגער
 רען זייער בויק איז ווארין צו שפאלטן ווייל ווי
 זינגען גולעגן אויף דעם פעלד וויא דיא פיינט
 האבן גיבראטן פלייש אזו איז דר ריח אין ווי
 פאר נאנגען איז דר פון צו שפאלטן גיווארן
 זייער בויק און עש האט ארויש גירונען זייער
 סחטם איז דאש זייער מאוס גיווען פאר אלע
 לויט יי נשים רבניות דיא הענט פון דיא דער
 בארימטע וויבער האבן גיקאכט זייערע קינדער
 און האבן ווי גינעסין מלל נאט האט היינט
 פאר לענט וויין צארין וואש ער האט פון לאנג
 גיהאט אויף ישראל און האט פאר גאסן וויין
 גרים צארין און האט אן גיוונדן אין פייער אין
 ציון און האט פאר ברענט אירע גרונד פעסט
 לא האטיט די נאנגען וועלט האבן ניש גיגלויבט
 דאש דר פיינט זאל קומען קיין ירושלים בחסות
 ודיא פון וועגן דער וינד פון אירע נביאים און
 פון וועגן עבירות פון אירע כהנים וואש פר גיסן
 אין איר דאש בלוט פון צדיקים איז איר דש בייז
 גיכומען נש מרים בחיות די בלינדע וויין ווארין
 פאר וואגילט אין די גאסן ווי וויין ווארין פאר
 שמיטט אין בלוט דאש מען קאן ניש אן רירן
 אין זייערע קלינדער סוד סמא קרא לט קערט אפ
 איר זייט אום ריין טוען ווי רופן צו די בלינדע
 קערט אפ איר זאלט אונז ניש אן רירן פני החיים
 נאמש צארין האט וויא צו טיילט און צוא שויד
 ווייל ווי האבן ניש גיוואלט צו הערן צוא דיא
 כהנים און צו די זקנים וואש האבן ווי גשטראפט
 אויף די עבירות עדיה קלילה עיני עש טוען נאך
 האפן אונזער אויגן צו אונזער נארעשע הילף
 וואש מיר האבן צו איין פאלק וואש קאן ניש
 העלפן יי גינטי אונזערע פיינט לוערין אויף
 אונזערע מרים דאש מיר קענען אויבר ווי ניש
 גיין אין אונזערע גאסן עש איז נאהענט אונז
 סוף עש איז דר פולט גיווארן אונזערע מעג עש

איז גיכומען אונזער סוף בליס היי רדשיט אונזער
 נאך יאנער זינגען גרינגער גיווען מער וויא דיא
 אוילער וואש פליהען אונז דעם הימיל אויף
 די בערג האבן ווי אונז נאך גיאנט אין דער
 מדבר האבן ווי גילוערמט אויף אונז רים אפי
 קשים יי דר אטום פון אונז נאז דר גיזאלכטער
 פון גאט דאש איז יאשיהו חלף ער איז ווארן
 באצוואונגן אין זייערע גריבר וואש מיר האבן
 גיאנט אין וויין זכות וועלן מיר לעבן צווישן
 די פעלקר שיש ושמח בת אדם טוא זיך פרייען
 דו שטאט אדם אויף איין קליינע רנע אבער
 דר סוף וועט ויין דאש דו וועשט אויף מרינקן
 איין ביטער גיטראנק און וועסט שיפור ווערן
 פון וועגן צרות במ שנה בת ציון עש האט זיך
 אויש גילאזט זיינע וינד דוא שטאט ציון גאט
 וועט ניש מערין צו פאר מרייבן דיה ער האט
 דער מאנט זיינע עבירות דוא אדם און האט
 אנשפאלעקט זיינע וינד יי גידינק נאט
 וואש צו אונז איז גיווען זעה אונז הרפה נחמי
 נחפה גרים אונז נחלה איז ווארין פאר קערט
 צו פרעמערע און אונזערע הייער צוא ארמים
 יחמים קיני ויין אב מיר זינגען אזו וויא יחמים
 וואש האבן קיין פאטר ניש און אונזערע מוסרש
 זינגען אזו וויא אכמות מיטי גנף שתיי אונז
 וואסער מרינקען מיר פאר געלט און אונזער
 האלץ טוען מיר קופין ווייל מיר האבן מורא
 פאר די עוברי כוכבים צוא גיין האקן האלץ
 און צו שעפן וואשער על צווייט אויף אונזער
 האלז ווינגען מיר גיאנט גיווארין מיר זיין מיר
 און עש איז ניש קיין אפ דוא צוא אונז מצנים
 נמי יי קיין מצרים האבן מיר גינגען אונזער
 האנט ווי זאלן אונז העלפן און אשור זאל אונז
 אן ועסטן מיט בריוט אכתיס פסא ויזם אונזערע
 עלמערין האבן גיווינגט און ווי זינגען ניש דא
 און מיר מוזן זייערע עבירות לידן גרים פשו
 גי קנעכט האבן גטאן אין אונז גוועלטיגן און
 קיין אויש לייזר איז ניש דא פון זייערע הענט
 גנפשט נביא לחט מיר האבן אונזר לעבן איין
 גישמעלט צו בריינגען בריוט פו וועגן דער
 שווערד פון דר מרבר ערט כפי נכסו אונז
 הויט איז ווארין דער היצט אזו וויא איין אויבן
 פון וועגן דעם גישוילעכץ פון היגד נשים גיין
 עש ווי האבן גיפייניגט ווייבער אין דר שטאט
 ציון און ברטלות אין די שטעט זון יהודה שנים

הגם נתתי די שְׁרִים וַיִּנְעַן וואַרין גִּיהַאנְנֶען בֵּי
 יִיעֶרֶע הענט * דעם פֿנים פון די אַלְטֶע לייט
 האָבן וויא גיט באַשׂינְטם בחורים סחזי נֶשְׂאוּ רֵיא
 בַּחֲרִים האָבן ווי גִּמְאָכְט מֶרְאָגן מיל שְׂמִינְר
 און די יונגע האָבן ווי מיר גִּמְאָכְט מיט האַלץ
 מֶרְאָגן זַגְנִים מִשְׁנֵי שְׁבֵטֵי דִי זַכָּנִים וַיִּנְעַן וואַרין
 פֿאַר שְׂמֵעֶרְט פון דעם מויער און די יונגע פון
 וַיִּיעֶר גִּיהַאנְנֶען שְׁבֵט מִשִּׁישׁ לִבְנֵי עֵשׂ אִיז וואַרין פֿאַר
 שְׂמֵעֶרְט די פֿרייד פון אונזר האַרץ דאַש וַיִּנְעַן
 דִיא סְנֵה־רֵיזִין עֵשׂ אִיז וואַרין פֿאַר קֶעֶרְט צוא
 מְרוֹעֶרְקִיט אונזער טאַנץ נְפִלָה מִפֶּתַח רֵאשֵׁנוּ עֵשׂ
 אִיז אַרְאֵם גִּיפֿאַלֶּיךָ דִיא קְרוּזִין פון אונזער קאַפּ
 ווייא צו אונז דאַש מיר האָבן גִּיהַאנְנֶען עַל נַח
 תְּהִי דַהּ לִבְנֵי אוֹיֵף דעם האַט גִּיטאַן ווייא אונזער
 האַרץ אוֹיֵף דעם אִיז וואַרין פֿינצֶמֶר אונזער אַיִגן

על סר ציון אוֹיֵף דעם באַרג צִיזִן וואַש עַד אִיז סר
 וויקט אונ פּוֹקֶסִין גִּייעֶן אִיז אִים אַתָּה ייִ לַעֲלוֹס
 מִשָּׁב דוא גאַט וַיִּצַם בֵּיז אִיִּיבִיג און רִיזִן שְׂמוּל
 אִיז בֵּיז אִיִּיבִיג און דו האַסט דאָך גִּישְׁוֹאֶרְךָ צו
 אונז דאַש דוא וועלשט אונז גיט פֿאַר לאַזִּין און
 אַזוּ ווִיא דו בִּיקֶט בֵּיז אִיִּיבִיג אַזוּ אִיז רִיזִן שְׂבוּעָה
 בֵּיז אִיִּיבִיג מִשְׁבֵּטֵי דְרוּם סִפָּה אונז אום קֶעֶרֶזִין
 דו גאַט צו דיר אַזוּ וועלן מיר תְּשׁוּבָה טאַן באַנִי
 אונזערע טעג וויא פֿריער גִיאַס דען דוא האַטט
 אוֹיֵף אונז וַיִּיעֶר גִּיעֶרְקִיט * מִשְׁבֵּטֵי ייִ אַלֶּד סִפָּה
 אונז גאַט אום קֶעֶרֶזִין צוא דיר אַזוּ וועלן מיר
 תְּשׁוּבָה טאַן באַנִי אונזערע טעג אַזוּ וויא פֿריער :

דעם פֿסק וַאֲזִין מיר צווייא מאל גבי טען ואל
 אייש לאַזִּין מיט נופֿע רייד :

סליק מנילת איכה

חורבן בית המקדש

אָכר כְּבִי יִהְיֶה רְבִי וַיְחַנֵּן זאַגט מִאי זְכָרִיב וואַש
 מיינט דר פֿסק אַשְׁבֵּי אָדָם מִפֶּתַח מִסֵּד וואַל
 דעם מענטשין וואַש פֿאַרְכֶּט זיך הַמִּיד דאַס אִיז
 גִּמְיִנְט ווען ער וויל עפֿעס טאַן פֿאַרְכֶּט ער וואַס
 דר פון קאַן אַרויס קומן וואַרום ווען אִיז מענטש
 פֿאַטֿרַאכְט זיך גיט קען פֿיל בֵּיזִן דר פון אַרויש
 קומען דאַש בית המקדש אִיז דוּרְךָ דעם תְּרוּב
 גִּיהַוֹאֶרִין וואַש אונזערע עלטערין האָבן זיך גיט
 פֿאַרְאכְט דען עֵשׂ אִיז גִּיהַוֹעֶן אִיז מענטש וואַס
 האַט גִּיהַוִּישְׁטִין קֶצֶצֶא און דער אַנדערער האַט
 גִּיהַיִסְטִין פֿר קֶצֶצֶא אַיִבער די צוויי אִיז וַיְדַשְׁלוּ
 תְּרוּב גִּיהַוֹאֶרִין און פון וועגן אִיז האַן מיט אִיז
 הֵזֶן אִיז תְּרוּב גִּיהַוֹאֶרִין די חֲשׁוּבֵי שְׂמֵאֵט טוּר
 מִלְּכָא * און פון וועגן אִיז אַקס פון אִיז וואַרין
 אִיז תְּרוּב גִּיהַוֹאֶרִין דִיא שְׂמֵאֵט בִּיהַר דען אִיז
 וַיְדַשְׁלוּ אִיז יִיווען אִיז מענטש וואַש זיין לִיב
 האָבן אִיז גִּייעֶן קֶצֶצֶא און זיין פֿינְט אִיז גִּיהַוֹעֶן
 פֿר קֶצֶצֶא אִיז מאל האַט דער מענטש גִּמְאָכְט
 אִיז סְעוּדָה און האַט גִּישִׁקֶט זיין קֶנַעכְט ער
 ואל אִים רופֿן אוֹיֵף דער סְעוּדָה זיין לִיב האָבן
 קֶצֶצֶא און דר קֶנַעכְט האַט גיט רֶעכְט דר הערם
 און האַט גִּיהַוֹעֶן פֿר קֶצֶצֶא און ווִיא דר מענטש
 אִיז אַרְיִין גִּיקומן אִיז שְׂמוּב און האַט גִּיפּוֹגֶן זיין
 פֿינְט פֿר קֶצֶצֶא וַיִּצַם בֵּיז דר סְעוּדָה האַט ער
 צו אִים גִּיהַוֹעֶן הַ בִּיקֶט דאָך מִיז שׁוּנָא פון לאַגֶן

אַן וואַש האַסטו דא צו טאַן אוֹיֵף מִיזִן סְעוּדָה
 שְׂמִיִיא אוֹיֵף און גִּי אַרויש האַט פֿר קֶצֶצֶא צו
 אִים גִּיהַאכְט אִיךָ פֿעט דִיך ווִייל אִיךָ בֵּיז גִּיקומן
 טוּא מיר די תְּרַפָּה גיט אִן אִיךָ וועל דיר בְּצִאלֶךָ
 וואַש אִיךָ וועל עסן און מִרְיִנְךָ עֲנַמְפֶּעֶרְט דר
 מענטש אִיךָ ווִיר דִיך דא גיט האָבן * זאַגט דר
 פֿר קֶצֶצֶא אִיךָ וועל דיר בְּצִאלֶךָ ווִיא פֿיל אִיז
 האַלבע סְעוּדָה מִרְעַפֶּט אִן לאו מִיך וַיִּצַם זאַגט
 ער אִיךָ ווִיר דִיך גיט * זאַגט ער אִיךָ וועל דיר
 גֶעבִין וואַש די גאַנצע סְעוּדָה מִרְעַפֶּט אִן טוּא
 מיר די תְּרַפָּה גיט אִן האַט ער גִּיהַאכְט אִיךָ ווִיר
 גיט און האַט אִים אִן גִּיטמֶען בֵּיז דער האַנט
 און האַט אִים אַרויש גִּיפֿירְט * האַט פֿר קֶצֶצֶא
 גִּיהַאכְט עֵשׂ אִיז דאָך פֿיל חֲשׁוּבֵי רַבָּנִים גִּיטמֶען
 און האָבן אִים גיט גִּייעֶרְט מן הַסֶּתֶם אִיז ווִיא
 גִּיהַא טען ואל מיר אִיז תְּרַפָּה אִן טאַן דְרוּם וועל
 אִיךָ גִּיין צום קִיסר און וועל אַיִבֶר זיין אַלע אִיז
 סִמְרָה גֶעבִין * און אִיז גִּיהַאנְנֶען צום קִיסר און
 זאַגט די יְהוּדִים האָבן אִין דיר מוּרֶד גִּייעֶן האַט
 דער קִיסר גִּיהַאכְט ווער זאַגט עס טאַמער אִיז
 דאַס לִיגִין זאַגט פֿר קֶצֶצֶא שִׁיק קיין יְרוּשָׁלַיִם אִיז
 קֶרְבֵּן ווִיא זאַלן פון דִיִּיטִים וועגן סְפָרִיב זיין
 וועלשטו זעקן אויב זי וועלן דאַש סְפָרִיב זיין *
 האַט דער קִיסר גִּינּוּכְעֶן אִיז קאַלֶב און האַט
 דאַש גִּישִׁקֶט מיט אִים אִיז ער גִּינּוּכְעֶן און האַט

אין קאלב גימאכט איין מום אין די לעפצן וואס
 ביי אונז הייסט דאס איין מום און מען טאר דאס
 גיט מקריב זיין און ביי די רומים היישט דאש
 קיין מום גיט און מען מעג דאש מקריב זיין
 און ער האט דאש דרום גיטאן כדי זיי זאלן
 זיך גיט קענן פאר ענטפערן פאר דעם קיסר דאש
 דאש קאלב האט איין מום גיהאט דרום האבן
 זיי דאש גיט מקריב גינען און אז פאר קמצא
 איז גיקומען מיט דעם קאלב האבן די רבנים
 דאש גינאולט מקריב זיין כדי מען זאל גיט דר
 צערענן דעם קיסר האט רבי זכריה גינאגט לייט
 וועלן זאגן איין בהמה מיט איין מום איז מען
 מקריב אויף דעם מזבח האבן זיי גינאולט דעם
 פאר קמצא הרגנן כדי ער זאל גיט זיין זאגן דעם
 קיסר אז מען האט דאס קאלב גיט מקריב גינען
 האט רבי זכריה גינאגט לייט וועלן זאגן דער
 וואש מאכט איין מום אין איין בהמה וואס מען
 דארף זיי מקריב זיין דארף מען אים טייטשן איז
 דער פאר קמצא גינאנגן און האט דאש קאלב
 ווידר גבראכט צום קיסר און האט גינזויגן דאס
 די יהודים האבן אין אים מורד גינען האט רבי
 יוחנן גינאגט דאס פרומקייט און דאס גידענקייט
 פון רבי זכריה האט הרוב גימאכט דעם בית
 המקדש ווייל ער האט גיט גילאזט דאש קאלב
 מקריב זיין און גיט דעם פאר קמצא הרגנן אז
 האט דער קיסר גישיקט דעם גירון קיסר אויף
 ירושלים און אז ער איז גיקומען גאהענט פון
 ירושלים האט ער גינאולט זיין כול פרובין און
 האט גישאסן איין פילל קיין סורח האט זיך די
 פילל אום גיקערט און איז גיפאלן קיין ירושלים
 דר נאך האט ער גישאסן קיין מערב איז ווידר
 די פילל גיפאלן קיין ירושלים אויף וועלכר זייט
 ער האט גינארפן איין פילל איז זיי אלץ גיפאלן
 קיין ירושלים האט ער פאר שטאנען דאש ער
 וועט די שטאט איין נעמען דער נאך האט ער
 גימנען איין קליין קינד זאגט ער צו אים זאג
 מיר איין פסוק וואש דו האשט היינט גלעדיגט
 דען ער האט דורך דעם אויף גינאולט זיין מול
 פרובין וואש פאר איין פסוק דאש קינד וועט
 אים זאגן האט דאש קינד אים גינאגט דעם
 פסוק ונתתי את נקמתי בגוים ביד עמי ישראל דאש
 איז טייטשט גאט זאגט אויך וועל איין נקמה טאן
 אין ארום דורך מיין פאלק ישראל כלומר אז
 ארום וועט דאש בית המקדש הרוב מאבין און

וועט די ישראל אין גלות האלפין וועל אויך גאט
 דער נאך אין זיי איין נקמה טאן האט דר גירון
 קיסר גינאגט גאט ווייל זיין הויז הרוב מאבן און
 ווייל דער נאך איין נקמה טאן אין דעם וואש
 וועט דאס הרוב מאבן אזוי איז ער אונזע גילאפן
 און האט זיך גינדי גינען איז פון אים ארויש
 גיקומן רבי שאיר האט דער קיסר גישיקט איין
 אנדערן ער האט גיהיישן אספסינוס איז ער
 גיקומען און האט גאלענעדיג די שטאט דריי
 יאר און האט איר גיט גיקענט טאן און אין
 ירושלים זיינען גינען גינען דריי עשירים איינר האט
 גיהיישן גקדימון בן גוריון דר אנדערער האט
 גיהיישן בן בלפא שבוע דר דריטער האט גיהיישן
 בן ציצית הקסת און דאס איז גיט גינען זייערע
 רעכטע נעמען דר עלשטר האט דרום גיהיישן
 גקדימון בן גוריון ווייל עש איז אים גלשעהען
 איין נס דאש די זון האט פון זיינט וועגן גשיינט
 ליינער וויא זיי דארף דען די ישראל פלעגן
 אויף זיין קיין ירושלים דריי מאל אין יאר אום
 פסח און אום שבועות און אום סוכות איין מאל
 זיינן די ישראל אויף גינאנגן און האבן גיט
 גיהאט קיין וואשער צו טרינקן איז גינאנגן דר
 בוני בן גוריון צו איין שררה וואש גיהאט
 צוועלף ברונען וואסער און האט צו אים גינאגט
 לייא מיר די ברונען וואשר ביי איין דר צייט און
 ווען אויך וועל דיר אין דר צייט קיין וואשר גיט
 אפ געבין וועל אויך דיר פאר אומליבן ברונן איין
 צעהענדיגן גאלד געבין און די צייט איז אויש
 גינאנגן און קיין רעגן איז גיט גינאנגן צו דער
 פילן די ברונען מיט וואשר אין דר פריא פון
 דעם הינטערשטן טאג האט דר שררה צו אים
 גישיקט ער זאל אים דאש געלט צו שטעלן ארד
 וואשער האט בוני גענטפערט דר טאג איז נאך
 גרויש עש קאן נאך פיל רעגן זיין דאש רייכע
 ברונען זאלן פול ווערן האט דר שררה דר פון
 גילאכט און האט גינאגט דאש נאנצע יאר איז
 קיין רעגן גיט גינאנגן און היינט וועט רעגען
 און ער איז זייער פרייליך גינען ער האט גמיינט
 ער וועט גינזויש געלט נעמן און איז פאר שכתה
 גינאנגן אין מרחץ אריין און דער צדיק בוני איז
 גינאנגן אין בית המקדש אריין און האט זיך אן
 גיטאן איין טלית און האט הפלה גיטאן און
 האט גינאגט רבנו של עולם עש איז גוואונקט
 פאר דיר דאש אויך האב דאש גיט גיטאן פון מיין

כבוד וועגן און ניש פון מיין עלטערניס כבוד
 יועגן נאר פון דיין כבוד וועגן כדי די ישראל
 וואש וייען עולה רגל קיין ירושלים זאלן האבן
 צו טרינקן אזו באלד איז גיקומן איין גרויסער
 רעגן דאש אלע ברענען וייען פול גיזארן מיט
 וואשער און עש איז נאך איבערריע גיווען און
 דער שררה איז פון דעם פאר ארויש גינאנגען
 און בוני איז פון דעם בית המקדש ארויס גינאנגען
 און האבין זיך פגעניגט האט בוני גיזאגט צום
 שררה גיב מיר געלט ארויס דאש איך האב דיר
 סער וואשער גיגעבן וויא איך האב ביי דיר
 גינטען האט דר שררה גיזאגט איך ווייס גיוויס
 דאש דער רעגן איז נאר גינאנגען פון דינימ
 וועגן אבער איך האב דאך איין מענה דאש דו
 מהם מיר דאש געלט געבין דען די וון איז שוין
 לאנג אונטער גינאנגען אזו האט זיך שוין דיא
 צייט אויש גילאזט און דער רעגן איז גינאנגען
 אין מיין רשות איז דער צדיק בוני ווידר גינאנגען
 אין בית המקדש און האט ווידער הפלה
 גימאן און האט גיזאגט בוני של עולם
 איך בעט דיר ווייז אויך דער וועלט דאש
 מיר וייען דיין פאלק און אז וויא דוא האשט
 מיר איין נם גיטאן מיט דעם רעגן טוא מיר
 איין נם מיט דער זון אז וויא זאל ווידער אן
 הויפן צו שיינען אזו באלד איז גיקומן אזוינט
 און האט צו שפרייט די וואלקניש און דיא זון
 האט ווידר אן גיהויבן צו שיינען אזו האט דר
 שררה גיזאגט היינט קען איך דיך ניש מאנען
 ווייל דיא זון שיינט דרום האט ער גיהיישן
 גקרימון דאש איז טייטש שיינען דאש פון
 זיינט וועגן האט דיא זון גישיינט אבער זיין
 דעקער נאמען איז גיווען בוני דער אנדערער
 האט דרום גיהיישן בן בלבא שבוע ווייל דער
 וואש איז צו אים אריין גינאנגען הונגעריג וויא
 איין הונט איז ער ארויש גינאנגען ואם דען
 בלבא איז טייטש איין הונט און שבוע איז
 טייטש ואם דער דריטער האט דרום גיהיישן
 בן ציצות הכסת ווייל וייען ציצות האבין זיך
 אים נאך גישלעפט ביי דער ערד און איינער פון
 די דרייא עשרים האט גיזאגט איך וועל דיא
 נאנצע שטאט שפייזן מיט ווייץ און גערשטן
 דער אנדערער האט גיזאגט איך וועל די נאנצע
 שטאט שפייזן מיט וויין און בויס איל און
 דר דריטער האט גיזאגט איך וועל וויא שפייזן

מיט האלץ און האבן די חכמים גילויבט צו דעם
 וואש האט גיגעבן האלץ דען צו איין טאב
 ווייץ מוז מען האבן פיל מעסמלעך האלץ און
 רב חסדא האט אלע וייען שליסלען גיגעבן צו
 זיין קנעכט נאר דעם שליסל פון האלץ האט ער
 ניש גיגעבן צו זיין קנעכט און דיא עשרים
 האבין גיהאט צו שפייזן דיא שטאט איין און
 צוואנציג יאר און איין שטאט וייען גיווען פיל
 שלעכטע לייט האבין די חכמים גיזאגט לאמיר
 ארויש גיין פון דר שטאט צו שלום מאכין מיט
 זיי האבין דיא שלעכטע לייט ניש גיזאלט און
 האבין גיזאגט לאמיר בעסער גיין מיט וויא
 מלחמה האלמין האבין די חכמים ניש גיזאלט
 דען וויא האבין גיזאגט דאש מען וועט ניש
 באגליקן אזו וייען די שלעכטע גינאנגען און
 האבין פאר ברענט דיא אוצרות פון ווייץ און
 גערשטן כדי מען זאל ניש האבן וואש צו עסן
 אזו וועלן זיי כוון גיין מלחמה האלמין און עש
 איז גיזארן איין גרויסער הונגר אין שטאט
 אבא סיקרא איז גיווען דער עלצטער פון דיא
 שלעכטע לייט וואש וייען גיווען אין ירושלים
 את ער איז גיווען איין זון פון דער שוועסטער
 פון רבי יוחנן בן זבאי אזו האט רבי יוחנן נאך
 אים גישיקט און האט גיהיישן זאל צו אים
 קומען בסוד דאש קיין מענטש זאל דר פון ניש
 ווישן איז ער גיקומען האט רבי יוחנן צו אים
 גיזאגט וויא לאנג נאך וועט איר ניש לאזן שלום
 מאכין מיט דעם קיסר און איר טייט די נאנצע
 וועלט אין הונגר ווייל מען האט ניש וואש צו
 עסן האט אבא סיקרא גיזאגט וואש זאל איך
 טאן ווען איך וועל זיי עפעש זאגן וועלן זייא
 מיר הרגנן האט רבי יוחנן צו אים גיזאגט גיב
 מיר איין עצה וויא אזו איך זאל קענען פון דער
 שטאט ארויש גיין צו דעם קיסר מאסער וועל
 איך עפעש קען מציל זיין האט אבא סיקרא צו
 אים גיזאגט טוא אזו מאך דיך קראנק און די
 נאנצע שטאט וועט גיין דיך מבקר הילה זיין
 און דייע תלמידים זאלן ארום דיר שטיין גלייך
 וויא דו פישט נוסם און נעם פלייש פון איין
 גבילה און פייג לעבין דיר וואש דאש שטינקט
 אזו וועט מען מינען די פישט גישטארבן וועלן
 זיי דיך ארויש לאזן מען זאל דיך צו קבורה
 פריינגען און לאז דיר קיין אנדערער ניש טראגן
 נאר דייע תלמידים כדי מען זאל ניש ווישן

ראש דו בישום לעבעדיג דען איין לעבעדיגער איז
 גרינגר פון איין מוטימן האט רבי יוחנן אזו גיטאן
 און זיינע תלמידים האבן אים גטראגן און אז
 זיי זיינן גיקומען צום מויער האבן די שלעכטע
 לייט אים גיוואלט שטעקן צו פרובן אויב ער
 לעבט ניט האט אבא סיקרא גיאנט די עובדי
 כוכבים וועלן זאגן זייער אייגיגעס רבי האבן
 זיי גלשמאכן האבן זיי אים גיוואלט שטויסן
 האט אבא סיקרא גיאנט דיא עובדי כוכבים
 וועלן זאגן זייער אייגיגעס רבי האבן זיין
 גישטויסן אזו האבן זיי געמינט דעם מויער און
 מען האט אים ארויש גיטראגן און אז ער איז
 ארויש גיקומען איז ער גינאנגן צום קיסר און
 זאגט צוא אים פריד אויף דיר סוף פריד אויף
 דיר סוף האט דר קיסר גיאנט צו רבי יוחנן דו
 בישום צוויי מאל הרוב מתה איין מאל איך בין
 גיט קיין סוף און דוא רופשט מיה סוף אזוא
 שפעטשמו פון מיר דאש אנדערע ווען איך בין
 יוא איין סוף ווארום בישמו ביו אהער צו מיר
 גיט גיקומן האט רבי יוחנן צו אים גיאנט דוא
 בישום גיוויש איין סוף דען איך ווייש דאש
 ירושלים און דער בית המקדש וועט איבער
 גענטפערט ווערן אין דיין האנט און מיר לערנן
 אפ פון איין פסוק דאש דער בית המקדש וועט
 גאר ווערן איבער גענטפערט אין דר האנט
 פון איין סוף אזו וועשמו גיוויש איין סוף זיין
 און דאש וואש דו זאגשט ווארום בין איך צוא
 דיר פריער גיט גיקומן די שלעכטע לייט וואש
 אין דר שטאט האבן מיה גיט גילאזט גיין האט
 דר קיסר גיאנט ווען זייער האט אים פאם
 מיט האניק און איין שלאנג איז ארום איר ארום
 גיוויקלט דאש דורך אים קען מען דעם האניק
 גיט געמען אזו צו ברעכט מען די פאס צו געמן
 דעם האניק אזו אויך וואלשמו גינדארפט דעם
 מויער צו ברעכין פרי דו זאלשט קענען ארויש
 קומען האט רבי יוחנן שטייל גישוויגן און האט
 גיט גיקענט גענטפערן האט רבי עקיבא גיאנט
 עש איז אין רבי יוחנן מקום גיווארן דר פסוק
 פשיב בסיס אחר דעם ופלי דאש איז פוימש
 גאט פר קערט די קלוגה הינטער זיך און זייער
 דיעה טוט ער פר גארזשען דען ווען עש קומט
 אויף דעם מענטשין תלילה ביין קען ער זיך
 גיט פר וויסן מיט זיין חכמה אזו אויך האט
 רבי יוחנן גיט גיקאנט גענטפערן דעם קיסר דען

ער האט אים גיוואלט גענטפערן מען נעמט אים
 צוואנג און מען נעמט אראפ די שלאנג און מען
 לאזט די פאס גאנגן אזו האב איך אויך גיווארט
 איך זאל דיא שלעכטע לייט איבר קופן און די
 שטאט זאל גאנגן גלייבן און איך וועל מיט
 דיר שלום מאכן און וויא ער האט מיט אים אזוא
 גינעט איז גיקומן איין שלחה פון רוים און זאגט
 צוא אים דער קיסר איז גלשמארבן און דיא
 גרוישע לייט פון רום באגערן דיה פר איין קיסר
 האט ער גיהאט אן גיטאן איין שוף און האט
 גיוואלט אן מאן דעם אנדערין האט ער גיט
 גיקענט ארויף גיין האט ער דעם שוף גיוואלט
 אויש מאן האט ער גיט גיקענט אראפ האט דר
 קיסר גיאנט וואש איז דאש האט רבי יוחנן
 גיאנט צום קיסר זיי דיה גיט סצעד דען דיר
 איז איין גוטע בשורה גיקומען איז דיין ביין
 פעט גיווארן אזו וויא אין פסוק שמיט שמיטה
 סיבה תבואתכם איין גוטע בשורה מאכט פעט
 דעם ביין זאגט דער קיסר וואש זאל איך מאן
 דאש דר שוף זאל אראפ האט רבי יוחנן גיאנט
 לאו פאר ביי דיר גיין דיין פיינט וועט דער ביין
 מאגער ווערן דען אזוא שמיט אין פסוק ווען
 איינער זעהטט איין שונא פאר זיך פאר גיין
 ווערט זיין ביין מאגער האט דר קיסר אזו גיטאן
 איז אים דער שוף אראפ האט דר קיסר צו אים
 גיקאנט ווען דו בישום אזו קלוג ווארום בישמו
 צוא מיר פריער גיט גיקומען האט רבי יוחנן
 גיאנט איך האב דיר גיאנט דאש איבער דיא
 שלעכטע האב איך גיט גיקאנט קומן האט דר
 קיסר צו אים גיאנט איך האב דאך דיר אויך
 גיווארט דאש דו האשט גינדארפט דעם מויער צו
 ברעכין און איצנד וועל איך אונעק גיין און
 וועל איין אנדערין אויף ביין ארט שיקין גאר
 בעט עפעש פון מיר וועל איך דיר מאן האט
 רבי יוחנן צוא אים גיאנט גיב מיר די שטאט
 יבנה און די חכמים וואש זייען אין איר דאש
 דו זאלשט זיא גיט הרוב מאכין און לאו לעבן
 די משפחה פון רבן גמליאל דען ער איז פון דר
 משפחה פון דוד המלך און גיב מיר איין דאקטר
 צו היילן רבי צדוק דען צו רבי צדוק זייען די
 גידערים ווארן איין גישרוקפן פון וועגן פיל
 פאסין וואש ער האט גיפאסט דאש דער בית
 המקדש זאל גיט הרוב ווערן האט רבי עקיבא
 גיאנט נאם האט אים דא אויך זיין שלכל צוא

גיטמין דען עד האם גידארקט צו בעטין דאש
 ער זאל אויף ירושלים קיין מלחמה גיט האלטין
 אבר רבי יחזקאל האט זיך גבראכט ווען ער וועט
 איין גרויסע זאך אן מוסין וועט ער אפילו איין
 קליינע זאך אויך גיט מאן ווייל ער וועט ברזנו
 ווערן איך וועל בעסער איין קליינע זאך אן
 מוסין אזו וועט ער דאש גרויש מאן מרתא בת
 צייתום איז גיווען די רייכשטע פון ירושלים
 האט זיא גיוואגט צו איר קנעכט גייה אויף דעם
 מארק און קויף מיר וויישע זעמיל מעל איידער
 ער איז גיקומן אויף דעם מארק איז אלץ פו
 קויפט גיווארין איז ער גיקומען און זאגט קיין
 וויישע זעמיל מעל איז גיט דא פראקטע
 וויישע מעל איז דא האט זיא גיוואגט גיי קויף
 איידער ער איז דער גאנגן האט ער די וויישע
 מעל אויך פו זאכט איז ער ווירד גיקומען און
 זאגט קיין וויישע מעל איז שוין אויך גיט דא
 נאר גראבע מעל איז דא האט זיא גיוואגט גיי
 קויף איידער ער איז דר גאנגן האט ער דא
 גראבע מעל אויך פו זאכט איז ער גיקומן און
 האט גיוואגט קיין גראבע מעל איז אויך גיט דא
 גערשטין מעל איז דא האט זיא גיוואגט גייה
 קויף איידער ער איז דר גאנגן האט ער דא
 גערשטין מעל אויך פאר זאכט זיא האט נאך
 גיט גידיאט אן גיטאן אירע שיה אזו האט זיא
 גיוואגט צוא איר קנעכט איצט וועל איך אליין
 גיין זעהן מאכט וועל איך געפעש קריגין עסין
 און וויא זיא איז גיגאנגען האט זיך באהעפט
 צואה פון איין בהמה אין אירע פיס איז זיא דר
 פון גישטארבין ווייל זיא איז וויער איידיל
 גיצויגן גיווארין און אפילו זאגן זיא איז דער
 פון גיט גישטארבין נאר זיא האט אויף גיגעסן
 דא פייג פון רבי צדוק אזוא איז זיא דער פון
 גישטארבין דען רבי צדוק האט גיוואקסט דאס
 דר בית המקדש וועט חרוב ווערן אזו האט ער
 גיפאקט פערציג יאר דאש דער בית המקדש
 זאל גיט חרוב ווערין און ווען ער האט גיגעסן
 האט מען פון אוישן ווייניג גיזעהן וואס ער האט
 גיגעסין און אלע נאכט ווען ער האט גיוואלט
 אן בייסין האט מען אים גיבראכט איין פייג
 האט ער זיא אויש גיזויגן און האט זיא דער
 נאך אנוועק גיווארפין דא פייג האט מרתא
 גיפונן און האט זיא אויף גיגעסן פאר גרויש
 דעגער און איז דר פון גישטארבן פו מיאוקסיים

און אז זיא האט גיוואלט שטארבין האט זיא
 גידיישן געסן איר גאלד און זיכער און ווארפן
 אין דאס נאכט און האט גיוואגט וואס דארף איך
 דאש נאך דעם טויט אזו איז מקוים גיווארין
 דר פסק וויערע זילבר און גאלד ווערן זיי ווארפן
 אין די נאכט און דר קיסר איז גיגאנגן קיין רום
 און האט גיליכט מיטום הרשע און אז ער איז
 גיקומן האט ער די שטאט איין גינמן און האט
 גיוואגט וואו איז דר גאט פון ישראל וואס זיא
 פו זיכערין זיך אין אים ווארום קומט ער זיא
 גיט העלפין און וואס האט מיטום גיטאן ער איז
 אריין גיגאנגען אין בית המקדש אין קדשי
 הקדשים וואס קיינער האט גיט גישטארט אריין
 אריין נאר דער ביהן גדול אום יום כפור און
 האט גינמן איין ספר תורה און האט איר פו
 שפרייט אויף דער ערד און זאט אויף איר
 שלעכץ גיטאן דר נאך האט ער גילשטאכן מיט
 דר שווערד אין דעם פרוכת איז פון אים ארויס
 גיגאנגן בלוט האט דר רשע גמיינט ער האט גאט
 גמייט נאך מער האט דער רשע גיטאן ער האט
 גמאכט פון דעם פרוכת אזו וויא איין קארב און
 האט דרינגען אריין גיליינט אלע בליס פון דעם
 בית המקדש און האט דאש גיליינט אויף איין שיה
 און איז גיפארין פון איין שטאט צו דר אנדרד
 און האט זיך דער מיט בארימט דאש ער איז
 וויער שטארק דען ער האט דאש בית המקדש
 חרוב גימאכט און וויא ער איז גיפארין אויף
 דעם ים איז גיקומן איין ווינט און האט גיוואלט
 די שיה דר טרינגען האט מיטום גיוואגט איך
 זעה דאש דר גאט פון די יהודים האט מערער
 קיין שטארקייט גיט נאר אויף דעם וואשער ער
 האט מלחמה גיוואלטן מיט פּרעה האט ער אים
 דר טרונגען אין וואשר און מיד וויל ער אויך
 דר טרינגען אין וואשר אויב ער איז שטארק
 לאז ער גיין אויף דר טריקענש מיט מלחמה
 האלטין אזו איז ארויש גיגאנגען אין בת קול
 פון דעם הימיל און זאגט דאש אייניקיל פון עשו
 איך האב איין קליין באשעפענעש וואס איז
 קלענער פון אלע באשעפענעש דאש איז איין
 מין פליג קום אויף דר טריקענש און מאך מיט
 איר מלחמה אזו איז ער ארויש גיגאנגען אויף
 דר טריקענעש איז אים די פליג אין דער גאז
 אריין גילייגן און האט אים דעם מוח זיבן יאר

גילתקערט • איין מאן איז ער פיר גיגאנגן פאר
 איין שטיק האט די פליג גהערט דעם קלאם פון
 דעם האמער האט זיך דר שראקן און איז
 שטיל גיבליבן פון צוא לעבערן האט מיטום
 גזאגט ווען עש איז דא איין הילף אזו האט ער
 אלע מאן גירונגען איין שמיד ער זאל פאר אים
 קלאפן כדי די פליג זאל שטיל ויין איין הייד
 איין שמיד האט ער אלע מאן פיר גילדן גיגעבן
 אבר איין הייד איין שמיד האט ער גאר ניש
 גיגעבן דען ער האט גזאגט עש איז דיר גינג
 דאש דא ועהשט איין נקמה אין דיין פינגט ביי
 דרייסיג מאן איז די פליג שטיל גיבליבן פאר
 דעם קול פון דעם האמער און דר נאך איז דא
 פליג גזאגט גיווארן און איז ניש שטיל גבליבן
 פאר דעם קול פון דעם האמער ביי ער איז
 גשטארבן דורך דר פליג די חכמים האבן גזאגט
 אז ער איז גישטארבן האט מען אים די קאפ
 אויף גיהאקט צו עהן וואש דרינגען איז אזא
 האט מען גיזעהן די פליג און זי איז אזו גרויש
 גיווען וויא איין מויב פון איין יאר און האט
 גיוואויגן צוויי פונט און דאש מויל איז גיווען
 פון קפער און די בעגיל פון אייזן און אז מיטום
 האט גזאלט שטארבן האט ער גזאגט מען זאל
 אים נאך ויין מייט פאר ברענען אויף אש און
 מען זאל צו שפרייטן דאש אש אויף זיבן ימים
 כדי דער גאט פון יהודים זאל אים ניש קאנען
 גיפינען צו משפמין אים • עש איז גיווען איינר
 וואש האט גיהיישן אונקלוס ער איז גווען דר
 זון פון דר שוועסטער פון מיטום האט ער זיך
 גיוואלט מגייר ויין האט ער צו מיטום גיפרענט
 ווער איז חשוב אויף יענער וועלט האט ער
 גזאגט די ישראל האט אונקלוס גזאגט זאל איה
 סיה מגייר ויין און באהעפטן זיך אין זיי האט
 מיטום גזאגט די ישראל האבן פיל מצות דו
 וועשט זיי ניש קענען האלמן פזא אזו זיי וויא
 קוצער וועשט ווערן איין עלצטר • אזו וויא אין
 פסק שמיים הי צייט לראש די באלוידיגער פון
 ישראל וינען גיווארן צוא עלצטע האט אים
 אונקלוס גיפרענט מיט וואש איז מען דיה דן
 אויף יענער וועלט האט מיטום גזאגט מיט דעם
 וואש איה האב אויף מיר גיפסקת מען זאמילט
 אלע מאן איין מייט אש און מען באשאפט סיה
 און מען פאר ברענט סיה און מען צו שפרייט
 מייט אש אויף זיבן ימים רבי אליעזר זאגט ועהטו

וויא איין גרוישע זינד איז ווען מען איז איינעם
 מבייש דען ווייל מען האט דעם בר קמציא
 מבייש גיווען און מען האט אים פון דר סעודה
 ארויש גיטריבן אזו האט אים גאט גיהאלפן אין
 ויין מסירה און האט פרו ווישט ויין בית המקדש
 און האט פאר ברענט ויין פאליש דרום זאל
 איינער דעם אנדערין ניש מבייש ויין • און פון
 וועגן איין האן מיט איין האן איז תרוב גיווארן
 די שטאט פזר מלכא דען עש איז גיווען איין
 מנהג ווען מען האט גיפירט איין חתן מיט איין
 כלה אונטר דר חופה האט מען פאר זיי גמראנן
 איין האן מיט איין האן צו וויידן וויא זאלן זיך
 מערן אזו וויא הינער איין סאל איז דורך גזאגט
 איין חיל פון רום און האבין די הינער אנועק
 גינמען אזו זינען די יהודים אויף זיי אן גפאלן
 און האבין זיי גישלאגן איז דאש חיל גיקומען
 צום קיסר און האבין גזאגט די יהודים האבין
 אין דיר סודר גיווען איז דר קיסר גיקומן אויף
 זיי איז גיווען איין מענטש צווישן די יהודים
 וואש האט גיהייסן בר דרוסא ער פלעגט געבן
 איין שפרונג אויף איין מיייל און האט גיהרגת
 אלע וואש זינען גישטאנען אין דר טייל האט
 דר קיסר גינעמט די קרוין און האט זיא גלייגט
 אויף דר ערד און האט גזאגט רבונו של עולם
 אויבדו ווילשט איה זאל אום קומן זאלשטו סיה
 ניש איבער ענטפערן מיט מייין פאלק אין דר
 האנט פון איין מענטשן און דר בר דרוסא האט
 זיין מויל גישטרויכליכט דען ער האט גזאגט דו
 גאט האקט אונז פאר לאזט און גישט ניש אין
 אונזערע מלחמות אזו איז ער גיגאנגען אין בית
 הכסא איז גיקומען איין שלאנג און האט אים
 גילאזט איין גיפט אין דא גידערים איז ער
 גישטארבן אזו האט דר קיסר גזאגט ווייל גאט
 האט מיר איין נש גיטאן דרום וועל איה איצונד
 דר שטאט ניש מאן און איז פון דר שטאט אנועק
 גיגאנגען און אז די יהודים האבין גיזעהן דאש
 דר קיסר איז אנועק גיגאנגען זיין זיי פריילעך
 גיווארן און האבין גינעסן און גיטרונקן און
 האבין פיל ליכט אן גיצונדין ביי מען האט פאר
 איין טייל פון דער שטאט גיקאנט ועהען דאש
 כתב וואש אויף דעם חותם פון איין פרייעריל
 איז • האט דר קיסר גזאגט די יהודים שפעטן
 פון מיר און וינען פריילעך אזא האט ער זיך
 ווידער אים גיקערט צו דר שטאט דא חכמים
 האבין

האבין גזאגמ דרין הגדרט מוזיגט מאן מיט
 בלווע שווערדין ויגן מיט איין מאל אין דער
 שטאט אריין גיגאנגען אונ האבין גיהרגת דרין
 טאג אונ דרין נעכט אין איין זייט שטאט אונ
 אין דר אנדרר זייט שטאט האבין זיי גיטאנצט
 אונ גישפרונגען אונ האבין אייגן פון אנדערין
 ניט גוואקסט אזו גרויש איז זיא גווען עש שטייט
 אין פסוק בלע יי לא הפל את כל נאות יעקב דאש איז
 מייטש גאט האט פאר דארבין אונ האט זיך
 ניט דר באריקט איבר אלע וואונגן פון יעקב
 דאש מיינט מען ועקס הגדרט מוזיגט שטעט
 האט זיא הקלף גהאט אונ אין אישליכר שטאט
 וויגען גיווען אזו פיל יהודים וויא פיר עש איז
 ארויש גיגאנגען פון מצרים אונ דרייא שטעט
 ויגן גיווען וואש אין אישליכר איז גווען טאפיל
 וויא פון מצרים איז ארויש גגאנגן אונ זיי האבן
 גיהיישן כפר כנניא אונ כפר שחלים אונ כפר
 דבריא אונ זיי ויגן אלע הרוב גיווארין עש ויגן
 גיועסן דרין חכמים ביי אגאנדר האבן זיי גאגט
 ווער עש ווייש עפעש צו זאגן פון דר שטאט
 כפר כנניא דר זאל זאגן האט דר ערשטן אן
 גיהויבין אונ האט גיזאגט עש איז גיווען אין
 מעשה איין בחור הט מקדש גווען איין בתולה
 אונ זיי ויגן בירע גיפאנגן גיווארין צווישן די
 עוברי פוכבים אונ די עוברי פוכבים האבין זיי
 צו נוף גינגען זיי זאלן מיט אגאנדר וואונגען
 האט זיא צו אים גאגט איך בעט זיך דו זאלשט
 אין מיר ניט אן רירין דען איך האב פון דיר מין
 בתובה ניט אזו בין איך צו דיר אמר האט דר
 ברור זיין יצר באצוואונגן אונ האט זיא ניטאן
 גיריקט אונ דר אנדרר האט דר ציילט עש איז
 גיווען איין מעשה דאש עש איז גווען פערציג
 טאס ווייץ פאר איין גילדין איין טאג איז גווארן
 גיין אונ דרייסיג טאס פאר איין גילדין אזוא
 האבין זיי נאך גיחקט פאר וואסער איין עבירה
 עש איז מייטערער גיווארין האבין זיא גיפגען
 דאש איין פאסער אונ איין זון ויגן גילעגין
 אום זום כפר בייא איין בתולה וואש זיא איז
 גיווען מקדש צו איין מענטש האט זיי דאס בית
 דין פר שטייגט איז ווידר גיווארין פערציג טאס
 פאר איין גילדין האט דער דריטער דער ציילט
 איין מעשה עס איז גווען איין מענטש וואס האט
 פייגט גיהאט זיין ווייב אונ האט זיא גיוואלט
 גמ געבן אונ זיא האט גהאט איין גרויסע בתובה

אונ ער האט ניט גיהאט צו געגין אזו האט ער
 גמאכט איין גרויסע קעדה אונ האט פיל מענטשן
 גיבעטמן אונ האט זיי אן גיטרונקן אונ האט זיי
 גיזייגט אויף דעם בעט וואו זיין ווייב ליגט אונ
 האט גיטפן דאש ווייסל פון איין איי אונ האט
 גיווארפן צווישן זיי אונ האט גיבראכט ערות
 אונ האט זיי דאש גיוויזן גלייך וויא זיא האט
 מיט זיי סונה גיווען בדי זיא זאל געמען גמ אן
 כתרובה אונ ער איז גגאנגן צום בית דין אונ האט
 דאש גיוויזן איז גיווען צווישן זיי איין זקן האט
 ער גיזאגט איך האב מקבל גיווען פון מיין רבי
 דאס ווייסל פון איי ווערט הארט ווען מען האלט
 דאש אנטקעגן דעם פיער אונ זרע גייט אריין
 איז קלייד אנטקעגן דעם פיער האט מען דעם
 ליילעך גיהאלטן אנטקעגן דעם פיער איז דאס
 הארט גיווארין אונ איז אראפ גיפאלן אזו האט
 מען אים סלקות גישלאגן ווייל ער האט גוואלט
 זיין ווייב כפיש זיין אונ ער האט זיא גימוזט
 גמ געבין מיט דער כתרובה האט אייגן גפרעגט
 ווען זיי ויגן אזו פרום גיווען ווארום ויגן זיא
 חרוב גיווארן האבין זיי גיזאגט ווייל זיי האבן
 ניט רעכט גטויערט אויף חורבן בית המקדש
 דען אין פסוק שמיים זיי וועלן פרייליך זיין די
 אלע וואש טרויערין אויף ירושלים אבער די
 וואש טרויערין ניט רעכט אויף ירושלים די וועלן
 ניט זוכה זיין צו זעהן אין דער שמה ווען זיא
 וועט גיבוים ווערין אונ פון וועגן איין אקס
 פון איין וואגן איז הרוב גיווארן די שטאט ביהר
 דען זיער מנהג איז גיווען ווען ביי איינס איז
 גיפארן גיווארן איין זון האט ער גפלאנצט איין
 טענען בוים איין זכר אונ ווען ביי איינעס איז
 גיפארין גיווארין איין נקבה האט ער גפלאנצט
 איין טענען בוים איין נקבה אונ ווען מען האט
 זיי חתונה גימאכט האט מען זיי פון די בירע
 בויטער איין חופה גימאכט איין מאל איז דורך
 גיפארן דעם קיסרש טאכטער איז זיא צו בראכן
 גיווארן די אקס פון דעם וואגן האט מען אויס
 גיהאקט איין טענען בוים אונ מען האט זיא
 איין אקס גימאכט ויגען די יהודים אויף זיי אן
 גיפאלין אונ האבין זיי גישלאגן ויגן זיי גיסקן
 צום קיסר אונ האבין דאש אים דר ציילט אזו
 איז ער גיקסען אויף דער שטאט ביהר מיט
 אכציג מוזיגט הויפט לייט וואש אישליכר האט
 אונטער זיך גיהאט פיל תול אונ האבין גיהרגת

מאנען און ווייבער און קינדער בוי דאס בלוט
האט גירונען אין ים הגדול וואש ער איז גיווען
אין טייל פון דער שטאט דאס חכמים האבין
גיאנגט עש איז גיווען אין גרוישער טייך איז
ער גיווען צוויי העקס וואשער און איין חלק
בלוט פון די הרונים וואש אין ביתר און זיבין
יאר האבין זיי דארטן גיט גידארפט סוסטיגן
ווייערע פעלדן ווייל דאש בלוט פון די הרונים
איז גילעגן רבי חייא זאגט איין נקן פון ירושלים
האט מיר גיאנגט דאש אין איין טאל האט
גבוראין גיהרגת צווייא הגידערט און צעהען
טווייגט מאל צעהען טווייגט מענטשן און אין
ירושלים האט ער גיהרגת פיר און ניינציג מאל
צעהען טווייגט מענטשן אויף איין שטיין בוי
דאש בלוט האט גירונען צו דעם בלוט פון
זכריה הנביא דאש די ישראל האבן אים גיהרגת
אין בית המקדש און וויא גבוראין האט גיווען
דאס בלוט וויא עס זיט און הערט גיט אויף האט
ער גיפרענט די יהודים וואש פאר איין בלוט
איז דאש וואש עש וויל גיט שווייגן האבן זיי
גיאנגט דאס איז דאס בלוט פון די קרבנות וואס
עש איז פאר נאסין גינאררן און וויל גיט הען
האט ער גיהיישן בריינגן בלוט פון קרבנות און
האט דער צו צו גיגלייכט איז דאש גיט גלייך
גיווען האט ער גיאנגט וועט איר מיר זאגן דעם
אמת איז רעכט און אויב גיט וועל איך רייסן
איינער פלייש מיט אייזערנע קאמען האבין דיא
יהודים גיאנגט וואס זאלן מיר לייקענן מיר האבן
גיהאט איין נביא צווישן אונן וואש ער האט
אונן גלשטראפט ווייל מיר האבין ביזן גיטאן
האבין מיר אים גיט גיוואלט ליידן און האבין
אום גיהרגת און עש איז שוין פיל יארן דאש
דאש בלוט וויל גיט רוען האט גבוראין גיאנגט
איך וועל דאס בלוט מאכין רוען און האט גינאמן
די חשוכי ליים פון ישראל די גרוישע סנהדרין
און די קליינע סנהדרין און האט זיי גיהרגת אויף
דעם בלוט און דאש בלוט האט גיט גיוואלט
רוען האט ער גינאמן בחורים און בתולות און
האט זיי גיטייט אויף דעם בלוט האט נאך דאס
בלוט גיט גיוואלט רוען האט גבוראין גינאמן
די קינדער פון דעם רבי און האט זיי גיהרגת
אויף דעם בלוט האט דאס בלוט נאך גיט גיוואלט
רוען האט גבוראין גיאנגט זכריה איך האב
שוין אלע חשוכי ממות גיווען און זיין בלוט

וויל גיט רוען וויילשמו איך זאל אלע ממות ויין
איז באלד דאש בלוט גיבלויבן שטייל און האט
זיך גבוראין גיטראכט דיא ישראל האבן נאר
איין נפש ממות גיווען האט זיי גאט און גלשטראפט
מכל שכן איך וואס איך האב פיל מוויזנט נפשות
גיהרגת וועל איך בונדאי דער פאר גלשטראפט
ווערן און האט ער איין צוואה אהיים גשריבן
און איז אונעק גלאפין און האט זיך מגייר גיווען
און איז גיווארן איין גר צדק עס איז גיווען איין
מעשה דאס עס איז גיפאנגן גיווארן פיר הגידרט
בחורים און פיר הגידערט בתולות וואש מען
האט זיי גיוואלט מטימא ויין מיט נזות און זיי
האבין דאש פאר שטאנען האבין די בתולות
גיפרענט די בחורים ווען מיר וועלן זיך אריין
ווארפן אין ים וועלן מיר האבין איין חלק לעולם
הבא האט דער עלצטר פון די בחורים גיאנגט
צו זיי עס שטייט אין פסוק אשר יי מבשו אשיב אשיב
מקצילות ים גאט האט גיאנגט איך וועל אום קערן
די וואש וועלן ווערן דער טרונגן אין שפיין
ים און וויא די בתולות האבין דאס דר הערט
זיינען זיי אלע אין ים אריין גישפרונגן האבן די
בחורים גיאנגט ווען די בתולות וואש זיינן דר
צו בשאפין גיווארן זיינן זיי דאך אין ים אריין
גישפרונגן מכל שכן מיר וואש מיר זיינן גיט דר
צו בשאפין גיווארן דארפן מיר בונדאי אין ים
אריין שפרינגען און זיינען אלע אין ים אריין
גישפרונגען אויף זיי זאגן די ישראל צו גאט בי
עלך הנהיג כל היום פון דיגט וועגין ווערן מיר
גיהרגת אלע טאג עס איז גיווען איין מעשה איין
אשה האט גיהאט זיבין זין און מען האט זייא
גיפאנגן האט מען גיבראכט דעם עלצמן זון פר
דעם קיסר האט דער קיסר צו אים גיאנגט
בוק דיך צו דעם בילד האט ער גיענטפערט עס
שטייט אין דער תורה דאש גאט האט גיאנגט
איך בוי דיין גאט דרום וויל איך טיף גיט בוקין
צו דער בילד האט מען אים ארויש גיצויגן און
מען האט אים גיהרגת דער נאך האט מען
גיבראכט דעם אנדערין זון פאר דעם קיסר האט
דער קיסר צו אים גיאנגט בוק דיך צו דר בילד
האט ער גיאנגט עש שטייט אין דער תורה דו
זאלישט גיט האבין קיין אנדערן גאט דרום וויל
איך דיין גאט גיט דיגן האט מען אים אויף ארויס
גינצויגן און מען האט אים גיהרגת דער נאך
האט מען גיבראכט דעם דריטן זון האט דער

קיסר צו אים גיזאנט בוק דיק צו דר בילד האט
 ער גזאנט עש שטייט אין דער תורה דו זאלסט
 דיק ניט בוקן צו קיין אנדערן גאט האט מען
 אים אויף גיטיט. דער גאך האט מען גבראכט
 דעם פערטן זון האט דר קיסר צו אים גזאנט בוק
 דיק צו דר בילד האט ער גזאנט עש שטייט אין דר
 תורה דער וואש וועט שעקטן צו איין אנדערן
 גאט דר זאל ווערן פאר וויסט אזו האט מען
 אים אויף גיטיט. האט מען גיבראכט דעם
 פינפטן זון האט דר קיסר צו אים גיזאנט בוק
 דיק צום בילד האט ער גזאנט עש שטייט אין
 דר תורה דער צו ישראל גאט אונזר גאט ער
 איז איין גאט האט מען אים אויף גיטיט. דער
 גאך האט מען גיבראכט דעם זעקסטן זון האט
 דער קיסר צו אים גיזאנט בוק דיק צום בילד
 האט ער גיזאנט עש שטייט אין דר תורה גאט
 דיין גאט איז צווישן דיין איין שטארקער און
 איין פארקטיגער דרום וויל איך דיין גאט ניט
 דינען האט מען אים אויף גיטיט. דר גאך האט
 מען גיבראכט דעם קלענסטן זון דעם זיבעטן
 האט דער קיסר צו אים גיזאנט מיין קינד בוק
 דיק צום בילד האט ער גיזאנט עש ושלום האט
 דער קיסר גיזאנט פאר וואש. האט ער גיזאנט
 עש שטייט גאט איז אין הימל פון אויבן און
 אויף דר ערד פון אונטן און עש איז ניט דא
 סער קיין גאט אויף האבן מיר גישווארן דאש
 מיר זאלן אים ניט פר בייטן אויף איין אנדערן
 גאט. האט דר קיסר צו אים גיזאנט זעה דייע
 ברידר האבן לאנג גילעבט און האבן פיל
 גומש שוין גיהאט אזו איז קיין תירוש ניט וואש
 זיי האבן זיך גילאזט אום בריינגען אבער דו
 האשט גאך ניט גיהאט קיין גומש און בישט
 גאך זינג ניט לאז דיק סמית זיין און טוא מיין
 ווילן אזו וועל איך דיר פיל גומש טאן האט
 דאש קינד גיזאנט עש שטייט גישריבן גאט
 וועט קיניגן ביי אייביג און איר עובדי כוכבים
 מיט אייגער מלוכה וועלן אלע פאר שטערט
 ווערן היינט לעבשטו און מארגן שטארבשטו
 וואש בישטו מיט גאר דיין גומש אבער גאט
 איז ביי אייביג האט דר קיסר צו אים גיזאנט
 זעה וויא דייע ברידר ליגן טויט פאר דיר
 באטראכט דיק און טוא מיין ווילן איך וועל
 געמען איין פינגערלי און וועל אראפ ווארפן
 אויף דר ערד און בייג דיק איין גאך דעם פינגער

כדי לייט זאלן מיינען דו בוקשט דיק צום בילד
 און ביסט מקיים מיין גיבאט האט דאש קינד
 גיזאנט ווייא גישריען אויף דיר קיסר דו גאר
 דו ווילשט האבן איך זאל מיר בוקן פון לייטש
 וועגן דען דו שעמסט דיק פאר לייטן און וויא
 זאל איך מיר ניט שעמען און פארקמין פר דעם
 סוף מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא וואש ער
 לעבט אייביג און ער איז דר באשעפער פון דר
 גאנצער וועלט זאגט דר קיסר איז דען דא איין
 גאט אויף דר וועלט. זאגט דאש קינד דא
 שומה ווען ניט אונזר גאט וויא וואלט גיווארן
 באשאפן דיא וועלט. ביי דיין בילד שטייט
 גישריבן ער האט איין מול און קען ניט ריידן
 ער האט אויבן און קען ניט זעהען ער האט
 אויערין און קען ניט הערן ער האט פיס און
 קען ניט גיין ער האט הענט און קען מיט זיי
 ניט טאן אבער ביי אונזר גאט איז אלץ פאר
 קערט זאגט דר קיסר ווען אייגער גאט איז אזו
 שטארק ווארונג איז ער אויף ניט מציל פון מיין
 האנט אזו וויא ער האט מציל גיווען חנניה
 מישאל ועזריה פון דעם קאלף אויבן וואש
 נבוכדנצר האט זיי אריין גיווארפן. האט דאש
 קינד גענעמפערט חנניה מישאל ועזריה זיינען
 פרום גיווען און זיינען ניט חייב גיווען דעם
 טויט. און נבוכדנצר איז איין רעכטער סוף
 גיווען דרם האט גאט דרף אים איין נס גימאן
 אבער דו בישט ניט ראוי דר צו און מיר זיינן
 חייב דעם טויט פון וועגן אונזערע זינד ווען דו
 וועסט אונז ניט שייטן איז פאר האנדן פיל
 שלוחים צו גאט וואש קאנען אונז סמית זיין
 אבער גאט וועט זיך לסוף אין דיר נאקס זיין פון
 וועגן אונזר בלוט אזו באלד האט דער קיסר
 אים גיהיישן הרגן האט די מוסר גיזאנט צום
 קיסר גיב מיר מיין קינד לאס איך אים האלן און
 קושן פר זיין טויט האט מען איר דש קינד גיגעבן
 האט ויא גזאנט צום קיסר איך פעט דיק לאז מען
 מיר פריער שייטן האט ער גיזאנט איך מאר
 דאש ניט טאן דען עש שטייט אין דר תורה
 איין מוסער מיט איין זון זאלשטו ניט קוילן אין
 איין טאג האט דיא מוסער צו אים גיזאנט דא
 שומה האשטו דען סער קיין עבירה ניט גטאן
 און מען האט דאש קינד גיהרגת אזו האט די
 מוסער גיזאנט ליבע קינד גייט צו אברהם
 אבינו און זאגט אים ער האט גיבויט איין

מזבח און האט זיין זון יצחק גיוואלט לעבטן
 אויף אים און איה האב גיבוים זיבין מוכחות
 און האב זיבין זון מקריב גיווען. ער איז נאר
 גיפרובט גיווארן און איה האב דרא מעשה
 גטאן. די חכמים זאגן די זיבעטע קינד איז נאר
 צווייא יאר מיט זעקס הרשים אלט גיווען און
 אז מען האט דאש קינד גיטייט איז די מוסער
 ארויף גיגאנגען אויף איין דאך און איז אראפ
 גיפאלן און איז גישטארבן איז איין בת קול
 גיקומן פון דעם הימל און האט גיזאגט דרא
 מוסר מיט אירע קינד וועט זיך פרייען לעולם
 הבא. איר ביי זיין רבי יוחנן האט גזאגט פערצג
 מאס תמילין האט מען גיפאנג אויף די קעפ פון
 די הרוגים פון ביהר און ניין מאס גיהערין האט
 מען גיפאנג אויף איין שטיין פון ביהר איר שטאל
 שטאל האט גיזאגט פיר הונדערט מיט איין און
 אכציג שולין איז גיווען אין ביהר אזא פיל
 וויא מלאי באטרעפט און אין אימליכר שאל
 איז גיווען פיר הונדערט מלכדים און אימליכער
 מלמד האט גיהאט פיר הונדערט תלמידים און
 ווען איין שונא פלעגט צו קומן פלעגן זיי אים
 דר לעבטן מיט מיט העלצער און הינט אז
 דר שונא האט זיך גישטרקט האט ער זיי איין
 גיוויקלט אין זייערע ספרים און האט זיי מיט
 דרא ספרים פו ברענט עש איז גווען איין מעשה
 דאש רבי יהושע בן חנניה איז גיקומען קיין
 רום האט מען אים גיזאגט עש איז פו האנדן
 איין פיין יודש קינד אין דר תפיסה. איז רבי
 יהושע גיגאנגן און האט זיך גישמעלט אויף
 דר מיר פון דר תפיסה און האט גיזאגט דעם
 פסוק מי גנו למשקה עקב ישראל לנזוים ווער האט
 גיגעבן צוא איין רויב יעקב און ישראל צוא
 רויבער. האט דאש קינד גיענטערט מלא היו
 חסאנו לו ולא אנו בנדכיו הילך פאר נואר גאט האט
 דאש גיטאן ווייל מיר האבן צו אים גיווינדגט
 און ישראל האבן נים גיוואלט הערן זיין תורה
 האט רבי יהושע גיזאגט איה בין בטוח דאש
 דאש קינד וועט שאלות פסקנן צווישן ישראל
 דאש שווער איה דאש איה וועל פון דאגען נים
 שוועק גיין בוז איה וועל אים אויש ליוון פאר
 וויא פיל געלט מען וועט וועלן פו אים און
 עש איז נים גיווען קיין לאנגע צייט דער נאך
 בין דאש קינד האט שאלות גיפסקות צווישן
 ישראל ער איז גיווען רבי ישמעאל בן אלישע

עש איז גיווען איין מעשה דאש דר זון און די
 מאכטר פון רבי ישמעאל ביה גדול זיין גימאנגן
 גיווארן צו צוויי כותים איין סאל זיין די צווייא
 הארין זיך צו נויף גיקומען האט איינר גיזאגט
 איה האב איין קנעכט וואש זיין גלייכן גיפיקט
 זיך נים אין דר גאנצער וועלט זאגט דר אנדרר
 איה האב איין דיקשט וואש איר גלייכן איז נים
 דא אין דר גאנצער וועלט האבן זיי גזאגט לאמיר
 זיי צו נויף פירן וועלן מיר זיך צו טיילן מיט
 די קינד אזו האבן זיי ביי נאכט צו נויף פיקט
 זיי אין איין פינגערען קאסר און זיי האבן נים
 גיוואשט דאש זיי זיין שוועסטער און ברודר
 אזו האט ער זיך גיעצט אין איין ווינקיל און
 האט גיוויינט און האט גיזאגט איה בין איין
 ביהן פון לימיר ביהנים גדולים און זאל נעמן איין
 שפחה און זיא האט זיך גיעצט אין דעם אנדרן
 ווינקיל און האט גיוויינט און האט גיזאגט איה
 בין די מאכטר פון איין ביהן גדול וויא זאל איה
 ווערן גינצן צו איין קנעכט און זיי האבן גוויינט
 דרא גאנצע נאכט און אז עש איז טאג גיווארן
 האבן זיי זיך דר זעהן און האבן זיך דר קענט
 דאש זיי זיין שוועסטער און ברודר האבן זייא
 אן גיהויבן צוא וויינן און צו שרייען ביי עש
 איז זיי ביידע די נשמה אויש גיגאנגן אויף זייא
 האט ירמיהו גיקלאגט און האט גיזאגט דרויף
 טוא איה וויינן מינע אויגן טוען ריגן וואשער
 עש איז גיווען איין מעשה דאש איינר האט
 גיגעבן זיין אויג אויף דער ווייב פון זיין רבי
 וואש האט אים גילערינט איין מלאכה איין
 מאל האט זיין רבי גידארפט געלט האט ער
 אים גיבעטן ער זאל אים ליען האט ער צוא
 אים גיזאגט שיק דין ווייב צו מיר אהיים וועל
 איה דיר שיקן געלט האט ער גישקט זיין ווייב
 אזו האט ער זיא ביי זיך גיהאלטן דריי טאג איז
 זיין רבי צו אים גיקומען און האט אים גיפרענט
 וואו איז מיין ווייב וואש איה האב צו דיר גשיקט
 האט ער גיזאגט איה האב זיא באלד אהיים
 גישיקט נאר איה האב גיהערט דאש זיא האט
 מיט בהורים מונה גיווען אויף דעם וועג האט
 זיין רבי צו אים גיזאגט וואש זאל איה טאן מיט
 איר האט ער גיזאגט ווילשטו מיר פאלגן גיב
 איר גט זאגט דער רבי זיא האט איין גרוישע
 כרובה איה האב איר נים צוא געבן האט ער
 גיזאגט איה וועל דיר ליען האט ער גינעמן דאס

חורבן בית המקדש

זעלם און האט איר גינעפין גמ און די כתובה
און וויא באלד זיין רבי האט איר גט גינעפין
האט ער זיא גינעפן פר איין ווייב דער נאך איז
גינעפן די צייט וואש זיין רבי האט אים גראקט
דאש געלט באצאלן האט ער אים ניש גיהאט
צו באצאלן האט ער אים גיזאגט גיב מיר אפ
מיין געלט האט ער גיזאגט איך האב ניש האט
ער צו אים גיזאגט ווען דו האשט מיין געלט
ניט מוזטו ביי מיר ריגן דו זאלשט מיר דאש
געלט אפ ארבעטן האט ער גימוזט בייא אים
רינען אזו איז ער גיזעסן מיט זיין ווייב און האט
גינעסן און גימרוקן און ער האט פר זיי גמוזט
שמיין און האט זיי ריא בעקר וויין אן גינאסן
אוי אים די סרערוי גיפאלן אין ריא בעקר וויין
דאש מאל איז אן גתחפת גינארן דאס ירושלים
זאל חרוב ווערן גאט זאל געבן דאש מיר זאלן
זוכה זיין דאש ירושלים זאל וויקר גיבוזט ווערן
במדה בימינו אמן עש שמיים אין פסוק איה
אברה ואשפה עלי נפשי דאש טוא איך גידינקן און
טוא פר גיסן אויף מיר מיין לייב דאש מינט
מען די ישראל זאגן צוא גאט רבוננו של עולם
איך טוא גידינקן דאש גוטש און שלוחה וואס איך
האב גיהאט און איצונד האשטו ריך פון אונז
דר נויקרט דרום טוא איך וויינן און זאג ווער
זאל מיד געבין אזו וויא איך בין פריער גווען
דאש דר בית המקדש איז צווישן אונז גישטאנן
און דו האשט גימאכט רוען דיין שכינה צווישן
אונז און אלע פעלקר האבן מיד גילויבט און
ווען איך האב תפלה גיטאן אויף מייע זינד
האשטו מיר באלד גענטפערט און איצונד בין
איך פול מיט בושה און רחפה נאך מער האב
איך צער ווען איך גייא פיר פר דעם הויז וואו
די ווע פון אברהם אבינו פלעגן רדיגן מקריב
זיין קרבנות און די כהנים און לויס האבן ריך
רדיגן גילויבט מיט גיזאגט און מיט ארגלן און
מיט הארפין און איצונד איז דאש חרוב דאש
פוקסן און אלע חיות לחיין רדינען אבר וואש
זאל איך טאן מייע זינד האבן דאש גימאכט
און די פאלשע נביאים וואש זיינן צווישן מיר
גינען זייא האבן מיד אראפ גיפירט פון דעם
גוסן ווען צו דעם ביזון ווען עש שמיים אין
פסוק אין לשעה נבואה יי אלהים זקואה ביום מהוא
לכני ולקסוד דאש איז שייטש גאט האט גירופין
אין דעם טאג צו גינרויין און צו קלאג דען אונדר

צייט וואש גאט האט פאנערט זיין הויז חרוב
מאכין האט ער גיזאגט ווייך איך בין רדינען
דרום קען דר שונא דר צו גאר ניש טאן דרום
וועל איך מייע אויגן דער פון אונעס טאן און
וועל שווערן דאש איך זאל דרויף קיין השגחה
ניט האבן ביז עש וועט חרוב ווערן אזו האט
גאט דרויף גישווארן ביי זיין דעקטע האנט אין
דער צייט זיינן גינאנגען דיא שונאים אין בית
המקדש אריין און האבן עש פר ברענט אזו
האט גאט גיזאגט איצונד האב איך ניש קיין
וואונגן אויף דער ערד איך וועל אפ טאן מיין
שכינה און וועל ווידער גיין אויף דעם היסוד
אין מיין ערשטן וואונגן אין דר צייט האט גאט
גיזאגט וואש האב איך גיטאן איך האב גלאזט
רנען מיין שכינה אויף דר ערד פון וועגן ישראל
און איצונד האבן זיי גיזינדיגט האב איך גמוזט
וויקר גיין אין מיין ערשטן ארש אזו וועל איך
חיז זיין צו גישפעט אין די אויגן פון די פעלקר
אין דר צייט איז גיקומן דר מלאך מטטרוין און
איז גיפאלן פר גאט און זאגט רבוננו של עולם
לאז מיד וויינן האט גאט גיענטפערט צוא דיא
מלאכים קומט מיר וועלן גיין אין מיין הויז און
וועלן זעהן וואש דר שונא האט רדיגן גיטאן
אזו זיינען זייא גינאנגען און ירמיהו הנביא
איז גינאנגן מיט זיי און וויא גאט האט דאס בית
המקדש דער זעהען האט ער גיזאגט דאש איז
בנודאי מיין הויז און די שונאים האבן רדינען
גיטאן וואש זיי האבן גיוואלט וואו זיינן מייע
כהנים וואו זיינן מייע פריינד אבר וואש זאל
איך אייך טאן איך האב אייך גינג גינוערט און
איר האט ויך ניש גוואלט קערין צו מייע רייד
דר נאך האט גאט גיזאגט צו ירמיהו איך בין
היינט גלייך וויא איינער וואש האט איין זון
גיהאט און האט אים איין הופה גימאכט און דר
זון איז גישטארבן אין דר הופה איז ניש פאר
האנדלן קיין גרעשער ווייטאג דר פון אזו איז
מיר גיקומן פון מיין זון ישראל און גאט האט
גיזאגט צו ירמיהו גייא ריף מיר אברהם יצחק
ויעקב און משה לאזין זיי אויף שמיין פון זייערע
קברים און לאזין וויינען דען זיי האבן פיל צוא
וויינן איבר זייערע קינד האט ירמיהו גיזאגט
איך ווייש ניש וואו משה איז באגראבן האט
גאט צו אים גיזאגט גיי שפעל ריך בייא דעם
ירדן און זאג בן עקרה שמייא אויף און פאסט

דיינע יאָר דען די פיינט האָבן זיי איין גשלונגן
אזו באַלד און ירמיה גיגאנגן אין דר הייל וואו
דיא אבות ליגן און האט גיזאגט איר אבות
שטייט אויף איר זייט ווארין פאנגערט צו קומן
פר גאט האבן דיא אבות אים גיפרעגט וואש
איז היינט מער וויא אלע מאל האט ער גזאגט
איך ווייש ניט דען ער האט מורא גיהאט זיי צו
זאגן פרי זיי זאלן אים ניט זאגן דו בישט דאך
זייער גביא גיווען ווארום האשטו זיי ניט רעכט
גיישטראפט זיי זאלן ניט זינדיגן דר נאך איז
ירמיה פון דארטין גיגאנגען און האט זיך
גישטעלט פיי דעם פארטין פון דעם ירדן און
שרייט משה פן עמרם שטיי אויף עש איז דיא
צייט דאש דו בישט ווארין פאנגערט צו קומען
פאר גאט האט משה גיזאגט וואש איז היינט
מער וויא איין אנדער מאל האט ירמיה גיזאגט
איך ווייש ניט דען ער האט אים אויף ניט
גוואלט זאגן איז משה גיגאנגן צו די מלאכים
און זאגט צוא זיי איר דינער פון גאט וויישט
איר ניט וואש איך פין היינט ווארין פאנגערט פר
גאט האבן די מלאכים אים גיזאגט דו וויישט
דען ניט דאש דאש בית המקדש איז הרוב
גינארדן און די ישראל זייגן פר מריבן גינארדן
אזו האט משה אן גיהויבן צו שרייען און צוא
ווייגן ביז ער איז גיקומן צו די אבות האבן דיא
אבות אויף אן גיהויבן צו שרייען און צו ווייגן
פיו זיי זייגן גיקומען אין דעם בית המקדש און
זיי זייגן גיגאנגען פון איין מלער צום אנדערין
און שרייען און ווייגן גלייך וויא איינער וואש
איין סת ליגט פאר אים און גאט האט גישרייען
און האט גיזאגט ווי זוי איין דער צייט איז
גיקומען אברהם אבינו פאר גאט און ווייגט
און רייסט זיך זיינע האר און שייט אש אויף
זיין קאפ און שרייט און קלאגט און זאגט
פאר גאט ווארום פין איך ווארין פר ענדערט
פון אלע פעלקער וואש איך פין גיקומען צו דר
שאנד און פר שעמונג און אז די מלאכים האבן
אים דר נדען האבן זיי אן גיהויבן צו קלאגן
שורות ווייש און האבן גזאגט צו גאט די נועגן
וואש דוא האסט גימאכט דאש ישראל זאלן
אויף גיין צום גגל קיין ירושלים וויא האשטו
זיי תרוב גימאכט און וויא האשטו פר שנועכט
די הבטחה וואש דו האשט מבטיח גיווען צו
אברהם אבינו וואש ער האט דיך גימאכט דר

קעגן אויף דר נאנצן וועלט דאש דו בישט דר
פאלשעפער פון דר וועלט און וויא האשטו פר
שעמט די אויש דער וויילטע הייליגע שטאט
ירושלים הט גאט גזאגט צו די מלאכים ווארום
קלאגט איר אזו שורות ווייש האבן די מלאכים
גזאגט פון וועגן דיין ליבן פריינט אברהם וואש
איז גיקומען אין דיין הויז און קלאגט און ווייגט
האט גאט גיזאגט פון דעם טאג אן וואש מיין
ליבער פריינט אברהם איז גישטארבן איז ער
ניט גיווען אין מיין הויז און וואש וויל ער
איצנד אין מיין הויז האט אברהם גיזאגט
פאר גאט ווארום האשטו פאר מריבן מייע
קינד און האשט זיי איבך גענומען ערט אין די
הענט פון די ביינע היידן און זיי האבן זייא
גישייט מיט אלערליי מיתות משונות און דוא
האשט פאר ווישט דאש ארט וואש איך האב
דארטין מיין זון פאר איין קרבן גיבראכט האט
גאט גענומען ערט זיי האבן גיזינדיגט און האבן
עובר גיווען אויף כל התורה און אויף דעם
גאנצן (איב) האט אברהם גיזאגט רבנו של
עולם ועד וועט עדות זאגן אויף ישראל דאש
זיי האבן דאש עובר גיווען האט גאט גיזאגט
די תורה זאל קומן און זאל עדות זאגן אזו איז
גיקומען די תורה און האט גיוואלט עדות זאגן
האט אברהם צו איר גיזאגט מיין ליבע מאכסט
דו ווישט עדות זאגן אויף ישראל דאש זייא
האבן דיך עובר גיווען וויא שעמשו דיך ניט
פאר מייע קינד גידייג און דעם טאג וואש
קען האט דיך גינעבן האט דיך גאט ארום
גישטראגן צו אלע פעלקר און קיינער האט דיך
ניט גיוואלט מקבל זיין פיו מייע קינד ויינען
גיקומען צום בארג סיני און האבן דיך מקבל
גיווען און האבן דיך גהערט און היינט ווילשטו
איבך זיי עדות זאגן אין זייערע צרות אזו באלד
האט זיך די תורה גישטעלט אויף איין זייט און
האט ניט גיוואלט עדות זאגן האט גאט גזאגט
צו אברהם לאיין קומען די צוויי און צוואנציג
אותיות פון (איב) און זאלן עדות זאגן אזו באלד
זיינען גיקומען דיא אותיות און האבן גיוואלט
עדות זאגן איז גיקומן צום ערשטין די (א) און
האט גיוואלט עדות זאגן האט אברהם צו איר
גיזאגט (א) דוא בישט דאש ערשטע אות פון
אלע אותיות און ווילשט עדות זאגן אויף מייע
קינד אין זייערע צרות גידייג דעם טאג וואש

חורבן בית המקדש

גאט האט דיא תורה גינעבין אויף דעם בארג
 סיני און האט אן גיהויבן מיט דער (א) אַנכי
 האט דך קיינער נישט גיוואלט מקבל זיין נאר די
 ישראל און איצנד ווילשטו ארף זיי עדות זאגן
 אזו האט זיך די (א) גישטעלט אויף איין זייט און
 האט נישט גיוואלט עדות זאגן. דער נאך איז
 גיקומען די (בית) און האט גיוואלט עדות זאגן
 האט אברהם צו איר גיוואלט די ווילשט עדות
 זאגן אויף ישראל גידינק אין דער תורה וואש
 דיא הייבט זיך אן מיט איין (בית) בראשית המ
 יא קיינר נישט גיוואלט מקבל זיין נאר ישראל
 און די ווילשט אין זייער עדות זאגן אזו פאלד
 האט זיך די (בית) גישטעלט אויף איין זייט
 און האט נישט גיוואלט עדות זאגן. דר נאך איז
 גיקומען די (נימל) און האט גיוואלט עדות זאגן
 האט אברהם צו איר גיוואלט די ווילשט עדות
 זאגן אויף ישראל וואו איז איין פאלק וויא
 ישראל וואש זיינען מקיים מצות ציצית וואש
 זיא הייבט זיך אן מיט איין (נימל) אזו וויא אין
 פסוק שמיים גדלים פגשה לך די ואלשט דיר מאכן
 ציצית אזו פאלד האט זיך די (נימל) גישטעלט
 אזיך איין זייט און האט נישט גיוואלט קיין עדות
 זאגן. און אז די אנדערע אותיות האבן דאש
 דר זעהן וויא אברהם האט זיי גמאכט שווייגן
 האבן זיי זיך גישעמט און האבן נישט גיוואלט
 זיין עדות זאגן. אזו פאלד האט אברהם אן
 גיהויבן צו זאגן פאר גאט רבונז של עולם צו
 הגדרט יאר האשטו מיר איין זון גינעבין און
 אז ער איז אלט גינען זיבן און דרייסיג יאר
 האשטו מיר גיוואלט זיך זאל אים שעכטן פאר
 איין קרבן און זיך האב איין גיהאלטן מיין
 יחמנות און האב אים אליין גיבנדן זאלשטו
 מיר דאש נישט גידינקען און זאלשט דך נישט דר
 בארימען איבר מינע קינד. דר נאך האט
 יצחק אן גיהויבן און האט גיוואלט רבונז של
 עולם אז מיין פאטער האט מיך גיוואלט פאר
 איין קרבן בריינגן האב זיך פון היינט וועגן
 מיך אויף גיהאלטן מיט מיין גוסין ווילין און
 האב מיך גילאזט פינדן אויף דעם מזבח און
 האב מיין האלו גישטעקט צו שעכטן און די
 ווילשט מיר דאש נישט גידינקען און ווילשט
 דך נישט דר בארימען איבר מינע קינד. דר
 נאך האט יעקב אן גיהויבן און האט גיוואלט
 רבונז של עולם צוואנגיג יאר האב זיך גדינט

ביי לבן פון וועגן מינע קינד און אז זיך פן
 פון אים אדעק גינאנגן האט מיך באגעניגט מיין
 ברודר עשו דרשע און האט מיך גיוואלט הרגן
 מיט מינע קינדער האב זיך מיין לעבין איין
 גישטעלט פון וועגן מינע קינד און היינט זיינן
 זיי איבער גיענטפערט אין די הענט פון זייערע
 פיינט אזו וויא שאף וואש מען וויל קוידן און
 זיך האב זיי דר צוויגן און די גאט זאלשט דש
 מיר נישט גידינקען און זאלשט דך נישט דער
 בארימען איבר מינע קינד. דר נאך האט
 משה אן גיהויבן און האט גיוואלט רבונז של
 עולם פון זיך דען נישט גווען איין וואר האפטיג
 פאסטוה איבר ישראל פערציג יאר און בין פר
 זיי גילאפן אין דר מדבר מיט נאר מיין בן און
 אז עש איז גיקומען די צייט זיי זאלן זיין אין
 דעם הייליגן לאנד האשטו אויף מיר גיבאמין
 זיך זאל שטארבן אין דר מדבר און זאל אהין
 נישט קומען און איצנד אז זייער זינען שוין פאר
 טריבן גיווארן האשטו נאך מיר גישקט זיך
 זאל ווייגן און קלאגן. אין דר צייט האט משה
 גיוואלט צו ירמיהו קום מיט מיר זיך וועל זייער
 פון דעם גלות ארויש נעמן און וועל זעהן ווער
 עש וועט זיי פון מיין האנט ארויש נעמן האט
 ירמיהו גוואלט מען קאן נישט זיין וויל פול הרגים
 ליגן אויף דעם וועג. האט משה גיוואלט פון
 דעשט וועגן וועלן מיר זיין אזו איז גינאנגען
 משה און ירמיהו און אז זיי זינען גיקאפן צום
 טיף פון בבל האבן די ישראל דר זעהן משה
 האבן זיי גיוואלט איבער צום אנדערן משה איז
 אויף גישטאנן פון זיין קבר ער וועט אונז אויש
 ליוון פון אנדערע באלידיד. איז גיקומען איין
 בת קול פון דעם הימל און האט גיוואלט עש
 איז אזו איין גיורה פאר מיר עש קאן אנדעלט
 נישט זיין. האט משה גיוואלט צו ישראל מינע
 ליבע קינדער זיך קאן זיך אויף נישט ארויש
 נעמען דען עש איז אזו נגור גיווארן פאר גאט
 דר האר גאט זאל זיך דר ליוון און אז זייער
 האבן דאש דר הערט האבן זיי אלע אן גיהויבן
 צו ווייגן אזו וויא אין פסוק שמיים עליגרות בבל
 שם ישבנו גם כתיבי ביי דעם טיף בבל זינען מיר
 גינעסן און האבן גיווינט דר נאך איז משה
 גינאנגען צו די אבות האבן זיי גיוואלט וואש
 האבן די שונאים גיטאן מיט אנדערע קינדער
 האט משה גיוואלט איין טייל האבן זיי גינאנגען

דר הורה מען ואל ניט שעקמן איין זון מיט איין פאטער אין איין טאג און די רשעים האבן פיל פאטער און מוטער מיט זייערע קינדער אין איין טאג גיטאכטמן און דו שוויגספּי אין דעם איד גיקוקן רחל אונזער מוטער פאר גאט און האט גיזאגט רבוננו של עולם דוא וויישט דאש דיין קנעכט יעקב האט מיך זייער ליב געהאט און האט מיין פאטער פאר מיר גידינט זיבין יאר און אז די זיבין יאר זיינען אויטש גיגאנגען און עש איז גיקומען די צייט פון דער חתונה האב איך גיהערט דאש מיין פאטער וויל מיך צו אים ניט געבן נאר מיין שוועסטער לאה האב איך דאש מיין מאן יעקב גיזאגט און האב מיט אים איין סימן גיפאכט ער ואל ווישן וועלכע מען וועט אים געבן כדי מיין פאטער ואל ניט קענען פאר פייסטן דר נאך האב איך חרטה גהאט און האב מיך דר באריקט איבער מיין שוועסטער לאה ויא זאל ניט מבויש ווערן און האב ויא אויטש גילערקט דא סימנים וואש יעקב האט מיר איבער געגעבן פרי יעקב ואל ניט ווישן דש ויא איז לאה און איך האב פאר איר גרעט כדי יעקב ואל ויא ניט דר קענען אין קול און איך האב אין איר ניט מקנא גיווען און היינט זעה רבוננו של עולם איך בין איין מענטש פון בלוט און פלייש און פון ערד און אש און האב ניט מקנא גיווען מיין שוועסטער און דו בישט איין דר בארימער גאט ווארום האשטו מקנא גווען אין ישראל וואש האבן גידינט עבודת זוכבים וואש האט דיר גילשאט דר בילד וואש ער הט קיין ממש ניט און האשט דורך דעם פו טריבן מיינע קינדער און די פיינט האבן מיט זיי גמאן וואש זיי האבן גיוואלט אזו פאלד האט זיך גאט דער באריקט און האט גיזאגט רחל פון דיין וועגן וועל איך די ישראל ווידר קערן צו זייער לאנד קיין ארץ ישראל אמן סלה:

און איין טייל האבן זיי די הענט אהינט גבוהרן און איין טייל זיינען גיפאנגען און איין טייל ליגן נאקעט אין די גאסן מיט און די היות עסן זייער פלייש האבן זיי אלע מיט אנאנד אן גיהויבן צו שרייען אוי ווייא גישריען וואש איז גישעהען צו אונזערע קינדער וויא וויט איר אזו פו לארין אן איין פאטער וויא האט איר גשלאפן אויף דר קעלט וזמער און ווינטער אן קליידער וויא מוזט איר גיין אויף די בערג און שטיינרן בארוויס אן שיה וויא זיינן זייערע הענט גבוהרן אהינט דר נאך האט משה גיזאגט פאר פלוקמ זאל זיין די זון ווארום איז ויא ניט פינגער גווארן אין דר שעה וואש דר שונא איז אריין גיגאנגן אין בית המקדש האט די זון צו אים גיענטפערט משה דו וואר האפטמיער פאסטוק וואש האב איך גיקאנט טאן מען האט מיך גישלאגן ועבצג שלעק מיט איין פייעריגע רומ און מען הט מיר גיזאגט גייא לייכט דיין ליכט דער נאך האט משה גיזאגט אוי ווייא גישריען אויף דעם לויטערקייט פון דעם בית המקדש וואש איז פו פינגערט גיווארן אוי ווייא וויא איז גיקומן די צייט וואש דו בישט חרוב גיווארן און דש היכר איז פאר ברענט גיווארן און די פאמירש מיט די קינדער זיינען אין גלות און אין גפיינגקש דר נאך האט משה גיזאגט איר פאנגערש איך ביי שווער איך ביי זייער לעבן דש איר זאלט די ישראל ניט טייטן מיט איין אום דר בארימין שויט און זאלט זיי ניט גאר פאר דארבן און איר זאלט ניט מייטן איין זון פאר איין פאטער און מוטער דען עש וועט ווידר קומען די צייט וואש אונדו גאט וועט פון איך חשבון אפ נעמן און די שונאים האבן ניט אזו גמאן זייערע זיי האבן פלייסג גיבראכט איין קינד און האבן גיזאגט צום פאטער ער ואל דאש שעקמן און דר פאטער האט דאש גימוט אליין שעקמן האט משה גיזאגט רבוננו של עולם עש שטייט אין

ספר קהלת

ער גיהייסן קהלת ווייל ער פלעגט אלץ זאגן זיין חכמה פאר פיל לייט וואש האבן זיך איין גיוואקלט צו הערן זיין חכמה פנה גיוואקלט ער איז גיווען איין סכה אין ירושלים וואש דאש איז

א דברי קהלת דאש זיינען די שמראף הייד וואס שלמה המלך האט גזאגט וואס זיין נאמן איז גיווען קהלת ווייל ער האט איין גיוואקלט פיל חכמות און נאך איין פשט איז דרום האט

אין שומאט פון פיל חכמות הכל בבלים אפר קבלת
 שלמה האט גיזאנט אלע פאשעפענש פון דער
 וועלט זיינען נארעש פת יתרו לארם וואש פאר
 אין איבערזיגן שר קומט ארויש דעם מענטשן
 פון זיין ארבעט און האנדיל פון דר וועלט ווען
 ער לערנט קיין תורה ניט דור הנה דור די וואס
 זאל דער מענטש פיל גוילות טאן צו זיין זאמלן
 שרעמדע געלט עש וועט ביי אים ניט בלייבן
 עש וועט קומען נאך אין דור נאך אים און וועט
 עס אנוועק נעמן פון זיינע קינדער אפר די צדיקים
 וואש לערנן תורה און טוען מצות די בלייבן
 אייביג שטיין דאש זיי נעמען מיט זייערע גומע
 סעשום אויף יענער וועלט * ובה השש דאש
 געלט וואש דער רשע זאמלט אין מיט אום
 רעכט בלייבט עש ביי אים ניט גלייך אזו וויא
 די זון גייט אויף אין דר פרא און פר גייט אויף
 דר נאכט * כל הנהלים הולכים אל תם אזו וויא אלע
 פייכין גייען אין ים אביין און דר ים איז ניט פול
 זייל זיי קוועלן ווידר צוריק אין די פייכין אונטער
 דער ערד אזו אויף איז דער רשע אזו וויא ער
 איז גיקומן אויף דר וועלט אזו וועט ער אנוועק
 ניין און וועט נאר ניט מיט נעמן מיט זיך כל
 הדברים ימים אלע זאכן וואש דער מענטש פאר
 בייט פאר זיי די תורה די מאכין אים מיד לא
 יכל איש לצר דער מענטש וועט ניט קענן אויס
 היידן אלע דברים בטלים און דאש אויג וועט
 ניט ווערן זאט פון צו זעהען און דער איער
 וועט ניט ווערן פול פון צו הערן דרום זאל
 דער מענטש ניט נאך גיין נאך דברים בטלים
 דען ער וועט קיין הידוש ניט זעהען פה שמה
 היא שמה וואש עש איז גיווען פון לאנג אן דאס
 וועט ווייטער אויף זיין אפער ניט קיין הידוש
 יש נדי עש איז פאר האנדן זיין זאך וואס אין
 מענטש וועט דרויף זאגן ועד דאש איז אין
 זייט זאך אפער אין זאכט איז דאש פון פריער
 אויף גיווען נאר די לייט גידיינקן דאש ניט דרום
 דאכט זיך זיי אז דאש איז אין הידוש אפר די
 וואש לערנן תורה די גיפנין אלע מאל הידושים
 אין דער תורה וואש מאכין דער פרייע דאש
 הארץ זיי קנה איה שלמה בין גיווען אין מלך
 איבער דער גאנצער וועלט און דר נאך איבר
 ישראל אליין און דער נאך איבר ורשלים אליין
 און דער נאך האט מיה דר אשכנזי פאר ווארפן
 פאר מיר הונדערט טייל און איה האב ניט מער

גיהאט מיט מיר נאר מין שמעקן דער תרגום
 שרייבט אויף דעם פסוק אז שלמה איז גיזעמט
 אויף איה שמואל האט ער זיך גיהאלטן בנאוו
 ווייל ער איז אין גרויזער עושר גיווען און האט
 עובר גיווען אויף די דריי מצות וואש גאט האט
 פר באטיין צו זיין מלך דאש ער זאל ניט האבן
 קיין פיר פערד און קיין פול געלט און קיין פיל
 ווייבער אפר שלמה האט זיך פאר לאזט אויף
 זיין חכמה און האט גינעמען פיל ווייפר און זיי
 האביין אים אן גירעט צו פיל ביז גיפתי את לבי
 זאגט שלמה המלך איה האב גינעבן מין הארץ
 צו זוכין אין דר חכמה האב איה פר שטאנן דאס
 גאט האט גינעבן זיין זאך פאר די לייט זיי זאלן
 זיך פירן היינען * כלומר גאט האט גינעבן דעם
 האנדיל פאר די לייט דאש ער קאן דרוך דעם
 קומען צום אייביגן לעבן ווען ער האנדילט
 ערליך * און ער קאן ווידר קומן צו פיל שטראף
 ווען ער האנדילט ניט ערליך און פאר לאזט דר
 תורה דער תרגום שרייבט שלמה האט גיזאנט
 אין גבען האט מיה גאט גיפרעגט וואש איה
 פאנער פון אים * האב איה גיבעטן פון אים ער
 זאל מיר געבן פיל חכמה צו ווישן אלע זאכן
 אזו האב איה גיזעהען אין די פששים פון גאט
 וואש ער האט גינעבן צו די לייט צו פייניגן זיי
 ווען זיי פירן זיך מיט אום רעכט און דאס זיינן
 זיי קשה לא יכל לחס ווען זיין מענטש פאר קרימט
 און טוט עבירות און שטארבט אן השוכה אזו
 קען ער טוין ניט פאר ריכטין אויף יענר וועלט
 און דר מענטש וואש מינערט זיך פון צו לערנן
 תורה און צו טאן מצות דער קען ניט גיציילט
 ווערן צווישן די צדיקים אויף יענער וועלט אין
 גן עדן * דכתי אבי עני לבי לאמר זאגט שלמה היינט
 אז איה בין אפ גיקומען פון מין גדולה טראכט
 איה מיר אין מין הארץ ווער וואלט אויף מיר
 גיזאנט דאש איה זאל קומען צו אזו אין זאך
 דאש איה זאל אזו נידעריג זיין * איה בין דאך
 זיער חשוב גיווען און האב גמערט חכמה מער
 וויא אלע וואש זיינן פאר מיר גיווען אין יודושים
 און איה האב גינעבן מין הארץ צו ווישן פיל
 חכמה און אלע האנדלן האב איה גיזעהן דאס
 עש איז אלץ נארעש און אין צו פראכענע
 גימיט צו די לייט וואש האבין פיל חכמות *
 כי ברוך חכמה כב גיט דען ווען דר מענטש האט
 פיל חכמה קומט פון אים פיל צארין צו גאט

אז וויא איך שלמה האב עובר גווען אויף דעם
 גבאט פון גאט און האב איין גזאמילט פיל פערד
 און האב מ'ך פאר לאזט אויף מיין חכמה דאס
 איך וועל ניט אום קערין דאש פאלק קיין
 מצרים אבר מיין חכמה האט מיר ניט גיהאלפן
 און איך האב ווי דורך די פיל פערד אום גקערט
 קיין מצרים און איך האב מ'ך פאר לאזט אויף
 מיין חכמה און האב גינומן פיל ווייבער און
 ווי האבין מ'ך גמאכט זינדען דאש איז מיר
 אלץ גיקומן דורך מיין גרויש חכמה דר תרגום
 שריויבט די ברוב חכמה רב עם דער מענטש וואס
 לערניט פיל תורה און טוט איין עבירה דער
 פקומט פיל צארין פון גאט דען גאט שטראפט
 דעם צדיק ויער אפילו אויף איין קליינע עבירה
 ויסוף בתי יוסף פכאוב און דער וואש האט פיל
 שכל אין דער תורה און שטארבט וינג דער
 טוט מערן פיל ווייטאג און טרויערקייט צו ווינע
 קרובים ב אפרתי איי גלוי זאגט שלמה ווייל די
 חכמה פריינגט דעם מענטשין צו פיל ביז
 האב איך מיר גטראכט אין מיין הארץ איך זאל
 מיין לויב תענוגים אן טאן מיט וויין טרינקען
 און האב איך גווען דאש בלשאצן המלך האט
 אלע צייט גרוישע סעודות גימאכט און איז
 דורך דעם גיטייט גיווארן און ביי נח און לז
 איז אויף פיל ביז גיקומען פון דעם טרינקען
 העלתי פשי או איך בין גיווען ביי מיין מלוכה
 האב איך מיר גמאכט חשובי זאכן איך האב
 גיבויט שיינע הייזער און האב גיפלאנצט וויין
 גערטנר גשיתי לי נחתי איך האב מיר גימאכט
 גערמנער מיט אלערליי בוימער און אלערלייא
 פירות דען שלמה המלך האט גיוואושט
 וועלכע ערד עש איז גוט צו פלאנצן פעפער
 האט ער דארטן גיפלאנצט פעפער און וועלכע
 ערד עש איז גוט צו פאקסארן האט ער דארטן
 גיפלאנצט פאקסארן און איז אויף אלע פירות
 גשיתי לי נחתי קים איך האב מיר גימאכט טייכן
 וואסער צו אן טרינקן פון ווי די גערטנר גשיתי
 צדיים איך האב גיקופט קנעכט און דינשט
 מיידין און האב גיהאט צוועלף שרים וואש
 אויטליכער האט מ'ך איין הודש גישפוימט מיט
 מיין פאלק און האב גהאט פיל בהמות מער וויא
 אלע וואש וויין פאר מיר גווען אין ירושלים
 נחתי לי איך האב מיר איין גזאמילט פיל וילבר
 און גאלד און אוצרות פון מלכים און סוחרים

און אלערליי בלי זמרים האבין פאר מיין טיש
 גישפילט און האב מיר גימאכט רייט וועגן
 און הינג וועגן און האב פיל חכמות גוטאן און
 האב די תורה ניט פיר געסן און אלץ וואס די
 סנהדרין האבין מ'ך גיפרעגט דינים און איסור
 והיתר האב איך ווי אלץ באשיר דען איך האב
 צייט גיהאט צו לערנן אבער דר שבר פון עולם
 הבא דאש איז מיין חלק פון אלע מינע ארבעט
 ופתי אי דען איך האב מ'ך גיקערט אין אלע
 מינע מעשים ועה איך דאס איך בין גימינערט
 פון ווי גאר דאש שבר פון דר תורה און מצות
 דאש בלייבט מיר אויף עולם הבא ופתי און
 איך האב מ'ך אפ גיטאן פון די אלע מעשים און
 האב גילערניט תורה און די עונשים פון דיא
 עבירות כרי גאט זאל אויף מיר ניט גוזר זיין איין
 ביזע גזירה דען ווען די גזירה גייט שוין ארויס
 פון גאט העלפט שוין גיט קיין גיפעט דרום האב
 איך פריער גווען גיט צו קומען צו איין גזירה
 פון גאט חקם עניי בראש דער חכם טראכט
 פריער אויף איין וואך וואש דער סוף קען דר פון
 זיין אבער דר רשע איז גליק וויא איינר וואס
 גייט אין דר פינגער ער טראכט ניט וואס דר
 סוף וועט דר פון זיין און האמשע איך לויב דעם
 חכם מער וויא דעם רשע פון דעשט וועגן
 ווייס איך וואול דאש ביידע וועלן שטארבן
 ופתי איי גלוי האב איך מיר גטראכט אין מיין
 הארץ ווייל דער חכם און דער רשע שטארבן
 ביידע גליק און ווארום זאל איך דען זיין איין
 צדיק האב איך מ'ך ווידער בטראכט דאס איך
 רייד ניט רעכט דען עם איז גיט גליק דר זכרון
 פון איין צדיק צו דעם זכרון פון איין רשע דען
 דעם צדיק דער טאגט מען צו גוטן און ער לאזט
 איין גוטן זכרון צו ווינע קינדר דאס ווי האבין
 כבוד דורך אים אבער דער רשע ווען ער
 שטארבט טוט מען אים דער טאנען צו ביזן
 און עש איז איין חרפה צו ווינע קינדער און
 האמשע ער האט גיהאט העלחה און עשירות
 בייא זיין לעבין ווערט דאש אלץ פאר געסן
 ושתי איי אה כל גלוי און איך האב פיינט דיא
 מעשים וואש איך האב גיארבעט ווייל איך מוז
 וויא לאזן צו איין מענטשין וואש וועט זיין נאך
 מיר און ווער ווייסט אויב ער וועט זיין איין צדיק
 אדער איין רשע און ער וועט מיר ירשנן ופתי
 און איך האב מ'ך מייאש גווען דאש איך זאל

סוף גימטריא זון ארבעעסין דען עש איז פאר
האגרון איין מענטש וואש מייעם זיך צו איין
זאמלען געלט מיט רעכט פארמקייט און צוא
איין מענטשן וואס ער האט זיך דרייגן גיט גימט
טוט ער לאוין זיין חלק דאש איז אויף נארעש
און פול בייזי פה הנה לאדם דען וואש פאר איין
ריוה האט דער מענטש ווען ער זאמלט איין
געלט מיט זארג און דר נאך טו ער דאס אייבר
לאוין צו איין אנדערן מענטשן כי כל ימי פגאבים
דען אלע זיינע מעג וואש דער מענטש לעבט
איז ער פול מיט ווייטאג און אפילו ביי נאכט
טוט ויין הארץ גיט רען דאש איז אויף נארעש
פון טוב באדם איז דען גיט גוט פון דעם מענטשן
דאש ער זאל עסקן און טרינגן און זאל ווייזן זיין
לייב צו טאן גוטש מיט זיין געלט כי מי יביל ופי
זאש חז פני דען ווער דען איז ראוי צו עסקן פון
פיין געלט חוץ מיר וואש איך האב מיר דעריין
גימט צו איין זאמלען עש כי לאדם דען צו דעם
מענטשן וואש איז גיט פאר גאט דעם גיט גאט
איין גוט הארץ ער זאל תורה לערנן און זאל זיך
קשטט ויין בהקטו צו עסקן און צו טרינגן און
צו גיין אין שיינע קליידר און צום רשע גיט גאט
איין הארץ צו איין זאמלען פיל געלט און דער
נאך גיט עש גאט צו איין צדיק אז וויא מיר
גיפנען דאש דאש עשירות פון חסן איז אן
גיסקן צו סרדכי ואסתר : ג לל ושו איין מענטש
זאל זיך גיט משטח זיין דער מיט וואש ער האט
פיל געלט איין גיזאמלט דען עש וועט קומען
איין צייט וואש דאס געלט וועט פון אים
אנוועק גיין דען צו אלע זאכן איז איין גינעצטע
צייט ווען עש זאל זיין מת גלות עש איז איין
צייט צו גינדינען קינדער דאש איז צוא גיין
הרשום און עש איז איין צייט צוא שטארבן
וויא לאנג איינליכע משפחה און דוד זאל
לעבן עש איז איין צייט דאש איין אומה זאל
ווערן גיפלאנצט און עש איז איין צייט דאש
די אומה זאל ווערן אויש גיריסקין עש איז איין
צייט דאש איין אומה זאל ווערן דער שלאגן
און עש איז איין צייט דאש די אומה זאל ווידר
ווערן גיהילט פון אירע ברעכענעש עש איז
איין צייט דאש די מויערין פון ירושלים זאלן
צו בראכן ווערן און עש איז ווידער איין צייט
דאש זיי וועלן ווידער גיבויט ווערן עש איז
איין צייט צו וויינען אום הנשעה באב און עש

איז איין צייט צו לאכין ווען משיח וועט קומען
עש איז איין צייט צו קלאגן ביי איין אבל און
עש איז איין צייט צו טאנצן פון חתן וכלה עש
איז איין צייט דאש דיא בתורים פון ישראל
וועלן זיין גיזוארפן אין דיא נאסן אין הורבן
ירושלים און עש וועט ווידער זיין איין צייט
דאש זיי וועלן ווידר ווערן איין גיזאמלט אין
די טעג פון משיח עש וועט זיין איין צייט דאש
גאט וועט זיך באהעפטן צו ישראל אז וויא
איין מאן האלט זיין ווייב און עש איז ווידער
איין צייט דאש גאט טוט צערנען אויף ישראל
און טוט זיך אפ שיידיק פון זיי עש איז איין
צייט דאש גאט וועט זוכן צו איין זאמלען די
וואש זיינען פאר שפרייט אין גלות און עש איז
איין צייט דאש גאט טוט פון לירין די ישראל
אין גלות עש איז איין צייט דאש גאט וועט
היטן ישראל ווען זיי וועלן פרום זיין און עש
איז איין צייט דאש גאט וועט זיי פון ווארפן
אין איין פרעמדע לאנד און עש איז איין צייט
דאש גאט וועט זיי ווידער איין זאמלען עש איז
איין צייט דאש עש וועט צו ריסקן ווערן דאש
מלכות פון דוד און עש וועט זיין איין צייט
דאש גאט וועט ווידער באהעפטן דאש מלכות
צו אנאנד און זיי וועלן גיט זיין צו טיילט צו
צוויי מלכות עש איז איין צייט דאש מען זאל
שטיל שווייגן אז וויא אהרן האט גישוויגן אן
גאט האט אים גימייט זיינע צוויי קינד דרום
האט ער זוכה גינען דאש גאט האט צו אים
אלוין גיזאגט די פרשה וואש כהנים זאלן גיט
אריין גיין אין בית המקדש אריין ווען זיי האבן
וויין גיטרונקען און עש איז איין צייט צו ריידן
אז וויא משה האט שירה גיזאגט און האט
גלייבט גאט עש איז איין צייט וואש גאט האט
דיך ליב ווען דו ביסט פרום און עש איז איין
צייט וואש גאט האט דיך פיינט ווען דו ביסט
גיט פרום עש איז אצייט פון מלחמה און עש
איז אצייט פון שלום און ווייל צו אלץ דינג איז
איין צייט גוא ווארום זאל דער מענטש איין
זאמלען געלט מיט אום רעכט עש וועט דאך
קומען איין צייט דאש עש וועט פון לארין ווערן
פון אום את הכל עשה פה נשמו אלץ דינג האט גאט
גיטאן גוט אין דער צייט דהיינו אין דער צייט
וואש דער מענטש איז פרום איז ראוי ער זאל
קבל זיין אנטון שוכר און אין דר צייט וואש

דר מענטש טומ עבירות אזי ראי צו באצאלק
 אים אויף זיינע עבירות גם איי העלם אונ אויף
 די חכמות פון דער וועלט זיינען ניט ווארן
 גינעבן צו איין מענטשן אלעין זייערט צו
 עמליכע ליים האט גאט גינעבן די חכמה אונ צו
 אנדערע ליים האט ער גינעבן אנדערע חכמות
 כדי דר מענטש זאל ניט וויסן אלע מעשים פון
 גאט אונ זאל ניט וויסן ווען ער וועט שטארבן
 כדי ער זאל אלע טאג זארגן טאמער וועט ער
 היינט אדער פארגן שטארבן אז וועט ער אלע
 טאג תשובה טאן אויף ווען דער מענטש זאל
 וויסן ווען ער וועט שטארבן וואלט ער קיין הויז
 ניט גיבויט אונ וואלט קיין וויין גארטן ניט
 גיפלאנצט אזא וואלט גאר דיא וועלט ניט
 גווען אין זיין שטאנד דרום האט גאט ניט
 גילאזט וויסן דיא צייט ווען דער מענטש
 וועט שטארבן כדי דער מענטש זאל בויען
 הייזער אונ זאל פלאנצן וויין גערטנער דען
 ער וועט זיך טראכטן טאמער וועט ער נאך
 לאנג לעבן דעם יי און טוב גם אונ ווייל
 דער מענטש ווייס ניט ווען ער וועט שטארבן
 דרום אזי פראים ניט בעסער נאר ער זאל זיך
 פרייען דר מיט וואש גאט אים גינעבן
 אונ זאל וואול לעבן אונ זאל צדקה געבן ווייל
 ער לעבט נאך גם כל היום אונ אויף איינליכער
 מענטש וואש גאט האט אים גינעבן שכל אין
 זיין הארצן ער זאל עסן אונ טרינקען אונ זאל
 צדקה דר בייא אויף טאן דאש אזי איין מתנה
 פון גאט דעם יי און ווייס דאש אלץ וואש גאט
 האט באשאפן ביי מעשה בראשית דאש בלייבט
 אויף ארץ אונ עש ווערט ניט פאר ענדערט
 אונ ווען עש ווערט צו צייטן פאר ענדערט
 דאש טומ גאט כדי מען זאל מורא האבן פראים
 אז וויא מיר גינעבן ביי דור אנזש דאש זייא
 האבן גידינט עבודת מוכבים האט גאט אויף
 גיבראכט דעם ים אונ האט פרא טרונקען איין
 שליש וועלט מענטשן אונ בהמות אונ דאש
 דור הכסול האבן מונה גווען דאט גאט גמאכט
 דיא זון אויף גיין אין מערב אונ איז אונטער
 גינאנגען אין מורת זיבן טאג אזי ווארן
 דר שראקן די גאנצע וועלט אונ אין דיא טעג
 פון ארו דער פאטר פון חקיהו המלך אין דעם
 טאג וואש ער איז גשטארבן האט גאט גמאכט
 קרץ דעם טאג כדי מען זאל אים ניט באקלאגן

מיט כבוד אונ אין די טעג פון זיין זון חקיהו
 האט גאט דעם טאג לינגער גמאכט דרום
 זאל דער מענטש תורה לערנען אונ זאל זיך
 פארקמן פרא גאט פרא שרה וואש עש איז גווען
 דאש וועט זיין אונ האמשע מיר האבן דאש
 אלעין ניט גוועהען אפר מיר האבן דאש גינערט
 פון אנדערע ליים אונ מיר זעהען דאש גאט
 באגערט דעם וואש ווערט גיאנט אז וויא מיר
 גיפינן ביי יעקב דאש עשו האט אים נאך גיאנט
 דרום האט גאט ליב צו יעקב ווייל ער האט זיך
 גילאזט נאך יאגן אונ צו עשו האט גאט פיניט
 ווייל ער האט נאך גיאנט צוא יעקב אונ אויף
 דיא מצרים האבן נאך גיאנט די ישראל זיין
 זייא דורך גינאנגען דעם ים מיט שמחה דרום
 ווארום זאל איין מענטש נאך יאגן דעם חבר
 שלעכץ טאן גאט וועט אים גוויס שטראפן
 וער אונ נאך האב אויף גוועהען דורך דער
 נבואה דאש אין בית המקדש וואש דארטן איז
 גווען גירעכטע דינים אונ משפטים דארטן איז
 דר נאך גווען פאלשע דינים אונ משפטים מיט
 שוחד אונ אויף האב ווייר גוועהען זייער עניש
 דאש זייא וועלן מוזן לידון גרושע צרות אונ
 יסורים פון גבוירנער אונ פון זיין פאלק אפרמי
 דרום האב אויף מיר גיבראכט אין מיין הארץ
 דאש דעם צדיק אונ דעם רשע טומ גאט משפמן
 דען עש אזי צו אלע זאבן איין צייט אונ האמשע
 ער באצאלט ניט באלד דעם רשע אויף זיינע
 עבירות אפר דר סוף וועט זיין דאש דר רשע
 וועט גישטראפן ווערן אפרמי אזי אויף האב מיר
 גיבראכט אין מיין הארץ ווען מענטשן פירן זיך
 מיט גאון אונ מיט שררה אפר דיא קלענערע
 פון זיי אז לאזט זיי גאט וויסן דאש זיי זיינן גאר
 גיט מיט זייער שררה שאפט דען זיי זיינן גלייך
 וויא אנדערע בהמות צו זיך אלעין זי דען ווארום
 זאל דר מענטש גאון האבן ער שטארבט דאך
 גלייך וויא איין בהמה אונ דאש וואש ער האט
 גיהאט מער עשירות אונ מול פון איין בהמה
 דאש ווערט ניט אן גינעבן ווען ער שטארבט
 כל היום עש גיט אלץ אין איין ארץ קומט
 פון דר ערד אונ אלץ קערט זיך אום צו דר ערד
 מי יינע ווער ווייט עש דאש דר רוח פון מענטש
 גיט אויף אויבן אין הימל נאך זיין טויט צוא
 געבן השפון פאר גאט אויף זיינע מעשים אונ
 דער ריח פון איין בהמה גיט אראפ אין דער

היישם פלו גזו ער היישם מלך ווייל אלע גליהר
הערין אים צו אזו וויא איין מלך אונ ער היישם
זמן ווייל ער איז עלטער ביי דעם מענטשן פון
דעם יצר טוב דען ער קומט צום מענטשן וויא
ער ווערט גיבארין אונ ער היישם כסיל ווייל
ער מאכט דעם מענטשן צו איין רשע ניי פביה
חסידים זיא למידי דען פון דעם פאר שמונגן הוי
איז ער אויש גינאנגען צו קיניגין בלומר דער
יצר הרע קומט באלד צום מענטשין וויא ער
ווערט גיבארין אז דאש קינד איז נאך אום ריין
פון דר מוטריש בלוט אונ אז די מלוכה פון דעם
יצר הרע איז שוין בייא דעם מענטשין נאנץ
שטארק אז קומט ערשט דר יצר טוב אן דש
איז צו דרייעהן יאר דש דענשט מאל איז שוין
דר מענטש ריין פון דר מוטריש בלוט ראיתי את
כל חסידים איה האב גיזעהן דעם דור הטובל אונ
אויך נת מיט זיינע קינד וואש פון זיי איז גינארין
די וועלט איז אזא גלי חס איה האב גיזעהן דאש
עש איז קיין עק נים גיווען צו נאר דעם פאלק
דען זיי האבין זיך ויער גימערט דאש ויערע
נייבער האבין גיוואונען דעם דריטן טאג פון
זיער טראגן אונ עש איז אויך קיין עק נים גיווען
צו נאר דעם גומש וואש נאט האט צו זיי גטאן
אונ אין איין רגע איז דאש אלץ ווארין פאר
לארין אויך דר דוד הפלגה וואש איז גיווען
גאך זיי האבין זיך נים גיפרייט מיט דעם גומש
וואש עש איז צו זיי ווארין גינעבין אזו זעהט
מען דאש עש איז נארעש אונ איין צו בראכינע
גימט דר וואש גייט נאך דעם יצר הרע שטור
כזקד היט דיינע פים ווען דר גיישם אין נאטש
הויז דאש דו ואלשט ארוין נאר בריינגן קרבנות
פון דיין גומין ווילין אונ ואלשט נים זינדיגין
דאש דו ואלשט בריינגן קרבנות צו מכפר זיין
אויף דיינע זינד דען עש איז צו נאט ליבערשט
דו ואלשט צו הערין די תורה אונ מצות מער
וויא די קרבנות וואש די נארין בריינגען אויף
זייערע זינד דען זיי ווייסן נים דאש זייא שוען
זיך אליין ביזן מיט ויערע זינד דה אל קפבל על
פיד דו ואלשט נים אוילין אויף דיין מויל צוא
ריידין עפעס ביזן אנטקעגין נאט ווייל נאט איז
אויף דעם הימיל אונ דו בישט אויף דער ערד
דרום נאלן דיינע כיידי זיין ווייניג דען ווען אפילו
איין שלאפער איז אויפין אונ איין גבור איז אונטן
מען דר שלאפער אים ביי קומען מבל שפן ווען

איין גבור איז אויפין אונ איין שלאפער אונטן
בי באי פמילי דען אזו וויא דר חלום קומט צום
מענטשין פון וועגן פיל מהשבות וואש ער האט
גמראכט ביי טאג אזו אויך דורך פיל כיידי רעם
מען זיך אויש איין נארעשקייט דרום ואלשטו
ניט פיל ריידין באשי מודר אז דו וועשט איין נדר
טאן ואלשטו באלד אים באצאלן דען נאט
באנערט נים אין די רשעים וואש שוען נדרים
אונ באצאלן נים ניערמט וואש דו האשט איין
נדר גיטאן דאש באצאל אל תפן את פיד דו ואלשט
ניט קיין נדר טאן מיט דיין מויל צו פר זינדיגן
דיינע קינד ווען דו וועשט אים נים בצאק אונ
ואלשט נים זאגן פאר דעם גבאי וואש טוט דך
מאנען דעם נדר איה האב אום גערין איין נדר
גיטאן איה האב גימיינט איה וועל האבן געלט
אונ היינט האב איה נים דען ווארום זאל נאט
צערענען פון וועגן דיין קול וואש דו זאגשט דו
וועשט דעם נדר נים באצאלן אונ דו וועשט
דורך דר עבירה פאר ליידין אלע מצות וואש דו
האשט אין דיין האנט בי כבוד תלמות דען וואש
פיל תלמות וועלן דיר זאגן ואלשטו דאש נים
הערין ניערמט דו ואלשט דך פארקמן פר נאט
אם עשך רש ווען דו זעהשט אין דר כרינה דאש
מען מוט גולגן אריבע לייט אונ זיי גולגן אנועק
דעם משפט דאש זיי שוען נים קיין משפט אונ
צדקה אזו ואלשטו דך דר נאך נים פר וואגנדין
אז נאט וועט אויף זיי בריינגען איין פורענות
דען נאט איז העכער פון אלע אונ זעהט אלץ
אונ האט פיל שלוחים צו באצאלן וויא נאך
איין פשט איז ווען דו זעהשט איין כרינה מוט
גולגן אריבע לייט אונ גולגן אוועק דעם משפט
אונ דו זעהשט דאש עש גייט דר כרינה זיער
וואל אונ נאט שמראפט זייא נים ואלשטו דך
ניט פאר וואגנדיגין דרויף דען נאט מוט אויף
האלטן זיין צארין ביז ויער טאם וועט דר פילט
ווערין אונ ער האט פיל שלוחים צו בריינגען
אויף זייא איין פורענות ווען ויער צייט וועט
קומען ותייה צוז אונ וואש די מענטשן פון דר
ערד האלטן זיך בגאון אונ זינדיגן אנטקעגין
נאט קען נאט זיי בצאלן מיט אלע באשעפעטש
אפילו דורך פליגן אזו וויא מיר גיפנין ביי ממוט
הרשע דאש נאט האט אים גישיקט איין פליג
אין זיין מוח אונ זיא האט אים גיטייט מלך לשה
נזיר דאש זיי גיטייט נאט וועט בצאלן צוא

די עובדי כוכבים וואש האבין ירושלים חרוב
 גימאכט און האבין ויא צו אקערט אזוא ויא
 איין פעלד אייג ביי דער וואש האט ליב מצות
 דר ווערט גיט זאט פון זיי און דר וואש האט
 פיל מצות און האט גיט צווישן זיי איין חשובי
 מצוה דהיינו צו בווען איין שול אדר עד קופט
 גיט קיין ספר תורה איז דאש נארעש דען אלע
 זיינע מצות זיינען גיט חשוב . נאך איין פשט
 איז דר וואש ארבעט די ערד ראש איז ריא
 בעסטע מלאכה דען אפילו איין עולטר דארף
 האבין צו דר ערד ווארום ווען די תבואה מוט
 גיט וואקסן אזו מוז דר עולטר אויף שטארבן
 און ווען אפילו איינער האט פיל זילבר קען ער
 זיך דר מיט גיט אן עסן ניערמט ער מוז ברויט
 עסן נאך איין פשט איז דר שוכר פון די משניות
 איז דורך אלימען דורך פסוק און דורך משניות
 און דורך גמרא אויף אלץ דינג ביצאלט זיי גאט
 איין גוטן שוכר און דר מענטש וואש קען פסוק
 און משניות מוז ער דאך האבן צום בעל גמרא
 ער זאל אים באשיידן דעם מעם פון משניות
 און זאל אים נוייזן וויא אזו צו פסקענען בריית
 מסיבה ווען די ישראל זיינען פרום מיט זייערע
 פעשנים איז פיל ויער שוכר און וואש קומט גאט
 דר פון ארויש נאר וואש ער זעהט דאש ריא
 ישראל זיינען אונטער מעניג אונטער אים און טוען
 זיין ווילן . נאך איין פשט איז ווען די ישראל
 בריינגען פיל קרבנות אזו האבין די בהנים פיל
 פלייש צו עסן און וואש קומט גאט דער פון
 ארויש נאר וואש ריא ישראל טוען זיין ווילן
 מתוקה שנת העיבר עש איז זיס דר שלאף פון דעם
 וואש ארבעט די ערד סייא ער עסט ווייניג אדר
 פיל מוט ער אלץ גישמאק שלאפן . און ריא
 פיל נכסים און סחורות פון דעם עולטר לאזן
 אים גיט שלאפן דען ער מוט איין גאנצע נאכט
 דרינען שראכטן . נאך איין פשט איז עש איז
 גישמאק דר שלאף פון דעם מענטש וואש דינט
 גאט סייא ער דינט ווייניג אדער פיר נעמט ער
 דר פאר גלייך שוכר אזו וויא מיר גיפיען דאש
 משה האט די ישראל פערציג יאר גיפירט אין
 דר מדבר און שמואל האט די ישראל צעהען
 אדר גיפירט מוט זיי דר פסוק גלייך מאכן שמואל
 אזו וויא משה און דר וואש האט גיהאט פיל
 תלמידים וואש ער האט מיט זיי גילערניט דר
 טאן גיט שלאפן איז קבר דען ווען די תלמידים

זאגן תורה פון זיינט וועגן אזו יירין זיך ויינט
 לעפען אין קבר יש רעה חילה עש איז פאר האנדן
 איין ביזו קראנקהייט האב איה גיזעהן אויף דר
 וועלט דאש עש איז פאר האנדן איין עשירות
 צו איין מענטשן פון זיין ביזו וועגן צו פר לייך
 אים אזו וויא קרה איז גיזעהן איין גרוישר עולטר
 און האט זיך ויער הויף גיהאלטן און איז איין
 גיזונקען גיזארין מיט זיין עשירות ואדר העישר
 שהי און ער ווערט פאר לארין דר עולטר אין
 איין שלעכטן ענגן און ער גיזיינט איין זון און
 דר זון האט גאר גיט אין זיין האנט גיט קיין געלט
 און גיט קיין זכות אבות דען דר פאטער איז איין
 רשע גיזעהן פאר זיי אזו וויא דר עולטר איז ארויש
 גיזאנגן פון זיין מוטערש לייב נאקעט אזו וועט
 ער זיך אים קערן צו דר ערד און ער האט גיט
 קיין זכות פון צדקה ער זאל ראש פירן מיט זיך
 אויף יענער וועלט אזוא איז דאש איין ביזע
 קראנקהייט דאש ער זאל אונעק נאקעט אזוא
 וויא ער איז גימקן און ווש איז אים ארויש גימקן
 דאש ער האט זיך גיטאן מדין פון דעם ווינט
 וועגן און אלע זיינע פענ האט ער גיגעסן אין
 דר פינצטערנעש בלאסר מיט זארג און האט פיל
 פעס גיזאט און קריג און צארין תה אשר ראיני
 גון איה האב גיזעהען דאש עש איז גוט צום
 מענטשן ער זאל עסן און טרינקען און זאל
 צדקה טאן פון זיין געלט און זאל תורה לערנן
 וויא לאנג גאט שיינקט אים זיין לעבן און זאל
 גיט זעהען צוא איין זאמלען פיל געלט נאר ער
 זאל זיך משמח בחלקו זיין דען דאש איז זיין
 חלק וואש מען האט אים גיגעבן פון דעם הימל
 גיט גל הארם אויף איטליכער מענטש וואש גאט
 האט אים גיגעבן עולטר און גוטש און לאזט
 אים דר פון עסן און איז דר ביי נאך זוכה צו
 לערנען תורה און מצות צו טאן דאש ער וועט
 דר פון האבן שוכר לעולם הבא דאש איז איין
 מתנה פון גאט . זי לא תרבה דען גיט פיל לעבט
 דר מענטש אויף דר וועלט . ער זאל גידינקען
 דאש זיינע מענ ווייזן גיט פיל דרום ווארום זאל
 ער זיך מטרות זיין צו איין זאמלען פיל געלט
 וואש דאש בלייבט גיט אויף עולם הבא . בעסר
 זאל ער זיך מטרות זיין צו לערנען תורה וואש
 דער שוכר וועט אים בלייבן לעולם הבא דען
 גאט מוט ערות זאגן אויף דעם מענטש וואש
 מוט זיך פרייען צו טאן גוטש ביי זיין לעבן .

וְיֵשׁ רֶשֶׁת עֵשׂ אִיז פֶּאָר הֶאָנְדִּין אִיזן בִּיז וואָשׁ
 אַיִךְ הָאָב גִּוּוֹעֵהֶען אױף דֶּר וועלט אונ עֵשׂ אִיז
 בִּי פִיל לױט אִיזן מענטש וואָשׁ גָּאָט הָאָמ
 אִים גִּוּעֵפִין עוֹשֶׁר אונ בְּבֹד אונ גָּאָט לָאָמ
 אִים דֶּער פֿון גַּט עָסִין דאַשׁ עֶר זאַל זײַךְ וואָל
 טאַג אָן טאַג גִּיעַרְט טאַג אונ נאַכְט זאַמְלֵט
 עֶר אָן גַּעלט אונ טוּמ אױף גַּט קײן צִדְקָה דֶּשׁ
 עֶר זאַל מײַט זײַךְ נֶעקֵן דַּעס שְׂבַר אױף יַעֲנֵד
 וְעַלְמֵט גִּיעַרְט עֵשׁ קוֹמְט אִיזן פֿרַעַמְדֶּר מענטש
 אונ הָאָמ זײַךְ זײַט פֿון זײַן עֲשִׂירוֹת אונ טוּמ
 צִדְקָה דֶּר מײַט אָם יוֹדֵי אִישׁ ווען אָפִּילוֹ דֶּר מענטש
 וועט גִּוּוֹעֵן הֶנְדֶּרְט קִינֶדֶר אונ וועט פִיל יאַר
 לעבֿן אונ הָאָמ זײַךְ גַּט מַשְׁמַח גִּוּוֹעֵן מײַט זײַן
 עֲשִׂירוֹת אונ צוּא צײַטן קוֹמְט דאַשׁ עֶר קוֹמְט
 גַּט צוֹ בְּבוּדָה דִּי הִינט עָסִין אִים אױף הָאָב אַיִךְ
 גִּוּאָנְט עֵשׂ אִיז בַּעַמֶּדֶר פֿון אִים אִיזן גַּל וואָשׁ
 אִיז טוֹיט גִּוּבאַרן גִּוּוֹאַרן דַּען דֶּער הָאָמ קײן
 גוֹמֵשׁ גַּט גִּוּעֵהֶן אונ אִיז זײַךְ גַּט מַצְעֵר אױף
 דֶּר וועלט וואָי הִי ווען דֶּר מענטש זאַל לעבֿן
 צוֹוִי מַאָל טוֹיזֶנְט יאַר אונ הָאָמ קײן גוֹמֵשׁ גַּט
 גִּוּטאַן פֿון זײַן גַּעלט וואָשׁ קוֹמְט אִים אַרױשׁ
 דֶּר פֿון עֶר מוֹד דַּאָךְ אִין דֶּר עֶרד גִּיין וואָי אַנְדֶּרֶע
 עֲנײַם בִּי עַל הָאָמ אַלֶּע אַרְבֵּים פֿון דַּעס מענטשן
 אִיז פֿון וועגן עֶר זאַל דֶּר פֿון עָסִין אױף דֶּר וועלט
 אונ דִּיא גַּשְׁמָה זאַל הֶנְאָה הָאָבִין אױף יַעֲנֵד
 וועלט אָבֵר דֶּר מענטש וואָשׁ הָאָמ קײן הֶנְאָה
 גַּט גְּהָאָט פֿון זײַן גַּעלט דֶּר טוֹיט גַּט זאַט מַאָךְ
 זײַן גוֹף אױף דֶּער וועלט אונ אױף גַּט דִּיא
 גִּיטְמָה לעולם הָבָא בִּי פֿה יוֹמֵר דַּען ווען עֶר טוּמ
 זײַךְ קײן הֶנְאָה גַּט אָן פֿון זײַן עֲשִׂירוֹת מײַט
 וואָשׁ אִיז עֶר מַעֵר מײַט זײַן חֲכָמָה פֿון דִּי נַאֲרִין
 אונ וואָשׁ גַּט דַּעס עֵיני מַעֵר אָפּ פֿון דַּעס עוֹשֶׁר
 וואָשׁ הָאָמ קײן הֶנְאָה גַּט פֿון זײַן גַּעלט דֶּר
 עֵיני לעבֿט אַז וואָי דֶּער עוֹשֶׁר טוֹב פֿרַיַה צִיבֵים
 מַהֲלֵךְ גַּשׁ דַּעס קאַרגִין אִיז בַּעַמֶּדֶר צוֹ עֶהֶן זײַן
 עֲשִׂירוֹת פֶּאָר וַיִּנְעַע אױגֶן מַעֵר וואָי דאַשׁ עָסִין
 וואָשׁ גַּיט אַרײַן אִין לײַב בִּי נַאָךְ אִיזן פֿשֵׁם אִיז
 עֵשׂ אִיז בַּעַשְׂעֶר דַּעס רַשָׁע נַאָךְ צוֹ גִיין נַאָךְ
 וַיִּנְעַע אױגֶן צוֹ גִילוֹשְׁטִין פֿרַעַמְדֶּע גַּעלט וואָי
 צוֹ גַּעבֿן זײַן הָאַרְץ צוֹ מַרְאָכְטִין וואָי זײַן נֶשְׁמָה
 וועט אַהִין קוֹמֵען נַאָךְ זײַן טוֹיט פֿה שְׁמָה דאַשׁ
 וואָשׁ דֶּער עוֹשֶׁר הָאָמ גְּהָאָט אִיזן גְּרוֹוִשְׁטִין שֵׁם
 דאַשׁ אִיז טוֹיט לַאֲנֵךְ וואָרִין פֶּאָר לַאֲרִין אונ עֵשׂ
 אִיז וואָרִין גוֹוֹאַשְׁט דאַשׁ עֶר אִיזן מענטש

אונ גַּט קײן גָּאָט אונ מוֹד שְׂמַאָרְבִּין אונ קאַן זײַךְ
 גַּט ווערן אַנְטְקֵעֵן דַּעס מַלְאָךְ הַמּוֹת וואָשׁ עֶר
 אִיז שְׂמַאָרְבִּר פֿון אִים בִּי יֵשׁ רַבִּים דַּען עֵם וַיִּנְעַן
 פֶּאָר הֶאָנְדִּין פִיל זאַכִּין וואָשׁ דֶּער עוֹשֶׁר הָאָמ
 גִילוֹשְׁט צוֹ שְׁפִילֵן זײַךְ דֶּער מײַט אַז וואָי אָפִין
 אונ העלפֿאַרְנֵן אונ לײַבִּין אונ וואָשׁ קוֹמְט אִים
 דֶּער פֿון אַרױס ווען עֶר שְׂמַאָרְבִּט בִּי מַיִנֵי דַּען
 ווער עֵשׁ וַיִּיטֵם צוֹ טַאָן מַעֲשִׂים טוֹבִים דאַשׁ
 עֵשׂ זאַל אִים דֶּער פֿון גַּט זײַן לעולם הָבָא זאַל
 עֶר דאַשׁ טאַן בִּי זײַן וַיִּנְיַג לעבֿן וואָשׁ זײַא
 גִיעֵן זײַךְ אַוועק אַז וואָי דֶּער שְׂאָמִין פֿון אִיזן
 פּוֹיגִיל וואָשׁ פֿליהֵם זײַךְ אַוועק דַּען ווער וועט
 אִים זאַגִין וואָשׁ נַאָךְ זײַן טוֹיט וועט זײַן אױב
 עֵשׂ וועט בִּלְיִבִין דאַשׁ גַּעלט וואָשׁ עֶר לָאָמ
 אַיִבֶר צוֹ וַיִּנְעַן קִינֶדֶר זַי טוֹב עֵשׂ אִיז בַּעַמֶּדֶר
 אִיזן גוֹמֵן שֵׁם מַעֵר וואָי גוֹמְעֵר בּוֹים אַיִל אונ
 דֶּער טאַג וואָשׁ מען שְׂמַאָרְבִּט אִיז בַּעַמֶּדֶר וואָי
 דֶּר טאַג וואָשׁ מען ווערט גִּוּבאַרן דַּען אַז מַרְבִּים
 אִיז גִּוּבאַרִין גִּוּוֹאַרִין הָאָמ מען גַּט גִּוּוֹאַקְסֵט
 וואָשׁ זײַא אִיז אונ אַז זײַא אִיז גִּלְשְׂמַאָרְבִּין הָאָמ
 זײַךְ דֶּער בִּרְנֶען וואָשְׂעֵר אָפּ גִּוּטאַן פֿון יִשְׂרָאֵל
 אִין דֶּר מַדְבָּר אַז הָאָמ זײַא אִיזן טוֹב גִּקְרִינֵן
 דאַשׁ פֿון אִיר זכּוֹת וועגן הָאָבִין יִשְׂרָאֵל גְּהָאָט
 וואָשְׂעֵר אִין דֶּר מַדְבָּר אונ אױף אַז אַהֲרֹן אִיז
 גִּישְׂמַאָרְבִּין הָאָבִין זײַךְ דִּי וואַלְקִין אָפּ גִּוּטאַן פֿון
 יִשְׂרָאֵל אונ אַז מִשָּׁה אִיז גִּלְשְׂמַאָרְבִּין הָאָמ דֶּר
 מן אױף גִּיהַעֲרֵם הָאָמ מען גִּוּוֹאַקְסֵט דאַשׁ עֵשׂ
 אִיז אַלְץ גִּוּוֹעֵן פֿון זײַער זכּוֹת וַעֲנִין אַתּ
 דַּרוּם גִּלְיִכְט עֶר אִיזן טוֹב צוֹ גוֹמֵן אַיִל
 דַּען אַז וואָי אַיִל ווען מען גִּישֵׁם דאַשׁ אַרױף
 אױף אַנְדֶּרֶע מַשְׁקִים שְׁוִוִּיקְט עֵשׂ אַרױף פֿון
 אױבִּין אַז אױף אִיזן טוֹב קוֹמְט אַרױף פֿון
 אױבִּין טוֹב לֵלֶכֶת אֵיל בֵּית אָבֵל עֵם אִיז בַּעַמֶּדֶר צוֹ גִיין
 אִין דַּעס הוֹיז פֿון אִיזן אָבֵל צוֹ מַרְיִיקְטִין אִים
 דֶּער מײַט טוּמ עֶר אִיזן בְּבֹד צוּם מַת אונ גוֹמֵם
 צוֹ דִי לױט דאַשׁ עֶר מַרְיִיקְט זײַ דאַשׁ אִיז בַּעַמֶּדֶר
 פֿון צוֹ גִיין אױף אִיזן סַעוּדָה דַּען דאַשׁ אִיז נַאֲרִ
 אִיזן בְּבוּד צוֹ דִי לעבֿעדיִגֶע אונ אױף ווען מען
 גַּיט אִין דַּעס הוֹיז פֿון אִיזן אָבֵל טוּמ מען זײַךְ
 דֶּר מַאָנען אִין דַּעס טוֹיט אונ מען טוּמ הַשׁוּבָה
 אונ אױף וועט עֶר זײַךְ דֶּער מַאָנען דאַשׁ מען
 וועט מײַט אִים אױף אַז דאַרְפִין גוֹמֵל חֶסֶד זײַן
 אונ וועט זײַךְ רַעַמְט מַחַמֶּק זײַן אִין דַּעס מַת
 אױף דַּרוּם אִיז בַּעַמֶּדֶר צוֹ גִיין אִין דַּעס הוֹיז פֿון

אין אכל ווייל דאס איז דר סוף פון דעם מענטשן
 דען ער וועט שוין מיט דעם מת מער ניט קענן
 נזיל חסד ויין אבר ביי איין מעודה קאן ער זאגן
 איה וועל צו דיר איין אנדערש מאל גיין סוב פס
 כשחוק עש איז בעקר דר פעם וואש נאט וויזט
 צו די צדיקים אויף דער וועלט כדי זיי זאלן
 האבן עולם הבא מער וויא דאש גילעכטער וואס
 נאט וויזט צו די רשעים אונ גיט זיי גומש אויף
 דר וועלט אונ זיי ווערן דורך דעם פאר לארן
 אז וויא דער דור הסבול האט זיי נאט גיגעבן
 פיל עשירות אויף דער וועלט אונ זיי זיינען דר
 נאך פאר לארן גיזארוין דען ווען נאט וויזט
 איין צארין צו איין מענטשן מאכט דאש אים גוט
 זיין הארץ אונ ער טוט השוכה לב חכים דאש
 הארץ פון די חכמים טוט אלץ מראכטין אויף
 דעם טויט אונ ער טוט מצות אונ די רשעים
 מראכטין אלץ צו מרגנקען אונ פאר געסן אין
 דעם טויט סוב לשמע עש איז בעקר צו הערין די
 שטרעך פון איין חכם וויא צו הערין דאש גיזאנג
 פון די רשעים כי כפי תכירם דען אז וויא דיא
 דערנר וואש מען לייגט אויף דעם פייער שרייען
 זיי אונ קלאפן דען זיי וויזן דאש זיי זיינן אויף
 חשוב אז וויא אנדערע הארץ אז אויף זאגט
 דר רשע דאש ער איז אז חשוב וויא די צדיקים
 כי השם דען דער רשע ווען ער קריגט זיך מיט
 דעם צדיק מאכט ער אים מבולבל זיין דעה אונ
 ער קומט דורך דעם צו עבירות אזא וויא משה
 אז ער איז גיזאנגען צו פרעה האט פרעה נאך
 שווערער גמאכט דיא ארבעט צו ישראל אזא
 האפן זיך דען ואכירם גיקריגט מיט משה אונ
 האפן דורך דעם גוהם גיזען דאש משה האט
 גיזאגט צו נאט ווארום האלשטו ניט גיזאלפן
 צו ישראל דו האלשט נאך ערגער גמאכט דאס
 פרעה זאל אונ פינגט האבן אונ מאכט שווער
 די ארבעט אונ משה איז דורך דעם גשטראפט
 גיזוארן דאש ער האט גימחט שטארבן אין דר
 מדבר אונ האט ניט זוכה גיזען צו פירן ישראל
 קיין ארץ ישראל אונ דען ואכירם האבן אים
 גימאכט פאר לירין דאש קריגע הארץ וואש
 דאש איז איין סתנה צו דעם מענטשן סוב צדיות
 עס איז בעקר דער סוף פון איין זאך מער פון
 דעם אן הויב דען אז דער סוף קומט זעהעט
 מען אז די זאך איז גוט אונ מען ווערט גיזואר
 וואש די זאך איז עש איז בעקר דר וואש

האלט אין זיין צארין פון איין בעל נאך וואש
 צאריגט פאלד אונ קומט צו קריג אל מאכט דו
 זאלשט דיק ניט פאר וואונדערין דרויף וואש
 די ערשטע דורות האבן גוט גיהאט אז וויא
 דער דור המדבר אונ דאש דור פון יהושע אונ
 דאס דור פון דוד המלך דאס זאל דיר קיין חירוש
 גיט זיין דען זיי האבן פיל זכות גיהאט סוב
 חכה עש איז זיי בייא גישטאנען זייער חכמה
 מיט זייערע זכות אבות וואש זיי האבן גירשת
 פון זייערע עלטערן דען די חכמה פון דר תורה
 איז גוט צו אלע לויט כי בצל חכמה דען דורך דר
 חכמה קען מען קומן צו עשירות אונ די חכמה
 איז נאך בעקר פון דעם עשירות דען זיא מאכט
 דער נערין איר האר רח אף פשה האלחים ועד
 די מעשים פון נאט דאש זיי זיינען זייער רעכט
 ער האט בשאפן דעם גן עדן צו צדיקים אונ
 דעם גיהנם צו די רשעים דרום ועד וואו דוא
 זאלשט דיק באהעפטן דען ווער קען פר ריכטן
 נאך זיין טויט וואש ער האט גיזינגט ביי זיין
 לעבן כיום סובה אף דר צייט וואש איז דיר גוט
 זאלסטו מאן גומש אונ צדקה כדי ווען עס וועט
 קומען צרות אויף דיא רשעים וועסטו זעהען אין
 זייערע צרות דען נאט האט אלץ רעכט גימאכט
 דיא מצוה מיט איר שכר אונ דיא עבירה מיט
 איר שטראף כדי דער מענטש זאל ניט קענען
 ריידן אנמקענען נאט אף פל ראיני דאש אלץ
 האב איה שלמה גיזעהען דאש איין צדיק
 האמטשע ער ווערט פאר לארן אין צרות דאך
 בלייבט ער שטיין ביי זיין צדקות אונ איין רשע
 האמטשע ער לעבט לאנג אונ עש גייט אים גוט
 איז ער דאך איין רשע אל תהי צדיק תיבה דוא
 זאלשט ניט זיין קיין גרוישר צדיק אונ זאלשט
 ניט זיין צו קלוג אז וויא שאול המלך דען אז
 נאט האט אים גיזיישן די עמלקים הניגן האט
 ער גיזאגט ווען מען גיפונט איין טויטן מענטשן
 אויף דעם פעלד האט די תורה גיזיישן פריינגן
 איין קאלב אונ מען זאל מעסטן צו וועלכער
 שטאט ער איז גאויגט אונ מען זאל דעם קאלב
 דעם קאפ אף האקן מכל לשון דאש מען טאר
 קיין פיל מענטשן ניט מייסן אונ ער האט עובר
 גיזען אויף נאטש גיבאט דורך זיין פרומקייט
 אל תרשע תיבה דו זאלשט ניט פיל זינגן מלוכר
 ווען אפילו דו האלשט שוין אפילו גיזינגט
 זאלשטו מער ניט זינגיין דען ווארום זאלסטו

ראם ויהי נסארכמן צו גינעהנן צו אים • אני פי
 פלד שמיור דרום ועל איה הימן דאם גיבאט פון
 גאט • און אויף ווייל מיר האבן גישווארן צו
 נאט אויף דעם בארג סיני צו הימן ווינע מצות
 אל תכל ספני פלד דו זאלשט נים היילן צו זאגן
 דו וועסט אנמלוסן פון נאט אין אזו איין ארט
 וואש ער גיוועלטיגט נים דען נאט גיוועלטיגט
 אין דר גאנצן וועלט דרום נעם דיה נים צו טאן
 בינע זאכין דען נאט וואו ער וועט וועלן קען
 ער דיר באצאלן דען נאט איז איין סלף איבר
 דר גאנצן וועלט און ווער קאן אים זאגן וואש
 מעשמו שופר מנה און ווען דו וועסט האלטיין
 די מצות וועשמו נים וויסן פון מין ביי • און
 דר חכם ווישט דאש עש איז פאר האנדן איין
 צייט וואש נאט וועט באצאלן ציא די רשעים
 אויף זיערע עבירות • נילל מוז דען צוא דיא
 עבירות וואש דר מענטש טוט מיט זיין ווילן איז
 פר האנדן איין צייט וואש נאט וועט אים דרויף
 שטרופן אז זיין מאס וועט פול ווערן פון עבירות
 די פאני יודי דען דר רשע אז ער טוט די עבירה
 טראכט ער נים אויף זיין סוף דאם נאט וועט
 אים שטרופן אבר עש איז נים גוט פאר אים
 דען אז דאס פרועניח וועט אויף אים קומען
 ווער וועט עש אים זאגן • מען וועט אים קיין
 עצה נים פרעגן אויב מען זאל אים שטרופן
 זיערס פרוציונג וועט אויף אים די צרה קומן
 פון ארס שלים ביי דר מענטש קען נים גיוועלטיגן
 און קען זיך נים ווערן אנמקען דעם סלף
 המות דש ער זאל זיין נשמה נים צו געסן • און
 עס איז נים פר האנדן קיין גוועלטיקייט אין דעם
 טאג וואש דער מענטש שטרופן • דען אלע
 טאג וואש דוד המלך האט גילעבט האט אים
 דר פסוק גירופין סלף און אין דעם טאג וואס
 ער האט גיזאלט שטארבן שמיים נקרו ימי דוד
 למת און עש שמיים נים דוד המלך און ווען עס
 קומט דעם מענטשיגט צייט צו שטארבן קאן
 ער נים שיקן זיין זון אדר זיין גנעכט אויף זיין
 ארט • און ווינע בינע מעשים מאכין אים נים
 אנשריגן • אח כל זה ראיני דאש אלץ האב איה
 גיזען און האב גיגעבן מיין הארץ צו אלע
 מעשים דאש צו צייטן טוט גיוועלטיגן איין
 מענטש אין דעם אנדערן און דער נאך קומט
 אויש פר קערט דאש יענה שטארקט זיך איבר
 אים און טוט אים ביי אזוא וויא עמלק האט

זיך צום ערשטן גיטארקט איבר ישראל און
 דר נאך איז ער ווארן פאר לארין דוד ישראל
 אזו פרעה • און נבוכדנצר • און סנחריב • ויבן
 ראיני רשעים קטרים און אין דר נבואה האב איה
 גיזען רשעים וואש ווינן ראוי צו באגראבן
 ווערן אין דער עיר אשר איז געשה ווייל נאט
 שטרופן נים בארד דיא רשעים אויף ויערע
 בינע מעשים דרום מינען וויא נאט וועט זיין
 שיינקען און עש טוט זיך דר פילן ויער הארץ
 צו טאן ביי • אשר חסא ווייל די רשעים זעהען
 דאס נאט ווארט דעם רשע און לאזט אים טאן
 הזגרת מאל ביי דרום מינן וויא דאש נאט
 שטרופן נים די רשעים • אבר פון דעם ווען
 ווייס איה דאש נאט וועט באצאלן אנטון שר
 צו די צדיקים וואס פארקטן זיך פר אים • און
 קיין גומש וועט נים זיין צום רשע און ער וועט
 נים מאריף קיין זיין אזו וויא איין שאטין וואס
 פליהט זיך איבר ווייל ער פארקט זיך נים פר
 נאט • יש תל עש איז פר האנדן איין זאך וואש
 מאכט דר שרעקן לייט דאש עש איז פר האנדן
 צדיקים וואש גייט זיי ויער שווער וואש עש
 איז ראוי עש זאל אזוא נין איין רשע און דעם
 רשע גייט עש וואול דאש עש איז ראוי עש
 זאל אזו נין איין צדיק • האב איה מיה גיטארקט
 דאש דאש איז אויף איין נארעשקיים אין דער
 וועלט ושבתי און איה לויב די שמחה דאש דר
 מענטש זאל זיך פרייען מיט זיין חלק וואש
 נאט האט אים גיגעבן און ער זאל לערנן תורה
 וואש דאש דער פרייט דאש הארץ • און זאל
 זיך נים מינען צו איין זאמלען פיל געלט פון
 רוחים און צווא נארין לייטן נאר ער זאל עסין
 און מרינקן דר פון וואש נאט האט אים גיגעבן
 און דאש וועט זיך מיט אים באהעפטן לעולם
 תבא • כאשר נתיי את לני אז איה האב גיגעבן
 מיין הארץ צו וויסן חכמה און צו זעהען דיא
 מעשים פון דר עיר אזו האב איה גיזען דאס
 דר רשע וואש גייט נאך געלט איין זאמלן אבר
 ער גייט נאך נאך זנות דר זעהט נים טאג און
 נאכט קיין שלאף אויף ווינע אוינין • ראיני און
 איה האב גיזען אלע מעשים וואס נאט האט
 גיגעבן צו די לייט דאס מען קאן נים פר שמיין
 וואס נאט טוט דאס דעם רשע גייט עש נים
 און דעם צדיק גייט עש איפל • און עס טוען
 זיך פיל מענטשין דרינן מינען צו וויסן ווארט

ראש איז אה * אה קייט קען עס נישט פר שטיין
 און אויב דר חכם וועט זאגן ער ווייסט דאס
 קאן דאש נישט זיין * דען אפילו משה רבינו האמ
 אויף גיבעטמין נאט לאו מיה וויסן ריינע וועגן :
 מ י אה ליה דען דאש אלץ האב איה גיבעטין
 מיין הארץ צו וויסן * אזו האב איה פר שטאגן
 דאש דיא צדיקים און דיא חכמים און ויערע
 תלמידים זייגן אין דער האנט פון נאט דאש ער
 שטראפט זיי בדי ער זאל זיי באצאלן אין גוטן
 שוור לעולם הבא * אויף ווייסט נישט דר מענטש
 און נישט נישט זיין הארץ צו וויסן מיט וואש ער
 קאן טאכן דאש נאט זאל אים ליב האבן אדער
 פיינט האבן דאש איז אלץ פר די צדיקים און
 חכמים * כל אשר לבי אלע לייט ווייסן וואו
 דאש איין טרעפונג איז צו אלע לייט דאס דר
 סוף פון צדיקים און רשעים איז צו שטארבן
 פון רעשט וועגן טוט דער צדיק מצות דען ער
 נוישט דאש ער וועט האבן איין גוטן שוור
 לעולם הבא * אזו וויא מיר נישטן דאס דר צדיק
 מן און דער רשע פרעה האבן ביידע גיהנוקען
 אויף ויערע פיס * אויף נישטן מיר דאש משה
 וואש ער האט געהייסן טוב און אהרן וואס האט
 גיהייסן מהור * און דיא מרגלים וואש האבן
 גיהייסן טמאים די אלע האבן נישט זוכה גווען
 צו קומן קיין ארץ ישראל אזו האבן זיין אלע
 איין טרעפונג גיהאט * אויף יאשיהו וואש ער
 האט מקריב גווען קרבנות צו נאט און אהאב
 האט מבטל גווען די קרבנות האבן זיי ביידע
 איין טרעפונג גיהאט דאש זיי זייגן ווארן גיטייט
 דורך פילין * אויף דוד המלך וואש האט גיהייסן
 טוב ווייף ער האט דעם בית המקדש גיבויט *
 און נבוכדנצר וואש האט געהייסן חומא ווייל
 ער האט דעם בית המקדש תרוב גימאכט דיא
 ביידע זייגן גווען מלך צווא פערציג יאר אויף
 צדקיהו המלך וואש האט פאלש גישווארן *
 און שמשון הגבור וואש האט אמת גישווארן
 די ביידע האט מען פלינד גימאכט און זיי זייגן
 דר פון גישטארבן זיי דאש דאכט מיר צו זיין
 ביז דאש צו איין צדיק און צווא איין רשע זאל
 זיך איינש טרעפן און דאש הארץ פון דעם
 מענטשן איז דורך דעם פול מיט בייז זיי זאגן
 דאש עש איז חס ושלאם קיין דין נישט דא דאש
 זאגן זיי פאר ויערע לעבן און ויערע סוף וועט
 זיין דאש זיי וועלן קומן אין גיהנום יי אשר יהי

דען ווען דער מענטש לעבט האמטש ער איז
 איין רשע און באהעפט זיך צו איין רשע און
 דאך איין בטרון מאכט וועט ער תרסה האבן
 און וועט השובה טאן דען צו איין לעבעדיגן
 הונט איז בעסר פון איין מוטיסן לייב * האמטש
 זיי זייגן ביידע רשעים עס איז בעסר צו נבוכדנצר
 וואש ער איז גווען איין קענעכט צו נבוכדנצר
 הרשע וואש ער האט תרוב גימאכט דאש בית
 המקדש און ער האט זיך מגייר גווען איידער
 ער איז גישטארבן און איז גיקומען אין גן עדן
 און זיין האר נבוכדנצר איז גיקומן אין גיהנום
 יי פהים דען ווען דר מענטש לעבט וויישט ער
 וואו דאש ער וועט שטארבן און פארנעם
 זיך און טוט השובה אבער די מוטיסע ווייסן
 נאר נישט בלומר עש העלפט זיי גאר נישט אויף
 יענר וועלט ווייל ער הט קיין השובה נישט גמאן
 אז ער האט גילעבט נס אהננס אויף ויער
 לבשאפט וואש זיי האבן ליב געהאט נארעשקייט
 און ליצנות און ויער פיינט שאפט וואש זיין
 האבן פיינט גיהאט דעם שכל און ויער דער
 צערן וואש זיין האבן דר צעריגט נאט דאש
 איז שוין אלץ ווארן פר לארן און עש העלפט
 זיי נישט דר זכות פון ויערע זין אדר מעכט צו
 די רשעים * כל אכול בשפתיה אבר דו צדיק
 וואש דו טושט נאמט ווילן זיי עס מיט שמחה
 דיין בריוט דען דו וועסט האבן עולם הבא *
 און מרגל מיט איין נישט הארץ דיין וויין דען
 נאט האט בוילדיגט דייע מעשים גלגל גרייט
 דיק אלע שעה מיט גוטע מעשים מאכט וועסטו
 היינט שטארבן דרום זאלשמו מצות טאן וואס
 זיי זייגן גייליכן צווא שיינע קליידער * עש איז
 איין משל איין מלך האט גיבעטמין זיינע שרים
 אויף איין מעודה און האט זיי נישט אפ גוועצט
 איין צייט ווען זיי זאלן קומן אזו האט זיך דער
 חכם אלע צייט גיברייט מיט שיינע קליידער
 כדי צו זיין גרייט ווען דער מלך וועט שיקן
 נאך אים אבר דער נאר טוט זיך נישט גרייטן
 און ווען דר מלך שיקט נאך זיי פלוצלונג זיין
 זאלן קומען אזווא קומט דער חכם מיט שיינע
 קליידער און דער נאר קומט מיט צווא ריסענע
 קליידר אזו פרייט זיך דר מלך מיט דעם חכם
 און אויף דעם נאר ווערט דר מלך ברוגז * אזו
 אויף זאל זיך דער מענטש תמיד גרייטן מיט
 מצות כדי ער זאל זיין גרייט ווען מען וועט
 אים

אדם באנערן אויף יענער וועלט * רחמיים עם אשה
 אשר אהבך ועה צו לערנן זיך איין מלאכה צו דר
 גערין זיך דר פון מיט דר תורה וואש דו האסט
 ליב דען אויב דו וועסט אזו מאן וועסטו דאס
 האבן צוא איין חלק אויף דר וועלט אונ דוא
 וועסט האבן איין גוטן שכר לעולם הבא * כל
 אשר תקפא אלץ וואס עש קבכט דיר צוא דער
 האנט צו מאן נאמש ווילן אז דוא גישט נאך
 ביי דיין לעבן ואלשטו מאן דען איין קבר וועסטו
 נישט קענען מאן קיין מצות צו זוכה זיין לעולם
 הבא אונ ווען דו וועסט אזוא מאן וועסטו נישט
 דארפן קיין חשבון צו געבן איין קבר פר נאט
 שקמי הדיא איך האב מך ויודר גקערט אונ האב
 גיזעהן דאש עש העלפט נישט צום מענטשין ווען
 ער קען גרינג לויפן עש האט נישט גיהאלפן צוא
 עשהאל דאש וואש ער האט גיקענט גרינג
 לויפן אז עש איז זיין צייט גיקרן צוא גיטייט
 ווערן אונ עש האט נישט גיהאלפן צוא אבגר
 זיין גבורה אז זיין צייט איז גיקמען צוא גיטייט
 ווערן אונ עש העלפט נישט צוא חכמים זייער
 חכמה זיין זאלין דורך דעם האבין ברויט
 אזוא וויא איך שלמה וואש מין ברויט איז
 גיווען זעכציג מאס זעמיל מעל אויף איין מאג
 אונ היינט האב איך נישט מער נאר מין שמעקן
 אונ עש העלפט נישט צוא פאר שטאנדיגע
 לויט זייער פאר שטאנדר דאש זיין זאלין
 דורך דעם האבין עשירות אזוא וויא עש איז
 גישעהען צוא אויב דאש ער איז גיווען איין
 גרוישער עושר אונ ער האט דאש גיך אן
 גיווארן אונ עש האט נישט גיהאלפן צו משה
 זיין וויסן שאפט דאש ער זאל דורך דעם
 האבן חן ביי נאט מיט זיין תפלה דאש ער זאל
 קיסען קיין ארץ ישראל דען איין צייט אונ איין
 סרעפונג מוט סרעפין צו אלע לויט מיט לא יבי
 האדם אונ אויף ווייסט איין מענטש נישט זיין צייט
 אזו וויא גרוישע פיש וואש מען האפט זיי אויף
 איין שלאפט ווענקע אונ אזו וויא פויגל וואש
 ווערן גיהאפט איין איין נעץ אזו ווערן גיהאפט
 דיא מענטשין ווען זייער צייט קומט ווערן זיי
 פלוצלונג גיהאפט איין דער נעץ עם יהימי אויף
 האב איך גיזעהן איין קליינע שטאט אונ עש
 איז אין איר ורינג מענטשן אונ עש איז גיקומן
 איין גרוישער סכה אונ האט גאלענערט דיא
 שטאט צו איין נעמען ויא אונ עש איז אין דער

שטאט גיווען איין ארום מאן איין חכם אונ ער
 האט מציד גווען די גאנצע שטאט מיט זיין חכמה
 אונ קיינער האט נישט גידיינקט אין דעם ארום
 מאן אונ מען האט אים גאר נישט גיאכט אזו האב
 איך מיר גיטראכט עש איז בעסער חכמה פון
 גבורה דען די חכמה פון דעם אריסאן איז גווען
 מבוזה אונ זיינע רייד זיינען נישט ווארן צוא
 גיהערט אונ ער האט די גאנצע שטאט מציל
 גיווען מיט זיין חכמה * דר מדרש זאגט דר גוף
 פון דעם מענטשן איז גינדיקין צו איין קליינע
 שטאט אונ די ווייניג מענטשין דאש זיינן די
 גלידער פון דעם מענטשן אונ דר גרוישר מלך
 דאש איז דר יצר הרע וואש אלע גלידער פאלגן
 אים אונ דר ארום מאן דאש איז דר יצר טוב
 וואש זיינע רייד ווערן נישט גיהערט האמשע ער
 איז איין חכם אונ דר יצר טוב איז מציל דעם
 מענטשן פון דעם גיהנם * דברי חכמים די רייד
 פון די חכמים ווערן צו גיהערט ווען אפילו זיי
 ריידן גאר שטיל דאש איז די גיבאט פון משה
 רבינו דען עש איז שוין פיל טווינט יאר דאש
 משה רבינו האט גיבאטן די תורה אונ מצות
 אונ די ישראל האלטן זיי נאך גאנץ שטארק *
 סוכה חכמה עש איז בעסער די חכמה פון דער
 אשה סרח וואש זיא איז גיווען איין קלוגע אונ
 האט מציל גיווען דיא גאנצע שטאט מיט איר
 חכמה * דען זיאב האט גאלענערט די שטאט
 אונ האט זיא גיוואלט דער שלאגן פון ווערן
 שבע בן בכרי וואש ער האט סווד גיווען איין
 דוד המלך * האט סרח גימאכט מיט חכמה דש
 מען האט דיא קאפ פון שבע בן בכרי ארויש
 גיגעבין אונ זיאב האט גילאזט לעבין די גאנצע
 שטאט * אזו איז איר חכמה בעסער גיווען פון
 דר מלחמה וואש זיי האבן גיוואלט מלחמה
 האלטן מיט זיאב אונ דורך דעם שבע בן בכרי
 וואש ער האט גיזינדיגט האט דורך אים גואלט
 פאר דארין ווערן איין גאנצע שטאט * י ויבי
 מית ביאיש איין טוויטע פליג מאכט פאר שטינקן
 גוטן אייל אזו מאכט איין קליינע זאך פר לויך
 איין חשובי זאך * אזו אויך מאכט איין קליינע
 עבירה פאר לויך פיל זכות * דען אז די וועלט
 איז האלב זכות אונ האלב עבירות אונ איין
 רשע קומט אונ מוט איין קליינע עבירה אזוא
 מאכט ער מיט זיין עבירה אביר וועגן די גאנצע
 וועלט צו ביינן דאש דאש רוב עבירות שלאגט

אוועק די מצות • נב חכם ראש הארץ פון דעם
 חכם איז אן גברייט צו גינגן אים אין דר רעכטער
 זייט צו טאן נויטש און ראש הארץ פון דעם
 נאר איז אן גברייט צו גינגן אים אין דר לינקער
 זייט צו טאן בייז • נגם בנדע אונ אויף אין דעם
 וועג וואש דר נאר גייט איז זיין הארץ גמייערט
 און ער זאגט צו אלע לייט ראש ער איז איין
 נאר • כלומר מיט זיין גיין אונ מיט זיין ריידן
 ווערט ער דר קענט צו לייטן ראש ער איז איין
 נאר • אס וית המושל ווען זאט מוט דיה שטראפן
 זאלשטו נים זאגן וואש העלפט מיר מיין צדקות
 און זאלשט נים אפ לאזן דיין פרופקייט דען
 די יסורים מאכן דיר אפ טאן פיל גרוישע עבירות
 יש נה עש איז פאר האנדן איין בייז אויף דר
 וועלט ראש זאט מוט גיבטיין איין זאך אום
 גערין און עש מוז בלייבן • נהו תכל בחימים און
 ראש איז ראש בייז • אויף זעה בנבואה ראש
 די רשעים וואש וועלן ראש בית המקדש הרוב
 מאכן די וועט זאט חשוב מאכן • און די ישראל
 וואש זיינען איצנד עשירים און האבן גרויש
 שררה שאפט די וועלן זיינן אין דר יתר אויף
 דער ערד אין חורבן בית המקדש • ויהי גדיים
 אויף זעה די פשדים וואש זיי וויינן די נדרים שפע
 אומה די וועלן רייטן אויף פערד • און די שרים
 סתין צו פום גיין ביי זייערע וועגן • היפר טפס
 בו יחיל אזו וויא איצער גראפט איין גרוב און
 פאלט צו צייטן אללין אריין אין איר אזו אויף
 גבוה בצר האט צו גינמען דיא בלים פון דעם
 בית המקדש • און דורך דעם האבין זיך אויש
 גילאזט זיינע קינד • און ווען איין מענטש איז
 עובר אויף די תקנות פון די חכמים דר ווערט
 גיבטיין פון איין שלאנג כלומר ער שטארפט •
 פפי זגנים דר וואש רייסט ארויש שמייער פון
 דעם בארג דר ווערט מיר דורך דעם אזו אויף
 דר וואש מוט עבירות וועט ער גשטראפט ווערן
 פאר זיין ביש צייט און דער וואש האקט האלץ
 דער ווערט דער היצט דורך זיין • אזו אויף
 דר וואש לערינט תורה און מוט מצות דר וועט
 דער פאר שפר נעמן • אס משה הנהל ווען דיא
 שווערד איז נים שארף און אים נים אויש גרייבן
 ראש זיא ואל גלייבערן דאך קען מען מיט איר
 גיווינען די מלחמה • אזו אויף זיינען די תלמידי
 חכמים האמשע זייער פנים איז שווארץ פון
 וועגן הונגער • דאך איז ער מציל דיא גאנצע

וועלט און איז מקבל שכר לעולם הבא ראש
 זיין פנים וועט לייכטן • דבני פי חכם חן די רייד
 פון דעם מול פון דעם חכם האט חן בייא די
 לייט וואש הערין זיי פון אים • און ער האט
 גדולה פון וועגן זיין אבער דיא לעפצין פון
 איין רשע טוען אים פאר דארפן • תחלת דברי
 פיהו דר אן הייב פון די רייד פון בלעם זיינען
 גיווען נארעש דען אז זאט האט אים גיפרענט
 ווער זיינען די לייט וואש זיינען ביי דיר • האט
 ער גידארפט צו ענטפערן דו זאט דו ווייסט
 דאך וואול אלע זאכן אזו ווייסטו ווער זיי וויינן •
 און ער האט גענומען ערט מיט גאווה בלק פן
 צפור דר מלך פון מאב האט צוא מיר גישקט
 כלומר האמשע אויך פון נים חשוב אין זיינע
 אויגן דאך פון אויך חשוב אין די אויגן פון די
 מלכים • און צום סוף איז ער גיווען פאר מישט
 און משונע און האט זיי איין עצה גיגעפן צוא
 מונה זיין • תפילי יביה דברים און דר נאר מוט
 זאגן מאנדן וועל אויף אזו טאן צו עינם מענטשן
 און ער ווייס נים וואש מאנדן וועט זיין • און
 אפילו וואש איצנד איז הנמר זים נים אנטקען
 זיינע אויגן מוז מען אים זאגן וואש דארטן איז
 און ער ווייס אללין נים • גפיל תקלים תקינת דש
 נארעשקייט פון נארין מוט זיי מיד מאכן ווייל
 זיי ווינען נים גילערינט די וועגן פון דר שטאט
 און די נאסן • אזו מויון זיי זיך סידן צו אריין
 זיין דורך גריבער און זומפן וואסער אזו אים
 אויף דר וואש לערינט נים קיין תורה דר וועט
 זיין מיר אין גיהנם ווייל ער ווייש נים דעם רעכטן
 וועג צו אפ שידן זיך פון דר עבירה ווייל ער
 האט קיין תורה נים גילערינט • זי ארז שמלבו
 גדי ווייא דעם לאנד וואש דער מלך פירט זיך
 וויא איין זיגער אן חכמה און אירע שרים עסן
 גאנץ פרי נים וויא דר סדר איז פון שרים אפילו
 ארז וואול צו דעם לאנד וואש דר מלך איז איין
 חכם און אירע שרים עסן אין דר צייט און זיינן
 עוסק אין דער גבורה פון דר תורה און נים אין
 סרינקען געזעליס יפה תפודה ווען איין מענטש
 פוילט זיך צו פאר ריכטיין איין קליינע לאך אין
 זיין הויז אזו פאלט צום סוף איין ראש גאנצע
 גיבעלק און ווען ער פוילט זיך צוא צו דעקן זיך
 הויז אזו מוט דרייבן אריין ריבן רעגן אזו אויף ווען
 ישראל וויילן קיין תורה נים לערנן און זיינן פויל
 צו טאן מצות ווערט זייער שררה שאפט פון זיי

אוועק גינמען לשחוק ששים קחם צו אלע שמחות
מאכט מען איין סעודה אזו ווייז צו איין חתונה
אדער אז מען וויל איין מלך אויף נעמן און וויין
דארף מען אויף דער סעודה וואש דאש מאכט
פריילעך די לעבעדיגע מענטשן אזו דארף מען
נעלט האבן דרום זאל איין מענטש ניש פויל
זיין פון צו ארבעטן כרי ער זאל האבן נעלט
מיט עפעש צו מאכן סעודות נס בפרה אפילו
אין דיניע מחשבות זאלטמו קיין מלך ניש
שולטן און אויף ניש אין דיניע חדרים וואש
די שלאפט דען דר פויגל וואש פליהט אונט
דעם הימיל וועט עש אויש זאגן כלומר עש
קען זיין דאש איינער וועט עש הערין און וועט
עש אויש זאגן * און דער דרט און אפילו אין
דיניע מחשבות זאלטמו גאט ניש דער צערענן
דען דיין נשמה וואש זא וועט לסוף אוועק
פליהן אויף דעם הימיל וועט זא עש אויס זאגן
און דער מלאך וואש פאלייט דין וועט עש אלץ
אויש זאגן * דער תרגום שרייבט דער מלאך
דזיאל שרייבט אויש אלע טאג אויף דעם פארג
חורב און די קול גייט אין דער נאנצן וועלט
און אלוד פליהט אונטער דעם הימיל אזו ווייז
איין אדער און זאגט אויש אלע סודות וואש
גלועהן אין דר וועלט שלח להם על פני תפיס טוא
איין טובה אפילו צו אזו איין מענטשן וואם די
ווייסט וואל דו וועסט אים שוין מער ניש זעהן
בלוה ווייז איין מענטש וואש ווארפט זיין ברויט
אויף דעם וואשער דען עש קאן קומן איין צייט
וואש די וועסט באצאלט ווערין דער פאר אזו
ווייז עש אין גיוועזן בייא יתרו דאש ער האט
גזאגט רופט צו משה לאו ער עסן ברויט האטשע
ער האט גיטיגט דאש ער איז איין מצרי און
ער וועט אים מער ניש זעהן און דער סוף איז
גיווען דאש ער איז גיווארין זיין אייזים און
איז גיווען איין מלך אייב וישאל און ער האט
צו יתרו בנין גיווען און זיינע אייניקלעך זיינן
גיווען סנהדרין פו חק לשגייה גיב איין חלק ברויט
צו זיגן אריסע לייט און אויף צו אכט און
זאלטמו ניש זאגן איך האב שוין גינג צדקה
גיגעפן דען די ווייסט ניש וואש פאר איין ביז
עש וועט זיין אין דר וועלט און דורך דר צדקה
וועסטו ניצול ווערין פון דעם ביז אה ימלא הקדים
גשם ווען די וואקסן ווערין פול מיט רעגין אזו
גולין זיי גיסן אויף דער ערד כלומר אין דעם

ארט וואו מען זעהט זיי דארטין טוען זיי ריגע
אזו אויף דער תלמוד תבם וואש איז אין איין
שטאט ווערט ער דארטין דר קענט דורך זיין
גטין נאמן און דורך זיינע גוטע מעשים וואם
ער האט די שטאט מדרה גיווען צו גטין שופר
רום לא יתיר דער וואש ווארט מיט זיין תבואה
זיינען ביז איין ווינט וועט זיין דער וועט אפט
ניש זיינען דען עש קען זיין דאש עס וועט קיין
ווינט ניש זיין און דער וואש האט סודא צוא
שניידן אז ער דער זעהט וואלקניש דער וועט
ניש שניידן דען עש קאן אמאל איין לאנגע צייט
וואלקניש שטיין פאר איך יתב אזא ווייז דוא
ווייסט ניש וואש אין בויה איז פאר שלאסן אויב
איין זכר אדער איין נקבה אזא אויף ווייסט ניש
ווען איין ווינט וועט זיין דען צו צייטן מינט דר
מענטש עש וועט זיין איין ווינט און עש איז
ניש אזא * אזא אויך קענסטו ניש וויסן דיא
מעשים פון גאט ווער עש וועט זיין ריך אדער
ארים * דרום זאלטמו טאן חסד און צדקה און
זאלטמו ניש זאגן ווען איך וועל צדקה געבן
וועל איך ארים ווערין * אדער ווען איך וועל
תורה לערנען וועל איך ניש קענען האנדלען און
וועל ארים ווערין אדער ווען איך וועל איין
ווייב נעמען וועל איך פיל קינדער האבן און
וועל ארים ווערין דורך זיין דאש אלץ זאלטמו
ניש זאגן בגמ' ובי את הנה ווען די האשט אין
דער יוגנט אויף תורה גילעריגט זאלטמו אויף דר
עלמער אויף תורה לערנן און אויב די האשט
גילעריגט מיט תלמידים אין דער יוגנט זאלטמו
אויף דער עלטער אויף לערנען מיט תלמידים
און אויב די האסט גיהאט קינדער אין דער
יוגנט זאלטמו אויף דער עלטער אויך נעמען
איין ווייב צו האבן קינד און אויב די האסט
גיגעפן צדקה אין דיין יוגנט זאלטמו אויף
געבן צדקה אויף דיין עלטער * דען די ווייסט
ניש וועלכעש עש וועט בעסער זיין * כלומר
די קענטשט ניש ווישן וועלכע תלמידים אדער
קינדער וועלן דיר בלייבן * אויב דיא פון דר
יוגנט אדער פון דר עלמר אזו ווייז מיר גיפן
בייא רבי עקיבא דאש ער האט גיהאט אין דר
יוגנט פיר און צוואנציג טויזנט תלמידים און
זיי זיינען אלע אויש גישטארפן פון פכת ביז
שבועות אבער דיא תלמידים וואש ער האט
גיהאט אויף זיין עלטער די זיינן אים גיבלין *

אויף גיפנין מיר ביי בוען ראש ער האט גיהאט
 דרייסיג זין און דרייסיג מעקער און זיינען אלע
 גיזשטארבן ביי זיין לעבן און דער נאך האט
 ער גינעפן רות און האט מיט איר גיהאט זיין
 זון ער האט גיהייסן עובר • דער איז גיבליבן
 לעבן און עש איז פון אים ארויש גיקומן דוד
 המלך • וסתם האיר עש איז זיס די ליכט פון דר
 תורה • און וואו צו די תלמידים וואש זעקן
 איין לויטערע הלכה אזו וויא די זון און זיי פאר
 שטייען זיא • כי אם שנים מרבה דען ווען שוין דר
 מענטש לעבט לאנג זאל ער זיך אלע זיינע מעג
 פרייען מיט זיין חלק • אבער ער זאל גידיינקן
 די פינצטערע מעג דאס איז די צייט פון שטארבן
 און זאל תשובה און מעשים טובים מאן • דאש
 ער זאל גיצול ווערן פון דעם טאג דען די טעג
 זיינן מער וויא די טעג פון זיין לעבן • און עס
 זעלן אויף אים קומען פורענות אין די טעג •
 שפת חיה בלתיקה פרייא דיק בחור ווייל דו ביקט
 זינג • און גיי נאך ראש גילושמן פון דיין הארץ
 און ראש זעקן פון דיינע אויגן • אבר דו זאלקט
 ווישן ראש גאט וועט דיק פאר די אלע זאכן
 בריינגן צום משפט וחסר נפש חלבה און טוא אפ
 פון דיין הארץ אלע זאכן וואש דער צערענן
 גאט און טוא אפ דעם יצר הרע פון דיין לייב •
 דען די מעשים פון דר יוגנט ווס דעם מענטשניגס
 האר זיינן דענשט מאל שווארץ די זיינן נארעש •
 יב וחסר את בוראך און גידיינק אין די דרייא
 זאכן אין דיין יוגנט ראש דו גישט ווארין
 בשאפן פון איין נישט • און וועשט קומן אין
 קבר • און וועסט דארפן חשבון געבן פון גאט
 אויף דיינע עבירות דרום דער מאן דיק איידר
 עש וועלן קומען די ביינע טעג ראש זיינן די
 טעג פון דער עלטער וואש דער מענטש איז
 דענשט מאל שוין שלאף • און עש וועלן קומן
 די יארן וואש דו וועשט זאגן דו באגערשט
 זיי נישט עז אשר לא תחשך משפט באמראבט דיק
 איידער דיין שטערן וועט פינצטער ווערן און
 גינדייטשט און איידער דיין גאז וועט לאנג און
 שפירציג ווערן • און איידער דיין נשמה וועט
 פון דיר אונטען גיין און עש וועט פאר גיין די
 ליכט פון דיינע אויגן • און איידר דיינע באקן
 וועלן דיר איין פאלן און עש וועלן ווערן לעכר
 אין דיין פנים און איידער דיינע אויגן וועלן
 סונקל ווערן פון וועגן פיל גיוויין בים שווי

שופר הצמ בתראבט דיק איידער דיינע ריפן
 און פלאנקן וועלן ציטערן און איידר עס וועט
 אן תאפין איין קראפט אין דיינע פיס • און איידר
 דיינע ציין וועלן ארויש פאלן • און איידר עס
 וועלן סונקל ווערן דיינע אויגן • און איידר
 דיין מיר וועט צו גישלאסן ווערן ראש דיין אויס
 גאנג וועט דיר שווער אן קומען • און איידר
 דיין סאגן וועט דיר פאר דארפן ווערן דאש
 דו וועשט נישט קענן פאר דיינע קיין עסקין • און
 איידר דו וועשט נישט קענן שלאפן דאס אפילו
 ראש קול פון איין פויגיל וועט דיק אויף וועקן און
 דו וועסט ממאס זיין אלע כלי זמר בים גמט ירוש און
 אויף דר עלטר פארבט זיך דר מענטש אפילו פון
 איין קליינס פארב צו גיין אויף דר גאט ראש ער
 זאל נישט פאלן דרייבר • און עש ווערט מאנער
 זיין לייב דש דר ביין פון זיין דיק שטארבט אים
 ארויש אזו וויא איין סייטל בוים • און עש
 ווערט אויף אים שווער זיין זיין גיזעס און עש
 ווערט פון אים פון שטערט די לושט פון ווייבר
 און דער סארך ווערט אויש גימריקנט פון זיין
 חוט השדרה און דר חוט השדרה ווערט פאר
 קריסט און ער קען נישט משתין זיין • און דער
 בויה טוט אים איין פאלן און צו פראכן ווערן
 אזו וויא איין קרוג ביי דעם ברוגען • וישב הקשר
 און אז דר מענטש שטארבט קומט ער אין דר
 ערד און זיין נשמה גייט ארויף צו גאט וואש ער
 האט זיא גיגעבן • דרום באמראבט דיק בעזיסן
 יוחי שמה קולת דם און נאך מער וויא שלמה
 האט דא אין ספר קהלת אן גישריבן איז ער
 גיווען איין חכם ער האט גילערנט הכמות צו
 לייטן ער האט גימאכט אויערין צו דר תורה
 אזו וויא מען סאכט צו איין כלי ראש מען זאל
 זיא דר מים מראגין און נישט ביי דר כלי אזו
 אויף האט ער סתקן גיווען ראש מען זאל איין
 ערוב לייגן איין איין חצר כלי מען זאל דורך
 דעם היטן מען זאל נישט מראגין אום שבת •
 און ער האט מתקן גיווען מען זאל זיך וואישן
 דיא הענט צום עסקן און צו תפלה בים קמיה
 שלמה המלך האט גיגעבן זיין הארץ צו ווישן
 אלע זאכן און ער האט פאר שטאנען דען ער
 האט גיוואוישט אלע די הלכות וואש זיינן ווארין
 גיגעבן צו משה אויף דעם פארב סיני און אויף
 די תורה שבכתב דבי חכמים ער האט גיוואוישט
 די רייד פון די חכמים וואש זיי האבן גימאכט
 איין

מיון צאם צו דר תורה מיט גורוח דאש דורף
 דעם וועט דר מענטש גיין אין רעכטן וועג
 גלייך וויא דער האלץ פון דעם אקור מאכט
 דאש דער אקס זאל גלייך גיין מיט דעם אקור
 און זייערע רייד זיינען און שטארק גלייך וויא
 מען שקאנט צו איין ואף מיט נעגול און אזו וויא
 אנפלאצטע זאך טוט זיך מערין אזו טוט זיך
 מערין די רייד פון די חכמים ווי זיינען אלע
 ווארין גייעבין פון איין פאסטוף דאש איז משה
 דביגו וואש ער האט זיי מקבל גיווען פון נאם
 ויחזי בפה און נאך מער וויא דא אויפן שטייט
 זאלשטו מיין קינד גינארנט זיין צו האלטן
 תורה שבעל פה וואש די חכמים האבן אוישן
 נויניג גיזאנט און אויב דא וועלט וועלן
 זאגן ווען מען דארף האבן דא רייד פון דא
 חכמים ווארום זיינען זיי נישט גישריבן גינארין
 דאש איז דרום ווייל צו מאכן פיל ספרים האט
 מין עק נישט און ווען דער מענטש וויל געבן
 מין זין צו לערנען פיל תורה מער וויא ער קאן

דער גרייכין אזו וועט ער מיר ווערן און דא
 זאלשט נישט זאגן ווייל איך וועל די תורה נישט
 אויש לערנען נאך וואש זאל איך זיא אין הויבן
 דרום זאנט דער נאך דר פטוק סוף דבר חבל נשקע
 דא זאלשט אלץ תורה הערין האפטע דא
 קענשט דאש נישט פאר שטיין און פארקט ריך
 פאר גאט און האב דיין הארץ צו גאט און היט
 זיינע מצות דען וועגן דער תורה איז ווארין
 באשטימט דא גאנצע וועלט דאש מען זאל
 תורה לערנען כי את כל מצוה האלהים דען אויף
 אלע מעשים וואש דער מענטש טוט ווערט ער
 גיבראכט פאר גאט צום משפט אמילו ווען ער
 טוט אום גערין און אמילו ווען ער טוט איין
 מצוה און ער טוט זיא נישט וויא מען בדארף
 דהיינו ער נישט איין ארים מאן צדקה אויפן
 פאר ווערט ער אויך דער פאר גישטראפט
 סוף דבר חבל נשקע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור
 כי זה כל האדם

מגילת אסתר

יהי גיסי אשורוש את עש אזו גיווען אין דא
 מען פון אשורוש דא חכמים זאגן וואו
 עש שטייט ויהי אז איין צרה און דא איז אויך
 גיווען צו ישראל איין צרה דען אשורוש איז
 גיווען איין גרויסער רשע סמלד ער האט
 פון זיך זעלבסט גיקעניגט און איז נישט גיווען פון
 ורע מלכה און ער איז גיווען איין מלך איבר
 דוגדרט און זיבן און צוואנציג מדינות אזא
 זינא ער איז גיווען איין מלך פון הודו ביה בוש
 ניש זיי זיינן גווען נאדינט ביי אנאגדר אשורוש
 האט זוכה גווען צו זיין איין מלך איבר דוגדרט
 און זיבן און צוואנציג מדינות ווייל ער האט
 גינוכט אקטד פאר איין ווייל וואש זיא קומט
 שריש פון שרה וואש זיא האט גילעבט דוגדרט
 און זיבן און צוואנציג יאר איז קשה ווארום
 האט מען גימאכט אום פורים זאל מען ליעגן
 דא כגילה און אום תנופה האט מען גימאכט
 איין אנדרין זכרון אויך דעם גם און נישט קיין
 כגילה ליעגן דער תירוץ איז אום תנופה האט
 מען באשיידליך גיעהען דעם גם דאש ווייניג
 יודדים האבן פיל מוויקט אויש גיהרנט דרום

האט מען נישט גידארפט קיין כגילה ליעגען
 אבר ביי אשורוש וועלן דא לייט זאגן עש
 איז קיין גם נישט גיווען נאר אשורוש האט ליב
 גהאט צו אסתר און האט דורף איר אויס גהרנט
 פיל עמלקים ווייל זיא האט אים גיבעטן אז
 אשורוש איז סתגע גווען און איין נאר דרום
 האבן די חכמים גימאכט מען זאל ליעגען די
 כגילה וואש שטייט דריטן דאש ושתוי וואס זיא
 איז גיווען איין מיוחסת דאס אייניקול פון דעם
 גרוישן מלך נבוכדנצר פון דעשט וועגן האט
 זיא אשורוש נישט גינאפט און האט זיא גיהייסן
 הרגנן אזו זעהען מיר דאש אשורוש האט נישט
 גיטאן קיין אום רעכט פון וועגן נויבער זא
 גאט האט גיטאן איין גם און האט גימאכט
 דאש די יהודים האבן דר שלאגן פיל פון די
 עובדי כוכבים גיטיס היט דער פכיק לערינט
 און דאש גאט האט איין מוכה גיטאן און האט
 גימאכט דאש אשורוש טוט וואגן אין שושן
 וואו מרדכי זאפט זיין גיווען דען פריער האבן
 די מלכים גוואונט אין כבל און אשורוש מיט
 אלע זיינע שרים האבן גוואונט אין שושן בדי
 מרדכי

מרדכי און אסתר זאלן וויין נאדיגט צום מקד
 צו מציל וויין דאס ישראל פון ווערע צרות לכל
 שרי גבדי איז קשה ווארום שטעלט ער פריער
 ראש ער האט גימאכט איין סעודה צוא ווינע
 קעכט און דר נאך וואגט ער הער הפדיית ראש
 ער האט גמאכט איין סעודה צו די שרי המדינות
 דר הירושן איז אחשורוש האט בעסר ליב גהאט
 דאס קעכט וואש ער האט גיהאט פון פריער
 איידר ער איז איין מלך גיווארין מער וויא דא
 שרי המדינות שמונים וסאת יום ער האט גימאכט
 סעודות און האט גיוויין וויין עשירות הונדערט
 און אכציג מעג און דרום וואגט ער ניש ועקס
 חרשים אזו וויא עש שטייט ווייטער ביא דא
 צווייבר ראש מען האט זיי גיצירט ועקס חרשים
 דען הונדערט און אכציג מעג וויין דאך ועקס
 חרשים ראש ווייט מיר ראש ער האט אלע
 טאג איין אנדערע עשירות און אנדערע חרשים
 גיוויין פר אלע וואש וויין גיוועסן גבדול וער גפן
 ער האט גימאכט איין סעודה פון גרויש ביו
 קליין און דרום שטייט למגדול ועד קטן און
 ביו לוס שטייט מקטון ועד גדול ווייל אחשורוש
 האט אימליכן מביד גיווען אייף דער סעודה
 אזו וויא דר סדר אזו דעם גרעשערן פריער
 דער וילקוט שרייבט אייף דעם פסוק גבראחי
 ראש אחשורוש האט אן גיטאן די קליידר פון
 דעם מלך גדול און האט זיך גיוועצט צוא דער
 סעודה און האט גיוויין וויין עשירות און אז די
 ישראל האבן גיועהען דאס בליים פון דעם
 בית המקדש האבין די ישראל אן גיהויבן צו
 וויינן און גיוואלט אועק גיין האט אחשורוש
 זי גיהייסן מאכן איין באוונדער ארט ראש זיי
 זאלן ניש ווערען די בליים פון דעם בית המקדש
 און ראש עשירות האט אחשורוש גיפונען אין
 אין דר ערד וואש גבוכדנצר האט עם דארטין
 באהאלטן יור גלם ער האט גיועצט די לייט
 אין איין נארטין וואס איין גיווען שוין גיצירט
 מיט גילדנע בעטן און זילברנע און דא ערד
 איז גיווען גידעקט מיט אבנים טובות און דרום
 איז ניש גיווען קיין בלי זמרים ביי דער סעודה
 ווייל אחשורוש האט גיטאן אימליכן וויין וויילן
 און מיט בלי זמרים האט ער ניש גיקאנט טאן
 אימליכן וויין וויילן דען איינער האט ליב מורמיטן
 און דר אנדערע האט ליב פייפלן און דר האט
 ליב פזלן דרום האט ער נאר קיין בלי זמרים

ניש גיווען תשקות בכל יתב וכלם כולם שנים דאס
 כלים פון אחשורוש ווינען ווארין פאר עסערט
 אנקעגען די בליים פון דעם בית המקדש און
 נאך איין פליט איזא איינר האט אים גימדינקן
 די בלי האט מען אים אין איין אנדערע בלי גיגעבן
 צוא מרינקן נאך איין פליט איז די בליים ווינען
 ווארין פאר ענערט מיט אלערליי נועם וויינען
 זיסע און שטארקע ופשתה בית און דאס מרינקן
 איז גיווען אזו וויא דר דת פון דר תורה איז מען
 זאל מער עסן וויא מרינקען און דא וויינן
 האט מען אימליכן גיגעבן נאך ווינען זערין
 נאך אזו וויא ער איז אלט גיווען אזוא איין וויין
 האט מען אים גיגעבן און מען האט אימליכן
 גיגעבן וויין פון דעם לאנד וואש ער איז גיבארן
 גיווארין ראש ער איז מיט אים גיוואנט איז איינע
 מען האט קינד ניש גינייט צוא מרינקן רבי
 זיי וואגט דר סדר איז גיווען אין לאנד פרס ווען
 איינר האט גימאכט איין סעודה האט מען
 גשטעלט איין בלי פון פערצג טאג און אימליכר
 האט גימוזט די בלי אויש מרינקן ער זאל אפילו
 שטארבן און די בלי האט גיהייסן אוישקא און
 ווער עש האט ניש גיוואלט די בלי אויש מרינקן
 האט ער גימוזט געבן שוהר צום שר השקנים
 ער זאל אים דאס בלי ניש אן גיסן אבער ביא
 אחשורוש האט מען די בלי ניש גשטעלט דרום
 שטייט איז איינע מען האט קיינס ניש גינייט צוא
 מרינקן נאך איין פליט איז אחשורוש האט
 באפולין מען זאל ניש גייסין קיין יהודי צוא
 מרינקן זון נאך בדי דר יהודי זאל מיט וויין טפן
 ווילן מרינקן זון נאך אזוא נועם ער טאן איין
 עבירה אבר אז ער וועט מרינקן מיט גויט וועט
 ער קיין עבירה ניש האבן נאך איין פליט איז
 עש איז ביא דעם טיש פיל בליים גיווען ראש
 מען האט ניש גידארפט קיינס גייסין ער זאל
 גיך אויש מרינקן ווייל מען דארף אין דר בלי
 איין אנדערען געבן גרויז איז וויא אחשורוש האט
 גיוואלט גינגיין טאן צו מרדכי און צו הסן האט
 נאט גיוואנט דו רשע איינר פון זיי מוז גיהאנגן
 ווערין און דר אנדערער וועט חשוב און חודק
 וויין און וויא וועטטו קעגן צו אימליכן וויין וויילן
 טאן נאר נאט קען טאן צו אימליכן באשעפענט
 וויין ווילן בית הפלגית דאס מלכה וישתי האט
 גמאכט איין סעודה צו די ווייבר אין די גמאלטע
 דברים פון דעם מלך בבי אבין וואגט די ווייבר

האבן כעד הנאה פון שׂוין גיטעל און צירונג
 וויא פון עסין און מרײַקען בױם ספּיני אין דעם
 זיבעטן טאג אז עשׂ איז וואוּל גױארין דאָש
 האָרץ פון דעם מלָך אין וײן האָבן זיך דיא
 שרים באַרמט איטליכער האַט גױאָנט אײך
 האב אין שׂוין וײב האַט אַהשׂוּרשׂל גױאָנט
 אײערע וײבר הײבן זיך גיט אן אַנטקעגן מיין
 וײב מיט איר שײַנקױט און איר זאַלט גיט
 סײַגן וײל זיא גײט אין שײַנע קלײדר פון אײן
 מלָכה דרום אײז זיא שׂוין אײך וועל זיא הײסן
 ברייַנגן נאָקעט וועט איר זעהן איר שײַנקױט
 אזוא באַלד האַט אַהשׂוּרשׂל גײסן ברייַנגן
 צוא וְשׂתי נאָקעט נאָר דיא קרוין זאַל זיא
 אן טאן אויף איר קאַפּ רבי אַבא זאָגט דער
 זיבעטער טאג איז גױוען שַׁבַּת איז קלָשה
 וואָרום שׂמײט לַתְּרֵאוֹת הַעַמִּים וְהַשָּׂרִים אַתְּ רַבִּי
 אזוא שׂמײט פּרײַער דאָש וואַרט העמױם וואס
 דאָש וײזט אויף פּראָקסע לײט און דר נאָך
 שׂמײט דאָש וואַרט וְהַשָּׂרִים וואַש דאָש וואַרט
 איז שׂמײט די האַרין עשׂ וואַלֶּט גיַקענט פאר
 קערט שׂמײן אין פּסוק פּרײַער דש וואַרט הַשָּׂרִים
 וואַש דאָש וײזט אויף די האַרין און דער נאָך
 וואַלט גיַקענט שׂמײן דאָש וואַרט וְהַעַמִּים דען
 די האַרין זײַנען גרעסער פון די פּראָקסע דער
 תירוץ איז אײבר דעם שׂמײט פּרײַער דש וואַרט
 העמױם דען די פּראָקסע לײט זיצן אונטן וועלן
 זיי פּרײַער זעהן וויא די מלָכה קימט אָן נאָך
 אײן תירוץ איז די פּראָקסע לײט האָבן לושׂט
 צו זעהען אַבְנִים טובות און גאלד דרום שׂמײט
 דָּבָר מַלְכוּת לַתְּרֵאוֹת הַעַמִּים זיא זאל ארײַן קומען
 מיט דר קרוין צו וײזן דאָש די פּראָקסע לײט
 און דר נאָך שׂמײט וְהַשָּׂרִים אַתְּ רַבִּי דיא שרים
 האָבן גיט גױואַלט זעהען די קרוין נאָר דאָש
 שײַנקױט פון דר מלָכה אויף איז קלָשה וואָרום
 שׂמײט לְהַבִּיא אֶת וְשׂתי מַלְכָּה שׂמײט פּרײַער וְשׂתי
 און דר נאָך מלָכה און אין אַנְדֵרְדֵּן פּסוק שׂמײט
 מִפְּנֵי הַמַּלְכָּה וְשׂתי שׂמײט פּרײַער דש וואַרט מלָכה
 דר תירוץ איז דאָש זיא האַט באַפּוֹלֵן צום מלָך
 אײך בײן אײן מלָכה אן דיר דען אײך בײן וואַרין
 גיבאָרן אײן מלָכה וײל מיין פּאָטֵר איז אײן מלָך
 גױוען דרום שאַף גיט צו פּיל מיט מיר און זיא
 האַט אים גױאָנט דו נאָר טאַמער זײַגן אַנְדֵרְדֵּע
 וײַבער שׂענער פון מיר אזו וועלסטו אײן לײַגער
 בלײַבן און אױב אײך וועל זײן שׂענער וועלן

די שרים דײך הרגנו און וועלן סוף פאר אײן
 וײב נעמען אזו האַט דער מלָך גילײַגט דעם
 מלְשֵׁם פאר די אַרְיִים קַת פת גַּעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָּה וְשׂתי
 ער האַט גױואַלט מען זאל זיא גיט אום ברייַנגן
 דרום האַט ער גױאָנט זיא איז פּרײַער אײן מלָכה
 גױוען אײדער אײך האַב זיא גינסן נאָך פּסוק
 האַט הָפֵן גױאָנט און ער הײשׂט כּוּמְכֵן וײל
 ער איז גױוען אן גיַרײט צו אלע צוּרֹת האַט
 ער גױאָנט גיט דעם מלָך אלײן האַט וְשׂתי אײך
 חרָפָה גיפּאן גײערט זיא האַט אלע שרים אײן
 חרָפָה אן גיפּאן דען זײערע וײַבער וועלן זיא
 אויף גיט וועלן פּאָלגין אזו וויא די מלָכה האַט
 גיפּאן דרום זאל מען פאר שרייַבן אין בוק פון
 פּרס וּמְדֵי וײל דיא מלָכה האַט גיט גױואַלט
 קומען פאר דעם מלָך האַט מען זיא גיַרְדָּגָה און
 איר מלּוּכָה זאל דר מלָך געבן צו אײן אַנְדֵרְדֵּע
 אַשָּׁה לְרֵעִיתָהּ תּוֹסֵבָה מִפְּנֵי דאָש איז שׂמײט מען
 זאל אויש קלײַבן אײן אַשָּׁה וואַש זיא איז גיט
 פון זיך זעלפּרט און קומט גיט ארויש פון מלְכוּת
 דען דיא אַשָּׁה וואַש זיא איז אײן מױהסֵת דיא
 האַלט זיך חשׁוב און וײל גיט צו הערן צו איר טאן
 לְהַיִּית כַּלִּישׁ שׂוֹר בְּבֵיתוֹ מֵעַן האַט דר בריב גיַרְדָּבֵן
 אין אלע לעגער דאָש איטליכער מאן זאל גױועלסטן
 אין וײן הויז און דאָש וײב זאל אײבער אים גיט
 גױועלטיגן כּרִי עשׂ זאל איר גיט גישׂעהן אזו
 וויא צו וְשׂתי איז גישׂעהן וּמְדֵי כּלִישׁוֹ שׂמי און
 דאָש וײב זאל רײַדן מיט דעם לשון וואַש דר
 מאן רעט : ב אַתְּ און אז עשׂ איז וואַרן גשׂמולֶט
 דר צאָרין פון דעם מלָך האַט ער זיך דר מאַנט
 אין וְשׂתי וואַש זיא איז וואַרין גיטיט און עשׂ
 האַט אים באַנק גיפּאן אזו האָבן זײַנע יוגען
 צוא אים גיַזאָגט מען זאל זוכן צום מלָך גערוֹת
 בְּתוֹלוֹת סוּבֹת בְּרָחָה שײַנע בְּתוֹלוֹת איז קלָשה
 פּשׂיטאַ וועט מען אויש קלײַבן שײַנע וואַש
 האָבן זיי דרויף גיַרְדָּרפּט אן זאָגן דער תירוץ
 איז זיי האָבן גױאָנט מען זאל נאָר נאָך זוכן
 נאָך שײַנע גיט נאָך קיין מױהסֵת דען זיא וועט
 זיך הויף האַלסן און דרום שׂמײט פּרײַער גערוֹת
 בְּתוֹלוֹת וואַש דאָש איז שׂמײט פּיל מײַדן און
 דר נאָך שׂמײט וּמְדֵי אַתְּ כַּלִּישׁוֹ צו וײזן דאָש
 מען האַט גימאַכט פּקידים אין אלע מדינות און
 איטליכער פּקיד האַט אויש גיַקלײַבן די שײַנע
 בְּתוֹלוֹת פון זײן מדינה און דער נאָך האַט ער
 פון זיי אויש גיַקלײַבן די שׂענשׂטע און די האַט

ער גידיינקט דאָס וואָס קליינער הייז מיט
 גינען דרום וואָס דער פּסוק דאָס אָסתר איז
 שוין גינען איידער וואָס איז גיקומען צו מרדכי
 און ער האָט זיך דאָך גיט אָן גיררם * מלפּי
 אָסתר און אָסתר איז וואָרין גינען אין הויז פּון
 דעם מלך אין דעם פּסוק און קלשה וואָס דאָך
 ער מיר וואָס אז מען האָט פּיל בתּולות גבראָכט
 קיין שושן איז אָסתר וואָרין גינען אין דער
 האַנט פּון הויז מיר ווישן דאָך לאַנג וואָס דעם
 מען האָט פּיל בתּולות גבראָכט קיין שושן * דר
 הירודן איז דער פּסוק ווייזט אונז דאָס אָסתר
 האָט זיך פּאַר באַרגן זיך זאל גיט ווערן גנוסן
 צום מלך נאר אז מען האָט גיהערט מען זאל
 בריינגען אלע שיינע בתּולות מען זאל קיינע
 גיט אויב לאַזן אַזאָ האָט זיך אָסתר שוין
 גיפּאַרבעט צו פּאַר באַרגן זיך דרום שטייט אין
 פּסוק מלפּי אָסתר דאָס איז שטייט אָסתר איז
 וואָרין גינען מיט גוואָלד אין הויז פּון הויז *
 משיב סתּיה בעיני אונז די בתּולה אָסתר איז וואָס
 גיפּעלין אין די אויגן פּון הויז * ער האָט גינען
 זיך וועט גינען אין מלכה ווי דרום האָט הויז
 באַלד גינען קליינער צו אָסתר און האָט איר
 גינען זיך קיינע צו באַדינען זיך * און זי
 ווינען גינען פּון יהודים * איינע האָט גידייסן
 זונטאָג * און די אנדערע האָט גידייסן מאַנטאָג
 און אז נאָך אלע טאָג פּון דער וואָך און דאָ
 זיבעטע האָט גידייסן שבת און מיט אַיטליכער
 האָט זיך גינען אין טאָג אין דר וואָך כּדי
 זיך זאל וויסן ווען שבת איז ווייל זיך איז גינען
 צווישן עוברי כּוכבים אין דעם הויז פּון דעם
 מלך ויגל יום יום סתּיה סתּיה לפני חצר בית הנשים
 און אלע טאָג איז מרדכי גינען פּאַר דעם
 הויז פּון דאָס ווייבער צו ווישן דעם שלום פּון
 אָסתר איז קלשה וואָרין האָט מרדכי גבראָכט
 זעהען דעם שלום פּון אָסתר וואָרין זאל זיך דען
 קיין שלום גיט האַבן אין דעם הויז פּון הויז *
 אויך איז קלשה וואָרין האָט איר מרדכי פּאַר
 באַטן דאָס זיך זאל גיט וואָס פּון וואָס פּאַר
 איין פּאַלך זיך קומט אַרויס * דער הירודן איז
 מרדכי איז אלע טאָג גינען זעהן אויב מען
 האָט גיט פּאַר סתּיה צו אָסתר דאָס זיך האָט
 זיך פּאַר באַרגן און אויב דער מלך וועט עש
 גינען ווערן וועט ער ברויז זיך אויף איר און
 דרום אויך האָט איר מרדכי פּאַר באַטן זיך זאל

מען גיבראָכט קיין שושן און אַזאָ האָט מען
 גיטן אין הירודן און זיבן און צוואַנציג
 סדינות אויך איז קלשה וואָרין האַבן די ווינען
 גינען מען זאל זעהן ווייזט צירונג דורך דער
 האַנט פּון הויז דער הירודן איז כּדי דאָס בתּולות
 זאלן זיך גיט צירן מיט פּאַלשע פּאַרפּין דאָס
 האַנטשע זיך וועט גיט זיין שוין וועט מען טיינן
 זיך איז שוין * דרום זאל הויז אויך זעהען מיט
 וואָס פּאַר איין פּאַרפּין זיך וועלן זיך צירן *
 אויך איז קלשה נאָך וואָס האַבן דאָס ווינען
 גינען זיך וואָס וועט דעם מלך געפּעלן
 די זאל זיין איין מלכה ווער ווייזט דאָס גיט *
 דר הירודן איז מען זאל גיט זעהן נאָך יהוה נאר
 די וואָס וועט וואָס גיפּעלין אין שיינקייט די
 זאל זיין איין מלכה און דרום האַבן זיך גינען
 זיך זאל זיין איין מלכה אויך דעם אַרמ פּון ושהי
 און אויך ווייט דאָך דאָס אַיין נאר זיך האַבן
 גינען די בתּולה וואָס וועט וואָס גיפּעלן זיך
 מען זיך גיט קיינע נאר זיך זאל זיין גלייך
 ווי ושהי לעבט און די בתּולה איז אין איר אַרמ
 מלכה כּדי די בתּולה זאל זיך גיט הויך האַלטן
 דען עש איז די גרעסטע נאָך ביי די ווייכער
 ווען מען טוט זיך אָן איין קרוין גיט אַיז אַתּ הַמֶּלֶךְ
 זיך אָסתר מרדכי האָט דר צווייג צו אָסתר זיך
 איז זענען איין וואָס דאָס איר פּאַטער און מוטער
 זינען גלשטאַרפּין און מרדכי איז איר גווען איין
 פעטער און מרדכי האָט איר איין נאָמן גינען
 אָסתר און צום ערשטן האָט זיך גידייסן הַרְכָּה
 דאָס איז איין נאָמן פּון יהודים און מרדכי האָט
 זיך גיפּאַרבעט דאָס אַתּשורוש זאל גיט גינען
 ווערן דאָס זיך קומט אַרויס פּון יהודים דרום
 האָט ער איר איין נאָמן גינען אָסתר וואָס
 דאָס איז אין זייער לשון גלייך וויא דרסה אין
 אונזער לשון עש איז קלשה וואָרין אָסתר דער
 פּסוק דאָס אָסתר האָט גיט גיהאָט קיין פּאַטער
 און מוטער און דר נאָך וואָס ער זיך איז שוין
 גינען און דר נאָך הייבט ער ווייזט אָן און וואָס
 אז איר פּאַטער און מוטער זינען גלשטאַרפּין האָט
 זיך מרדכי גינען צו זיך פּאַר איין מאַכער דר
 הירודן איז דר פּסוק וואָס מיר דאָס מרדכי איז
 איין צדיק גינען און האָט אָסתר גיט אָן גיררם
 דען דער סדר איז ווען איינער איז מגדל איין
 וואָס ביי זיך אין הויז האַנטשע זיך איז שוין
 דאָס ער דאָך צו איר קיין זיך הרע גיט ווייל

גיט זאגין פון וואש פאר איין פאלק ווא איז בדי
 דר מלך זאל גיט ברונז זיין אויף די יהודים און
 נועט זאגן זיי האבן זיא אזו גילערניט ווייל זיא
 קומט ארויש פון שאול המלך דרום האלט זיא
 זיך אזוא השוב ויבנינו חור גבה וגבה אין דעם
 פסקו איז קשה וואש פאדארף מיר דר פסוק צו
 זאגין דאש מען האט אימליכע בתולה גפירט
 צום מלך נאך צוועלף חדשים ווער תירוצו איז
 דאש ווייזט מיר דאש מען האט צוא אימליכע
 בתולה אן גירעט צוועלף חדשים דאש זיא זאל
 מיט איר גומין ווילין ליגין בייא דעם מלך און
 מען האט איר גיגעבין גומע בשמים און גומע
 זיף צו וואשן איר גוף דאש עש זאל זיין לויטער
 צו דעם מלך אבער די פרומע אסתר האט זיך
 גיט גילאזט אויב ריידן אין די צוועלף חדשים
 זיא האט אלץ שטייל גישוויגן. **אח קל אש האמר**
יגו לא לבא עמה מבית המלשם עד בית המלך דר סדר
איז גווען ווען מען האט איין פרנולה גפירט פון
דעם הויז פון רגי צו דעם מלך האט זיך ריא
בתולה גיהיישן געבין פיל כתנות פון די קראמן
דען עש איז פיר רייכע קראמען גישטאנען פון
דעם הויז פון רגי בוי אין דעם הויז פון דעם
מלך. און מען האט ריא בתולה גיגעבין וואש
זיא האט גיואגט. אבר אסתר האט גיט בגערט
קין שום זאך נאר הני האט איר אלץ גיואגט
פאנער וואש דו ווילסט וועט מען דיר געבין
און אימליכע בתולה האט מען אויף דר נאכט
גבראכט צו דעם מלך. און אין דר פריא האט
מען ויא גיפירט אין דעם הויז פון שעשגו דער
היטער פון די ווייבן און זיא איז שוין מער צו
דעם מלך גיט גיקומען. נאר די וואש דר מלך
האט פאנערט אין איר האט ער זיא גיהייסן
רומן. דאש לאזט אגו דער פסקו הערין וויא
פאלד דר מלך האט גיהאט אסתר ביי זיך אזו
האט ער זיא שוין גיט גילאזט ארויש פירן פון
זיין הויז און האט זיא גיהאלטן ביי זיך האמשע
עש איז נאך גיווען פיל שייגע בתולות אין דעם
הויז פון רגי. און ער האט שוין גיט גיטראכט
טאמער איז נאך דא איין שענערע פון אסתר.
און בפרט די מלכים פלעגין צו נעמען בתולות
האמשע זיי האבין ווייבן גיהאט. גייערט נאט
האט גיגעבין הן צוא אסתר אין די אויגין פון
אחשורוש דאש ער האט זיא ליב גיהאט און דע
גיט גיוואלט מער קיין ווייבער זעהן נאר אסתר

און מען האט גיקומען צו אסתר אין דעם הויז
 פון דעם מלך אין חודש סבת וואש דענשט מאל
 איז די קעלט גרויש און ווען צוויי מענשן ליגן
 ביי אפאנדער איז זיי ווארעם אזו האט דרום
 אחשורוש ליב גיהאט צו אסתר געבני ספד און
 אסתר און דער מלך האט ליב גיהאט צו אסתר
 מער פון אלע ווייבן וואש זייגן קיין בתולות גיט
 גיווען. און זיא האט ביי אים גיהאט הן מער
 פון אלע בתולות. און ער האט גטאן די קרוין
 פון דעם מלכות אויף איר קאפ. האמשע די עצה
 איז גיווען דאש מען זאל קיין אשה די קרוין גיט
 אן טאן נאר דר מלך האט צו אסתר זייער ליב
 גיהאט און האט איר די קרוין אן גיטאן און דר
 מלך האט גטאכט איין גרוישע קעדה פון וועגן
 אסתר דאש זיא זאל זאגין פון וועלכן פאלק זיא
 איז. און ער האט נאך גילאזט דעם מס פון
 ריא מדינות פון וועגין גרויש שכתה וואש ער
 האט צוא אסתר זייער ליב גיהאט און האט
 גישיינקט מתנות צו ריא שרים. אבער צו די
 יהודים האט אחשורוש גיט נאך גילאזט קיין
 מס און דאש האט גאט אלץ גיטאן צוא גומין
 דאש ווייל די יהודים האבין גיגעבין מס אזוא
 האט המן גימוזט צו זאגן צו געבין פר ישראל
 צעהען טוויזיגט צענטער זילבער מס אבער אז
 מרדכי האט אום גיבראכט ריא עמלקים האט
 ער פאר זיי קיין מס גיט גידארפט געבין ווייל
 דער מלך האט זיי דעם מס נאך גילאזט ויחבב
 בתולות שניא און אז מען האט נאך איין מאל איין
 גיוואמילט בתולות און מרדכי איז גינעסן אין
 טויער פון דעם מלך איז קשה נאך וואס האט
 מען נאך איין מאל איין גיוואמילט בתולות און
 וואש היינגט דאש אן דאש מרדכי איז גינעסן
 אין טויער פון דעם מלך. דער תירוצו איז דאש
 מען האט נאך איין מאל איין גיוואמילט בתולות
 בדי אסתר זאל זיך אין זייא מקנא זיין און זאל
 מוצא האבן פאמך וועט דר מלך איין אנערע
 נעמען אזוא וועט זיא זאגין איר משפחה און
 דרום איז מרדכי גינעסן אין טויער פון דעם מלך
 צו זעהען אויב מען טוט צוא אסתר קיין תרפה
 גיט אן ווייל זיא וויל איר משפחה גיט זאגן און
 דר מלך האט זייא קינים גיט גיוואלט און האט
 זיי אהיים גישיקט און ער האט נאר צו אסתר
 גיטמן פר איין ווייב. קצה גימוזט עש האבן
 גיצערניט די צוויי קאמך דינר פון דעם מלך און

ראבין גזאגמ פון דר צייט אן וואש דר מלך
 האט געזען אסתר האבין מיר קיין רוא נישט
 דרום האבין זיי גזאגט איינער צום אנדערן זייא
 זאלן דעם מלך געבן סם המות דען מיר קעגן
 גאנצע נעכט נישט שלאפן ווייל מיר מוזין דעם
 סלך אלץ מרינקען געבן. נאך איין פשט איז
 די צווייט שרים זיינען אלץ גלישטאנן אויף דער
 שוועל פון דעם מלך און מרדכי איז אלץ גזעסן
 אין מויער דרום האבן זיי גזאגט דר יהודי מרדכי
 זיצט אלץ און מיר מוזין אלע צייט שטיין דרום
 האבין זייא גיוואלט איין געבין סם המות צום
 מלך און מרדכי האט פר לשמאנען וויער לשון
 און האט דאש גזאגט צו אסתר דאש די צוויי
 שרים ווילן געבן סם דעם מלך האט דאש אסתר
 גזאגט צו דעם מלך דאש מרדכי האט איר און
 גזאגט און מען האט דאש דר קלערט אז דאס
 איז אמת האט מען די צוויי שרים גיהאנגן און
 מען האט פר שריבן אין דברי הימים פון דעם
 מלך דאש מרדכי האט מציל גיווען דעם מלך
 פון דעם טויט: ג אחר הדברים האלה נאך דעם
 אז עש איז גישמילט גיווארן דער צארין פון
 דעם מלך האט דער מלך אהשורוש גרויש
 גימאכט הן בן המרתא איבר אלע שרים און
 גאט האט גישקט די רפואה פר דר מכה דאס
 מען האט פאר שריבן דאש מרדכי האט מציל
 גיווען דעם מלך פון טויט דאש האמשע הן
 נועט גאנץ חשוב זיין דאך וועט מרדכי דורך
 דעם מציל זיין כל ישראל און גאט מאכט פריער
 גרויש דעם רשע נאך דעם טוט ער אים פאר
 לירין עס איז איין משל איין פערד און איין
 אייזיל און איין גאנז וויין ביי איין האר גיווען
 זאגט דאש אייזיל צו דעם פערד מיר ארבעטן
 טאג און נאכט און מען גיט אונז קארג עסין
 און די גאנז ארבעט גיט און מען גיט איר פיל
 און גוט עסין ענטפערט דאש פערד דא שומה
 וויא באלד עש נועט קוסן די צייט וועט מען די
 גאנז שעכטן דרום גיט מען איר פיל עסן און
 אויף האט מען הן חשוב גימאכט און מען
 נועט אים באלד הרגענן ויל עבדי מלכה אשר גשיר
 נסלך כהרים ומשתתים להון און אלע קנעכט פון
 דעם מלך האבין זיך גיבוקט צו הן און מרדכי
 האט זיך נישט גיוואלט בוקט ווייל הן האט
 גיהאט איין בילד אויף זיין הארץ און מרדכי
 האט גיוויזן דאש הן איז זיין קנעכט דען וויא

זיינען ביידע גיווען אין איין מלכה איז צוא
 הן אויש גינאנגען פרויש אווא האט ער זיך
 פאר קויפט צוא מרדכי פאר איין קנעכט פאר
 פרויש און האט אויף זיך איין פריב גיגעבן
 דאש ער איז זיין קנעכט און דיא פריב האט
 מרדכי גיוויזן צו אפע שרים און דרום האט
 זיך מרדכי נישט גיוואלט בוקט צו הן און הן
 איז אויף מרדכי ברזנו גיווארן. און ער האט
 זיך גימראכט עש איז מיר איין חרפה איך זאל
 איין יהודי דער שלאגן איך וועל בעסר אלע
 יהודים אין איין מאל אויש הרגען גינא המון יזו
 מרדכי כרת ומשתתה לו און הן האט גיווען דאס
 מרדכי בוקט זיך נישט צו אים איך קשה ווארום
 דארף מיר דען שטיין ומשתתה לו צו אים האט
 ער זיך נישט גיבוקט. צו וועמען דען האט ער
 זיך ווא גיבוקט. דער תירוץ איז מרדכי האט
 זיך יא גיבוקט דען ער האט מורא גיהאט פאר
 די שרים נאר ער האט זיך נישט גיבוקט אויף איין
 זייט אנטקעגן הן דרום איז הן ברזנו גיווען
 הפיל פור הוא הנקל הן האט גיווארן גורל אין
 וואס פאר איין חודש ער זאל לאוין די יהודים
 דער שלאגן. איז דר גורל גיפאלן אויף חודש
 אדר האט ער גזאגט אין דעם חודש איז משה
 רבינו גישטארבן און וועלן די ישראל קיין מזל
 נישט האבן. ער האט אבער נישט גיוואקט דאס
 משה רבינו איז אויף ווארן גיבארן אין חודש
 אדר. גאט הן למלך אהשורוש האט הן גזאגט
 צום מלך אהשורוש עש איז פאר האגדין איין
 פאלק וואש עש איז פאר שפרייט און אפ
 גישיר צווישן די פעלקער. איך קשה וואש
 האט ער גזאגט פאר שפרייט און דער נאך אפ
 גישיר דער תירוץ איז הן האט מורא גיהאט
 צו ריידן פר דעם מלך צו פאר לירין איין גאנצע
 אוסה דען עש איז דעם מלך איין כבוד ווען ער
 האט פיל אומות אונטער זיך דרום האט ער
 גזאגט צו דעם מלך עש איז איין פאר שפרייט
 פאלק זיי וויין גיט גיאכט פאר איין אוסה און
 אויב דו וועסט וועלן שיינען ווייל זיי וויין פאר
 שפרייט צווישן אנדערע אומות דאש זיי האבן
 זיך מיט זיי מתחנן גיווען און וועלן די אנדערע
 אומות וואש זיי האבן זיך מיט זייא מתחנן
 גיווען אויף זיי רחמנות האבן און וועלן זיי
 נישט לאוין פאר לירין דרום האט הן גזאגט זיי
 וויין אפ גישיר פון אנדערע אכות זיי וויין זיך

מיט ווי גיט מתהמן און ווי עסקן און פרינקן
אפילו גיט מיט אנדערע אומות און וויא האבן
אנדערע מיט טובים מער וויא אנדערע אומות
און האט גאט גואגט דו רשע דו שריישט אויף
ויערע ימים טובים דאש ווי האבן פיל און
בריינגן אויש פיל געלט אויף עסקן און פרינקן
אויך וועל ווי געבן נאך איין יום טוב ער וועט
הייסן פורים דאש מען וועט דוה היינגען און
וועלן ווי פריילעך זיין און וועלן עסקן און פרינקן
גלייך וויא אלע מיט טובים • אינ האמשע אלע
מיט טובים וועלן פיל ווערן אז משיח וועט
קומען אבער פורים וועט אויפגיבן בלייבן • זיג
לאגס אויב עש אז דעם מלך וואל גופעלן
זאל ער שרייבן צו פאר לירן וויא און דרום
האט הן גיבעטן מען זאל שרייבן צו פאר
לירן וויא דען ער האט מורא גיהאט צו זאגן
בשידלוק מען זאל ווי הרנגען דרום האט ער
גיבעטן דער מלך זאל שרייבן צו פאר לירן
ווי דאש מען זאל ווי פון דעם לאנד פרי פרייבן
און ער האט זיך גימראכט אויך וועל זאגן דאס
דער מלך מינט מען זאל ווי הרנגן האט דער
מלך גיזאגט צו הן דאש וילבער שיינק אויך
דו וועט געשען בו כבוד בעיניך און צו דעם פאלק
זאלסטו מאן אזו וויא עש טוט וואל גופעלן אין
דיינע אויגן בלומר ער האט גיזאגט צו הן דו
פגעקשט צו פאר לירן ווי וואש מען קען עש
זאגן אויף צוויי וויטן צו הרנגן ווי ארד צו ארום
שרייבן ווי דו מענטשט מיט ווי מאן וואש דו
וויילשט נגראי ספר הבל און וויא זיינען ווארן
גירופן די שרייבן פון דעם מלך צו שרייבן צו
אימליכן שר אין בוגדערן בריב און מען האט פרי
התמיה מיט דעם חותם פון דעם מלך צו פרי לירן
די יהודים און קיין שר זאל גיט דארפן ווייטן זאגן
דעם אנדערן שר דען עס איז גווען פיל יהודים
וואש האבן גהאט קענט שאפט מיט די שרים
און וועלן ווי שוחד געבן ויער שר דאס ער
זאל ווייטן דאש גיט זאגן דרום האט מען צו
אימליכן שר אין באוגדערן בריב גישריבן און
דרום שמיים אל אסדרפני הבל זאל תפחות זאל שרי
עס געט ביי אימליכן שמיים דאש ווארט אל אבר
ווען דר מלך אליין שרייבט אין בריב שרייבט
ער אויפן וואר צו אלע שרים אין בריב אז
וויא מרדכי האט גמאן דאש ער האט אין בריב
גישריבן צו אלע שרים מען זאל פאר לירן די

עמלקים דרום שמיים גיט ביי מרדכי ביי אימליכן
שר דאש ווארט אל להיתן יתדים לים תה און צו
אלע אומות האט הן גישריבן אפענע בריב
דאש ווי זאלן זיין אן גיברייט אויף אין פאלק
און האט ווי גיט גילאום ווישן וואש פאר אין
פאלק און האט וויא אויך גיט גילאום ווישן
וואש מען זאל וויא מאן נאר וויא זאלן זיין אן
גיברייט כר די יהודים זאלן נאר פון קיין ביה
גיט ווישן הייר ישון נביכה און די שטאט שושן
אין גווען פאר אירט ווי האבן גישט גוואוסט
וואש די שלוחים במיטן דען עש איז אלץ
גווען בסוד • די ספרדי דע זא כל אשה נעשה און
מרדכי האט גוואוסט וואש דא איז ווארן גיטאן
דען אליהו איז גיקומן צו מרדכי און האט אים
גיזאגט דעם סוד דאש מען האט אין הימיל אן
גישריבן צו פאר לירן חס ושלום די יהודים •
האט מרדכי אים גיפרעגט אויב עש איז פאר
חתמית מיט ליים האט אליהו גיזאגט ויא דרום
טוט תשובה וועט גאט צו רייסן די גזירה • אזו
האט מרדכי צו רייסן זיינע קליידער גינג ונשי
גדולה יסרה און האט גישריען אין גרויש גישריי
און אין פוסערע בלומר ער האט צוויי ערליי
גישריי גישריען אויגש פון וועגן דעם אום גליק
פון ישראל און דאש אנדערע ווייל ער האט דאס
גורם גווען ווייל ער האט זיך גיט גיוואלט בוקן
צו הן נביא עד לפני שר הבל און מרדכי איז גיקומן
מיט איין זאק ביו אין שויער פון דעם מלך און
האט ווייטן גיט גימארט גיין אין איין זאק אין
דעם שויער פון דעם מלך • און דרום איז ער
גיגאנגען אין איין זאק צו זאגן עש צו אסתר
האמשע ער האט גוואוסט דאש מען מאר גיט
קומען אין דעם שויער פון דעם מלך אין אין
זאק נאר ער האט גיוואלט פריער תשובה מאן
און אויך זאל אסתר גיט געבן קיין תפלות שוחד
ביז ויא זאל פריער תשובה מאן דרום איז ער
צו איר גיגאנגן אין איין זאק צו ווייזן איר דאש
פני אכל גדול להחיים די שרים האבן דעם סוד
גיאגט צו אטיל יהודים דאש הן האט גישריבן
אין בריב מען זאל הרנגן די יהודים אזו זיינן
די יהודים ויער פרויעריג גווארן און האבן
גיפאסט און האבן תשובה גיטאן און האבן
זיך גילייגט אויף דר ערד אין אש תתחלל תפלות
קאיד דיא מידון האבן גיאגט צו אסתר דאש
מרדכי גיט אין איין זאק איז ויא ויער דר שראק
גווארן

מיווארין און האט גליקט קליידר צו און קליידן
 צו מרדכי און צו אויש מאן דעם זאק פון אים
 און ער האט ניט גיוואלט אן נעמען און קשה
 דאס דען מרדכי ניט גיהאט אן איר קיין קליידר
 צו אן מאן וואש ווא האט אים גליקט קליידר
 און נאך און קשה וואש האט אסתר גזאגט טוא
 טויש דעם זאק און טוא אן קליידר פלייטא ווען
 ער וועט דארפן אן מאן קליידר וועט ער בוזן
 דעם זאק אויש מאן דער תירוץ איז מרדכי איז
 גיגאנגן אין צוויי זעק איינעם אויף ויין ליב און
 דעם אנדערן פון אויבן אויף וויינע קליידר דרום
 האט אסתר צו אים גזאגט טוא אויש דעם
 טויבערשטן זאק און טוא אן קליידר אויף דעם
 טויבערשטן זאק פרי דו זאלשט קעגן צו מיר
 אריין גיין אין דעם טויער פון דעם מלך אבער
 מרדכי האט ניט גיוואלט ער האט גיוואלט
 קטובה מאן און דעם זאק דרום שטייט יתחי
 שיש מגלי כוכב צו אפ דעם טויבערשטן
 זאק פון אפ וויינע קליידר און אז אסתר האט
 צוועה דאש מרדכי וויל ניט אויש מאן דעם זאק
 און זאגט אויך ניט וואש דאש איז האט זיא צו
 אים גליקט דאש דאש איז דניאל וואש ער האט
 בארינט צו אסתר און צו אים קען מען איין סוד
 פאר טרויען און זיא האט צו אים גזאגט גייה
 צו מרדכי לאו ער דיר זאגן דעם סוד לעבט פה
 פה ועל פה זיא און אסתר האט גזאגט צו דניאל
 גייה צו מרדכי און ווער גוואר וואש דער סוד
 וואו אה דרום שטייט צוויי מאל פה זיא ועל פה זיא
 בלוסד ווער גוואר וואש די צרות וויינן און פון
 זאגען די צרות וויינען גיקומן געד לו מרדכי אה
 על אשר גרתי האט מרדכי צו אים גזאגט וואש
 אים איז גישעהן איז קשה וואש איז אים מער
 גליעהן פון כל ישראל דער תירוץ איז מרדכי
 האט גזאגט די צרות קומען פון מיר ווייל און
 האב מיר ניט גיוואלט בוקין אז הקן און ער
 האט גיהייסן זאגן צו אסתר דאש הקן האט
 גלישרבין פריב צו פד לירין חז כל ישראל דרום
 גיביט און אויך דיר דו זאלשט גיין צום מלך
 און זאלשט בעטן פד ישראל איז קשה וויא
 גלישקט ויך דאש אז איין צדקת זאל קען דארפן
 גיביטן זיא זאל גיין צום מלך בעטן פד ישראל
 און זיא זאל אליין ניט גיין דר תירוץ איז אסתר
 האט אליין ניט גיוואלט גיין צו אחשוורוש האט
 איר מרדכי גימוט סתור ויין זיא זאל גיין צו

אחשוורוש צו בעטן פאר ישראל און אסתר האט
 גזאגט און גיין גיט ווארין גירופין צום מלך שוין
 דרייסיג טעג און עש איז שוין אויש דרייסיג טעג
 אזו וועט מען מיר רופין צום מלך דרום האט
 זיא פריער ניט גיוואלט גיין און אסתר האט
 גזאגט צו מרדכי עש איז פאר שרייבן און דעם
 בוך פון דעם מלך דאש דער וואש וועט קומן
 צום מלך אום גירופין דער זאל ווערין גיטייט
 האט מרדכי גזאגט צו אסתר ניט טראכט דיר
 דאש דו וועסט אנטרונגען ווערין פון דעם טויט
 מער פון אלע יהודים איז קשה וויא גליקט זיך
 דאש קען זאל צו אסתר איין סודא טאכין און
 זיא זאל ניט וועלן גיין אן איין סודא דר תירוץ
 איז אסתר האט גזאגט צו מרדכי דו היישט
 מיר גיין צום מלך און זאל איין עבירה מאן קעגן
 מלך פון וועגן כל ישראל איז דען אזו רעכט
 האט מרדכי גזאגט דו אסתר גישט דך מועה
 דען עש איז פאר דיר אויך איין סכנה דרום
 מענטשן גיין צום מלך פון דינט וועגן דען ווער
 ווייט דאש דא וועסט איבער איין יאר איין
 מלכה ניין דרום זאם ניט און גיי פאלד צו דעם
 מלך איידר מען רופט דך לז גיט אה כל פתחים
 האט אסתר גזאגט גייה זאמיל איין אלע יהודים
 וואש ווערין גיפונען איז שושן און פאסט פון
 מיינט וועגן ווייל און וועל איין עבירה מאן
 צו ויין מיט דעם מלך אל תאכלו ועל תשתו אור
 זאלט ניט עסן און טרינקן איז קשה ווען מען
 וועט פאסטן מן הסתם ווען מען ניט עסן און
 טרינקן וואש האט זיא דאש גארפט צו זאגן
 דער תירוץ איז אסתר האט גזאגט און פאר
 מיר גיט פייניגן מיט בארונים גיין און אויך ניט
 מיט פארין און שמימן ווייל און בן איין מלכה
 גאר און מיט מיינע מיידן וועלן פאסטן מיט
 עסן און טרינקן דרום זאלט איר אויך אזו פאסטן
 כדי די תעניתים זאלן ויין גלייך דרום שטייט
 גם אני תעניתי איום פו און מיינע מיידן וועלן
 אויך אזו פאסטן וויא איר פאסט אשר לא כח
 אסתר זאגט און וועל קומען צום מלך האטשע
 און וועל איין עבירה מאן און וועל מאן דער
 ווידער די תורה אויך האט אסתר גזאגט און
 וועל גיין צום מלך ניט וויא רעכט איז דאס איין
 מלכה זאל זיך פייניגן איידר זיא גיט צום מלך
 דען זיא הארף זיך צירין צו ויין שוין אנטקעגן
 דעם מלך זעבד מרדכי און מרדכי האט עובר גווען

אז האט גיפאקט דעם ערשטן טאג פסח דען
די מעשה איז גייען אום פסח אז אום יום טוב
טאר מען ניט פאסטן האט מרדכי עובר גיווען
אז האט דאך גיפאקט ובלש אסתר מלכות אז
אסתר האט אן גיטאן קלוידער פון מלכות איז
קשה וואש דארף ער דאש צו זאגן פשוט
ווען זיא איז גיגאנגען צום מלך האט זיא אן
גיקלייד קלוידר פון מלכות * דער תירוץ איז
אסתר איז פריער גיגאנגן אין איין זאק אז זיא
זיא איז גיגאנגן צום מלך האט זיא ערשט אן
גיטאן די קלוידר פון מלכות ווי מראה הפך אז
אז דר מלך האט דר זעהען דאש אסתר שטייט
אין הויף האט זיא גיפונען הן אין זיינע אויגן
האפטע זיא האט זיא ניט גיצירט אום האט זיא
ניט גיפארבט אום האט גיפאקט דאך האט זיא
גיחאט הן אין זיינע אויגן אז זיא איז גילעטאגען
פון נוימן אבר אז זיא איז גיקומן נאדוינט האט
מע גיזעהען דאך זיא איז בליק אז גרין פון
דעם פאסטן * אז נאך איין נס האט גאט גיטאן
דער מלך האט קיין מאל די רום האט דר האנט
ניט גיהאלטן נאר ווען ער האט ערגעץ גיארפט
זיין אבער דא האט גאט גיטאן איין נס דאש
ער האט די רום גיהאלטן אין דער האנט כדי
ער זאל זיא דר לאנגן צו אסתר * אז ער האט
גיזאגט צו אסתר וואש פאנערשטו אפילו דאס
האלבן מלכות וועל איך דיר געבן אבר דאס
בית המקדש וואש עש שטייט אין דר העלפט
פון דר מליכה דאש קאן איך דיר ניט טאן ביז
איך זאל דאש לאזן בויען * ביא מלך והן אסתר
האט גיזאגט צום מלך איך בעט דיר מיט הן
היינט אויף דר סעודה די חכמים זאגן זיא האט
דאש גיטאן כדי די שרים זאלן זיך מקנא זיין
אין הן אז זאלן הן פינגט דאבין * נאך איין
פשוט איז אסתר האט זיך גיטראכט ווייל איך
וועל בעטן דעם מלך מיט הן אז וועט מיין
דער מלך חושד זיין מיט הן אז וועט מיה
דרינגן מיט הן טאמער וועלן דורך דעם זיא
ישאל גינצל ווערן פון זיינע הענט * עש איז
קשה ווארום שטייט ניט ביי דעם ערשטן בעטן
אויף דער סעודה דאש אסתר האט גיזאגט צום
מלך אויב איך האב גיפונן הן אין זיינע אויגן
אז קום אויף דער סעודה אז ביי דעם אנדרין
מאל האט אסתר גיזאגט אויב איך האב גיפונען
אן אין זיינע אויגן אז קום אויף דער סעודה *

דר תירוץ איז אסתר איז גיווען ביי דעם ערשטן
בעטן אלזיין מיט דעם מלך דרום האט זיא ניט
גיזאגט זאגן אויב איך האב גיפונען הן אין
זיינע אויגן אבער ביי דעם אנדרין מאל איז
גיווען הן אויף דער סעודה אז אנדרע שרים
וואש האבן פארינט דרום האט אסתר גיזאגט
אויב איך האב גיפונען הן אין זיינע אויגן קום
מארגן מיט הן אויף דר סעודה אז זיא האט
זיך ניט גיפארבטן ווייל עש זיין פול לייט ביי
דר סעודה גיווען * נאך איז קשה ווארום האט
אסתר ניט גיזאגט ביי דר ערשטן סעודה דאס
הן וויל פאר לירן די ישראל דער תירוץ איז
אסתר האט זיך גיטראכט איך מוז דעם מלך
פאר טרינקן כדי ער זאל אויף הן זייער פרוג
זיין דען ווען איין מענטש איז פאר טרינקן איז
זיין צארן זייער גרוש אז ביי דער ערשטן
סעודה האט נאך אסתר גיפאקט אז האט נאך
ניט גיטרינקן דרום האט זיא גיזאגט צום מלך
מארגן וועל איך מיט דיר טרינקען אויף דער
סעודה אז וועל איך דיר זאגן מיין פאגער אז
ווען אסתר וועט אויף טרינקן אז וועט זיא מער
קעגן זיידן צום מלך ער זאל טרינקן אז זיא
וועט אים פאר טרינקן * זימט מלך מברו את הן
האט דער מלך גיזאגט איילט צו הן אז לאז
ער קומן אויף דער סעודה איז קשה וואס האט
זיך אסתר אז אהשורוש אז גיאילט * דער
תירוץ איז אסתר האט זיך גיאילט ווייל זיא
סעודה וועט פריא זיין אז אהשורוש האט
גיאיילט ווייל ער איז גערין גיווען דא סעודה
אפ קומען אז דער מלך האט גיזאגט צו אסתר
בייא דער סעודה וואש איז זיין גיבעט אויב
עם איז מיילעך וועט עם פאלד ווערן גיגעבן
אז וואש איז זיין פאגער אז וועט עש ווערן
גיטאן פון אסתר וואש האט אסתר גיזאגט מיין
פגער אז מיין גבעט * איז קשה ווארום שטייט
ניט וואש זיא האט גיבעטן דער תירוץ איז
אסתר האט גיזאגט צום מלך איך פאגער צוויי
ערלייא זאכן פריער גיב מיר מיין גיבעט אויף
מיין גוף אז איין פאגער האב איך צו מציל זיין
מיין פאלי * אז אסתר האט גיבעטן דעם מלך
אז הן צו דר סעודה אויף מארגן אז הן
איז אונזע גיגאנגען פון דר סעודה מיט איין
פריילעך הארץ אז אז ער האט גיזעהען דאש
מרדכי איז געזען אין דעם טויער פון דעם מלך

אז ער איז פאר אים ניט אויף גישטאנען אזא
 אז ער אויף מרדכי פול גיווארין מיט צארין *
 אז קשה וואש היינטט איינס אין דעם אנדערן
 נויל ער איז ארויש גיבאנגן פריילעך דרום אז
 ער ברונג גיווארין דער תירוצ אז הן האט
 אלץ מורא גיהאט פאר מרדכי ווייל אסתר איז
 ביי אים אויף גיצויגן גיווארין סאמר וועט ער
 מציל זיין אויף כל ישראל דאש אסתר וועט
 בעטן דעם מלך פאר כל ישראל אבער אז הן
 האט גזעהן דאש אסתר האט אים גיבעטן
 אויף דער סעודה און ניט מרדכי אזא האט זיא
 צו מרדכי ניט ליב דרום איז ער איצונד ברונג
 גיווארין אויף מרדכי און איז גיקומען אין זיין
 הויז און האט גירופן זיין הויז גיניד און זיינע
 קרובים און האט פאר זיי גיוואנט זיין עשירות
 און דרום האט ער זיך איצונד בארימט מיט זיין
 עשירות ווייל ער האט גיזעהן דאש מרדכי איז
 פאר אים ניט אויף גישטאנען אזא איז אים דיא
 גאל איבך גיבאנגען דרום האט ער זיך גברימט
 מיט זיין עשירות אזא איז ער ווייך פריילעך
 גיווארין אז לא הניח אסתר הפליה הן הש גואנט
 צו זיינע קרובים אסתר האט ניט גירופן מינעם
 אויף דר סעודה נאר מיד און מרדכי ניט * אז
 האב איך שוין קיין מורא ניט ווייל מרדכי האט
 אסתר אויף גיצויגן און דאש נאך עשירות
 גייט מיר ניט איין אז איך זעה מרדכי זיצן אין
 דעם טויער פון דעם מלך * אזא האט זיין נויב
 צו אים גיוואנט סאך איין תליה הויף פופציג
 איילין און מארגן גיאי צום מלך און לאז קען
 מרדכי היינגן אויף איר און דרום האט זיא אים
 גיהייסן סאכין איין תליה הויף פופציג איילין
 ווייל זיא האט אים גיוואלט איין עצה געפין
 דאש ער זאל ווייך גיוונד ווערן וואש די גאל
 איז אים איבך גיבאנגען דרום האט זיא צו אים
 גיוואנט ווען קען וועט מרדכי היינגען אויף דער
 תליה היץ דער שטאט אזא וועקט זיין רפואה
 גיט האבן ווייל די וועקט די תליה גיט זעהען
 אזא וועקט קיין שמחה גיט האבן און אין שטאט
 קאן קען קיין תליה גיט סאכין דען קען מוז אלע
 גבולות פופציג איילין פון דר שטאט זיינן דרום
 האט זיין נויב גוואנט סאך איין הויכע תליה פון
 פופציג איילין איין שטאט אזא וועקט קענן זעהן
 אלע צייט וואו דא וועשט זיין דאש מרדכי
 גיינגט און וועשט גונד ווערן דרום גיאי נאך

פריא איידר קען וועט די סעודה פארטיג מאכן
 און לאז אים היינגען און וועשט זיין מיט דעם
 מלך אויף דר סעודה פריילעך ווייל די וועשט
 אים זעהן היינגן : ה בליה הויז אין דיער נאכט
 האט דר מלך ניט גיקענט שלאפן ער הט אלץ
 גימראכט וואש קאן דאש זיין דאש אסתר ווייל
 גיוויש געפעס גרויש בעטן אויף מרדכי וואש
 ער האט זיא אויף גיצויגן אזא האט זיך דר מלך
 דר מאנט דאש מרדכי האט אים מציל גיווען פון
 דעם טויט אזא האט ער גיהייסן זוכן אין בוד
 אויב קען האט צו מרדכי באצאלט פאר דער
 טובה וואש ער האט דעם מלך גיטאן האט קען
 גיפונען דאש עש איז נאך ניט באצאלט גיווארין
 צו מרדכי אזא הט זיך דר מלך זייער דר שראקן
 דען ער האט גימינט דאש אסתר וועט בעטן
 אויף מרדכי זיין גרויש שורה שאפט ווייל ער
 האט מציל גיווען דעם מלך פון דעם טויט און
 אז עש איז סאך גיווארן האט דר מלך גיפרענט
 ווער איז אין הויף האט קען גיוואנט הן איז אין
 הויף דען ער האט גיוואלט דעם מלך זאגן קען
 זאל נאך פריא היינגען מרדכי * אזא האט דער
 מלך גיוואנט לאז ער אריין קופן * איז הן נאך
 גיך אריין גיבאנגען כדי ער זאל איילין איידער
 אסתר וועט קומען צו בעטן אויף מרדכי פאר
 דר טובה וואש ער האט דעם מלך גיטאן האט
 אנהשוואש זיך גימראכט איך האב צו הן מער
 ליב פון אלע שרים נאר מיר מוזן באצאלן צו
 מרדכי אויף דר טובה איידער אסתר וועט קופן
 בעטן אויף אים דר פאר דרום האט ער ציא
 הן גיפרענט וואש פאר איין כבוד זאל קען
 אן טאן צו דעם סענטשין וואש דר מלך גיבעט
 אין זיין כבוד האט זיך הן גימראכט צו וועקען
 האט דר מלך מער ליב גיאי מיד אזא האט הן
 גיוואנט קען זאל דעם סענטשין סאכין רייסן
 אויף דעם סערד וואש דר מלך הט דרויף גריסן
 אז קען האט אים גיקריינט און קען זאל אים אן
 טאן אין די גלייטער וואש דר מלך איז דענשט
 סאל גיבאנגען און קען זאל פאר אים שרייען
 אזא טוט קען צו דעם טאן וואש דר מלך גיבעט
 אין זיין כבוד * האט דער מלך גיוואנט צו הן
 גיאי גיך און טאן אלץ וואש דר האט גיוואנט
 צו מרדכי דעם היידי * האט הן גיוואנט עש
 זיינען דא פיל היידיס וואש הייסן מרדכי * האט
 דר מלך גוואנט דר מרדכי וואש זיץ אין טיש

פון דעם מלך. דרום גיית דו הָמָן אונג נעם די
 קליידער אונג דאש פֿערד אונג פיר מרדכי אין
 אלע גאסן אונג שרייא פאר אים אזו מוט מען
 צו דעם מענטשן וואש דר מלך באנערט אין
 זיין כבוד. אונג אַחֲשֵׁרוּשׁ האט גזאנט צו הָמָן
 איך האב דך גיט פֿינעם נאר איך פארקט מך
 פאר אַסְתֵּר דאש זיא וועט קוסען בעטן אויף
 מרדכי זיין גרוישע טובה אָבֵר ווען דו וועשט
 זיין אונג וועשט מרדכי אין אלע גאסן פֿירן
 וועט אַסְתֵּר זעהען דאש מען האט צוא מרדכי
 אזו זיין גרוישן כבוד אָן גיטאן אזו וועט זיא
 שוין מער גיט קענען בעטן אויף מרדכי. אונג
 אזו הָמָן איז גיקוסען צו מרדכי איז ער גינעסן
 אין בית המדרש אונג האט גילערניט אונג האט
 תשובה גיטאן. האט הָמָן צו אים גזאנט קום
 אונג טוא אָן די קליידער פון דעם מלך. האט
 מרדכי צו אים גזאנט איך מוז מרער זיין אין
 מרחץ צו וואשן מיין גוף דען עש איז גיט רעכט
 צו זיין אין די קליידר פון דעם מלך מיט זיין
 אום ריינעם גוף האט הָמָן אליין זיכומט וואשן
 צו מרדכי אין מרחץ. אונג אזו מרדכי הט גזואלט
 אויף דעם פֿערד ארויף זיין האט ער גיט גקאנט
 דאט זיך הָמָן גיטאט זיין פֿייגן אונג מרדכי הט
 זיך גילשעלט אויף זיין רוקן אונג אזו אויף דעם
 פֿערד ארויף גיגאנגן. אונג הָמָן האט אים גפירט
 אויף דעם פֿערד אזו האט די טאכטער פון הָמָן
 דאש גיזעהען האט זיא גימיינט דר וואש זיצט
 אויף דעם פֿערד איז הָמָן אונג דער וואש פירט
 דאש פֿערד איז מרדכי אזו האט זיא גינאסן זיין
 טאפ אונג האט ארויף גזוארפן צו הָמָן אויף דעם
 קאפ ווייל זיא האט גימיינט דאש דאש איז
 מרדכי אונג אזו זיא האט דר זעהען אזו דאש איז
 הָמָן האט זיא זיך אראפ גזוארפן פון דעם ראך
 אונג איז גילשטארבן פאר תרפה אזו איז הָמָן
 גזווען זיין אָבֵל פון ווענין זיין טאכטער אונג פאר
 שעקט ווייל ער איז גזווען פאר שמירט זיין
 טינף אונג אַסְתֵּר האט גיזעהען דאש מען פירט
 מרדכי מיט גרויש כבוד איז זיא גזווארן זיער
 פֿריילעך אונג האט גילויבט גאט גיפירט הָמָן האט
 הָמָן דר ציילט צו זיין נויב זרש וואש עש איז
 אים גילשעהען איז קלשה וואש האט ער זיי
 גזארפט דר ציילן זיי האבן דאך דאש אליין
 גיזעהען דער תירוץ איז הָמָן האט גיטרייבט
 צו זיין נויב אונג צו זינע פֿריינט אונג האט

צוא זייא גזאנט איר זאלט גיט פֿינען דאש
 דער מלך האט פיר פאר גאסן פון צו היינען
 מרדכי איך האב נאך מיט דעם מלך דר פון
 גאר גיט גירעט נאר דר מלך האט פיר גזאנט
 ער האט מוא דאש אַסְתֵּר זאל גיט בעטן
 זיין גרוישע טובה אויף מרדכי ווייל ער האט
 דעם מלך מציל גזווען פון דעם טויט דרום
 האט דער מלך צוא פיר גזאנט איך האב דך
 ליבער פון אלע שרים דרום מושטו אליין צוא
 מרדכי דעם כבוד אָן טאן אזו וועט אַסְתֵּר מער
 גיט קענען בעטן אויף אים אונג היינט האט שוין
 מרדכי זיין גיזאלט אָפֿ גינאמען אונג איך וועל
 אים קענן פֿיי קוסן אָבער זינע חכמים האבן
 צו אים גזאנט דו וועשט אים שוין גיט קענן
 פֿיי קוסן דען די יהודים זינן גיגליבן צוא דיא
 שטערין אונג צו דר ערד ווען זיי פאלן פאלן זיא
 פֿיז צו דר ערד ווען זיי ווערן גיהויבן ווערן זיא
 גיהויבן פֿיז אין דיא שטערין. אין דעם זינען
 גיקוסן די שלוחים פון דעם מלך אונג האבן פון
 אוישן ווייניג גיערעט דאש הָמָן זאנט ער ווייל
 מרדכי היינט. אזו האבן די שלוחים צוא אים
 גזאנט ער זאל באַרֵךְ זיין צו עסן מיט אַסְתֵּר
 המלכה גביא מלך יתרו איז גיקוסן דר מלך מיט
 הָמָן צו מרינקען מיט אַסְתֵּר המלכה אונג דרום
 שטייט ביי דר סעודה זיי זינן גיקוסן צו מרינקן
 אונג ביי דר ערשטער סעודה שטייט גיט דאש
 זיי זינן גיקוסן צו מרינקן דאש איז ווייל אַסְתֵּר
 האט ביי דר ערשטער סעודה גיפאקט אונג האט
 דעם מלך צו גזאנט דאש זיא וועט בייא דער
 אנדערער סעודה מרינקן מיט אים דרום שטייט
 זיי זינן גיקוסן צו מרינקן מיט אַסְתֵּר המלכה
 אונג דר מלך האט גזאנט צוא אַסְתֵּר וואש איז
 זיין באַנער אַסְתֵּר המלכה זאל דאש דיר ווען
 גינעבן אונג דרום האט ער זיא בייא דר סעודה
 גירופין אַסְתֵּר המלכה אונג בייא דער ערשטער
 סעודה האט ער איר גיט גזאנט מלכה דאש
 איז ווייל אַחֲשֵׁרוּשׁ האט זיך גיפארקטן דאט
 אַסְתֵּר זאל איצונד גיט בעטן מען זאל מרדכי
 גרויש מאכין דרום האט ער צו אַסְתֵּר גזאנט
 דו פירשט מיין מלכה אונג וואש עש גיט דר
 אָפֿ פון זיין גוף ווענין זאל דאש אַלץ ווערן
 גינעבן אָבֵר גיט צו קיין פֿרעסדין מענטשן אונג
 אַסְתֵּר האט דאש אַלץ פאר שטאנן אונג האט
 גזאנט איך בעט אויף פֿיין גוף דען ווען איך

זעה מיין פאלק אין צרות איז מיר אויף ניט וואס
אונ אויף וועל מוזין שטארבן פון צרות • אונ
דרום האט ויא גזאנט מיני לי גש' מען זאל מיר
געבן מיין גוף אין מיין גיבעט אונ מיין פאלק
אין מיין באגער אזו האט ויא אויף איר גוף
פריער גיבעטוין ווייל דר מלך האט גזאנט דוא
זאל'שט נאר בעטוין אויף דיין גוף אונ ויא האט
גזאנט מיין פאלק זאל מיר ווערן גיגעבן דורך
מיין באגער בלומר אויף מיין גוף בעט אויף נאר
אבער אויף מיין פאלק באגער אויף זייער איין
שטארק באגער וואס געדייט דען וואלטן מיר
נאר ווארן פאר קויפט פאר קנעכט אונ פאר
דינשטוין וואלט אויף גישוויגן אבר איצונד וויין
מיר ווארן פון קויפט צו דר הרגנן אונ דען המן
האט דיר אלץ גזאנט ער וויל פאר לירין דיא
ישראל ראש היסט מען זאל ויזא פאר טרייבן
אונ ניט הרגענן אבר זיין פונד איז צו דר הרגנן
חס ושלום בל ישראל ויא מלך האט אהשורוש
גזאנט צו אסתר ווער איז דר וואש האט ראש
גיוואלט טאן אונ דרום שטייט צוויי מאל ויא
ווייל דער סדר איז ווען איין מלך הערט איין
גייע זאך פרעגט ער אבר ויין מאראשאליק ער
זאל אים געבן צו פאר שטיין די זאך אונ דא
האט אויף דר מלך גיפרעגט צו המן וואש ער
איז גיווען ויין מאראשאליק אבר המן האט ניט
גיקאנט ענטפערן ער איז דער שראקוין גיווארן
דרום האט דר מלך גימוזט פרעגן נאך איין מאל
צו אסתר ווער איז דר וואש וויל דיר שייטן מיט
דיין פאלק דרום שטייט צוויי מאל ויא
האט אסתר גזאנט דר בייער המן וויל מיר דר
שלאגן מיט מיין פאלק אונ המן איז ווארן דר
שראקוין פאר דעם מלך מיט דר מלכה דען ער
האט זיך גיקראכט פאר צוויי ענטפערן איז זיך
שווער צו פאר ענטפערן אונ אז דר מלך איז
ארויש גיגאנגען איז ער גיקופן צו אסתר אליין
אונ האט זיך גיוואלט פאר ענטפערן פאר איר
אזו האט אים דער מלך חושד גיווען ראש ער
וויל בייא איר ליגן אונ איז נאך מער ברוגן
גיווארן אויף אים וסלף אונ דר מלך איז אויף
גישטאנען פון דעם וויין טרינקען מיט צארין
אונ איז גיגאנגן אין וויין גארטן • אונ המן איז
אויף גישטאנן צו פאר ענטפערן זיך פאר אסתר
המלכה אונ האט גזאנט ראש ער האט ניט
גיוואקט ראש אסתר איז פון ישראל דען אז

ער וואלט וויסן וואלט ער ראש ניט אן גרויפן
אונ ראש האט ער מורא גיהאט פאר דעם מלך
צו זאגן ווייל ער פלעגט אלץ פריער דעם מלך
זאגן ראש עש איז ניט קיין סברא צוא לאוין
לעבין ישראל אונ איצונד פון ווערן די תניפה
פון אסתר וויל ער זיי לאוין לעבין אזו וועט דר
מלך נאך מער ברוגן ויין אויף אים • אונ אז דער
מלך איז גיקופען פון דעם וויין גארטן איז המן
גיפאלן אויף דער בעט וואש אסתר איז גינעסן
דען אמלאך האט אים איין שמויט גיטאן אהין
האט דער מלך צו אים גזאנט דו וויל'שט נאך
באצווינגען די מלכה ביי מיר אין היזו אזו איז
המן וייער פון שעמט גיווארן ויא מלכה האט
תרבונה גזאנט צו דעם מלך • המן הט גמאכט
איין תליה וואש ויא איז הדיק פופציג איילן צו
היינגען סרדכי אויף איר וואש ער האט גרעט
גומש אויף דעם מלך צו מציל ויין אים פון דעם
מויט אונ ראש איז גיווען ויין ספלה ראש ער
האט גימאכט איין הויקע תליה אזו האט ויא
דר מלך גיקענט זעהען • אונ דר תרבונה איז
פריער גיווען איין שליה פון דעם מלך צו רופן
המן אויף דר סעודה • אזו האט ער גיהערט
ראש המן האט זיך באראטן מיט ויינע פריינט
צו לאוין ווייסער היינגען צו סרדכי אדר ניט •
אונ די פריינט האבין אים גיראטן ער זאל אים
שוין ניט לאוין היינגען ווייל סרדכי איז גווארן
השוב ראש מען האט אים אן גטאן די קלייד
פון דעם מלך אונ ער האט גיריטן אויף דעם
פערד פון דעם מלך • אונ המן האט גישריען
ראש ער וועט אים דאך לאוין היינגן ראש אלץ
האט תרבונה גיהערט אונ האט ראש גזאנט
דעם מלך • תתי יא המן אונ מען האט גיהאנגן
צו המן אויף דר תליה וואש ער האט גימאכט
צו סרדכי • ביום ההוא אין דעם דאוין טאג הט
דר מלך גיגעבין ראש היזו פון המן צו סרדכי
אונ אסתר • אונ סרדכי איז גיקופן פאר דעם
מלך דען אסתר האט גזאנט ראש ער איז איר
קרוב אונ נאט האט צו המן בצאלט מדה בנגד
מדה דען המן האט גישריפן מען זאל די וועדים
הרגנן אונ מען זאל וייער געלט רויבן אין איין
טאג • אזו האט גאט אויף אים אויף גיבראכט
ראש מען האט אים גיהאנגען אונ מען האט
גירויפט ויין געלט אין איין טאג • ויפר מלכה איז
ספגתי אונ דר מלך האט אפ גיטאן דש פינגערל

וואש ער האט אראפ גנומען פון המן און האט
 דאש גיבעדין צו מרדכי און דורך דעם איז ער
 גינארין איין מארשאליק בייא דעם מלך און
 אסתר האט גימאכט צו מרדכי איבך דעם הויז
 פון המן . גיטף אסתר און אסתר האט גימערט
 צו ריידן און איז גיפאלן פאר דעם מלך און
 האט אים גיבעטן צו פאר שטערן די בייזע
 גיזרות פון המן . און דרום האט ויא דרויף
 שטארק גיבעטן ווייל ויא האט מורא גיהאט
 דאש אחשורוש וועט שוין ניט וועלן מציל זיין
 צו ישראל ווייל ער האט גיגעבן דאש הויז פון
 המן און דאש פינגערלי צו מרדכי אזו האט ער
 אים שוין גינגוט טובות גיטאן דרום האט ויא
 שטארק גיבעטן און דאש האט ויא גימינט
 צו אפ טאן דאש ביז פון המן און גינעמחשבות
 ווייל המן האט גישריבן ברוב צו די פראסטע
 שרים דאש ויי זאלן ויין גרייט צו איין מלחמה
 און האט ניט גיזאגט מיט וועמען . און צו די
 הויכע שרים האט ער באשיידליך גישריבן צו
 זיין אן גיברייט צו הרגן די יהודים גיטף מלך
 אסתר און דר מלך האט דער לאנגט צו אסתר
 די גילדערנע רום ויא זאל אויף שטיין . איז
 אסתר אויף גישטאנען און האט גיבעטן פאר
 דעם מלך צוא פאר שטערן די בייזע גיזרה פון
 המן וויא וועל איך קענען זעהען אין דעם
 ביזו פון מין פאלק . און וויא וועל איך קענען
 זעהען אז עש וועט ווערן פאר לארין מין
 משפחה . דען מין משפחה איז פון שאול המלך
 און אויב דו וועסט הרגן די ישראל און וועסט
 מין משפחה לאזן לעבן אזו וועט מין משפחה
 ניט חשוב זיין . גיאר מלך האט דר מלך גזאגט
 צו מרדכי זאג צוא אסתר דאש ויא מרדכי
 ויער ויא מינט דאש איך וועל איר פאלק ניט
 מציל זיין דרום זאג איר דאש איך האב איר
 גיגעבן דאש הויז פון המן און אים האט מען
 גיהאנגען . אזו וועלן זיך אלע אומות פארקמן
 פאר דיר ווייל דו גישט מין מארשאליק . און
 איר שרייבט ברוב צו אלע שרים וויא עש וועט
 איך וואול גיפעלן און פאר חתמת מיט דעם
 חותם פון דעם מלך בלוטר שרייבט צו די הויכע
 שרים וואש המן האט ויי באשיידליך גישריבן
 דאש מען זאל די יהודים פאר לירין . זאלט איר
 צו ויי שרייבן אז דאש איז געווען איין פאלשקייט
 דרום האט מען אים גיהאנגען אבער צוא דיא

גיבעדינע שרים וואש המן האט וייא נאר
 גישריבן ויי זאלן ויין גרייט אויף איין פאלק
 צו מלחמה האלפין און האט וייא ניט גיזאגט
 וואש פאר איין פאלק די ווייסן אליין וואול
 אז דאש איז איין פאלשקייט דען דאש וואש
 דער מלך אליין שרייבט איז אויפן באר מען
 מאכט דר פון קיין סוד ניט דרום זאל מען גרייט
 זיין צו דר שלאגן די עמלקים . און אסתר האט
 גיבעטן מען זאל קיין מלחמה ניט האלפן ווייל
 ויא האט מורא גיהאט קיין יהודים זאלן הם
 וישלום ניט אום קוסען אין דר מלחמה און דער
 מלך האט גיזאגט עש קען אבערש ניט זיין
 נאר מען מוז מלחמה האלפן ווייל מען האט
 אויפן באר גישריבן דאש עש זאל זיין איין
 מלחמה . גיכרא ספרי מלך און מען הט גינרופן
 די שרייבער פון דעם מלך אין דר צייט דרייא
 און צוואנציג מעג אין חודש סיון דאש וייא
 זאלן שרייבן ברוב צוא דיא יהודים און צוא
 דיא שרים צו דר שלאגן די עמלקים איז קשה
 ווארום דארף דר פסוק זאגן אין דר צייט . אויף
 איז קשה ווארום הט מרדכי און אסתר אזו לאגן
 גיווארט מיט דעם ברוב שרייבן פון פסח בוז
 נאך שבועות . דער מלך האט דאך גיזאגט די
 ברוב שרייבן באלד נאך פסח דר תרוץ אזו
 דרום שטייט אין דער צייט ניט וויא מען האט
 גיזאגט שרייבן דען מרדכי האט גיווארט בוז
 די שלוחים וואש המן האט גישיקט ויין צוריק
 גיקומן . די ועלביגע שלוחים האט מרדכי ווינד
 גישיקט ויי זאלן זאגן דאש די ערשטע ברוב
 ויינען פאלש גינען וואש המן האט גישיקט
 אבר איצונדערט האט מען אונג ווינדער צוריק
 גישיקט צו פאר שטערן די ערשטע ברוב און
 מען זאל די עמלקים אויש הרגן דרום שטייט
 ביי די שלוחים פון מרדכי דאש ויי ויינען ארויש
 גינאנגען דר שראקין וואש מען האט ויי צוריק
 גישיקט צו פאר שטערן די ערשטע ברוב אזו
 בייא מרדכי שטייט דאש ער האט אליין דיא
 ברוב גישריבן אבר ביי המן שטייט ניט דאש
 ער האט די ברוב גישריבן דען ער האט קיין
 צייט ניט גיהאט ווייל ער האט גימזט גיין אויף
 דר מעודה און אין די ברוב איז גישטאן דאש
 מען זאל הרגן אלע פעלקר וואש מוען ויי צו
 ישראל ווייל ער האט ניט גיוואשט וועלכע
 אומה מוז די יהודים שלעכטש דרום האט ער

סתם גישריבין מען זאל הרגנן אלע וואס טוען
 שלעכטש צו יהודים און די יהודים זאלן זיך
 איין זאמלען צו אנאנדער ווייל זיי זיינען ווייניג
 און מרדכי האט גיבאטן מען זאל הרנגען דיא
 עמלקים און צו רויבן זייער געלט אין איין טאג
 אבער המן האט גיבאטן מען זאל אין איין טאג
 הרנגן און אין דעם אנדערן טאג רויבן דען ער
 האט גוזאנט ווען מען וועט דאש געלט פון
 ישראל אין איין טאג רויבן אזו וועלן פיל אומות
 נאר געלט רויבן און וועלן די ישראל לאזן
 לויפן דרום האט ער אן גוזאנט מען זאל קיין
 געלט נישט רויבן פון מען וועט זיי דר שלאגן
 אבער מרדכי האט גוזאנט מען זאל הרנגען די
 עמלקים און מען זאל זייער געלט רויבן אין
 איין טאג און מען זאל נישט רייזן קיין געלט פון
 די אנדערע אומות כדי די אומות זאלן אויך קומן
 און זאלן העלפן צו דער שלאגן די עמלקים
 און צו רויבן זייער געלט דען די ישראל זיינן
 ווייניג אזו וועלן זיך די עמלקים אנטקעגן זיי
 שטעלן דרום האט ער גראפט האבן צו אנדערע
 אומות יסרדכי זא מלפני ספד און מרדכי איז
 ארויש גיגאנגן פון פאר דעם מלך אין קליידער
 פון מלכות וואש דער מלך פלעגט צו גיין און
 אין אלע שטעט האט מען סעודות גימאכט און
 אין שושן האט מען קיין סעודות נישט גימאכט
 ווייל מרדכי האט מורא גיהאט עש זאל חס
 ולשלום נישט אום קומען פון די יהודים נאר דער
 נאך אז ער האט גיזעהן דאש עש איז קיינר נישט
 אום גיקומן פון ישראל האט מען גימאכט איין
 סעודה און אין אלע שטעט וואו די פריים זיינן
 אן גיקומן איז גיווען גרוישע שמחות בייא דיא
 יהודים און פיל עובדי בוכבים האבן זיך קניער
 גיווען ווייל זיי האבן מורא גיהאט פאר מרדכי
 און דיא יהודים האבן זיך איין גיזאמלט אין
 אלע שטעט צו דער שלאגן די עמלקים און
 קיינער האט זיך נישט גישטעלט אנטקעגן זייא
 דען זיי האבן זיך גיפארקומן פאר די יהודים
 און אלע שרים האבן דער הויבן די יהודים דען
 מרדכי איז זייער חשוב גיווען אין הויז פון דעם
 מלך און זיין שם איז גיגאנגן אין אלע מדינות
 און די יהודים האבן גיטאן אין די עמלקים אזו
 נייא זיי האבן גיזאמלט און אין שושן האט מען
 גיהרגת פיהם הונדערט טאן און אויך די צעהן
 קינד פון המן און דרום האבן זיך די יהודים

נישט איין גיזאמלט אין שושן אזו וויא אין אנדערע
 שטעט דאש איז ווייל אין שושן איז גיווען
 דר מלך דרום האבן זיך די יהודים נישט גיפארקומן
 פאר די אומות און האבן זיך נישט גראפט אין
 זאמלען און ווען איין יהודי האט גבעניגט אין
 עמלק האט ער אים גיהרגת און דרום שטייט
 מען האט גיהרגת פיהם הונדערט טאן און מען
 האט זיי גיטאן פאר לירין און די צעהן קינד
 פון המן האט מען גיהרגת מיט איין שווערד
 און איידר די נשמה איז זיי אויש גיגאנגן האט
 מען זיי גיהאנגן לעבין המן ביום ההוא בא ספר
 סתרים בששן סתרה לפני ספד אין דעם דאוויגן
 טאג איז גיקומען די צאל פון די הרונים פאר
 דעם מלך דען מרדכי האט זיך גיפארקומן פאר
 דעם מלך ער זאל נישט פרוגן זיין דרום האט ער
 גיהייטן פריא פאר נאכט אויך הערן צו הרנגן
 דאש מען האט גיקענט זיי דר ווייל אייך ציילן
 האט אחרשוש גוזאנט צו אסתר די יהודים
 האבן אין שושן גיהרגת פיהם הונדערט טאן און
 די צעהען קינדער פון המן און זיי האבן דרום
 פריא אויף גהערט ווייל זיי האבן פר מורא
 גיהאט און אין אנדערע שטעט האבן זיי גיוויס
 מער דער שלאגן דען זיי האבן אפילו בייא
 נאכט גהרגת אזו האט אסתר גוזאנט ארוני המלך
 ווייל די יהודים האבן זיך יוא פר דיר גיפארקומן
 און האבן פריא אויף גיהערט דרום גיב צו די
 יהודים נאך איין טאג צו דער הרנגן די עמלקים
 אזו האט זיי דער מלך גיגעבן איין פריב זייא
 זאלן דער שלאגן וויא פיל זיי ווילן אזו האבן
 זיך איין גיזאמלט די יהודים דעם פערצעהנטן
 טאג אין אדר און האבן גיהרגת דריי הונדערט
 טאן און האבן זייער געלט פון די עמלקים נישט
 אן גיריט און אין אנדערע שטעט האבן די
 יהודים גהרגת פיהם און זייענען מוויגט עמלקים
 און די יהודים האבן זיך איין גיזאמלט אין דעם
 דרייצעהנטן טאג און האבן גירועט אין דעם
 פערצעהנטן טאג און האבן גימאכט יום טוב
 צו עסין און מריקן נתיב מרדכי און מרדכי האט
 גישריבן פריב אין אלע מדינות צו די יהודים
 דאס מען זאל האלטן פורים אין דעם פערצעהנטן
 טאג און אין דעם פופצעהנטן טאג אין אדר
 און מען זאל שיקן עסין ווארג איין מענטש צו
 זיין חבר און מתנות צו ארימע לייט און מען
 זאל זיין פאר מרגועע ביי מען זאל נישט ווישן

היה חלוק צווישן ארור המן און צווישן ברוך מרדכי • און דרום שטייט פריער ארור המן און ער נאך ברוך מרדכי ווייל ער איז פריער גיבן געווען געווען אויך דעם נאמן פון דעם מלך דאש מען זאל הרגן די עמלקים אזו האבן די יהודים פון די נויטע מדינות גיט גיוואוישט ווער עס האט די גאולה גיבראכט דרום האבן זיי נאר גיוונגן ארור המן און דער נאך אז מרדכי האט געשיקט געווען געווען דאש מען זאל האלטן פורים אזו האבן אלע יהודים גיוואוסט דאש מרדכי האט דיא גאולה גיבראכט דרום האבן זיי דר נאך גיוונגן ברוך מרדכי קיבו וקבלו און כל ישראל האבן גיהאלטן פורים אמילו פון די נויטע מדינות וואש זיי האבן נאר גיט גיוואוסט די מעשה פון דער מגילה דען מרדכי האט נאר קורן געשריבן מען זאל פורים האלטן דאך האבן זיי גיהאלטן פורים • וכתוב אפי' און אסתר המלכה און מרדכי האבן געשריבן די גאנצע מגילה צו אלע יהודים דאש מען זאל האלטן פורים מיט פאסטן פריער און דער נאך צו עסן און טרינקן • די ערדי מדינה פלג דען מרדכי איז געווען איין מאדראליק צום מלך אהשוורוש און איז געווען חשוב אין דער תורה און האט אלץ גיטראכט געטש אויך די יהודים • דר אבן עזרא שרייבט דרום האט מרדכי ואכתי גיט אן געשריבן גאמט נאמען אין דר מגילה פדי די ליים פון פרום און מדי זאלן גיט אן שרייבן דעם נאמען פון זייער אפ נאם אויך דעם ארם פון גאמט נאמען און דר ספר שמן הכור שרייבט דרום האבן די חכמים אזו הארב גמאכט מיט דער מגילה ליענן דאש מען זאל זיא ליענען ביי נאכט און נאך איין מאל ביי מאג דאס איז ווייל די ישראל זיינען אין דער צייט געווען זייער נויט פון גאט דרום האט גאט געוויזן דאש האטשע ישראל זיינן אין גרויסע צרות און זיינן גידעריג צווישן די אומות דאך האט גאט זיא גיט פאר געסן און האט זיי אויס געלויבט פון זייערע צרות כדי די ישראל זאלן זיך גיט מייאש זיין פון דר גאולה און ווען חם ושלום עס וועט קומען איין צרה צו ישראל זאלן זיי שרייען צו גאט און ער וועט זיא ענטפערן אזו וויא ער האט גענטפערט צו מרדכי און אסתר ארר מען זאל ליענען די מגילה צוויי מאל איינע ביי נאכט אונטקענן דעם גט פון מרדכי וואש ער איז

גלשהען ביי נאכט דאש מען האט געווען און ספר הזכרונות דאש ער האט מציל געווען דעם מלך פון דעם טויט און איין מאל זאל מען ליענען ביי מאג אונטקענן דעם גט וואש עס איז געשען צו אסתר דרוך די סעודות וואש דרוך דעם איז המן ווארין גיהאנגן און ער איז קשה ווארם ווערט גרופן די סעודה פון אהשוורוש אויך דעם טרינקן אזו וויא ער שטייט משפה לכל עבדי און אויב דו וועסט וועלן וואגן מען האט מערער גיטרונקן וויא גיעסטן דאש קאן גיט זיין דען עס שטייט ותשחיה בית דאש טרינקן איז געווען אזו וויא די רעכט איז פון דר תורה דאש מען זאל מער עסן וויא טרינקן • דער תירוץ איז ווייל אימליכער שר האט מיט זיך גיבראכט וויין פון זיין מדינה וואש ער איז געווען עלטר פון דעם שר און דאש איז איין הידוש דרום רפמ ער אן דיא סעודה נאך דעם וויין • ער איז גיטה ער שטייט אין פסוק ותשחיה כל ימי מען האט געבן וויין טרינקן אין גילדערנע פלים און דיא גמרא זאגט ווען מען גיט וויין אין גילדערנע פלים ווערט ער קיילע דר תירוץ איז ווען ער שטייט לאנג אין גילדערנע פלים ווערט ער קיילע אפר ווען מען טרינקט אין גילדערנע פלים ווערט ער גיט קיילע רשי פרענט ווארם שטייט ופרדכי בית אה כל אשר נשפה מרדכי האט גיוואוישט וואש ער איז ווארין גיטאן איז קשה וואש האט ער דען מער גיוואוישט פון אלע יהודים ער שטייט דאך תהיה שיש נבוכה די שממט שושן איז געווען פר אררט • אויך שטייט אבן גדול ליהודים דאש דיא יהודים האבן זייער גיטרויערט • דר תירוץ איז דער מלאך פון דיא תלומות האט גיזאגט צו מרדכי דאש מען האט אין הימיל ספכים געווען צו פר לירין ישראל און דאש האט נאר מרדכי אליין גיוואוסט • ורש האט גיזאגט אזו המן גמול הטוב דאש איז שיימט ווייל מרדכי איז זייער גיפאלן און איז זייער שפיל און איז גידעריג ביז אין דער ערד דרום וועלשטו שוין פאלן המן טפל און המן איז גיפאלן אויך דעם בעט וואש אסתר איז געווען שרייבט רשי דאס איין מלאך האט אים גישטויסן דען ווען עס וואלט שטיין גיל אזו וואלט דר מיימט געווען המן איז אליין גיפאלן אבער ווען ער שטייט טפל דאש איז שיימט ער פאלט אלץ דען ער האט אלץ גיוואלט אויך שטיין און דר מלאך האט אים גישטויסן

אזן האם אים נים גילאום אויף שמיין • עם איו
 קשה ווארזם שמיים חור מיט איו גרוישער
 (ח) און צום סוף שמיים ותקוים אספר מיט איו
 גרוישער (ת) דר תירוץ איז דיא (ח) האט איו
 גילשאלט פון איו שויער און אויף די (ת) צו
 ווייזן דאש אום פורים זאל מען אפין האלטן די
 סיר פארניט און הינטן צוא לאזן קומן צו זיך
 גוטע לייט ארום און רייך און האמשע עש
 שמיים וישלחט כטח איש לביתו מען זאל שיקן
 מתנות צוא ארימע לייט אהיים דאך איז דיא
 גרעשטע מצוה צו לאזן איו זיין הויז אריין זיין
 אום פורים ארום און רייך און ררום איז דיא
 גרוישע (ח) ביי דעם ווארט חור ווייל דאש איז
 שייקט ווייש דאש וויינט דאש מען זאל נים
 ווייש מאכן דעם פנים און מבייש זיין דעם וואס
 קוקט אום גירופן און דר חוקני שרייבט די (ח)
 איז אז וויא איו סיר און דאש וויינט אויף היים
 דאש ווען דו וועשט די סיר אפין האלטן אום
 פורים דאש ארימע לייט זאלן אריין גיין וועשטו
 חכה זיין צו לעבן לאנג אז וויא איו פסוק שמיים
 שלח לחמד על מני הכהן כי ברוך היםים המצאנו דאש
 איז שייקט גיב זיין ברויט צו ארימע לייט דען
 דו וועשט דורך דעם גיפינען פיל מעג דאש דו
 וועשט לאנג לעבין אמן סלה :

קיניגרייך זאל באלד גינריקט ווערן איבר אונ
 אז נבוכדנצר איז גילשארבן און דאש מלכות
 פון בבל האט גילאט פו לארן ווערן און זיין
 מלכות האט גילאט אפ גיטאן ווערן דא האבן
 די בני בבל נים גיוואשט וועפן מען זאל מאכן
 צו איו מלך אז איז אויף גילשארבן זיין זון אויל
 מרדך און האט גילאט אפ געמן דיא מלכות
 דא האבן די לייט פון דער מדינה נים גילאט
 ער זאל מלך זיין וויא האבן גילאט צו אים דוא
 אויל מרדך עש איז וואר דאש די מלכות איז
 ראוי צו דיר אבר דו וויישט דאך וואו דאש
 גאט האט שוין איו מאל גילשארפט זיין פאפד
 מיט זיין גרויש צארין דאש ער הט אים גמאכט
 גאקעט ארום לויפן איו וואלד זיבן יאר און
 ער האט גינעסן גראו און ווארצלען אז וויא
 די חיות וואש לויפן ארום איו וואלד און ער
 האט גיהאט לאנגע האר אויף זיין לייב גלייך
 וויא די ווילדע מענטשן און ער האט גיהאט
 געגיל אז וויא דער אדלער און ער האט גאר
 קיין שכל נים גיהאט אז וויא די בהמות און
 אוימלכר האט גימינט דאש ער איז שוין לאנג
 שויט גאך די זיבן יאר האט ער באקומען זיין
 שכל און האט אויף גיהויבן זיינע אויגן אנטקעגן
 הימל און האט גידאנקט גאט דאש ער האט
 אים רעכט גיטאן אויף זיינע גרוישע זינד און
 איז ווידער גיקומן צו ריימיין איו זיין לאנג אויף
 אשטארקן לייב און האט גיטייט זיין זון ווייל
 ער האט אים גיפונען דאש ער איז איו מלך
 גינווארן אויף זיין ארם אויף פיל פון זיינע הערן
 און זיין פאלק טאטאמער איז ער היינט אויף
 אז אועק גילאפן גאר ווייל דו ווילשט די מלכות
 אפ געמען זאגשטו ער איז גילשארבן און דו
 גאך וועט ער קומען און וועט אונ שטארק
 שטראפן דען ער וועט זאגן סיר וואלטן גראקט
 אים זוכן ביו סיר וואלטן אים גיפינן און אים
 האלטן ביו ער זאל באקומען זיין שכל ררום
 האב אונ נים פאר איבל ליבר הער • אז אויל
 מרדך האט דר הערט די דאווע רייד האט ער
 גילאט איר רעט רעכט אבר איה זאג אייך איר
 פראקט איצונד קיין מורא נים האבן ער איז
 איצונד בונדאי שויט און דעם וואש סיר האבן
 באגראבן דאש איז מיין פאטער דאך זאגן זיי
 ווידער צו אים האב אונ נים פאר איבל סיר
 האבן וואו גינעהען איו שויטן מענטשן גאר

תרגום שני על מגילת אסתר

והוא ביופי און עש איז גינען איו דיא טעג פון
 אחשורוש וואש ער האט גיקוינט פון
 חורו ביו פולש הונדרט און זיבן און צוואנציג
 מדינות הוי אשורוש דער אחשורוש איז איינר
 פון די צעהן מלכים וואש האבן גיקוינט איבר
 דר נאנצר וועלט און וועלן גאך קיניגין דאש
 זיינן זיי דער ערשטער קיניג איז מלך מלכו
 המלכים הקדוש ברוך הוא זיין קיניגרייך זאל
 באלד גינריקט ווערן איבר אונ דר אנדערער
 איז נמרוד דער דריטער איז פרעה מלך מצרים
 דר פערטער איז שלמה מלך ישראל דר פינפטער
 איז נבוכדנצר דר מלך פון בבל דר זעקסטער
 איז אחשורוש דער זיבעטער איז אלכסנדר מלך
 יון • דר אכטער איז מלך רויס דר ניינטער איז
 מלך המשיח דר צעהנטער וועט זיין מלך מלכו
 המלכים הקדוש ברוך הוא סיר דאפן דאש זיין

סיר וייסין נים אויב ראש איז גיווען דיין פאטער
אונ סיר פארקמן זיך זייער פאר אים דו וויישט
דאך וואו אז ער האט די גאנצע וועלט גמאכט
צופטערן אונ ווער עש האט גיהערט זיין קול איז
דר שראקין גיווארן דרום וויישין סיר נים וואש
סיר ואלין טאן וויא אויל סרודף האט מ'זעהען
דאש ער קאן זיי נים איבער ריידין אזו לויפט
ער אונ געמט איינערנע קייטין אונ גראבט
אויש זיין פאטער אונ מוט אים די קייטין אויף
זיינע פים אונ האט אים גישלעפט איבער דיא
ווייסע גאסין אונ אויף דר גאנצער שטאט אונ
אויסליבער האט גיזעהען פאשיידליך דאש
גבוהנצער איז מוים אונ דר ביי איז גווען גאטש
ווילין מען זאל אים די שאנד אן טאן נאך זיין
מוים אונ דאש שפייט פאשיידליך איז פסוק
זויא עש וועט אים גישעהען נאך זיין מוים אז
די לויט האבין גיזעהען דאש אויל סרודף האט
גיסאן זייער ווילין זיינען זיי אויף גישטאנן מיט
גרויש שטחה אונ האבין אים גמאכט צו איין
סלף דא האט גיואגט דניאל אים ליבער
אויל סרודף אנזענער הער אונ קייניג פאר וואר
אלע טעג פון דיין פאטער גבוהנצער איז קיין
גיבוהנענער נים ארויש פון זיין תפיסה אונ אז
שראל האבין פאר זונדיגט קעגן השי אזו הט
נאט אויף זיי גזערניגט אונ דיין פאטער איז אויף
גינאנגען אויף זיין מיט גאטש ווילין אונ האט
הרוב גמאכט ארץ ישראל אונ האט פארזיבט
דיא שטאט ירושלים אונ אויף אנדרע שטעט
אונ האט פאר ברענגט דאש בית המקדש אונ
האט גיפירט די יהודים קיין בבל אונ מיט זיי
האט ער אויף מיט גיפירט יהויכין סלף יהודה
אונ עש איז שוין זיבין אונ דרייסיג יאר דאס ער
איז גיפאנגן אין דר תפיסה פון זיינע זינד וועגן
אונ דרום ווייל ער האט אונזר הער נאט דער
זיידער גיטאן אבער דיין פאטער האט עש נים
גיטראכט דאש ער האט אים גיפאנגן פון זיינע
זינד וועגן נאר ער האט גימיינט ער האט אים
מיט זיין גרויש קראפט גיפאנגן אונ פאצוואונגן
אונ אזו האט ער גיזאגט ווער קאן זיך צו סיר
גרייכן אונ דרום איז ער גווען אונ דר פארזיבט
אויף אים אונ האט אים נים גיוואלט גריינער
סאכין זיין גיפיינקענעש פון גאטש וועגן נוא
איצנד געט איה דיה דו ואלשט יהויכין ארויש
לאיין דען ער איז איין אלטר טאן אזו הט אויל

סרודף אים ארויש גילאנט אונ אויך אנדערע
מלכים וואש זיין פאטער האט גיזעצט אין דער
תפיסה אונ ער האט גיזעצט יהויכין פאר איין
ראש איבער אלע קייניגן אין דר צייט איז ער
ארין גינאנגען אין זיין אויזר אונ האט גינאמען
גוטיין אויל אונ זאלב אונ האט גישטרט צוא
יהויכין אונ האט אים אן גיקלייד קעמטליכע
קליידר אונ יהויכין פלעגט אלע זיינע לעב טאג
עסין אויף זיין מיש חיי ער איז דר אהשורוש וואש
ער האט פאר קויפט דאש ארימע פאלק יהודים
ער איז דר אהשורוש דאש אין זיינע צייטן איז
שווארץ גיווארן דאש פנים פון ישראל וויא די
וויס פון איין טאג ער איז דר אהשורוש וואש
האט גיזאגט צוא בריינגען טענען בויסער פון
לכגון אונ גאלד פון אופיר אבר מען האט נים
גיבראכט ער איז דר אהשורוש וואש אין זיינע
צייטן איז מקדים גיווארן וואש אין דר תוכחה
שפייט דו וועסט נים גלויבן אין דיין לעבין
ביי פינף טענטשין שפייט דאש ווארט הוא אונ
זיי זיינען גיווען קשעים אונ בייא פינף שפייט
אויך דאש ווארט הוא אונ זיין זיינען גיווען
צדיקים דאש זיינען דיא פינף צדיקים אבירם
משה אהרן חוקה עזרא אונ דאש זיינען דיא
פינף רשעים נמרוד עש דגן ואבירם אונ דער
סלף אהו אונ אהשורוש ער איז דר אהשורוש
אז דאש וואש ער האט גיזאגט איז אלץ נים
גיטאן גיווארן דרום איז גיקויצט גיווארן זיין
סלובה פריער איז ער גווען איין סלף פון הדוד
ביז בוש דאש איז די גאנצע וועלט דר נאך איז
ער נאר גיווען איין סלף איבר הונדערט אונ
זיבן אונ צוואנציג מדינות ער איז דר אהשורוש
וואש האט גיטייט זיין ווייב נשתי פון וועגן זיין
ליב האבער הכן ער איז דער אהשורוש וואש
האט גיטייט זיין ליב האבער הכן פון וועגן
זיין ווייב אסתר ער איז דער אהשורוש וואש
האט גיקוינט פון הדוד ביז בוש עש איז קשה
הדוד מיט בוש זיינען נאהענט גיווען איינע פון
דער אנדערע נוא וואש איז דש פו אגרושקיים
נאר ער לאזט סוף וויסין אזא וויא ער האט
גיקוינט אויבער די צוויי אזא האט ער אויך
גיקוינט אויך הונדערט אונ זיבן אונ צוואנציג
מדינות דעסט גלייכין גיטענען סיר אויך בייא
שלמה הסלף ער האט גיקוינט איבר דר גאנצן
וועלט פון תפיסה ביז ענה די צווייא זיינען דש

דר נאנצער וועלט אלע עוברי כוכבים האבן
 זיך גיפארקטן פאר אים אלע פילש און פינגלאך
 און חיות פלעגן אים בריינגען מס זיא חיות
 פלעגן קופן אין שעכט הויז מען ואל זיי שעקמן
 צו דער סעודה פון שלמה ער איז גיווען זייער
 רייך און האט גיהאט פיל גאלד און זילבער
 און גיטער ער האט פיל משלים גישפראכן ער
 האט מגלה גיווען סודות וואש האבן ביין סוף
 גיט זיינע שונאים זיינען גיווארן צו אים גיטע
 פריינט און אלע מלכים האבן אים גיפאלגט זיי
 האבן גינלוקט אים צו זעהען און צו הערן •
 נאט האט אים דער הויבן פון וועגן דה זיין
 פאטער זיין נאטען אזי גינאנגען צווישן אלע
 מלכים און זיין חכמה אונטער אלע חכמים ער
 איז גיווען גאנץ און ווארהאפטג און האט אפ
 גיקערט פון דעם בייזן וועג און האט גוואקט
 אלע סודות אין הימיל און זיין פר שטאגריקיים
 איז גיווען מער פון אלע מענטשן אלע מלכים
 פלעגן קומען צו פרייען זיין שלום און האבן
 גיצושערט פאר אים זיין האבן אים גישקט
 זייערע זין און מעכט פאר קנעכט און ריינסן
 און זאלן לויפן פאר אים צוא לערנען חכמות
 פון אים אז ער האט גיעפניט זיין מיל האבן זיי
 גיקנט און גיבוקט פאר אים און אלע הערן
 האבן פאר לאזט זייערע לענד און זיין גיקוסן
 צו הערן זיין חכמה צו אים אזי גיעפנין גיווארן
 אלע שליסל פון חכמות ער הט פאר שטאנן די
 רייד פון חיות און עופות לייבן און לעכטערטן
 זיינען גילאפן פאר אים צוא אים איז גיעפנין
 גיווארן די קרוין פון שטארקיים איין מלך מיט
 דעם אנדרין האבן מורא גיהאט מ'חכה האלטן
 דען זיי האבן גיצושערט פאר אים ער האט
 גיווארפן מס אויף אלע לענדער דאש האט ער
 זוכה גיווען ווייל ער הט צדקה און גמילות חסד
 גיסאן ער האט זוכה גיווען צו זיין איין מלך אויף
 דר נאנצער וועלט און וועט אויך האבן עולם
 הבא ער איז דר שלמה וואש האט גימאכט די
 גרויסע שטול • און ווען שלמה פלעגט זיך
 זעצן אויף זיין שטול מיט דער קרוין אויף זיין
 קאפ צו טאן משפט דא האט ער גיוואקט מיט
 זיין גרויסער חכמה וואש די לייט וואש זיינען
 פאר אים גיקוסן האבן אין זייער הארצן און
 ער האט גיזעהען אין זייער פנים ווער עס איז
 גירעכט און אויך האט ער גוואוקט אויב די

גאוונט איינע צו די אנדערע נאר אזו וויא ער
 האט גיקיניגט איבער די צווייא אזו האט ער
 אויך גיקיניגט איבער דר נאנצער וועלט • פיר
 זיינען וואש האבן גיקיניגט פון איין עק וועלט
 ביז דעם אנדערין צוויי פון ישראל און צוויי פון
 די עוברי כוכבים שלמה און אחאב איבער ישראל
 גבוכרצער און אחשורוש איבער די עוברי כוכבים
 אבער אחשורוש איז אפ גיקרצט גיווארן זיין
 מלכות און ער האט נאר גיקיניגט איבער הונדרט
 און זיבן און צוואנציג מדינות דאש האט ער
 דרום זוכה גיווען ווייל הקדוש ברוך הוא האט
 גיוואקט ער וועט נעמען אסתר דאש אייניקיל
 פון שרה וואש זיא האט גילעבט הונדרט און
 זיבן און צוואנציג יאר דרום האט ער גיקיניגט
 איבער הונדרט און זיבן און צוואנציג מדינות •
 ב'מים חס און דיא זעלביגע מעג אז דער מלך
 אחשורוש איז גיוועסן אויף זיין שטול
 וואש איז אין זושן אונדער חכמים זאגן דיא
 שטול וואש אחשורוש איז גיוועסן איז גיט זיינע
 גיווען און גיט פון זיינע עלטערין נאר זיא איז
 גיווען פון שלמה המלך וואש הירם דר מענטש
 פון צור האט זיא גימאכט מיט זיין גרויס חכמה
 ער איז דר שלמה דר גרוישר מלך דאש הקדוש
 ברוך הוא האט אים גימאכט קייניגן פון איין עק
 וועלט ביז דעם אנדערין עק וועלט נאט האט
 אים אויט דער וויילט איידער ער איז גיבארן
 גיווארן און נאט האט אים לייב גיהאט און הט
 אים מגלה גיווען גרויסע סודות און וויסן שאפט
 און חכמה ער האט גיקענט זעהען ווען מען איז
 גיקומען צום משפט וועלכער עש איז גירעכט
 אדר אום גירעכט און קיינער האט גיט קענט
 זאגן קיין פאלשע רייד • לויטערקיים און
 שווינהיים איז גינאסן גיווארן אויף אים און די
 קרוין פון מלכות איז גיווען אויף זיין קאפ ער
 איז גיווען אן גיקלייד חן און חסד אזו וויא זיין
 פאטער צו דרייצעהען יאר איז ער מלך גיווארן
 ער האט דרום גיהייסן ירדיה ווייל נאט האט
 אים לייב גיהאט • שלמה האט ער גיהייסן ווייל
 עש איז גיווען שלום אין זיינע צייטן • ביין האט
 ער גיהייסן ווייל ער האט גיבויט דאש בית
 המקדש • איתאל האט ער גיהייסן ווייל דיא
 רייד פון נאט זיינען גיווען זיינע עדות אז ער
 איז גיווען קליינער פון נאר דר וועלט • יקה הט
 ער גיהייסן ווייל ער איז גיווען איין הער איבער

עזת האבין אין דר מחלשה פאלש עדות ואנן
 דרום שמיים אין פסוק שלמה ויצא אוף נאמס
 שמואל דש גאט היט די שמואל גליה ויא ואלמ
 גיווען זינען דרום האט ער אויף איר אויס גואנט
 גרויסע משפטים און די שמואל איז נמאכט גיווען
 מיט גרויש מיטמער שאפט דאש קיין שום
 מיסטער אין דר וועלט קען אזו איין שמואל ניש
 מאכן די שמואל האט ניהאט צוועלף גילדערנע
 לייזן און צוועלף גילדערנע ארלערס אגילדערנע
 לייב אנטקעגן אגילדערנע ארלר און אגילדערנע
 ארלער אנטקעגן אגילדערנעם לייב גליה די
 אנטקעגן די איין פון דעם לייב אנטקעגן
 דעם פליגיל פון דעם ארלער און איין פליגיל
 פון דעם ארלער אנטקעגן דעם פון דעם
 לייב און זעקס טרעפ איז גיווען צו איר ארויף
 צוא ניין וואסליכער טרעפ האט ניהאט צוועלף
 גילדערנע לייבין און צוועלף גילדערנע ארלערס
 זיי זיינן גימאכט גיווארן דריין די זיינער פון
 איין העלפאנד און די צאל פון די לייבין איז
 גיווען צוויי און זיבעציג און אזו אויף דיא
 ארלערס א אויף דר ערשטער טרעפ איז גילעגן
 איין גילדערנע אקס און אנטקעגן אים איז גילעגן
 איין גילדערנע לייב א אויף דער אנדערער טרעפ
 איז גילעגן אגילדערנע וואקף און אנטקעגן אים
 אגילדערנע שפעס א אויף דער דריטער טרעפ
 איז גילעגן אגילדערנע לעמפערט און אנטקעגן
 אים אגילדערנע קעמיל א אויף דר פערטער טרעפ
 איז גילעגן איין גילדערנע ארלר און אנטקעגן
 אים אגילדערנע פאנוע א אויף דער פינפטער
 טרעפ איז גילעגן אגילדערנע קאז און אנטקעגן
 אים אגילדערנע האן א אויף דר זעקסטער טרעפ
 איז גילעגן אגילדערנע שפארנויר און אנטקעגן
 אים אגילדערנע טויב א און דאש אלץ באמיים
 אז אין משפט דארף דער שלאפער ניש מורא
 האבן פאר דעם שפארקן און אלע די חחת און
 פינלען ווארין מיט גרויש חכמה און קונצין
 גמאכט און אזו איז גווען ווען ער האט גשעמלט
 דעם רעקמין פון אויף דער ערשטער טרעפ דא
 האט אים דער גילדערנע אקס גינדייכט אין
 פון און ער האט זיך אן גיהאלטן פון אים און
 אז ער האט גיטאן דעם אנדערין פון אויף דר
 ערשטער טרעפ האט אים גינדייכט דר גילדערנע
 לייב און פון און האט אים אויף גיהויבן אויף
 דער אנדערער טרעפ אזו האט אים גינדייכט

דער גילדערנע אקס די אנדערע פום און האט
 אים גיוויזן איין בריוול דרויף איז גישטאנען
 מיזאל קיין שוחד ניש נעמען און דר לייב האט
 אים אויף גיוויזן די אנדערע פום מיט איין
 בריוול דו זאלסט און משפט קיינס ניש דער
 קעגן דאש מינים מען דו זאלסט ניש גינדייכט
 דער האט מיר גומש גיטאן אדער דר איז רייך
 אדער דר איז איין קעסטליכער פון אויף וועל אים
 גירעכט מאכן אדער דר איז איין ארימאן איה
 וועל אים פון העלפין דאש פאר מען ניש מאן
 נאר וואש רעכט אים און אויף פלעגן פון
 די חיות פון דעם אנדערין טרעפ מיט איין פום
 האבין זיי אים אויף גיהויבן נויטער ארויף און
 מיט דעם אנדערין פום האבין זיי אים גיוויזן
 אבריוול וויא דער דין ואל זיך רעכט האלטן
 אין משפט און אזו האבין אלע זעקס טרעפ
 גיטאן ביז ער האט זיך גיוועזט אויף דר שמואל
 אויף דעם שפיץ פון דר שמואל איז גיווען איין
 גילדערנע טויב ויא האט גיהאלטן איין שפארנויר
 אין אירע הענט דען די ישראל זינען גיליכין
 צו איין טויב אזו וויא אין פסוק שמיים און אויף
 אויבין אויפן קאפ פון דער שמואל אזו גיווען
 איין גילדערנע סטרה ויא איז גימאכט גיווארן
 מיט אירע לעספולעך און קנעס און בעכערלעך
 און בלוטונג דאש איז אלץ גיווען ביי דר זייט
 פון דער סטרה און אנטקעגן זינען גיווען זיבן
 גילדערנע רערין אויף זיי איז גיווען אים גמאלט
 די זיבן אבות דאש איז אדם נח שם אברהם יצחק
 יעקב און אייב צווישן זיי און אויף דר אנדערער
 זייט איז אויף גיווען זיבן רערין אויף זיי איז
 גיווען גימאלט די זיבן גרוישע חסידים פון דר
 וועלט דאש איז נח קהת יצחק לוי יעקב ויהוה אלד ויסיד
 און חיד און אמיל ואנן נח צווישן זיי און אויפן
 שפיץ פון דר סטרה איז גישטאנן איין גילדערנע
 קרוג פול מיט דעם בוים אייל וואש מען האט
 גיברענט אין בית המקדש און אנטער דעם איז
 גישטאנן אגרוישער בעקין פון גאלד און אויף
 דעם איז גיווען גימאלט עלי הכהן און צוויי
 רערלעך זינען ארויש גינאנגן דער פון אויף זיי
 איז גיווען גימאלט זינען צוויי קינדער חפני און
 פנחס און פון די צוויי רערין זינען ארויש גינאנגן
 אנדערע צוויי רערין אויף זיי איז גיווען גימאלט
 די צוויי קינדער פון אהרן נדב ואביהוא נאך צוויי
 שטולין פון גאלד זינען גיווען זיינע פון דעם

בהן גדול ווענין • און איינע פון ווענין דעם סגן
הכהנים • און ארום זיי איז גיווען זיבעצג שטולן
ראש אויף זיי ווייץ גינעסין די זיבעציג סנהדרין
און האבין גיריבט דעם משפט פאר דעם מלך
שלמה • און גאהניט פון זיינע אויערין זיינען
גימאכט גיווארן צוויי טויבין איינע פון דר זייט
און די אנדערע פון דר אנדער זייט און איכר
דר שטול איז גימאכט גיווארן פיר און צוואנציג
רערין פון נאך דאש זיי האבן גמאכט אשאמן
איבער דעם קיניג • און וואו אהין ער האט
גינקערט און איז גיגאנגן מיט דר שטול איז ער
גיוען אינגערע דעם שאמן און אז דער מלך
שלמה איז גיקומן אויפן זעקסטן טרעפ • דא
איז גיווען אגילדערנר אדלר און ער האט גועצט
דעם מלך שלמה אויף זיין שטול און דאש ארט
וואו ער איז גינעסן איז גיווען אזויס איימל וילבר •
און ווען די פדעסדע הערין און מלכים האבין
גיהערט דאש דער מלך שלמה זינעט אויף זיין
שטול • דא זיינען זיי אלע גיקומען און האבין
זיך גיבוקט און גינייגט פראים און האבן גזאגט
עס איז נישט פאר האנדירן קיין שום קיניג ער זאל
האבן אזוי איין שטול • און קיין שום מייסטער
אין דער וועלט קען אזוי איין שטול נישט מאכן
מיט אלערליי מייסטער שאפט פון דער וועלט
און אז דער מלך שלמה האט זיך גינעצט אויף
זיין שטול דא איז גימאכט גיווארן איין גילדערנר
אדלר מיט חכמה און ער האט גיהאלטן די קרוין
פון דעם קיניג פון אויבן איבער זיין קאפ דאש
זיא האט אים נישט אן גירירט כדי עש זאל אים
נישט צו שווער זיין • און גילדערנע לייבין און
אדלערש זיינען גימאכט גיווארן מיט חכמה
דאש זיי האבין גישוועבט ארום דעם קיניג און
האבן אים גימאכט איין שאמן • און איין
גילדערנע טויב האט אראפ גינדערט פון דיא
זיידין און האט גיעפינט דעם ארון קודש און
האט ארויס גינעמן איין ספר תורה און האט זיא
גיגעבן אין די הענט פון שלמה המלך מקיים צו
זיין דעם פסוק און די תורה זאל זיין מיט אים
אלע זיינע לעב טעג כדי עש זאל דר ליינגערט
ווערן זיין מלוכה און די מלוכה פון זיינע קינד
איבער ישראל און דר בהן גדול מיט די זקנים
זיינען גיקומן פדענין דעם שלום פון דעם מלך
שלמה און די דיינים און סנהדרין זיינען גינעסן
פון זיין רעכטער זייט און פון זיין לינקער זייט

צו משפטין ראש פאלק און ווען די עדות זיינן
אריין גיגאנגן פאלש עדות זאגן אז האט דער
קיניג גימאכט דאש די וואנין האבין זיך גקערט
און די רעדער האבין זיך גידרייט און די אקסן
האבין גישרען די לייבין האבין גיבוקט די
פערין האבן גמאכט גלייך וויא זיי האבן גוואלט
עפעס צו רייסן און אלע די חיות פון דר שטול
האבין איטליכר גישרען זיין גישרין גלייך וויא
זיין וואלטין לעבעדיג גיוועזן דאש אלץ
איז גימאכט גיווארן דאש די עדות זאלן פיל
מורא האבן און זאלן זיך פראכטן ווארום
זאלן מיר פאלש עדות זאגן און מיר זאלן אזוי
איין וועלט פיר לירן מיט אונזערע זינד דאש
וועלן מיר נישט טאן און אז דיא חיות האבן
גיעפינט זייער מויל און האבין גישרען זייער
גישרין איז ארויש גיגאנגן פון זייער מויל איין
גוסר היח וויא דער ריח פון דעם גן עדן און
אויף אלערליי בשמים און זיין גיווען פול
מיט אלערליי ריחות וואש נאט האט בשאפן
אויף דר וועלט און אז די ישראל האבין פאר
זינדיגט דא איז גיקומן אויף זיי גבוכדנצר מלך
בבל און האט פרארביין נאנין ארץ ישראל
און האט גירויבט די הייליגע שטאט ירושלים
און האט פאר פרענט דאש בית המקדש
פעזנתינו הרבים נאט זאל זיך דר באריסען •
און האט גיפירט די ישראל אין גלות אזוי האט
ער דיא שטול אויף גיפירט מיט זיין און אז
גבוכדנצר האט זיך גיוואלט ועצין אויף דעם
שטול אזוי האט ער נישט גיוואוסט די חכמה וויא
אזוי ארויף צו גיין • און אז ער האט גישמעלט
דעם ערשטן פוס אויף דעם ערשטן טרעפ דא
האט זיך אויף גישמעלט דר גילדערנר לייב און
האט אים גיוואלט ווייטער ארויף הייבן און
גבוכדנצר האט נישט גיוואוסט וואש צו טאן אזוי
האט אים דר לייב אקלאפ גיטאן מיט דר לינגר
פוס אויף זיין רעכטער הייך • און ער איז גיפליבן
הינקערנ אלע זיינע לעב טאג און אז אלעס גינדרוס
מוקדון האט איין גינעמן דאש לאנד בבל אזוי
האט ער די שטול מיט זיך גינעמן און האט זיא
גיפירט קיין מצרים און ער איז גיווען זייער
פרום און האט די שטול גיהאלטן זייער הייליג
דאש ער האט זיך אויף איד נישט גיוואלט ועצן
און נאך זיין מויל האט גינלומט שישק מלך
מצרים צו ועצין אויף דר שטול אזוי אים אויף

אז גילשעה וזיא צו נבוכדנצר און ער איז אויף
 גיווען הינקדיג אלע וייעע לעב טאג און מען
 פלענט אים רופן פרעה בנה דעו הינקעדיגער
 פרעה און דר נאך איז גיקומן אגיפטנס דר וון
 פון אגיטיכוס און האט ארועק גינומן די שטוב
 פון מצרים און האט זיא אריין גילייגט אין איין
 שוף און האט זיא גיפירט אין זיין לאנד און
 אונטער וועגן האט זיך אפ גיבראכטן איין
 פום און ער האט ניט גיקענט גיפירט אלע וייעע
 לעב טאג קיין מייסטער דאש ער פאל קענען
 פארקומן די שטוב און עש איז שוין ניט גיווען
 קיין שום קיניג אין דער וועלט דאש ער זאך
 קעגן לאוין מאכט אזוי איין שטוב און דר נאך
 איז די שטוב גיוועזן בייד פורש מלך פרכ און
 וויי ער האט גילאזט בויען דעם בית המקדש
 אין וייעע צייטן דרום האט ער זוכה גווען אויף
 איר צו ויזן אן שארין בשנת שלוש קללוט אין דעם
 דריטן יאר פון זיין מלוכה האט ער גימאכט איין
 סעודה צו אלע וייעע הערן און קעכט פון פרום
 וסרי און אלע ראם הערן פון וייעע מדינות וייען
 גיווען פר אים * אין דעם דריטן יאר פון דער
 מלוכה פון נבוכדנצר האבין די ישראל גוויינט
 און גינפעצט און האבין גיזאמט ווי צו אונז
 דאש דר נבוכדנצר האט זיך גילשטארקט איבער
 אונז און האט פר ווילט אונזר לאנד ער האט
 קרוב גימאכט אונזער מדינה און האט אונז
 גיפירט אין גלות און וואש ניט רעכט איז האט
 ער גיטאן אין אונז אונזרע זקנים האט ער פר
 גילאסין אין קייטין אונזרע הערין האט ער פר
 מריבן אונזרע יונגן האט ער דר גילאנן אונזרע
 קליינע קינדער האט ער גינומן אין שביה אריין
 און דיא קרוין פון לויב איז ארועק גיעסן גיווארן
 פון אונז מריער פר חורבן הבית איז דוד אויף
 גילשטאנן און איז מלך גיווארין איבער ישראל
 און נאך אים איז אויף גילשטאנן זיין זון שלמה
 און הקדוש ברוך הוא האט אים גימאכט קיניגין
 איבער דר גאנצן וועלט און דר נאך איבער דיא
 חיות פון דעם פעלד און איבער די עופות וואס
 אונטערין הימל און אויף אלע ווידמונג און ער
 האט פר גילאנן וייערע רייד און זיי האבן פר
 גילאנן וייעע רייד און אז עש איז פרייליך גיווארן
 דאש הארץ פון שלמה אוחא האט ער גילשקט
 לאוין בעשין אלע מלכים פון מזרח און מערב
 און זיי וייען גיקומן אין זיין פאליש אז ער איז

אלוין

אלין נייערעם די ווילדע פויגל און די ווילדע
 ווייל מירן זיי וועלן קומן אויף אייער מדינה
 און וועלן זיי פאר ארבען. און אויך און אייערע
 הייער וועלן זייא דער ווערען. און מיט דעם
 אויך האן שיק מיר איין ענטפער זעלום. און
 סען האט די בריוו אן געקומען צו די פליגל
 פון דעם אויך האן און ער האט איין גואמילט
 פיל ביזע פויגל און זיי זיינען געפליגן קיין
 קיטור צו דר מלכה זעבא און איר מדינה. זיי
 זיינן אהין אן גיקומן גאנץ פריא אז די זון איז
 גאר אויף געגאנגן און די קינגין איז אויף גישטאנגן
 און האט זיך גוואלט בוקין אנטקעגן דר זון אז
 וויא איר סדר איז. און דיא פויגל זיינן גיווען
 אזו פיל דאש זיי האבין צו גידעקט דיא שייין
 פון דר זון האט די קינגין זיך זייער דער שראקן
 און האט פאלד צו ריסין אירע קליידר. אזווא
 פאלד האט אראפ גנדרט דר האן און גריקט
 איר די בריב. און זיא לייענט עס און צו רייקט
 ווידר אירע קליידר דרום ווייל ער האט אזווא
 גיוועלטיגליך צו איר גיפאטין. האט זיא פאלד
 גלישקט נאך אירע הערן און זאגט זייא וואש
 אין דעם קריב שטייט. אָבֶר זיי האָבן עס נישט
 גוואלט הערין. און האבין גוואנט מיר אַכטן
 נישט דעם סוף שלמה און אויך נישט זיין מלוכה
 אָבֶר דיא קינגין האט זיך אין דעם נישט פאר
 זיבערש. און האט גליקט נאך פיל קעסטליכע
 שיק לייט און האט אן גילאדן אשיש מיט זילבר
 און גאלד און גוטע שטיינר און גוטע הארץ.
 און זיא האט אויס גיקליבן זעקס טויזנט יונגליך
 און מידליך זייער שיינע און זיי אלע זיינן אין
 איין טאג גיבארין גיווארין. און זיא האט זייא
 אלע אן גיקלידעט גלייך מיט ווידענע קליידר
 און ספרפיל וואל. און האט גישריבן איין בריב
 מיט דיא שיק לייט. מיט דעם לשון פון מיר
 די קינגין פון קיטור צו מיין הער קינג שלמה
 און צו אלע זיינע הערן און לייט פיר פריד פון
 מיר. און אנטפאנג די מתנה וואש אויך שיק
 אויך. און אויך בעט אויך זייער איר זאלט מיר
 שטעלן איין צייט ווען אויך זאל קומן צו אויך.
 דען איר וויקסט וואול אז זיבין יאר ריין אז
 צווישן מיין מדינה און אייער מדינה אין דריי
 יאר ארום וועל אויך מיין מיגליכקייט טאן און
 וועל צו אויך קומען און אויך וועל זיך בוקין
 קעגן אייערע הערשאפט. און זיא איז גיקומן

סוף דריי יאר. אז שלמה המלך האם דר הערש
 אז זיא קומט אן. אזו האט ער איר אנטקעגן
 גלישקט זיין הייבט מאן גנדין זון הייבט און ער
 איז גיווען זייער אשיינער מאן און אויך פיל
 פאלק מיט אים אז זיא האט אים דר זעהן אז
 זיא אראפ גישפרנגען פון דעם קארט און האט
 זיך גיבוקט אנטקעגן אים דען זיא האט גמיינט
 דאש אז שלמה המלך אזו האט גוואנט גוידע
 אויך ביי נישט שלמה נאר אויך ביי אייער פון זיינע
 באדינער וואש שטייען פאר אים האט זיא זיך
 אום גיקערט צו אירע הערין און האט גוואנט
 האט איר נישט גיווען דעם לייב אזו זעהט וויא
 זיינע קנעכט זיינן איר קענט וואול מארקן וויא
 דער הער שלמה איז איין גרוזשער קינג און
 בנהו האט זיא גיבראכט פאר דעם סוף. אז
 דר קינג האט גיהערט אז זיא קומט אן האט
 ער זיך גיועצט אין איין חדר פון גלאז און זיא
 האט גמיינט ער זיצט אין וואשער. אזו האט
 זיא זיך אויף גיהויבן אביסל אירע קליידער
 אזו האט דער זעהן דר סוף שלמה אירע פיס
 האט ער גלאכט און האט גוואנט ריין שווינהייט
 איז פון ווייבער און זיינע פיס זיינן שייין פאר
 מאנובלין אָבֶר פאר גקבות אזו עש נאר נישט
 שייין האט זיא זיך גיניינט פאר אים און ער האט
 זיא אנטפאנגן נאר קעסטליך. דער נאך האט
 זיא גוואנט צווא אים ליבד הער אויך וויל זיך
 פרעגן דריי רעטענש אזו דו וועקט זיי מיר זאגן
 דא וועל אויך זעהן אזו דו ביסט אגרויסר חכם
 און אויב נישט בישמו גלייך צו אגדע מענטשן
 האט זיא אים גיפרעגט און ער האט איר ארץ
 געענטפערט גלייך וויא זיא האט גיהאט אין
 איר מחשבה און אז זיא האט דער זעהן זיין
 גרויסקייט און כבוד און דאש פירונג פון זיין
 מיש. און דיא קליידר וואש איטליכער האט
 גיפראגן. און זיא האט אויך גיווען דעם וועג
 וואש שלמה המלך האט גימאכט אין זיין הויז
 צו גיין אין בית המקדש צריין און וויא ער איז
 גיוועסן און האט גיטאן משפט אזו איז אין
 איר קיין נשמה נישט גיפליבן. און האט גוואנט
 גילויבט אזו גאט דאש ער האט דיר גינעבן אזו
 איין מלוכה. און וואול דעם פאלק ישראל דאש
 דוא ביסט זייער קינג און וואול צו דיא לייט
 וואש זיינן קמיר ביי דיר. האט זיא גלישקט
 דעם קינג גרוזשע מתנות גאלד און זילבר און

גִּטְעָה שְׁטִייעַר * אונ גוט האַלץ אונ פֿרום * אונ
 עס איז נאך גיט גיהערט אונ גיט גיטען גיווארן
 אזו איין כהנה אונ דער מלך שלמה האט איר
 גינעבין אלץ וואש זיא האט גיוואלט * האט
 דא זיך געזעניגט מיט אים אונ איז ווידר גיפארן
 אין איר לאנד מיט אירע הערן אונ אלע מלכים
 פון דר וועלט וואש האבן גיהערט זיין נאמען
 זיינען דער שראקן גיווארין אונ האבן אים
 גבראכט ריא בעשטע פירות פון זייער לאנד
 אונ וואלטין דיא ישראל גיפאלגט צו ורמיהו
 הנביא אונ וואלטין השוכה גיטאן * אזו וואלטן
 מיר נאך גיווען אין אונזער חשיבות אונ מיר
 וואלטין גיט גיקומן אין גלות * אונ כל זמן ורמיהו
 איז גיווען אין ירושלים האט ער גרויש תפלה
 גיטאן צו השׁיית אונ האט אויף גיהאלטן מיט
 זיין זכות דאש דער גבוכדנצר האט גיט גקענט
 קומען הרוב מאכין ירושלים אבער דר נאך איז
 ער אונעק אין לאנד בגימין אזו האט גישקט
 גבוכדנצר זיין הויבט מאן גבוורארדנען גבוכדנצר
 אליין האט זיך גיפארקמין אויף צו גיין אויף
 ירושלים דאש עס זאל אים גיט גישען וויא
 זיינע עלטערין דאש איז סנהרוב ער איז גיקומן
 אויף ירושלים מיט פיל פאלק אזו וויא דאש
 זאמר פון דעם ים אבער ער האט ווייניג גליק
 גיהאט דער צו עש איז פיר דער פון צו שרייבן
 לסוף ביי נאכט איז גיקומן איין מלאך אונ האט
 גיטייט גאר זיין פאלק נאר ער מיט צעהן קנעכט
 זיינן גיבלויבן וויא דר גבוורארן איז אהין גיקומן
 האט ער הרוב גימאכט די מויערן דער נאך איז
 ער גיקומען מיט גבוכדנצר צום בית המקדש
 אבער זיי האבן גיט גיקענט אריין קומען דען
 די מויערן האבן זיך פר שלאסן אונ אז גבוכדנצר
 האט דער זעהן דאש קיינער קען זיי גיט עפענען
 אזו האט ער זיי גיוואלט צו האקן אבער ער
 האט צו בראכן פיל העק אונ האט זיי גיט גקענט
 עפענען אזו איז גיקומן איין מענטש וואש ער
 האט גיהייסן פרימוס אונ האט גישעכט איין
 בהמה ממאח אונ האט גישפרינגט דאש בלוט
 אויפן בית המקדש אונ האט אים מטמא גיווען
 אזו האבן זיך געפינט די טירן פון זיך זעלברט
 דא איז אריין גיגאנגן גבוכדנצר אונ האט גיזעהן
 נאמש וואונדער אין דעם זעלביגן גיבייא אזו
 האט ער דער זעהן בלוט אויף איין שטיין אונ
 עש ריקט אונ זירט אלע צייט אין דער חוץ אזו

האט ער גיפרענט אלע די אלטע יהודים וואס
 דאש איז האבן זיא אים גיענטפרט דאש בלוט
 איז פון קרבנות אזו איז גיפונן גיווארן אז דאש
 איז ליגין דא האט גיוואנט גבוכדנצר וועט איר
 מיר זאגין איז גוט אונ אויב גיט וועל איך איר
 רייסין דאש פלייש מיט גלענדיגע צוואנגען אזו
 האבן זיי אים גיוואנט דעם אמת דאס זיי האבן
 גיהאט צווישין זיך דעם גביא זכריה ער האט זיי
 אלע צייט גישטראפט אונ זיא האבן זיך גיט
 גקערט צו זיינע רייר אונ האבן אים פר שטיינט
 אונם שבת פון יום כפור אין בית המקדש אונ
 פון דער זעלביג צייט אן איז דאש בלוט גיט
 שטייל דא האט גפרענט גבוכדנצר ווארום האט
 איר דאש בלוט גיט אפ גיוואשן האבן זיי אים
 גיענטפערט מיר האבן עש איטליכע מאל אפ
 גיוואשן אבער עש קומט ווידער עש העלפט
 אלץ גיט מיר האבן שוין אויס גבראכן די שטייער
 אונ האבן איין גיענצט אנדרע שטייער אבער
 עש העלפט אלץ גיט דאש בלוט קומט ווידער
 אויף די שטייער אזו האט גבוכדנצר גירופן זיין
 הויבט מאן גבוורארן אונ האט אים גיוואנט ער
 זאל באווייליגן דאש בלוט אזו האט ער גינעמקן
 פיל מויוונט כהנים אונ האט זיי גישאקטן אויף
 דעם בלוט אבר עש האט גיט גיהאלפן אזו האט
 ער גישאקטן די סנהדרין אונ די בעסטע פון
 ישראל גאר אן צאל אונ דאס בלוט איז אלץ גיט
 שטייל גיווארין דר נאך האט ער גישאקטן אויף
 דעם בלוט די קליינע קינדר פון דעם רבי אונ
 עש איז פארט גיט שטייל גיבלויבן אזו האט זיך
 גבוורארן דר באריקט אונ האט גיוואנט צו דעם
 בלוט זכריה זכריה איך האב דאך גשאקטן אויף
 דיין בלוט אלע די בעסטע וואש אונטר ישראל
 שטיי שוין שטייל אונ וונקט וועל איך כל ישראל
 שעקמין פון ריינט וועגין דא איז דאש בלוט
 שטייל גיווארין אונ עש האט פאר וונקען אין דר
 ערד אונ גבוורארן האט זיך גבראכט די יהודים
 האבן דאך גאר איינעם גיהרגת האט זיי נאט
 אזו גשטראפט אונ איך האב אזו פיר קעסמליכע
 ישראל גטייט וויא וועט עש מיר גיין אונ באלד
 איז ער אונעק גילאפן אונ האט זיך סגור גיקען
 אונ האט גרויש השוכה גיטאן אונ איז גיוואק
 איין גר צדק אז דר פון גדול מיט די איבערנע
 האבן גיזעהן אז דאש בית המקדש אונ אלץ
 וואש צו דעם גיהער איז שוין פאר גרענט
 גיווארין

ג'ווארין אזו האבין ווי זיך ג'ווארפן אין פ'יער
 מיט זייער ארגלן און אז נבוכדנצר האט ג'וואלם
 אריין ג'יין אין קרשי קרשים דא האבן זיך די
 מ'ויערן פ'ר שלאקן ב'ח ע'ש איז ארויס ג'ינאנגן
 איין בת קול און האט ג'וואנט עפ'ן אויף ד'יין
 מ'יר דוא בית המקדש און ע'ש זאל פ'רענן אין
 ד'יר איין פ'יער דער נאך האבין ווי זיך אליין
 ג'יעפינט און ע'ר איז אריין ג'ינאנגען און האט
 ג'וועקן נאמש לויב ד'רינען און די הייליגע פ'לים
 פ'ון דעם בית המקדש וואש די הייליגע מ'כים
 פ'לעגן ג'יצין מיט ווי זיין פ'אר ש'וואונדן ג'ווארן
 פ'אר זינע אויגן . דא איז ע'ר ארויש ג'ינאנגען
 מיט ג'רויש צ'ארין און האט ג'יטייט פ'יל יהודים
 און האט פ'יל יהודים ג'יבונדן אין ק'ייטן און האט
 זיין ג'יפירט נאקעט . און האט זיי ג'ימאכט
 פ'ראגן זאמך אויף זייערע העלוד און האט זיי
 ג'רויש פ'יין אן ג'יטאן און ר'מיה הנביא איז מיט
 זי ג'ינאנגן ב'יו ע'ר איז ג'יקומען צו די קברים
 פ'ון די אבות דא איז ג'יפאלן ר'מיה אויף זייערע
 קברים און האט ג'וויינט און האט ג'וואנט איר
 ד'ר פ'ארימיגע לייט אברהם יצחק ויעקב ש'טייט
 אויף און זעהט וויא מען פ'ירט אייערע קינדער
 אין ג'לות נאקעט און פ'ארנועט און ש'ווער
 ג'ילארן און ע'ר איז ווידר ג'שווינד אויף ג'ישמאן
 און איז ג'ילאפ'ן אויף די קברים פ'ון ש'רה ר'בקה
 ר'חל ו'לאה און האט ג'וויינט און האט ג'וואנט
 ש'טייט אויף איר מ'טירש און זעהט וויא מען
 פ'ירט אייערע קינד'ר נאקעט אין ג'לות און וויא
 ע'ש גייט וויא וויער ב'יטער דער נאך איז ע'ר
 ג'ינאנגן ג'ישווינט אויף די קברים פ'ון משה און
 אהרן און מ'רים און האט ג'וואנט זעהעט איר
 ה'ויטן וויא מען פ'ירט אייערע שאף אין ג'לות
 איר האט זיי ג'יטריי ג'יהיט זעהט וויא די ב'יווע
 נ'ועלף צו ר'ייטן וויא און פ'ירן וויא נאקעט און
 פ'ארנועט איב'ר אלע פ'ערג און ד'רה די ש'מעט
 און זינען אויף ש'ווער ג'ילארן און די ר'שעים
 ב'יען מיט זיי נאר אום דער פ'ארימג ע'ר האט
 זיך ווידער ג'ישווינט אום ג'יקערט צו די אבות
 און זיי האבין אים ג'יפ'רענט ווארום האכטו קיין
 תפ'לה ניש ג'יטאן דאש ע'ש זאל ווי אזעלכש ניש
 ג'ישעקן און איצנד'ר ב'ישטו נאך צו אונן ג'יקומן
 די ב'יווע בש'ורה ד'ר ציילן זינן זיי אזו ג'ינאנגן
 ב'יו אן דעם פ'לאץ וואש ה'ויקט ב'יו ג'יר דארטן
 האט נבוכדנצר ג'יהייטן אראפ ג'עסן פ'ון זיי די

משה און מען זאל געבן קליידר דא האט ג'וואנט
 ר'מיה הנביא צו נבוכדנצר סאמך וועשטו זיך
 פ'אריין אין ד'יין עבודת פ'וכבים ה'יו און וועסט
 זאגן דו האשט ג'יטאן מיט ד'יין ש'טארק'ר סאכ'ט
 אבער מיט אמת זאלשטו ג'ידוינקן וויא ע'ס איז
 ג'ישעקן צו ד'יא וואש זינען ג'ווען פ'אר ד'יר און
 ר'מיה איז אזו ג'ינאנגן מיט די יהודים און האבן
 ג'וויינט און ג'יקלאנט ב'יו זיי זינן ג'יקומען צו
 דעם ארט וואש ה'ייקט זיך ב'ריק'ט און ב'יו אין
 די פ'ייכין פ'ון כ'בל און נבוכדנצר איז ג'ווען
 זייער פ'ריילעך דאש ע'ר איז אזו ווייט ב'ש'לום
 ג'יקומען אזו האט ע'ר ג'וואנט אז די כ'הנים מיט
 די לויים זאלן פ'אר אים ש'פ'ילן און זינען מיט
 זייערע ארגלען און של'מיען וויא זיי פ'לעגן טאן
 אין בית המקדש האבין וויא אים ג'יענטפ'ערט
 וואלטן מ'יר דאש ג'יטאן אין בית המקדש דאש
 מ'יר וואלטן ג'וונגן און ג'ישפ'ילט פ'ר הש'רית און
 ג'ושט ג'יטאן אזו וואלטן מ'יר ניש איבער
 ג'יענטפ'ערט ג'ווארן אין ד'יין האנט וויא זאלן
 מ'יר איצנד'ר זינען נאמש ג'וואנג אין פ'רעמדע
 לענדער אין אום ריינע מדינת וויא נבוכדנצר
 האט דאש דער הערט איז ע'ר וויער צארג'ריג
 ג'ווארן און האט זיי ג'יהייטן ר'נגן אזו איז
 ג'ווען צווישן זיי איין קעס'טליכ'ר טאן ע'ר האט
 ג'יהייטן פ'לטיא בן יהודע האט ע'ר ג'וואנט צו
 דעם קיניג נבוכדנצר די שאף וואש מען האט
 ג'ינעבן דעם פאסטוף צו די הענט און ע'ר האט
 זיי ניש רעכט ג'יהיט פ'ון וועסן ווערט דאס ג'מאנט
 דא ענטפ'ערט נבוכדנצר פ'ון דעם פאסטוף ווערט
 דאש ג'ימאנט און ע'ר מוז אים וואול ב'צאלן דא
 זאגט ג'ימאנט און ליבער הער מען וועט פ'ון ד'יר
 הש'בון אפ געסן דאש דו זאלשט די שאף ווידר
 אפ געבין וויא נבוכדנצר האט דאש ד'ר הערט
 האט ע'ר ג'יהייטן אראפ געסען די קייטן פ'ון
 דעם האלץ פ'ון דעם מ'קה צ'רקור און האט אים
 ג'יפראכט אג'ערע קליידר :

ב'הראותו און זיין טאן ווייזן דאש ע'ר האט
 ג'וויזן די ב'לים פ'ון דעם בית המקדש
 און ד'יא גדולה פ'ון זיין קיניגרייך און ד'יא
 ווערדיקייט און צ'רונג פ'ון זיין אכפ'ערקייט
 זעקס ערלייא רייקייט האט ע'ר ג'וויזן אזו
 וויא ע'ש ש'טייט אין פסוק מלכות און ע'ושר
 און יקר און תפ'ארת און כבוד און גדולה ד'ש
 האט ע'ר אלץ ג'וויזן וועקערט און אכצוי טעג

דורה אנאנד און אז די יהודים האבן דר זעהען
די בלים פון דעם בית המקדש דא האבין זייא
ניט גיוואלט זיין ביי דר סעודה און האט מען
דר ציילט אחשורוש וויא די יהודים וויינען און
יאמערן ווען זיי דער זעהען די בלים און האט
אחשורוש גיזאגט זייא זיינען גרעכט און האט
זיי גמאכט אפאזונדר ארט יבגלאח אז די דאזיגע
הונדרט און אכציג טעג זיינען דר פילט גיווארן
האט דר קניג גימאכט סעודות צו גאר דעם
פאלק וואש זיינען גיפונען גיווארן אין שושן די
דייבט שטאט פון גרויש ביו קליין זיבין טאג
לאנג אין דעם פיר הויף פון דעם גארטן אין
דעם קניגליכן הויז און דער מלך האט גימאכט
צו זיינע שטאט לייט פון שושן נאך מער וויא
צו אנדערע לייט פון אנדערע מדינות און דער
קניג האט זיך גיפרייט מיט זיי אלע פון קליין
ביז גרויש אין זיין אונטערשטיין גארטן וואש
זיי זיינן פריער אין אים ניט גינעסן און גארטן
אין גווען אלע קעסמליכע ווארצלען און אויבס
ער האט צו גיבויגן פון אויבן די בוימער צו
אנאנדער און האט גימאכט וויא גיוולבין כדי
ער זאל מאכן אשאטן איבער די לייט וואש
זיצן פון אונטן כדי די לייט זאלן קענן רעכט
זיצן און האט גישטעלט פאר זיי אבנים טובות
און פעריל און דרום האט ער מערער כבוד אן
גיטאן צו די לייט פון שושן דען זיי זיינן תמיד
פריא אים און האבן גיהיט זיין קרוין און זיין
לעבין זיר גרפס און פון איין בויס צום אנדערין
אין גהאנגן ווייסע ליינען וויא ספיר און אקערלי
מאטערעס גרין און בלא און זייד אין גווען
דורה גיפלאכטן און איין קלייד פון פירפיל וואש
אין גווען דריבער גיצויגן מיט העקלעך און
ארום און ארום אין גווען גיבונדן מיט גילדרגע
קייטלעך און זיילן פון מירמיל שטיין גפארבט
מיט אלערליי פארבן גרין און רויט און ווייס
און דרויף האט ער גימאכט זיידענע בעטלעך
זיי זיינן גיליגט גיווארן אויף גילדרגע רעליך
און די פיסזיינען גווען פון זילבער און דיא
בייגן זיינען גווען קריסטאל און דיא מירמיל
שטיינרנע זיילן האבן גיהאט זייער אשיין
גישטאלט און פון אונטן אין גווען זייער שייין
גיפלאכטערס תשקיה און דאש גיטראנג אין
גיוען מיט גילדערנע בלים און אין בלי צו דער
אנדערער אין ניט גלייך גווען און דער פוס

וואש מען האט שוין איין מאל גיטרונקען אין
אים האט מען שוין דאש אנדערע מאל ניט
גיטרונקן נייערט אלע מאל נייע בלים און ווען
מען האט אויש גיצויגן די בלים פון דעם בית
המקדש אזו זיינען דיא אנדערע בלים גווען
קופער קעגין זייא און דער וויין אין גווען
פיל און אימליכער מענטש האט גיטרונקן וויא
פיל ער האט גיוואלט און איטליכן האט מען
גיגעבן אז איין וויין וואש ער איז אלט גווען
וויא פיל דער מענטש איז אפט און מען האט
אים גיגעבן גינג וועדליג דעם קניגש פאר
מעגין השתהי און דאש גיטראנג אין גווען
וויא רעכט איז מען האט איטליכן גיגעבן וויא
פיל ער האט גיוואלט עש זאל אים ניט שאדין
דען תמיד פלעגט זיין דר מנהג פון דר מדינה
אז עש איז גוועזן איין שמהה דא המ גבראכט
דר שיינקער איין גרוישין בעכער און מען האט
אים גירופן פיקא ער האט גאר פיל גיהאלטן
און וועמען דר שיינקער האט אים גיגעבן דער
האט אים גימוזט אויש מרינקען און עש האט
אים קיינער ניט גיקענט אויש מרינקען נאר
אחשורוש און דר וואש האט אים ניט גקאנט
אויש מרינקען האט ער גימוזט געבן דעם
שיינקער פיל געלט דרום זיינען די שיינקערס
זייער רייך גיווארן איצונערט פאר די דאזיגע
לייט האט אחשורוש ניט גיוואלט גיטון מען
זאל מרינקען דעם בעכער נייערט אויטליכער
זאל מרינקען וויא פיל ער וויל גס ושהי די מלכה
ושהי האט אויך גימאכט איין מאל צייט פאר
זייבער אין דעם קניגש הויז און האט זייא
גיגעבן מרינקען שווארצין און רויטן וויין און
האט זיי אלע גינעזט אין איין פאלעך דאש זיא
האט זיי גיוואלט ווייזן דעם קניגש רייכקייט
און זיי האבן זיא גיפרעגט וואו שלאפט דער
קניג וואו עסט ער און זיא האט זיא אלץ
גיזויזן דען דיא זייבער ווילין אלץ וויסן בייס
השכיני אין דעם ויבעטן טאג פון דער סעודה
אז עש איז פרייליך גיווארן דאש הארץ פון
דעם קניג אין וויין אזוא האט ער גיזאגט צו
מהוסן און ביהתא און הרבונא און גנתא און
אכנתא און זתר און כרכס דיא זיבין קאסער
דיבער וואש פלעגין תמיד זיצן פאר דעם קניג
בלשעת זיי זיינען גינעסן און האבן גינעסן און
גיטרונקען האבן זיא אן גיהויבן ציא ריידן

נארעשקייט און נבול פה פון די ווייבער און האבין גיזאגט די מלכי מערב אונזרע ווייבער פון אונזער לאנד זיינען די שענסמע און אזא אויך האבין גיזאגט די מלכים פון מזרח און אנדערע הערין דא הייבט אן צו ריידן דר וויין אויש אהשורוש און זאגט מען קען נישט גיפניען קיין שענערע ווייבער אז אין בבל ווילט איר נישט גלייבן דא וועל איך שיקן פרייגען דא מלכה דא האבין גיזאגט דא הערין מיר ווילן דעם אמת ווישן אבר זיא זאל נאקעט קומען דען מיר ווילן זעהען אין גאנצן איר שזנהייט לבידי דר מלכה האט גיהיישן פרייגען די מלכה סיי דער קרוין פון מלכה אום צו נויזין פאר די פעלקר איר שזנהייט און דר מלכה אהשורוש האט גזאגט צו די הערין גייט צו דר מלכה ושתי און זאגט איר זיא זאל אויף שטיין פון דר שטול פון מלכה און זאל זיך גאנץ נאקעט אויש טאן און זיא זאל טאן די גילדערנע קרוין אויף איר קאפ און איין גילדערנע שאל אין איר רעכטע האנט און איין פעכער אין איר לינקע האנט און זאל קומן פאר מיר און פאר די הונדערט און זיבן און צוואנציג מלכים וואש זיצן פאר מיר פדי זיי זאלן זעהען דאש זיא איז די שענסמע צווישן אלע ווייבר תפשו תפשו המלכה האט די מלכה ושתי גענטפערט צו די זיבן דינערש שענדליכע רייד גייט און זאגט צו אייער הער דעם נאר דאש איר זייט אויך אזעלכע נארין וויא ער איך בין ושתי המלכה איין טאקטער פון די מלכים פון בבל פון וייער איבער בלייבונג בלשצר סיין פאטער ער האט גיקענט טרינקען קעגן טוויזנט מענטשין און דער נויין האט אים נישט פאר נארעשט צוא ריידן אזעלכע רייד וואש זיינן נישט און רעכט פארמיג אין דר זעלבנדר צייט זיינען זיי גיזאנגען און האבין גיזאגט צום מלכה די זעלבניגע רייד וויא אהשורוש האט דאש דר הערס איז ער זייער דר צערינט גיזוארן און האט גישיקט נאך אמאל דורך זיינע דינערס ווען דו וויקסט נישט קומען אזו זאלסטו וויסן אז אויך וועל דיר מייסין און וועל מאכן פאר לירין דיין שווינקייט זיינען זיי גגאנגען צו איר און זיא האט וויא נאך אמאל גיענטפערט איר זאלט זאגן דעם נארעשט קיינען ער האט פר קריקט זיין עצה און האט נישט פאר ריקט מיט זיין גיורה אויך בין דאך ושתי המלכה די טאקטער פריסיים

פון בלשצר דאש אייניקיל פון נבוכדנצר מלכה בבל און פון דעם טאג פון מיין גיבארן בית איצונד האט קיינער נישט גיזעהען מיין בלוזין לייב נאר דוא אליין נוא אז איך וועל קומען נאקעט פאר דיר און פאר די מלכים זיי זעלן דיך די מלכים מייסין זיא וועלן מיר נעמן פאר איין ווייב דא האבין איר דיא דינערש וויידער גיזאגט פאר דער קייניג וועט דיך מייסין און וועט פאר לירין דיין שזנהייט און דיין נאמען און זיינע עלטערניגס נאמן וועט שוין מער נישט גיזאכט ווערין און דיין לייב וועט שוין מער נישט גיזעהען ווערין צום קייניג אין דר זעלבניגער צייט האבן זיי גיזאגט דעם קייניג אז דיא מלכה ושתי האט וויידער גישפעניגט אין דעם קייניג און דר צארין פון דעם מלכה האט גיברענט אין אים נייאקר מלכה האט דער מלכה גיזאגט צו די חכמים וואש ווייסן דיא צייסין דען אזו איז דער סדר פון דעם מלכה צו דער ציילן פאר דיא וואס ווייסן גיורות און דינים תקריב און דיא וואש זיינען נאקענט צום מלכה דאש זיינען דיא זיבן הערין ברשגא פון לאנד אפרקין שתר פון לאנד אינדיא אפרקא פון אדום תרשיש פון מצרים מרים פון גרעקן לאנד מרסנא פון רום ממכן פון ירושלים דיא אלע זיינן גיזוען פאר דעם מלכה און האבן אים עצות גיגעבן און אמיל זאגן אימליכער דאש זיך נאמן גהאט אויף זייער לשון וועדליג זיין דינקסט איז גיזוען דוד זיי זאלן זאגן וואש רעכט איז צו טאן צו דר קייניגין ושתי דרום ווייל זיא האט נישט גיטאן דאש גיבאט פון דעם קייניג דר פסוק לערינט מיר אז עש איז ראוי אימליכר מענטש זאל האבן גימרינע פריינט זיי זאלן אים עצות געבן נייאקר מסין ער האט גיזאגט ממוכן דאש איז דיניאל ער הייקט דרום ממוכן דען ער איז פאר טרייבן גיזוארן קיין בבל מיט שבת הדינה און עס איז גיטאן גיזוארין דורך אים נסים און גבורות און נאך מער דרום הייקט ער ממוכן ער איז אן גיבריים פון דעם הימיל דאש ושתי זאל אום גיבראכט ווערין דורך אים און עס איז גיזוען דר סדר פון דעם מלכה צוא פרעגין צום ערשטין פון דעם קלענסטין און דר ממוכן איז גיזוען דר קלענסטער פון אלע דרום האט ער גיזאגט צום ערשטין פאר אלע הערין און ערשט און דר ממוכן האט גהאט איין חשוב ווייב פון פריסיים

פרסמים און זיא האט גיוואלט ער זאל ריידן
 אויף איר לשון דרום האט ער גוזמט אין עלילה
 ראש זיא זאל סוויז ריידן אויף זיין לשון אזא
 נאנט דר סמוכן גיט אויף דעם מלך אליין האט
 קומט אום רעכט גטאן נאך אויף אלע שרים פון
 אלע מדינות פון דעם מיניג אהשורוש כי צא
 דען עש נועם ארויש גיין די זאך פון דר מלכה
 אויף אלע נויבער ראש זיי וועלן פאר שעמען
 זייערע מאנען אין זייערע אויגן דען זיי וועלן
 זאגן צו זייערע מאנען זייט איר דען השגבר אז
 אהשורוש ראש ער האט גיוואנט עש זאל קומן
 פאר אים דיא מלכה ושתי און זיא האט גיט
 גיוואלט קומען זייס טע און דעם דאזיגן טאג
 וועלן אויף אז זאגן דיא הארנימעס פון פרס
 ופרי צו זייערע מאנען ווען זיי וועלן הערן די
 זאך פון דר מלכה און עס וועט זיין גינג פאר
 שעמנג דאש מען זאל דרויף צערענען אס על
 ספך סוב און דר צייט אז סמוכן האט גימאכט
 די גזירה האט ער מורא גיהאט טאמער וועט
 דר מלך די גזירה גיט האלמיין און ושתי וועט
 אים אום בריינגען דרום האט ער גזעהן דאש
 זיא זאל שוין גיט קומען און די זאך זאל באלד
 איין גישריבן ווערן אין די רינים פון פרס ופרי
 דאש זיא האט גיט גיוואלט קומען און איר
 סלובה זאל דר מלך געבן צו איר גיזעלן וואש
 איז מער בעקער אז זיא וישט און עס זאל
 ווערן גהערט די זאך וואש דר קיניג וועט טאן
 אין זיין גאנץ קיניגרייך דען די זאך איז גרויש
 אז וועלן אלע נויבער ערליך האלמיין זייערע
 מאנען פון גרויש ברו קליין טיפ און די זאך איז
 וואול גיפעלן אין די אויגן פון דעם קיניג און
 אין די הערין און דר קיניג האט גימאן וויא די
 רייד פון סמוכן נישט פריס און ער האט נשיקט
 פריב אין אלע מדינות פון דעם קיניג צו איסליכע
 מדינה וויא איר כתב און צוא אימלעכין פאלק
 וויא זייער לשון און מען לאזט וויסן דורך דיא
 פריב אז איסליכער טאן זאל גיזעלמיגן אין
 זיין הויז און די נויבער זאלין ריידן וויא דאש
 לשון פון זייערע מאנען :

אז איר בין גיווען פאר סרוגקען אין וויין אזא
 וואלט איר מיר גידארפט שטיילן דעם פעס בין
 איר וואלט קלאר גיווארן און איר האט סיד
 נאך מער ברונן גימאכט און איר האט מיר איין
 עצה גיגעבן אז איר זאל זיא הרנגן און זאל אס
 טאן פון איר איר קיניגרייך דרום וועל איר איר
 אלע הייסן אום בריינגען דר נאך אז זיי זייגען
 אום גיבראכט גיווארן האט ער זיך דר מאנט
 און ושתי דאש זיא איז אום שולדיג גיווען נאר
 האט האט עס גיוואלט האבן דאש די זרע פון
 גבוכה נצרך זאל פאר לארין ווערן נאמיר זיי האבן
 גיוואנט די יונגע באדינער פון דעם קיניג מען
 זאל זוכין דעם מלך יונגע פרויען בתולות פון
 שוין גישטאלט נאכר און דר קיניג זאל באפעלן
 לייט אין אלע זייגע מדינות דאש זיי זאלן אויש
 קלייבן אלע די בתולות פון שוין גישטאלט אין
 דעם שלאס פון שושן אין הויז פון דיא נויבער
 אונטער דר האנט פון הני דער קאמער דינער
 פון דעם קיניג דר הימער פון דיא נויבער און
 ער זאל זיי געבן זייער צירונג וסגדה און דיא
 יונג פרויא וואש וועט וואול גיפעלן אין די אויגן
 פון דעם קיניג זאל זיא קיניגין אויף דעם ארץ
 פון ושתי און די זאך איז וואול גיפעלן אין די
 אויגן פון דעם קיניג און ער האט אז גיטאן
 איש איין מענטש פון יהודים איז גווען אין שושן
 הברייה זיין נאמען איז סרדכי ווארום האט ער
 גיהייסן יהודי ווייל ער האט זיך גיפארקטן פאר
 הקדוש ברוך הוא צוא טאן עבירות אויף אים
 האט דוד נביאות גיוואנט זאל דען איין מענטש
 גישייס ווערן אז וויא נויטר וועט שטיין און
 דר דאזיגער מענטש איז סרדכי דר זון פון יאיר
 זון שמעי זון שמידע זון בענה זון אילה זון מיכה
 זון מפבושת זון יחזקאל זון שאול זון קיש זון
 אביאל זון צרוור זון בכורת זון אפיה זון שחרים
 זון עזיה זון שליש זון מיכאל זון אליאל זון
 עמיהוד זון שפטיה זון פתאל זון פיתון זון סליה
 זון ירובעל זון ירוחם זון חנניה זון נבדו זון
 אלפעל זון שמרי זון זבדיה זון קרימות זון
 דוששים זון שחררה זון גיה זון עזה זון גרא זון
 בלע זון בנימין דר זון פון יעקב הבור וואש ער
 הייסט ישראל ווארום ווערט גירופין סרדכי דר
 זון פון שמעי נאר ווייל שמעי האט גיפליכט
 דוד המלך און האט גיוואנט גייא די רשע דיא
 פיקט זיב מיטה אז האט גיוואנט אבישוי פו

צדקה צוא רוד איה וועל אים זיין קאפ אראפ
 נעמען און דר שמעי אזי תיוב מיתה גנוען דען
 עש שמיים אין דר תורה מוזאד קיין מלך ניש
 פלובין נאר דוד המלך האט גזעהען נבנבואה
 ראש מרדכי און אסתר וועלין פון אים ארויס
 גיין און דורך זיי ווערין די ישראל אויש גליחה
 דערין דרום האט דוד המלך ניש גוואלט אבייש
 זאל אים שייטן נאר אז זיין זון שלמה איז מלך
 גיווארין דא האט אים דוד צואה גילאזט אז
 שמעי וועט אויף הערין קינדער האבין ואלקסמ
 אים שייטן כדי ער זאל וזה זיין צו עולם הבא
 דען עש וועט פון אים אויש גיין איין זון איין
 צדיק ראש דרך אים וועט גיטאן ווערין גסים
 און גבורות צו די ישראל אין די פיר גלותן און
 דרום הייסט ער מרדכי דען מרדכי איז שייטש
 אויף פרגום קיין גיווירק ער איז דער זון פון
 יאיר דר זון פון שמעי דר זון פון קיש פון שבט
 בנימין אשר נלה ונאל ער איז פו מריבו גיווארן
 מיט די פאר מריבענע וואש זיינן פאר מריבו
 גיווארין מיט יכניה מלך יהודה ראש אים האט
 פאר מריבו נבוכדנצר מלך בבל דען עטליכע
 יאר דר נאך איז מרדכי אויף גיגאנגען פון דעם
 גלות און אויך אנדערע יהודים און האבין
 גיוואלט בויען דאש בית המקדש אבר דר נאך
 האט אים נבוכדנצר פאר מריבו אין אנדערין
 מאל גהי איוון און מרדכי האט גיטאן דר ציהען
 דיא הדסה ראש איז אסתר ויא הייסט דרום
 הדסה אזי ויא דר הדס מחסת זיין שטארקן
 בית און גישמאק אפילו ער שמיים צווישן
 דערנער פאר לורט ער ניש זיין גישמאק אזיא
 אויך אסתר האמשע ויא איז גנוען צווישן עוברי
 בוכבים האט זיא דאך ניש פאר לאנט איר
 אירישקייט און מעשים טובים און ויא הייסט
 אויך דרום אסתר נויל אירע מעשים זיינען
 גיווען שוין און ניש און אזי אויך דיא צדיקים
 זיינען גיגליכן צו איין הדס אז דר נביא ישעיה
 זאגט אין קאפוטיל ניה פחה מעצין גלה ברוש
 ופחה מקדש גלה הדס ראש איז שייטש אויף דעם
 ארט פון דעם דארין וועט אויף גיין איין פוקסן
 בוים דער נמשל איז אויף דעם ארט פון המן
 וועט אויף גיין מרדכי און אויף דעם ארט פון
 סרפד ראש איז דיסקלען וועט אויף גיין איין
 הדס אזי דר נמשל דר פון אויף דעם ארט פון
 לשתי וועט אויף גיין אסתר ויא וועט לויכטן אזי

ויא דער שמערין וואש הייסט ננה און אין
 לשיינישע שפראך רופט מען דעם שמערין
 אסתירה און אלע די צדיקים זיינען גיגליכן צו
 איין הדס אזי ויא דר הדס איז גרין וזמער און
 ווינסער אזי אויך דיא צדיקים האבין איין חלק
 אויף דער וועלט און אויף יענער וועלט * און
 אזי איז אויך גזאגט גיווארן אויף הנביא מישאל
 ועודיה ראש ויא זיינען גלשמאנען אין גלות
 צווישן הדסים און אסתר הייסט אויך הדסה
 דען ויא האט ניש אפ גיקערט אין איר ויגיסט
 און אויף איר עלטער פון דעם גומין וועט און
 פון וועגן אסתר האט מרדכי גיצויגן אים ארץ
 ישראל דען ער זאגט איין יתום צו דער ציהען
 איז גלייך ויא צו זיין אין ארץ ישראל דען עס
 איז קיין גרעסערע מצוה ניש פון איתום דער
 ציהען און ויא איז גנוען איין מאכטר פון מרדכי
 פאטערס ברודר און אז איר פאטער איז גלשמארבן
 האט זיא די מוסער גיטראגן און אז ויא איז
 גיפארין גיווארין איז גלשמארבן איר מוסער
 אזי האט זיך מרדכי דר באריקט איבר איר און
 האט ויא גיטומען צוא זיך פאר איין קינד נתי
 השפי עס איז גיווען אז עס איז גיהערט גיווארן
 די רייד פון דעם קינד און זיין גיורה און אז
 עס זיינן איין גיזאמלט גיווארין פיר ויגן פרויען
 אין דעם הויז פון דעם קינד אין דר האנט פון
 הגי דר היסער פון די ווייבער און אז מרדכי
 האט ראש דר הערט האט ער אסתר פו בארגן
 פון די שלוחים פון דעם מלך און ער האט ויא
 גיהאלטן אויף איין באהאלטן ארט אבער
 די מעכטער פון עמלקים האבין זיך שוין און
 היפש גימאכט כדי די הערין זאלין זיי נעמען
 און ראש ויא זאלין וואול גיפעלק און אז דיא
 הערין האבין איין גיזאמלט אלע בתולות און
 האבין גזעהען אסתר איז ניש דא צווישן
 ויא דען ויא האבין שוין לאנג גיוואוסט פון
 איר גוטקייט און שייקייט אזיא האבין ויא
 גיזאגט צום קינד מיר האבין זיך אום ויקט
 גימיט דען אלע דיא שענסטע מעכטער האט
 מען פאר בארגן פאר אונ * אז דר קינד האט
 ראש דער הערט האט ער גילאזט אויש רופין
 וועלכער עש האט פאר בארגן זיין מאכטר און
 וייל ויא ניש ארויש געבין זאל מען אים פאר
 דער מיר אויף זיינגן * און מרדכי האט אלץ
 ניש גוואלט ויא ארויש ווייוון נאר ער האט

גיועוהו וואש דרויש וועט ארויש קוקן און אז
 דאש קוקט פון גאט דא האט זיא מרדכי גינוקן
 און האט זיא גיפירט אויף דעם פלאץ צו די
 הערין . און מען האט זיא גינוקן מיט גוואלד
 און מען האט זיא גיפירט צווישן דיא אנדרע
 בתולות ויפב הענה און די וינג פרויזיא אזי וואול
 גיפעלין אין זיינע אויגן און זיא האט גיקראגן
 גינאר פראים און ער האט גיאויילט איר צירונג
 און אירע גאבין וואש מען פרארף איר געבין
 און די זיבין וינגע פרויען וואש מען פרארף איר
 געבין פון הויז דעם קניג און ער האט זיא פרא
 ענדערט מיט אירע זיבין וינגע פרויען צו גומין
 אין דעם הויז פון די ווייבער אז אסתר האט
 גיט גיזאגט איר פאלק און איר גיפירד דען
 מרדכי האט אויף איר גיפאפן מרדכי זיא זאל גיט
 זאגן ויגל און אלע מעג פלעגט מרדכי גיין פרא
 דעם הויז פון די ווייבער צו ווישן דעם פריד
 פון אסתר און וואש עש אזי איר גישען און
 וואש פאר גסם דודך איר וועט גישען גיבניג
 אז עס האט גגרייכט די צייט פון אימליכר גערה
 אריין גיין צום מלך נאך דעם אז עש אזי זעין
 גיווען צו איר דער סדר פון די ווייבער צוועלף
 חדשים ועקס חדשים פלעגן זיי זיך לשמרון מיט
 פלסום אייל און ועקס חדשים מיט גיווייץ און
 מיט לויטערקייט פון די ווייבער גיבניג און מיט
 דעם דאוויגן פלעגט קומען די גערה צום מלך
 אלץ וואש זיא האט גיזאגט אזי ווארין גיגעבין
 אריין צו קומען מיט איר פון דעם הויז פון די
 ווייבער ביז דעם הויז פון דעם קניג גיבניג און
 אביגט פלעגט זיא אריין גיין און אין דר פריא
 האט זיא ווידער גיטערט אין אנדערין הויז פון
 די ווייבער אין האגט שענוג דער היטער פון
 די קעפס ווייבער זיא אזי זעין מער גיט גיקוקן
 צום קניג און אז דער קניג האט זיא ווידער
 פאגעקט אזי זיא ווארין גירופין מיט איר נאמן
 אזי אזי גיווען דער סדר פון דעם קניג ווען ער
 האט איין נאכט ביי איינער גישלאפן אזי האט
 ער זיא אפ גישיקט אין דר פריא צו די אנדרע
 קעפש ווייבער און אזי זעין מער גיט בייא איר
 גישלאפן און זיא אזי זעין מער גיט גיקומען
 פארין קניג סידור דער מלך אליין האט אין איר
 גינדאכט אזי אזי זיא ווארין גירופין מיט איר
 נאמן גיבניג און אז עש האט גיגרייכט די צייט
 פון אסתר די טאכטער פון אביחיל דר פעטער

פון מרדכי דאש ער האט זיא גינוקן צו זיך פרא
 איין טאכטער זיא זאל קומען צום קניג דא האט
 זיא קיין שום זאך גיט פאגעקט נאר דאש וואש
 הני דער היטער פון די ווייבער האט גיזאגט
 און אסתר האט גושא חן גיווען אין די אלע
 אויגן וואש האבין זיא גיוען גילגה און אסתר
 אזי גינוקן גיווארין צו דעם קניג אשורוש צו
 זיין קניגליכן הויז אין דעם צעהעקטן חדרל דאס
 אזי טבת אין זיבטיגן יאר צו זיין קניגרייך גיבניג
 און דר קניג האט ליב גיזאגט אסתר מער אז
 אלע ווייבער און זיא האט גיטראגן לייט זעליקייט
 און גינאר פאר אים מער אז אלע וינג פרויען און
 ער האט גיטאן די קניגליכע קרוין אויף איר קאפ
 און האט זיא גימאכט קניגין אויף דעם ארט פון
 ושהו בעש און דר קניג האט גמאכט אנרויסע
 סעודה פון אסתר וועגן און האט גיפירבן מיט
 איר גרוישע חניפות דען ער האט גוואלט ווישן
 איר משפחה און פון וואש פרא לייט זיא קומט
 ארויש און ער האט זיא גיפערנט ווער עס זייגן
 דיינע קרובים איך וועל זיי מאכין אייטל הערן
 און גראפין און זיא האט אים גיענטפערט מיין
 ליבער דער קניג איך קען גיט מיין פאלק און מיין
 משפחה דען מיין פאטער און מיין זיינען אין
 מיין ויגניט אפ גישטארבין און איך האב גיט
 גיקענט גיוואר ווערין ווער זיי זייגן גיווען נאר
 מרדכי האט מיר דער צייגן דודך גאטש ווילין
 וואלט איך גיוואוסט מיין משפחה וואלט איך
 דיר בודאי גיזאגט און אז אשורוש האט גיט
 גיקענט ווישין אירע קרובים און ער האט זיזיא
 גוואלט גרויסע מתנות געבן אזי האט ער גלאזט
 פריי דאס גאנצע לאנד פון סם פון איריגט וועגן
 דען ער האט זיך גיטראכט צווישן דער גאנצער
 קדינה וינען דאך בודאי אירע קרובים אויך
 גיבניג און אז עש וינען ווארין איין גיזאמילט
 בתולות צום אנדערין מאל ווארם אזי דאש
 גיווען דר מלך האט דאך ליבער גיהאט אסתר
 מער וויא אלע ווייבער און האט איר גישוינקט
 איין קרוין פון מלכה אויף איר קאפ נא ווארם
 האט מען דאש אנדערע מאל איין גיזאמילט די
 בתולות נאר די הערין האבין גיזאגט צום קניג
 ווען די ווילישט האבין דאש אסתר זאל מלכה
 זיין איר פאלק אזי זאמילט איין אנדערע בתולות
 דא וועט זיא מקנא זיין און וועט אויש זאגן
 ווארם די ווייבער זייגן מקנא און מרדכי איין

גיזעסין אין טויער פון דעם קניג איז אפטר אונ
 אפטר האט אלץ ניט אויש גיזאגט איר פאלק
 אונ איר גיבריד אזו וויא מרדכי האט אויף איר
 גיבאטן אונ אפטר טוט דאס פאפעל פון מרדכי
 גליק וויא דענמאלט אז ויא איז ביי אים אויף
 גיצויגן גיווארין האמשע ויא האט גיזעהן מען
 האט ארין גזאמלט בתולות אונ ויא האט גהערט
 וראש אחשורוש האט גיזאגט פון דעקט וועגין
 האט ויא גיוואגן איר האלו אונ האט ניט גיואלט
 ואגין אזו וויא מרדכי האט איר גיבאטן אונ ויא
 האט גיהאלטן וייגע גיבאט גליק וויא ויא איז
 גיווען אין זיין הויז אונ ויא האט ניט פר לאזט
 איר ענות אונ ויא איז גיבליבין ארין גרוישע
 קניגין מיט נאמש הילף אונ דר פסוק בארימט
 ויא אונ זאגט האמשע ויא האט גהאט אריוונדרט
 גרויש כבוד אונ ויא איז גיווען גאר קעסטליק
 פון דעשט וועגין האט ויא ניט דר ווידר גיטאן
 מרדכי גימיי הים אין די ועלביגע מעג אז מרדכי
 איז גיזעסין אין טויער פון דעם קניג דא האבן
 גיצערניט בגתו ותרש די צוויי באמער דינער
 פון דעם קניג דאש זיי הימין די שוועל ויא
 האבן גיוואלט שטרעקן די הענט אין דעם קניג
 אחשורוש זיי האבן זיך ביידע ארין עצה גיטמן
 אונ זאגן וויגט די צייט דאש ער איז מלך גיווארין
 האבן מיר קיין רוא ניט גהאט מיר וועלן ארין
 פאן גיבט פון ארין פיפר גאמיר אין דעם בעכר
 וראש דער מלך מרינקט נאך דעם שלאף גיב
 מדד אונ די נאך איז גיוואקס גיווארן צו מרדכי
 ברות הקדש אונ ער האט עש גיזאגט צו דער
 קניגין אפטר אונ אפטר האט עש גיזאגט צום
 קניג אין נאמען פון מרדכי גיבנש אונ די זאך
 איז גיוקט גיווארן אונ עש איז גיפונן גיווארן
 אפטר אזו האט מען זיי ביידע אויף גיהאנגן אויף
 ארין האלץ אונ די זאך איז פר שריבן גיווארן
 אין ספר זכרונות פאר דעם מלך :

דעם טויט אזו האט דער קניג גרויש גימאכט
 צו הקן אונ דער הקן האט זייער פינגט גיהאט
 די יודים ווייל ער איז פון עמלק אונ דאס איז
 דער יחוס פון הקן אונ עמלק הקן איז דר זון
 פון המרתא פון אג זון סרח זון בונה זון אפלוטם
 זון דיוסף זון דיוסים זון פרום זון מעדי זון בלעקן
 זון אנהיכרום זון הירדום זון שגר זון נגר זון
 פרמשהא זון וותא זון אג זון סמקי זון עמלק זון
 אליפו דר בכור פון עשו אונ דעם עמלק האט
 אליפו גיהאט מיט המנע זיין קעפיש ווייב אונ
 אחשורוש האט דעם הקן גאר חשוב גימאכט
 אונ האט דר הויבין זיין שטול איבך אלע שרים
 וראש בייא אים זייגן גיוועזן גל זבדי אונ אלע
 קנעכט פון דעם קניג וראש זייגען גיזעסין אין
 טויער פון דעם קניג פלעגין זיך קניען אונ
 בוקן צו הקן דען דר קניג הט אזו גבאטן אבך
 מרדכי האט זיך גיט גיוואלט קניען אונ זייגן
 גיאפרי אונ ויא האבן גיזאגט די קנעכט וראש
 זייגן אין טויער פון דעם מלך צוא מרדכי מיט
 וראש האשמו מער הערשאפט פר אונ דאש
 דוא ווילשט זיך גיט בוקן אונ זייגן קעגן הקן
 אונ מיר בוקן זיך ויא דוא גיבשט דאך עובר
 דעם גיבאט פון דעם מלך אונ מרדכי האט
 גיענטפערט אונ האט גיזאגט צו זיי מיט צארין
 איר נארין הערט צו וראש איך וועל אייך זאגן
 וראש איז גאר נחשב דער מענטש וואס ווערט
 גיבארין פון ארין פרויא אז זיין מטר זיגט אויף
 דער שטול גישעת זיין גיבארין ווערין דא איז
 איימיל שרייען אונ ווייגן אונ אויף אין זיין דער
 ציהען איז איימיל קלאג אונ זיפצין אונ לייד אונ
 נאך דעם אלץ סוז ער ווידר צו דר ערד קערן
 אונ אלע זייגע מעג זייגען צארין אונ אום גליק
 גוא וויא זאל ער זיך אזוא הויך אונ קעסטליק
 מאכין אונ זיך האלטן בגארה דאש קאן איך גיט
 צו זעהן וויא זאל איך מיד קניען אונ זייגן פאר
 אים גאר פר אונדן ליבן הער הקדוש ברוך הוא
 וועל איך מיד ויא בוקן אונ זייגין דען ער האט
 באשאפן דר גאנצע וועלט מיט זיין שטארקייט
 אונ מיט זיין גרוישע מאכט ער האט באשאפן
 די הימל אונ ערד אז ער וויל מאכט ער די זון
 פינגטר אונ מאכט פון פינגטרענש ווידר ליכט
 אונ מיט זיין חכמה האט ער באשאפן דעם ים
 מיט דעם זאמר ארום אים דאש ער טאר גיט
 אריבער זיין דאש זאמר צו פאר מרינקן דא

וצדקת אב ער האט גימאכט ראש דיא זון אונ
 די לבנה אונ גלגלים לויפן פאר אים אלע צייט
 אונ שפייטען ניט שטייל אונ אימלויכער מז סאן
 וואש השם יתברך האט אויך אים גיפאטן צו
 אים איז ראוי מען זאל זיך פאר אים בוקן אונ
 בייגן אונ דינן אים אָפּר נישט צו קיין אַנדערן דא
 האָבן זיי אים ווידר געענטפערט עש זינן דאָך
 ניט אלע צייטן גלייך סדר גיפניען דאָך דיינע
 עלטערין האָבן זיך גיבוקט פּר די עלטערן פון
 הָבן ראש איז יעקב האט זיך גיבוקט אַנטקעגן
 עשו זיין עלטער פּאָטער פּון הָבן האט ער זיין
 געענטפערט איך קום אָפּר ארויט פון בנימין ער
 איז נאָדניט גבאָרן גווען אז יעקב מיטווייניע קינדער
 האָבן זיך גיבוקט אַנטקעגן עשו דרום האט
 השם יתברך גיזאָגט ראש מען האט גיבוים
 ראש בית המקדש אין זיין מייל כְּדי אז אלע
 ישראל זאלן זיך פּרייען אין זיין טייל אונ זאלן
 זיך בוקן אונ בייגן אין בית המקדש אונ אזו וועלן
 אויך אלע פעלקר טאן פּר אונדז הער נאט אונ
 דרום וויל זיך מיך ניט בוקן אונ בייגן פּר דעם
 פּיינט הָבן הרשע דער באלידדיגער פון די יודין
 אונ גווען זיך וואַלט עש שזון גערין גיטאן פון
 אייערעם וועגן דא פאַר זיך עש ניט טאן אונ
 אויך פון דעם פּילד וועגן ראש ער האט אויך
 זיין האַרצן דען ראש איז דר ווידר אונדז גלויבן
 אונזאז מרדכי האט אזו פּיל גרעם דאָך האָבן
 דיא הערין דר צו ניט גיוואלט קערן אונ האָבן
 גיוואלט וויל וועלן זאָגן צו הָבן אלע רייד פון
 מרדכי גזי אונ זיי פּלעגן אים זאָגן אלע טאג
 אונ ער האט זיי ניט גיוואלט צו הערין אזו האָבן
 פּיא עש גיוואלט צו הָבן אונ זיי האָבן גיוואלט
 וועהן אויב דיא רייד פון מרדכי וועלן אקום
 האָבן דען ער האט צו זיי גיוואלט אז ער איז
 איין יהודי גידי הָבן אזו הָבן האט גיעהען ראש
 מרדכי וויל זיך צו אים ניט בוקן אונ בייגן אזו
 איז ער דר פּילט גיווארן מיט גרויס צאָרן גזי
 אונ עש איז גווען איין גווען אין זיינע אויגן
 ראש ער זאל שטרעקן דיא האַנט אין מרדכי
 זאלין דען זיי האָבן אים גיוואלט ראש פאלק פון
 מרדכי דא האט הָבן באַגערט צו פאַר טייליגן
 אלע יהודים ראש פאלק פון מרדכי וואש אין דר
 מאַנצע מרינה פון אַחשורוש בויטש אין דעם
 ערשטן חודש ראש איז נישן אין צוועלפטן יאר
 צו דער קיינרייך פון אַחשורוש דא האט הָבן

גיווארפן גורל צווא פאַר טייליגן ראש היליגס
 פאלק ישראל אזו איז ארויט גיזאָגן אין בית
 קול פון דעם הימיל אונ האט גיזאָגט איך אין
 זאמלונג ישראל איך באַראַרפּט קיין פּאַרְכט נישט
 האָבן ווען איך וועט נאָר חוץ בתשובה זיין
 אזו וועט הָבן זיין אין אייערע הענט אונ הָבן
 האט גיפאטן צו שמשי דער שרייבֶר פון דעם
 סלף ראש ער זאל גורל וואַרפן פון טאג צו טאג
 אָפּר עש האט זיך ניט גיוואלט שיקן דען אום
 וּבּטאָג איז הימיל אונ ערר באַשאַפּן גיווארן
 אזו אויך אום מאַנטיג איז גווען איין אָפּ שידונג
 צווישן די אויברשטע וואָשר אונ אונטערשטע
 וואָשר אונ אום דינשטאָג איז דר גן ערן בִּשאַפּן
 גיווארן אין מיטוואך איז דיא זון אונ די לבנה
 אונ די זיבן שטערין אונ צוועלף מולות בִּשאַפּן
 גיווארן אום דאָנערשטיג איז באַשאַפּן גיווארן
 דר לויזן אונ דר אויער האן אונ דיא זיינען אָן
 גברייט צו דר סעודה לעתיד לבוא אום פּרייטן
 איז אָרם אונ תּוה זאַשאַפּן גיווארן אונ שבת
 איז איין עדות צווישן הקב"ה אונ ישראל דא
 האט הָבן אויך גיהערט פון די טעג אונ האט
 אָן גיהויבן גורל וואַרפן אויך די הרשים אזו
 זאָגט הָבן אין נישן קאן ניט זיין פון וועגן דעם
 זכות פון קרבן פסח אין אייר אויך ניט דען
 ישראל האָבן דעם זכות ראש דער סן אין
 דענטמאלט גיפאלן אין טיגן אויך ניט דען דיא
 תּוה און דענטמאלט גינעבן גיווארן אין תּוה
 אויך ניט דען אין דעם ועלפֿיגין חודש איז דר
 מויער פון ירושלים צו שפּאַלטיג גיווארן גזא
 זיינן זיי שזון איין צרה אויש גישטאָגן אזו וועט
 זיין שזון הקדוש ברוך הוא נאך אַמאל ניט
 שטרָאָפּן אין אָב אויך ניט דען אין דעם ועלפֿיגין
 חודש האָבן דיא מתים אין דער מָדָבֶר אויך
 גיהערט צו שפּאַרְבִּין אונ אויך דענטמאלט האט
 די שכינה נאך אַמאל אָן גיפאָנגן צו ריידן מיט
 משה אין אלל אויך ניט דען דעם ועלפֿיגין
 חודש איז משה רבינו ווידר גיזאָגן אויפן באַרג
 סיני אונ האט גינעמן דיא אַנדערע לחות אין
 תּלְשָׁרִי אויך ניט דען הקדוש ברוך הוא איז זי
 דענטמאלט מוחל זייערע עבירות אין השונן אויך
 ניט דען דענטמאלט איז דר מבול גיסקמן אונ נח
 מיט זיינע קינדער זיינן ניצול גיווארן אונ אויך
 אַלץ וואש איז גווען ביי אים אין דער תּיבֵה
 אין כּסֵּלִיו אויך ניט דען דענטמאלט איז גיגורד

מקטם ג'ווארין דער בית המקדש און אין דעם
 ועלביגין חודש וינען פיל גסים ג'שעהען אין
 שבת אויף ג'ט דען אין דעם ועלביגין חודש
 האבין שוין ישראל אויש ג'שטאנען אין צרה
 דאש נבוכדנצר איז אויף ג'גאנגן אויף ירושלים
 און האט זיך באלענערט אין שבת אויף ג'ט
 דען דעמאלט איז ראש השנה פון די בוימער
 דא בריינגן ישראל דר פון בכורים אז המן האט
 ג'גרייכט צום צוועלפטין חודש דאס איז אדר
 האט ער ג'זאגט היינט וועלן זיי איין ג'שלונגן
 ווערן אין מיין האנט גלייך אזו וויא איין פ'יש
 של'ונט איין דעם אנדערן אבר המן האט ג'ט
 ג'וואוסט דאש זיי וינגן די קינד פון ז'ספ דאש
 ער איז ג'בענמשט ג'ווארין וינע קינד וועלין
 זיך מערן אזו וויא ד'יש פ'יש פון דעם ים יאסר
 און ער האט ג'זאגט המן צום מלך עש איז
 פאר האנד'ן איין פאלק יהודים פאר שפ'רייט
 צווישן ד'יא פעלקער אין אלע מדינות פון
 ד'ין מלכות זיי וינגן בעלי ג'אוז זיי ג'יען נאך
 אלע תענוגים אין שבת באדין זייא זיך אין
 ווארימע וואשער אין תכוו קילין זיי זיערע
 ג'יטראנקען און אלע זיערע ווערק איז פאר
 ענד'ט פון אלע פעלק'ר און זיערע ד'נים איז
 ג'יט וויא ביי אנדערע פעלקער און אנדער ד'ן
 אקט'ן זיי ג'יט און אנדער ווערק ווילין זיי ג'יט
 טאן און אזו אויף די ווערק פון דעם קיניג און
 ווען זיי זעהען אונז שפ'יען זייא אויש פאר אונז
 און האלפ'ן אונז פאר איין אום ווערדיג פאלק
 און זיערע מעכטער גיבן זייא אונז ג'יט פאר
 זייבר און אנדער מעכט'ר נעמן זייא ג'יט און
 ווען מיר ווילן האבן דאש זייא זאלין טאן ד'יא
 ווערק פון דעם קיניג ד'יא זאגן זיי עש איז שבת
 עש איז יום טוב און ווען מיר ווילן עפעש קויפן
 פון זיי ד'יא זאגן זיי עש איז אסור זיי מארן ג'יט
 פ'ר קויפן און ווען זיי ווילן פון אונז עפש קויפן
 ד'יא זאגן זיי עש איז מותר זיי מענין וואול קויפן
 און ווען מיר לויפן זיי צו פאנגן אזוא קערן זייא
 זיך אום און זעהען אונז אן מיט זיערע אויגן
 און קריצ'ן מיט די ציין און קלאפן מיט די פ'ים
 און ד'ר שרעקן אונז דאש מיר קענען זיי ג'יט
 קריגן די ערשטע שעה אויפ'ן טאג זאגן זיי
 מיר דארפן ליענען קריאת שמע ד'יא אנדערע
 שעה זאגן זיי מיר מוזן תפלה טאן די דריטע
 שעה זאגן זיי מיר מוזן עסן די פערטע שעה

זאגן זיי מיר מוזן לויבן דעם וואש האט אונז
 ג'בעב'ן עסן און מ'רינקען ד'יא פינפטע שעה
 ג'יען זיי ארויש ד'יא זעקסטע שעה קומען זייא
 ווידער די זיבעטע שעה זאגן זייא צו זיערע
 ווייבער האט איר עפעש ג'מאכט צו עסן צוא
 די צרות וואש טוט אונז אן דאש ביזע מלכות
 אלע זיבן טאג מאכ'ן זיי שבת ד'יא ג'יען זייא
 אין שול און ליענן אין זיער תורה און זאגן
 אום שבת האט ג'ירועט ד'ר גרויסער גאט און
 די ווייבער וואש זינען ג'דה ג'יען צום זיבעטן
 טאג אין וואש און פאר אומרייניגן די וואש
 און ווען זיי האבן איין זון באשנייד'ן זייא אים
 צום אקט'ן טאג און זאגן ער זאל זיין פאר
 ענדערט מער פון אלע פעלקער אלע דרייסיג
 טאג מאכ'ן זיי ראש חודש זיי זאגן איבער איז
 מלא און איבער איז חסר אין ג'יסן מאכ'ן זייא
 אקט טאג יום טוב און מאכ'ן אלץ ד'ין און
 פאר ברענען דעם חמץ און זאגן אין ד'ר צייט
 וינען אנדערע עלטערין אויש ג'לויבן ג'ווארן
 אויש מצרים און רופ'ן דעם יום טוב פסח און
 ג'יען אין שול און ליענען אין זיערע ספר תורה
 אין חודש סיון מאכ'ן זיי צו צוויי טאג יום טוב
 און רופ'ן אים שבועות און ליענען קריאת שמע
 און טוען תפלה אין זיער שול און ליענען אן
 ד'ר תורה און תרגום און ג'יען אויש דער שול
 און ווארפ'ן פירות און קליב'ן זיי ווידער אויף
 און זאגן אזו זאל גאט אונז וויד'ר איין זאמלען
 פון די עובדי ב'קבים און זאגן אין דעם טאג
 האט אונז גאט ג'בעב'ן די תורה אויפ'ן בארג
 סיני ראש חודש תשרי מאכ'ן זיי צוויי טאג
 יום טוב זיי רופ'ן אים ראש השנה און ג'יען אין
 שול און טוען תפלה און ליענען אין זיער
 תורה און תרגום און בלאזן שופר און זאגן
 גאט זאל אונז ג'דיינקען צו איין ג'יט יאר ג'יין
 טאג אין תשרי זעכסט'ן זיי פיל עופות און עסן
 און מ'רינקען מיט זיערע ווייבער און קינדער
 דעם צעהנטיגן טאג אין תשרי רופ'ן זיי יום כפור
 דעם טאג פאקט'ן זיי מיט זיערע ווייבער און
 קינדער און פינג'ן אויף זיערע קליינע קינד'ר
 און ד'ר בארימען זיך ג'יט איבער זיי און זאגן
 דעם טאג פאר ג'יט אונז גאט אונדער זינד און
 זאלן קומען אויף אונדער פינג'ר און ליענען אין
 זיער תורה און תרגום פופצ'ן טאג אין תשרי
 מאכ'ן זיי סוכות און ג'יען ארויש פון זיערע

תיזער און גייען אין די גערטנער אפ צו ברעכן
 די לולבים און אַתרוגים און צוא ברעכין דיא
 צווייגין און געמען הושענות און הרסים און
 שפּרינגען דר מיט ארום ווען דר קניג גייט אין
 דר ועלפּינגער צייט אין דר מלחמה אזא גייען
 זיי אין שול אריין און טוען תפלה און פרייען
 זיך און לייגען אין זייער תורה און גייען ווידר
 ארום מיט די הושענות און שפּרינגען וויא די
 ציגין איך ווייש גיט אויב זיי שלשין אונז אויב
 זיי בענטשן אונז און זיי טוען גיט דיא ווערן
 פון דעם קניג און פאר פריינגען זייער צייט
 מיט אייטל שבת און יום טוב צו פופציג יאר
 רופין זיי יחב צו זיבין יאר רופין זיי שמיטה צו
 צוועלף תרשים רופין זיי איין יאר אז זייער מלוכה
 איז נאך גאנץ גוועזין אזוי איז אויף גלשטאנען
 פון זיי אין מלך ער האט גידיישין דוד ער הט
 גיטראכט אויף אונז ביזנע גיראנקען און האט
 אונז גינאלט פאר מיליגין און פאר לירין פון
 דר וועלט צוויי האט ער גיטייט און דעם דריטן
 האט ער גילאזט לעבין און האט זיי גינמך צו
 זיך פאר קנעכט און נאך דעם איז אויף זיי אויף
 גלשטאנען אין מלך דר וואש איז גווען פאר
 דוד דאש איז גבוינדצער ער האט תרוב גמאכט
 דאש בית המקדש און האט פאר ווישט זייער
 לאנד און האט זיי פאר מרביין אין גלות און
 זיי האלטן זיך נאך בגאונה און זאגן מיר קומן
 ארויש פון די אבות העולם צום מלך וועלין מיר
 גיט דינען און זיין גינעלמייט וועלין מיר
 גיט הערין און דאש ווייסן מיר דאך אויף דאש
 זייערע עלטערין זיינען גיקומען ביין מצרים נאר
 מיט זיבעציג נפשות און זיינן ארויש גינאנגען
 מיט ששים רבוא און איצנד זיינען זיי אין גלות
 און האבין נאך קיין פאר שטאנד גיט און זאגן
 מיר זיינען די קינד פון די חסידים די בעסטע
 פון דר וועלט און זיי זיינען אין ארמע פאלק
 מער אז אלע וויא פאר שפּרייטן זיך אין אלע
 שטעט אטייל פאר קויפין וואקס און אטייל פּר
 קויפין ליבט אטייל זיינען רבנים און הערין און
 דאש אלץ וואש זיי פאר קויפן טוען זיי גלגן
 און דאש פירונג און גיבאט פון דעם קניג
 האלטן זיי גיט און דעם קניג טויג גיט דאש
 ער זאל זיי לאזן לעבין אס על ספק טוב אויב פּר
 דעם מלך וואול גיפעלט אזוי זאל ער שרייבן זיי
 צו פאר לירין און פאר אימליכן יהודים וועט איך

געבין הונדרט גילדן און אז זיי זיינן גינאנגען
 אויש מצרים זיינען זיין גווען זעקס הונדערט
 טויזנט אזוי קומט אין דר צאל צעהען טויזנט
 צענטער זילבער דאש וועל איך געבן אויש מיין
 הויז אין דעם אוצר פון דעם מלך נאר דר קניג
 זאל מיר געבין די פען איך זאל מעגן שרייבן
 וואש איך וועל וועלין דא האט גאט גואנט אז
 ישראל זיינען גינאנגען אויש מצרים האבין זיי
 גיגעבן איין סחצית השקל דאש באמערעפט איך
 אן צעהן טויזנט צענדעסער זילבר דרום האשטו
 המן קיין רשות גיט זיין צו קויפן און דוא
 אַחשוּרוש גיט צו פאר קויפין גיט מלך דר קניג
 האט אפ גימאן דאש פינגעריל פון זיין האנט
 און האט עש גיגעבן צו המן דר זון פון המלכה
 פון אג דער באלדיגער פון די יהודים נאסי
 און דר קניג האט גינאנט צו המן דאש זילבער
 שיינק איך דיר און מיט דעם פאלק מענטשט
 טאן וויא עש וואול גפעלט אין דייע אויגן אבר
 השם יתברך זאגט דו האסט נאך גיט פּר קויפּט
 וויא קען באדארף צו פאר קויפין קען מוז אין
 חזקה טאן ווען מען וויל קויפין און פאר קויפין
 און דו האשט נאך גינאנט צוא המן אז דוא
 האשט אים גיגעבין דאש פינגעריל ער זאל טאן
 מיט דעם פאלק וואש ער וויל דרום איז אויף
 דיר מקוים דר פסוק אין משלי יא גיט נהי באר
 תויר אשה יפה ופּת פּס דאש איז מייסט אזוי וויא
 עש שפּייט אן דעם חזיר איין גילדערנע גאט
 באנד אזוי שפּייט דיר אויף אן די מלוכה און דו
 בישט גלייך צוא איין שיינע אשה וואש איר
 אטום שטינגקט גקראי סופר עש זיינען גירופין
 גינארין די שרייבערש פון דעם קניג אין דעם
 דרייצענטן טאג אין ערשטין חודש דאש איז
 גיט און עש איז גישריבן גינארין אלץ וואש
 המן האט גיבאטין צוא דיא הערין פון דעם
 קניג און דיא גראפין פון אימליכער מדינה צו
 אימליכער מדינה וויא איר כתב און צו אימליכן
 פאלק וויא זיין לשון און עש איז גישריבן
 גינארין מיט דעם נאמן פון דעם קניג אַחשוּרוש
 און עש איז גיחתם גינארין מיט דעם קניג
 פינגעריל ושלח און די בריב זיינען גישויבט
 גינארין דורך די הענט פון די לויפּר אין אלע
 מדינות פון דעם מלך דאש מען זאל פּר מיליגן
 און מאכין פאר לירין אלע יהודים פון יוג בוח
 אלט קליין גינד און וויפּר אין איין טאג אן

דעם דרייצעןטן טאג אין צוועלפטן חודש דאס
 און אדר און דאש מען זאל רויבן זייער זאק
 רויב פתשגן פתקב און עש איז ווארין באשייד
 דאש כתב אויפן וואר צו אימליכר מדינה און
 צו אלע פעלקר דאש זיי זאלן אן גיברייט זיין
 צו דעם דאונין טאג איר זאלט ווישין דאש
 השי באצאלט אלץ מדה בנגד מדה ווייל דיא
 ברידער האבן פאר קויפט יוסף אין אפרעמד
 לאנד דרום זיינען זייערע קינדש קינדער פאר
 קויפט גיווארן אין פרעמדע לענד אבר בנימין
 איז נישט גיווען ביי דער מכירה פון יוסף דרום
 זיינען די ישראל אויש גילייט גיווארין דורך
 זיינע קינדער דאש איז מררכי און אסתר הרצים
 די לויפער זיינען אויש גינאנגן איילנדיג און פר
 שטוימין דורך די רייד פון דעם קניג און דיא
 ברוב איז אויפן וואר גינעבן גיווארין אין דעם
 שלאם פון שלושן און דער קניג און הון האבן
 זיך גינעצט מרינקען און דיא שטאט שלושן איז
 גיווען פאר אירט :

ומררכי בני מררכי דער צדיק האט אלץ גינעקן
 ברוח הקודש וואש דא וועט גישעהן
 השי האט גלישקט דורך זיינע קנעכט צדיקים
 און נביאים בני זכריה ומלאכי וואס זייגן גינעסן
 אין לשכת הבודת דאש זיי זאלן דארטן נביאות
 זאגן אויף דעם גרוישין מוער פון ירושלים און
 זייער נביאות איז דאש עש וועלן גיבויט ווערן
 צווייא און זיבעציג מורעמס אין ירושלים דאש
 פיינט מען זיבעציג סנהדרין און דר אויבערשטר
 פון סנהדרין און דר נשיא דאש איז מיט אנאנדר
 צוויי און זיבעציג דאש איז דאש נביאות דאש
 די דריי נביאים האבן גזאנט אויף דעם אנדערן
 בית המקדש אין עזרא צייטן נאך דר צייט האט
 אהשורוש דרשע גלישקט בריינגן פר זיך הונדרט
 און זיבן און צוואנציג סופרים פון די הונדערט
 און זיבן און צוואנציג מדינות אימליכער מיט
 זיין ביה אין דער האנט און וויא האבן אויף
 פישרביין גזרות קשות אויף די יהודים און אויף
 זייערע דינים דעם ערשטין בריב האבן זייא
 גישרבין אין דעם נאמן פון דעם מלך און האבן
 פאר חתמת מיט דעם רותם פון דעם מלך און
 עש איז גלישקט גיווארן דורך די לויפערש און
 דאש איז גישטאנן אין דער בריב מען זאל אויס
 ריפן פון מיר מלך אהשורוש אין אלע לענדער
 צו אימליכן אין זיין לשון פריד צו אייך איך בין

אייך מודיע דאס איין מענטש איז צו אונז גיסקן
 עד איז נישט פון אונד שטאט און אייך נישט פון
 אונד לאנד עד ווייל אונז מערין און שטארקן
 אויף אונדע פיינט דער דאוניר מענטש הייסט
 הון דער זון פון מלך אג און דר זון פון עמלק
 דער זון פון רעואל דער זון פון אליפו דר בכור
 פון עשו עד איז פון גרויש וחס עד איז אגרויסר
 הער איין גומער און רייה אין געלט דר זעלפער
 האט פון מיר באנערט איין קליינע זאך פון
 וועגן די יהודים עד האט גיוויון דאש זיי זייגן
 נישט רעכט פארמיג אין אלע זייערע זאכן און
 עד האט פאר מיר גיזאנט דאש עד וועט געבן
 פר אימליכן מענטשין הונדערט גילדין און האב
 איך דאש פאלק פאר קויפט צו פייטין זיי און
 האב גינאמן ביי אים דאש געלט און איך קניג
 אהשורוש האב מיר דייגן גיפרייט און אין מיין
 דעה טוב עש מיר וואול גיפעלן און איר זאלט
 אויך עסן און מרינקן און זאלט זיך פרייען גלייך
 אז וויא איך עש און מרינק און פרייא מיר ווער
 פון אייך קען שמיסן מיט דעם בוויגן זאל עד
 שיקן און דער וואש קען מיט דער שונעדר דר
 זאל פאגרייפן די שונעדר אין דעם דרייצעפטן
 און פערצעפטן טאג אין חודש אדר זאלט איר
 גיוועלטיגן אויף וויא און זאלט זיך נישט דער
 פארעמן איבער זייערע מלכים און שרים און
 אויך נישט אויף זייערע ווייבער און קינד נאר
 איר זאלט זיי אלע פייטין און זאלט צו געסען
 זייערע גיטער פון מיר קניג אהשורוש צו אלע
 פעלקר פון אלע מדינות צו אלע לייט פון דיא
 שטעט וואו עש וועט ביי איינעם איבר בלייבן
 איין קנעכט אדער איין דינשט מחד פון דיא
 יהודים זאל מען דער הער שעקטן אויף דעם
 מויער פון דר שטאט ווייל זיי האבן נישט גוואלט
 האלפן מיינע גיבאט דען איך זייל האבן דאס
 עש זאל נישט בלייבן מיין שום יהודי אין מיין
 נאנצער מלוכה : יתדכי בע נאך די דאוניע רייד
 האט מררכי צו ריטן זיינע קליידר און האט זיך
 אן גיטאן איין זאק און האט גיטאן אלש אויף זיין
 קאפ און איז גילאפן אין דער שטאט און האט
 גילריען איין גימער גישריי און האט און גזאנט
 ליבער הער נאט דער פארעם זיך איבער דיין
 פאלק ישראל דען דר קניג און הון האבן די
 גזרה נישט גיטאמט אויף העלפט פון אונדערע
 אדער איין פערטל גייערט זיי ווילן דעם נאנצן
 נארטן

נאָרטיג אויף רייסיג און אז די יודדים האָבן
 ראש דער הערט און דער זעהען האָבן זיי זיך
 גאר זייער דער שראָקן און האָבן נישט גוואָקט
 וואָש דער מער איז מיט זייער אונטער אלע
 גילאָפּן צו מרדכי צו הערין וואָש דא איז
 גישעהען און עש האָבן זיך איין גוואַמלט פיל
 יודדים בייאַ אנאָרד דא איז אויף גישטאַנען
 סרדכי אויף זיינע פיס און זאָגט איר ליבע ברודר
 און פאלק ישׂראל די ליבע און די ווערדיגע פון
 אונדז הער נאָט אונדז פאַטער אין הימל ווייסט
 איר נישט אַדער האָט איר נישט גיהערט וואָש
 אַחשוּרוש און הָמ האָבן אויף אונז גיפאַטן און
 פאר התמית צו פר לירין אונז פון אונטער דעם
 הימל אויף דר גאַנצער וועלט און מיר האָבן
 נישט קיין שום סלף אין אונדז לאַנד ראש מיר
 זאלן זיך אויף אים פאר לאַזן ער זאל אונז
 העלפּן און אויף האָבן מיר נישט קיין גביא דאָס
 ער זאל פאר אונז בעטן און זאל אונז ווייזן
 וואָש מיר זאלן טאן און אויף האָבן מיר נישט
 קיין שום שטאַט ראש מיר זאלן אהין אַנטלויפן
 נאָט אלטאכטיגער זאל זיך דער באַרטיקן אַיב
 אונז און זאל אונז העלפּן דען מיר זייגן אזו וויא
 די שאַף וואָש האָבן נישט קיין פאַססונג און וויא
 איין שוף אָן איין רדער און וויא יתומים וואָס
 האָבן נישט קיין פאַטער און וויא די זייגעריגע
 קינדער וואָש האָבן נישט קיין מוטער און אימליכער
 מענטש האָט אָן גיהויבן צו וויינען און צווא
 שרייען און האָבן גיגומן דעם אַרין קודש און
 האָבן אים גימראָגן אין דער גאָס פון יודדים
 און האָבן די ספר תורה אָן גיטאן איין זאק מיט
 אַש און האָבן גילייענט אין דער פרשה פון
 ציר דהּ ופּצאיד וויא עס שמיטט אין פרשת ואתחנן
 ראש אין פייטש עש וועט צו דיר ליד זיין זיי
 האָבן די פרשה אויש גלייענט ביי צום סוף דר
 גאָך איז מרדכי ווידער אויף גישטאַנן און האָט
 דער וועקט די לייט זיי זאלן השׁוּבה טאן ער
 האָט גוואָט ליב פאלק ישׂראל לאַזט אייך לערנן
 וויא אונדזע עלטערן האָבן גיטאן ווען עש איז
 זיי צו גיגומן איין אום גליק האָבן זיי אלע מיט
 אנאָדער השׁוּבה גיטאן און השיׁת האָט זיך
 דער באַריקט אַיבער זיי און אזו אויף האָבן
 די לייט פון גינה גיטאן אז יונה הנביא האָט
 אויף זיי גביאות גיזאָגט ראש די שטאַט וועט
 אונטער גיין פון זייערע זינד וועגן אזו איז אויף

גישטאַנען דער קיניג פון זיין שטוב און האָט
 אָפּ גיטאן זיין קרוין און זיינע גוטע קליידר און
 האָט אָן גיטאן איין זאק מיט אַש אויף זיין קאַפּ
 און האָט גילאָזט אויש שרייען אין גינה פון
 וועגן דעם קיניג און זיינע הערין ראש קיין
 שום מענטש טאָנען און ווייבן און קינד זאלן
 נישט עסן און אויף די פיה דריי טאָג און דריי
 געכט און זיי האָבן אלע אזו גיטאן מיטן גאַנצן
 האַרצין און די קינדער האָבן גיזעהן דר מוטערס
 בריוט און מען האָט זיי נישט גילאָזט זייגן און
 די פיה האָבן גיזעהן זייערע קינדער אָן גיבונדן
 ראש זיי האָבן נישט גיקענט קומען צו דר מוטער
 צו זייגן און די גרוישע פיה האָבן אויף נישט
 גיגעסן און עס איז געווען אזו איין זאַמערליך
 גישריי ראש עש איז גיגאַנגן אונטער די וואַקן
 און עס איז קיין מאל אזו איין גישריי נישט גיהערט
 גיווארין און אימליכער מענטש האָט השׁוּבה
 גיטאן מיט דעם גאַנצן האַרצין און האָבן ווידר
 אָפּ גיגעבן די גזילות וואָס זיי האָבן אלע זייערע
 טאָג גירויבט און איינר האָט פאר געבן דעם
 אנדערין וואָש ער האָט אים דער ווידר גיטאן
 און דר וואָש האָט אריין גישטעלט זיין חבֿרש
 באַלקן אין זיין הויז אזו האָט ער צו באַרטיקן
 ראש גאַנצע הויז אונגהאַט דעם חבֿר אָפּ געגעבן
 דעם באַלקן בדי ער זאל פון אים קיין הנאה
 נישט האָבן און בדי די השׁוּבה זאל זיין מיט דעם
 גאַנצן האַרצין ביי נאָט האָט זיך דר באַריקט
 אַיבער זיי ראש עש איז זיי גאר נישט גישעהען
 וויא עש שטייט אין יונה דרום איר ליבע לייט
 טוט אויף פאַסטן און שרייען וואַלטן מיר אין
 ירושלים השׁוּבה גיטאן וויא אונדזערע גביאים
 האָבן אונז גיזאָגט וואַלט אונז נישט אזו אויש
 גיגאַנגן און מיר וואַלטן איצונד נישט גיווען אין
 דעם גרויטיגן אום גליק און זעהט וויא ביי זייגן
 די ישׂראל גיווען אין דעם זעלביגן מאל אז זיי
 האָבן אָן גירויצט צו נבוכדנצר ער זאל אויף
 זיי אויף גיין קיין ירושלים דען ער וועט בונדא
 ראש לאַנד גיווינען ווייל זיי זייגן ביי און ער
 וועט בונדא אלץ איין געמען און זייער האָבן
 אים אללין אריין גיבעטן פון בבל און אויף אלע
 די גביאים האָבן אים ראש גיזאָגט ראש ער
 וועט זיי איין געמען וויא ער גיזושט פון דעסט
 וועגן האָט ער זיך דרינגען נישט גיוואַלט קערן
 דען ער האָט מוזא גיהאָט דיא יודדים וועלן

השׁוּבה

תשובה מאן וועט אים גלשעהן אזו וויא עס איז
 גלשעהן צו סתריב ראש איין מלאך איז גיקומן
 אונ האט גטייש גאר זיין פאלק איין איין נאכט
 הגדרערט אונ פינה אכציו טויזנט מאן פון זיין
 ציל גאר ער ועלפערט מיט צעהן קנעכט זיינן
 איבער גיליבין אונ דער מלאך האט זיי גערן
 איבער גילאזט ראש זיי ואלין וויסן פון דעם גס
 גפעס צו זאגן דרום האט נבוכדנצר ניט גוואלט
 גיהען ביו איין קול האט גישריען פון דעם הימל
 איין זיין פאלעץ אונ זאגט דוא בייזער קנעכט
 נבוכדנצר גיטא אויף אונ צו פרעה זיין הערניגס
 זיח ווארם זיינע קינדער טוען ניט וואש ער
 האט זייא גיהייסן את פון דעסט ווענין האט
 נבוכדנצר פארט ניט גוואלט גלויבן דען ער
 האט זיך גיפארקטן ישראל וועלין אלע צייט
 תשובה מאן אונ ווייל מרדכי האט דער ציילט
 די מעשה האט ער גוויינט אונ זיינע סרערין
 זיינען גיפאלין אויף די באקן אונ דר נאך האט
 ער אן גיהויבן צו שרייען ווייא אייך ישראל
 פון דער גרוישר גזרה אונ איז וידער גילאפין
 מיט דעם ביטערן גלשריי דורך דר שטאמ גיבא
 די ער איז גיקומן ביו פאר דעם טויער פון דעם
 קניג דען דער מלך האט גוזר גווען מען זאל
 ניט אריין גיין אין טויער אן גיקלייד אין איין
 ואק עש איז גיקומען איין יהודי צו איין עמלק
 אונ האט אים גיבעטן ראש ער זאל אים קויפן
 מיט זיין ווייב אונ קינד ברי ער זאל לעבן בלייבן
 אזו האט גזאגט דר עמלק ווייסטו דען ניט דעם
 דין פון דעם קניג ווער עס וועט קויפן איין יהודי
 זאל מען אים הרגענען דענמאלט איז סקנים
 גווארן דר פסוק פון דר תורה איר וועט אייך
 וועלין פאר קויפן צו קנעכט אונ ריגשטין אונ
 קיינער וועט אייך ניט וועלין קויפן אונ אלע
 סאג האבן די יהודים גיזעהן וויא פיל זיי האבן
 נאך צו לעבן דא איז מקיום גווארן וואס איין
 דר תורה שטייט יהי חרד עליאס דיין לעבן וועט
 זיין גיהאנגן זבול כדירה אונ איז אימליכר כדירה
 אונ איין אימלעכר לאנד שאפט אויף די ערטר
 וואש האט גיגרייכט די רייד פון דעם מלך אונ
 זיין דת איז אגרויש טרויערקייט צו די יהודים
 מיט פאסטן אונ ווייגן אונ קלאגן פיל לייט זיינן
 גילעגן אין זעק אונ אש תבאיה אונ דיא יונג
 פרוען פון אסתר אונ ארוע קאמר דינערש זיינן
 גיקומען אונ האבן עש אים דר ציילט אונ דיא

ואלכט

ואלשט עש ווידער פארקומן גיארט און אסתר
 דאס גישריבן ווידר צו קערן איין ענטפער צוא
 מרדכי לז גוט ניי און זאמל איין אלע די יהודים
 פון שושן און איר זאלט ניט עסן און פרינקען
 דריי טאג און דרייא נעכט און איך מיט מינע
 יונג פרישן וועלן אויך אזו טאן און דער נאך
 וועל איך גיין פאר דעם מלך אום גירופין און
 ווען אפילו איך וועל חס ושלום פון לארן ווערן
 פון דר וועלט פון אייטערט וועגן וועל איך האבן
 עולם הבא און ביז אהער בין איך גינאנגן צו
 דעם מלך איבער נויט אבר איצונדריט וועל איך
 גיין מיט מיין גוטן ווילן גיביט איך דאש תתן
 בלה זאלן גיין באנאנד פון דר חופה אין זעק
 מיט אלש און מענטשן און בהמות זאלן קינד
 ניט עסן און מען זאל אויך אפ שיידין די קליינע
 קינד פון דר ברוסט אין דר זעלבנער צייט
 האבן זיך איין גיואמלט אלע דיא יהודים און
 צוולשן זיי איז גיווען טויזנט כהנים און זיין
 האבין גיטראגן שופרות אין ווערע רעכטע
 הענט און ספרי תורות אין די לינקע הענט און
 זיין האבין גיווינט און גישריען צוא הקביה
 און האבין גיואנט דו גאט פון ישראל ווען דיין
 גיליבט פאלק ישראל וועלן פון לארן ווערן פון
 דער וועלט ווער וועט לייגענען אין דער תורה
 וואש דא האסט אונז גינעבין און ווער וועט
 גידיינקן דיין נאמן און זיי האבן גיבלאזן שופר
 און גאר דאש פאלק האבן אלע אזו גישריען
 ביז די מלאכים אין הימל האבן אן גיחויבן צו
 וויינן און די אבות ווינען פון וואגלט גיווארן
 אויזש ווערע קברים גיבוי קודי און מרדכי
 און אהין גינאנגן און דאס גיטאן אלץ וואש
 אסתר האט אים גיבאטין :

וחד ביום השלישי און עש איז גיווען צום דריטן
 טאג פון זיער פאסטין דא איז אסתר אויך
 גילשטאנן פון דר ערד און פון דעם אלש און איז
 אלץ גינאנגן איין גיבויגן נאך דעם האט זיא
 זיך גיצירט מיט צירנג גלייך וויא איין מלכה
 שטייט אן מיט קליידער פון פוין גאלד פון
 אוסיר און מיט ווערענע קליידר און מיט פעריל
 און דייענטק וואש מען האט גיבראכט פון
 אפרקא און זיא האט גיטאן די קרוין אויף איר
 קאפ און דאס אן גיטאן גישטרעט שיק און
 נאך דעם האט זיא תפלה גיטאן און האט
 אזו גיואנט דו גרוינער גאט פון אברהם יצחק

און יעקב און דר גאט פון בנימין מיין פאטער
 האמישע איך בין ניט זוכה פון דיר גיי איך דאך
 פון וועגן דיין פאלק ישראל דאש זיי זאלן ניט
 פאר לארן ווערן און ווען ישראל וועלן חס
 ושלום פון לארן ווערן ווער דען וועט פון דיר
 זאגן דריי מאל אין טאג קדוש קדוש קדוש און
 אזוא וויא דא האשט גיהאלפן תננה מלשאל
 ועוריה אויש דעם קאלך אויבן און דניאל אויס
 דר לייבן גרוב אזו זאלשטו אונז אויך העלפן
 אויש דעם מלך און זאלשט מיר געבן חן און
 חסד אין זיינע אויגן דיא ווערמער האט זיא
 גיואנט מיט מרעון און דר באדימקייט און זיא
 האט גיואנט די תפלה איך בעט דיק מיין גאט
 דר הער מיין תפלה אין דר צייט איז אנדערש
 גינור גיווארן אויך אונז דאש מיר זאלן פאר
 לארן ווערן פון דר וועלט פון אונזרע עבירות
 וועגן און דרום האשטו אונז איבער גיענטפערט
 אין דיא הענט פון חסן הרשע דר זון פון עמלק
 און אין אונז איז מקיים גיווארן דער פסוק איר
 וועט אייך וועלן פון קויפן צו קנעכט און צו
 דינסטין און קיינער וועט אייך ניט וועלן קויפן
 און דר דין איז אויש גינאנגן אויך אונז צו מיישן
 און צו פון מיליגין אונז דיא קינד פון אברהם
 קליידין אן זעק און טוען אלש אויף ווערע בעט
 ווען דיא עלטערין האבין גיווידיגט וואס האבן
 דיא קליינע קינד גיטאן און ווען דיא קליינע
 קינדער האבן אויך גיווידיגט וואש האבין דען
 גיטאן די וויינידיגע קינד איר אבות וואס איר
 וויט באגראבן אין ירושלים שטייט אויף צוא
 אונז אויש אייערע קברים און בעט פאר אייערע
 קינד וואש זיינן איבער גענטפערט צו שעקטן זיי
 און זיי וועלן פון גיין אז די וויאלק ווי גרינג זייגן
 דיא פרייד פון חסן הרשע אויך אלע אונזרע
 פיינט מיר ווינען אין ווערע הענט צוא
 זעעקטין דא גאט גידיינק אונז דעם זכות פון
 דיין ליב האבר אברהם דאש דא האשט אים
 גיפרוכט מיט אלע פרובונג און ער איז אלע
 צייט ווארהאפטג גיווען פון דיר דרום זאלשטו
 אינטער לעזענן זיינע ליבע קינד און זאלשט
 בעטן פאר דיר די חרפה פון חסן דען ער וויל
 פון מיליגין דיין פאלק ישראל וויא די שאף און
 דו זאלשט העלפן ישראל אין דר דאזיגן צרה
 אויף אלע ערמר וואו זיי ווייגן גידיינק אונז דאך
 דעם זכות פון יצחק דאש ער האט זיך גילאזט
 ביטוי

צאינה תרגום שני וראינה עיא

בגדיו צו שעקמין פון דיינט וועגין דורך דעם זכות ואלשטו אונז אויש לייזן הכן האט אונז ציקופט פון צעהן מוזיונט צעהענטער זילבער רבנו של עולם דער הער אונז קול אונז ענטפער אונז און ציא אונז אויש פון דר צרה צו פרייד צוא ברעה דיא גוירה צו ברעה הכן דאס ער זאל מיין באשטאנד ניש האבן און איין מפלה זאל אויף אים קומען און אסתר האט אויף גיחויבין איר שמים און האט גילערען איין בימערע גילשויה און האט גיללאגט איין בימערע לבע קלאג מיט גיוויין און מיט טרערין און אזו האט זיא גאנגט איר תפלה מיט תחנונים איר האלז איז פון הארט גווארן פון דעם גיוויין איר מיל און אויגן זיינן פאר שלאסן גווארן פון די טרערין זיא האט זיך גימראכט אין איר הארצין אויך וועל גיין צום מלך און ער וועט מינע רייד ניש אן נעמן דרום וועל אויך נעמען דעם יתברך צו הילף און וועל גיין צום מלך בעטן פון זיין ארוב מייל ישראל דער מלאך פון דר בארמקייט זאל פון מיר אריין בריינגן חן וחסד דער זכות פון אברהם זאל פאר מיר גיין דיא עקירה פון יצחק זאל מיה אויף ריכטן און זאל מיר ביי שטיין דר חסד פון יעקב זאל גינעבין ווערן אין מיין מיל און דר חן פון יוסף הצדיק זאל זיין אויף מיין צנג וואל צוא דעם מענטשן וואש פון זיכערט זיך אין נאט אימליכר וואש פון זיכערט זיך אין אים דער ווערט ניש פאר שעכט רבנו של עולם דוא ואלשט אויף מיר אויש שטרעקן צו הילף זיין רעכטע האנט וואש דו האשט מיט איר בשאפן די וועלט און איר קינדד ישראל טוט תפלה פרמיר דען אויף אייער זכות טוא אויך מיה אונטר לעהענן און אויך טוא תפלה פון אויף דען אויך טוא האפן דאש אונז תפלה וועט אן גיגופן ווערן דען השם יתברך דר הערט אלע מאל די תפלה ווען ישראל זיינען אין מצרה לאמיר זעהן און לאמיר טאן גלייה אלץ די וועק פון אונזערע עלטערין אזו וועט נאט אונז העלפן רבנו של עולם גרייך אונז וויא אברהם אבינו האט באגריפן יצחק מיט זיין לינגע האנט אין זיין האלז און מיט דר רעכטר האנט האט ער גיגופן דעם שעכט מעכר אים צו שעקשען און דאש האט ער דיר צוא ליב גיטאן און האט ניש אויף גיהאטמין זיינע רייד און האט גיטאן זיין שלוחות אזו

גיהערקטו זיך אויך דר בארימן איבר אונז איר היסיל עפנט אייערע פענגער און לאזן די דער בארימנע מלאכים אויך תפלה טאן און איר מלאכים שרייט מיט איין בימערע גישריי און זאגט אזו וויי צו דו וועלט דאש זיא זאל פאר לארין ווערן אויך האב צוא דיר נאט גירופן ענטפער מיר דען דו ענטפערשט דאך אימליכן וואש איך אין מצרה און איצונדער ענטפער דאך אונזער גרוישע צרה און דוא היישט דאך נאט נתן דוא האלשט אויף דעם רשע וואש טוט שלעכץ צו ישראל פרי צו מערן גומץ צו ישראל דרום זאלסטו אונז מוחל זיין אונזער עונות דוא הייבט עשה חסד לאפים דאש דוא טושט גינאד צו מוזיונט דורות דוא בישט אויך גיווען איין רחום צוא אונזער עלטערין און אזוא איך דוא שבעה וואש דו האשט באשטעטיגט מיט זיי דו האשט גיהערט די צרה פון ונה תבוא אז ער איך גיווען אין פיש אזו זאלשטו אויך הערין אונז צרה וואש מיר זיינן דריין מיר זיינן אזו וויא איין אשה וואש זיצט אויף דעם פראך שמואל דרום זאלשטו אונז ארויש העלפן פון אונז צרה דריי תעניתים האב אויך גיפאכט נוא וואש זאל אויך נאך טאן דאר פון דר וועלט אויך וואלט וואל גפאכט פיר אדר פינף תעניתים נאר מיין כוונה איך מיט די דרייא תעניתים דאש דוא ואלשט גידיינקען דעם זכות פון אברהם דאש ער איך גינאנגען דריי טעג מיט יצחק אויף צו בריינגן אים אויף דער עקירה און דוא האשט אים מקיים גיווען ווען זיינע קינדער וועלן זיין אין איין צרה אזו נעשטו גידיינקען דעם זכות פון דער עקירה און אויך דיא דרייא טעג זיינען קעגין כהנים ליום ישראלים וואש האבין מקבל גיווען די תורה און האבין גוואנט נשח נשח אויף דעם פארן סיני דרום זאלשטו זיי אויש לייזן אויש דר צרה און זיא האט גוואנט זיי אפי סגפית דוא פרובשט די הערצן און דיא גירוי גידיינק אונז דעם זכות פון אברהם יצחק ויעקב און ואלשט ניש ווידער קערין פון מינע רייד און מיין גיבעט זאלשטו ניש אויף האלמן נתי בראית עש איך גיווען אז דר קניג האט דר זעהן אסתר שמיים אין פאר אויף אזו האט זיא נושא חן גיווען אין זיינע אויגן און דער מלך איך גילשטאנגן מיט איין בלויער שווערד און האט גוואלט אסתר מסית זיין וויא דער מלך האט

ראש דר זעהען אז האט ער איר גינרייכט די
 גילדערנע רום וואש אין זיין האנט און אסתר
 האט גינעקענט און האט אן גינרירט אין שפיץ
 פון דר רום גיאפן לה און דר קיניג האט צו איר
 גיזאגט וואש אז דיר קיניגין אסתר וואש אז
 זיין באגער עש וועט דיר ווערן גינעבן אפילו
 ביו האלב פון מיין מלוכה ויאמר אסתר און אז
 אסתר האט דר הערט די דאוונע רייד פון דעם
 מלך ראש ער זאגט איה וועל דיר געבן ביו
 האלב מלוכה אזו אזו ויא פאר גרויש שמתה דר
 ישראלן גיזאגט און האט גינעמפערט אויב
 עש וואו גיפעלט דעם קיניג זאל קומן דר קיניג
 און הקן אויף דער סעודה וואש איה האב אן
 גיברייט נאסר הפלד און דער מלך האט גיזאגט
 סען זאל גיה בריינגען צו הקן ער זאל טאן די
 רייד פון אסתר און דער קיניג און הקן זיינען
 גיקומען אויף דר סעודה פון אסתר גיאסר הפלד
 און דר מלך האט גיזאגט צו אסתר בייא דער
 סעודה פון דעם וויין וואש אז זיין באגער עש
 וועט דיר גינעבן ווערן און וואש אז דין
 בקשה וועט עש גיטאן ווערן אפילו ביו האלב
 מלוכה און ויא האט אים גינעמפערט מיין באגער
 אזו אס סנאחי אויב איה האב גיפונען חן אין
 זיינע אויגן זאלשטו נאך אמאל קומען אויף
 אנאנדר סעודה און פון דרייא מעמים וועגן
 האט אסתר גיבעטן הקן צו דר סעודה ראש
 ערשטע אסתר האט גיזעהען ראש הקן האט
 סמית גווען איר שלית התך דרום האט זיא אים
 גיזיין ראש זיא האט אויף אים קיין שנאה ניט
 ראש אנדערע דר מלך און די שרים זאלן מקנא
 זיין אין אים ווייל זיא האט קיינעם ניט גיבעטן
 צו דער סעודה נאר אים ראש דריטע בדי די
 ישראל זאלין תשובה טאן און זאלין זיה אויף
 איר ניט פאר לאוין דען זייא וועלן זיה מראכטן
 זיא האט דרום גיבעטן הקן אויף דר סעודה בדי
 ער זאל זיא ניט אום בריינגן דען זיא אז אויף
 איין יהודית נצח הקן און הקן אזו ארויש גיאנגן
 אין דעם זעלביגן מאג פרייליך און וואו גימיט
 אבער אז ער האט דר זעהען מרדכי זיגט אין
 טויער פון דעם קיניג און ער שטייט ניט אויף
 פאר אים און בוקט זיה ניט פאר אים דא אזו
 ער פול גיזאגט מיט גרויס צארין איבר מרדכי
 גיחאש און הקן אז גיקומן צו זיין הויז איינגינג
 און האט גישיקט רופן זיינע פריינט און אויף

זרש זיין הויז פרייא נספר להם און האט זיי דער
 ציילט זיין רייכקייט און אכפערקייט וואש דער
 קיניג האט אים גיאכפערט און וואש ער האט
 אים דר הויפן איבער אלע הערין און קענטט
 פון דעם קיניג זיאסר דען און הקן האט צו זייא
 גיזאגט די קיניגין אסתר האט אויך קיינעם ניט
 גיבעטן אויף דער סעודה מיט דעם קיניג נאר
 מיה און קענין מארגן בין איה אויף גירופן אויף
 דר סעודה מיט דעם קיניג ויא זיא און ראש אלן
 ביי קומט מיר ניט בלשעת איה דר זעה מרדכי
 דעם יהודי זיגן אין טויער פון דעם קיניג און
 דרום גייט מיר ניט קיין פרייד אין מיין הארצן
 ויאמר לו זרש און זרש זיין ווייב האט צוא אים
 גיזאגט און אויך אלע ליב האבערש אין פייער
 קענישטו אים ניט פאר ברענען דען זיין פאטער
 אברהם און אויך תנניה מישאל וועריה זיינען
 גיצול גיזאגטן פון דעם קאלך אויבין און דיא
 וואש האבין זייא אריין גיזאגטן זיינען פאר
 ברענט גיזאגטן מיט דר שווער קאנסטו אים
 אויך ניט שטייטן דען זיין פאטער יצחק אז גיצול
 גיזאגטן דר פון מיט וואשר קאנסטו אים אויך
 ניט טאן דען משה מיט די ישראל זיינען דער
 מיט גיזאלפין גיזאגטן פאר די לייבין קענסטו
 אים אויך ניט ווארפן דען דניאל הנביא אזו
 גיצול גיזאגטן דר פון פאר שטיינען קענסטו
 אים אויך ניט דען דר המלך האט סמית גווען
 גלית הפלשתי מיט איין שטיין דרום אזו קיין
 אנדערע עצה ניט מרדכי צו בייא קומען נאר
 זאלשט מאכין איין תליה פון פופציג איילין דען
 זיינע עלטערין זיינען נאך דר מיט ניט גפרובט
 גיזאגטן און מארגן פריא זאלשטו זיין צום מלך
 און זאלשט אים זאגן ער זאל דיר הייסן מרדכי
 דרויף הייגן דר נאך וועסטו זיין אויף דר סעודה
 און פון דר סעודה מיט שמתה און די עצה אזו
 פאר הקן וואו גיפעלן און ער האט גימאכט
 די תליה אבער פאר זיה זעלבסט
 בלילה הויז אין דר זעלבנד נאכט אזו ארויף
 גיאנגן ראש גישריי פון די קינדער
 ישראל פאר השם יתברך אז וויא ראש גישריי
 פון די זיקעליך און די מלאכים פון דעם הימל
 זיינען פאר וואנגלט גיזאגטן זיין זיגן גישטאנן
 אין דר שרעקענעש און איינער האט גיזאגט
 צום אנדערין עש אזו גוודאי גיקומען די צייט
 ראש די וועלט זאל חרוב ווערן אזו האבן זיה
 אלע

פלע איין גיזאמלט און זיינען גיזאנגען פאר
 השם יתברך און השם יתברך האט זיי גפרענט
 זאש פאר איין קול פון ציקעליק איז דאש וואש
 זיך הער דא האט אים גענטפערט דער מרת
 דרחמים דאש איז נישט קיין קול פון ציקעליק
 נאר עש איז איין גלישריי פון די קינדער ישראל
 דאש זיי זיינען אלע פאר קופט גיזוארין גימיט
 צו נוערין דורך הקן הרשע אזו באלד איז השם
 יתברך דר פיקט גיזוארין מיט דר בארימקייט
 און האט גיזאנט גומש אויף זיין פאלק ישראל
 און האט גיזימט אויף ברעכין דעם חותם וואש
 איז פאר חתמת גיזוארין אויף ישראל צו פייזן
 און האט באפוילן אויף די מלאכים וואש זיינען
 סמונים אויף פאר סומלונג דאש זיי זאלן פאר
 סומלען צו אהשורוש און זאלן אים פר וואגלען
 פון זיין טלאף און דר מלך איז אויף גישטאנען
 גאנץ סרויעריג און ער האט גיזאנט צו שמשי
 דעם סופר ער זאל פריינגען דעם ספר זכרונות
 און זאל זעהען וואש עש איז גישעהן צו אלע
 מלכים פון פרס ומדי און וואש פון אייביג אן
 איז גישעהען אז שמשי האט דער זעהען דעם
 בלאט וואש דרויף איז גישטאנען וואש מרדכי
 האט גיטאן צום מלך מיט בגתן ותרש אזו האט
 ער אים גיקערט די בלעטער און האט זיי נישט
 גיזואלט לייצען אזו האט גימאכט דער ווילין
 פון השם יתברך דאש דיא בלעטער האבין זיך
 אליין געפינט און זיינען זעלבסט גילייענט
 גיזוארין פאר דעם מלך גיזאנט חגיב און מען
 האט גיפונען גישריפין וואש מרדכי האט פאר
 קלאגט פאר דעם מלך אויף די צווייא קאמער
 רינער בגתן ותרש דאש זייא האבין גיזואלט
 שפערען די הענט אין דעם קיניג אהשורוש גיאמר
 ספד און דר מלך האט גיזאנט וואש פאר איין
 כבוד און אכפערקייט זאל גטאן ווערין צו מרדכי
 פון ווערין דער זאך אזו האבין גיזאנט די יונגע
 באדינער פון דעם קיניג מען דארף קיין שום
 זאך אים נישט טאן גיאמר ספד און דער מלך
 האט גיזאנט ווער איז אין פאר הויף און הקן
 איז גיקומען אין דעם אוישן ווייניגסטן פאר
 הויף אין דעם קיניגש הויז צו עלטן פון דעם
 קיניג ער זאל הייסן היינגען מרדכי אויף דער
 הלכה גיאמר זיכי ספד האבין גיזאנט די יונגע
 באדינער פון דעם מלך נון הקן שטייט אין פאר
 הויף האט דר מלך גיזאנט לאו ער אריין גיין

גיב הקן און הקן איז אריין גיקומען דא האט
 גיזאנט צו אים דר קיניג וואש פון איין כבוד זאל
 מען אן טאן צו דעם מענטשין וואש דער מלך
 באנערט אין זיין כבוד און הקן האט זיך
 גיטראכט אין הארעין צו וועמען באנערט דער
 מלך מען זאל אים כבוד אן טאן מער איידר מיר
 גיאמר הקן האט הקן גיזאנט צום קיניג דר מענטש
 וואש דר מלך באנערט אין זיין כבוד גיאמר
 זאל מען פריינגען דאש קיניגליכע קלייד וואש
 דער קיניג פלענט אן קליידן און דאש פערד
 וואש דר קיניג פלענט דרויף צו רייסיין און די
 קיניגליכע קרוין זאל גיגעבן ווערין אויף זיין
 קאפ נתון סליש און מען זאל דאש קלייד און
 דאש פערד געבין אן די הענט פון איינעם פון
 דעם קיניגש הערין און ער זאל דעם מענטשן
 אן קליידן און זאל אים מאכן רייטן אויפן
 פערד דורך די גאסן פון דר שטאט און מען
 זאל פאר אים אויש רופן אזו זאל ווערין גיטאן
 צו דעם מענטשין וואש דר קיניג באנערט אין
 זיין כבוד אז דר קיניג האט דר הערט די עצה
 פון הקן איז אים די עצה וואול גיפעלין אז מען
 זאל מרדכי אזו איין גרוישין כבוד אן טאן
 גיאמר ספד האט דער מלך גיזאנט צו הקן אייך
 באלד און גייא אין מיין אוצר און נעם פון
 דארטן גומע פורפיל זיידענע קליידר וואש זיינן
 גימאכט פון זייד און גומע שטיין און היינג אן
 די קליידר אן גילדערנע שאלין און גילדערנע
 מיך גרוימען און נעם אויף פון דארטן די קרוין
 וואש עש איז מיר גשיקט גיזוארין אויש גרעקן
 לאנד און נעם די קעסליכע שווערד וואש איז
 מיר גשיקט גיזוארין פון לאנד כולש בשעת מען
 האט מיך גימאכט פאר איין מלך און אויף די
 צווייא האלן בעדער וואש זיינן גימאכט אויש
 אייטיל פערד און איידיל גישטיין ווש זיינן מיר
 גשיקט גיזוארין אויש אפריקא בשעת מען האט
 מיך גימאכט פאר איין מלך און לויף אין סין
 שטאל און נעם דאש בעסטע פערד וואש
 שטייט צום ערשטן אין שטאל דאש דר פערד
 הייסט שפרנו און טוא דעם פערד אן אין אלע
 זיינע צירונג פון קלאר איידיל גישטיין אזו ווא
 ער איז גיגאנגן אין דעם זעלבניגן טאג אז אויך
 האב דרויף גיזימט בשעת אויך פין איין קיניג
 גיזוארין דאש אלץ ואלטטו אן טאן מרדכי דעם
 יודעי און טוא אים אן דעם כבוד גלייך ווא

דו האשט גיזאגט אזו האט דער גיזאגט ליבער
 הער קיניג עש ויניען פאר האנדלן פיל יהודים
 וואש הייסן מרדכי זאג מיר צו וועלכין זאל איך
 גיין אזו האט דר קיניג גיזאגט צו דעם מרדכי
 וואש ויצט אין מיין טויער אזו דער האט דער
 הערט דאש דיא כוונה פון דעם מלך איז אויף
 מרדכי ויין פינגר איז ער ווייער דער שראקין
 גיזאגט און ויין פנים איז פר פינצערט גיזאגט
 און ויין מויל איז פאר קרימט גיזאגט און אלע
 ויניע גלדד ויניען דר ציטערט גיזאגט און ויניע
 קניא האבין גיקלאפט צו אנאנדער און ער האט
 גיזאגט ווייער צום מלך דוא האשט פיל טויערן
 איך ווייש ניט וועלכין טויער דוא מיינסט אזו
 האט דר מלך גיזאגט איך האב דיר דאך גיזאגט
 דר מרדכי וואש ויצט אין מיין טויער האט דער
 וויידר גיזאגט ליבער הער קיניג דוא האשט פיל
 טויערין אין דיין פארלין האט דר מלך גיזאגט
 איך האב דיר גיזאגט דר מרדכי דר יהודי וואש
 ויצט אין מיין טויער וואו מען גייט צום פרויא
 הייך דא האט דער וויידר גיזאגט דר זעלביגער
 מרדכי איז מיין שוואג און ויניע עלטערין ויניען
 גיזאגט מיניע עלטערנים שוואגים דרום ליבער הער
 קיניג איך וועל דיר געבן צעהן טויזנט צענטער
 זילבער און טוא אים דעם כבוד ניט אין האט דר
 מלך גיזאגט צו דערן די צעהן טויזנט צענטער
 זילבער זאלשטו אים אויך געבן און דעם כבוד
 מוזטו אים אויך פאן האט דער וויידר גיזאגט
 ליבער הער קיניג לאדן מיניע צעהן זון לויפן
 פאר אים האט דער מלך גיזאגט דו מיט דיין
 ווייב און קינד מוזט איר אונטער טעניג ויין און
 דרום טוא אים זעלבערט אן דעם כבוד האט דער
 וויידר גיזאגט צום מלך גאר זאמערליך ליבער
 הער קיניג דער מרדכי איז גאר איין שלעכטער
 מאן און דעם כבוד וואס דו ווילשט אים אן טאן
 אכט ער גאר ניט דרום מאך אים ליבער צו
 איין הער איבער איין שטאט אדער איבער איין
 לאנד אבער דעם גרוישיין כבוד טוא אים ניט
 אן האט דער מלך וויידר גיזאגט צו דערן דוא
 דארפסט דער פאר גאר ניט צו זארגן זאלשט
 ווישיין אז איך וועל אים לייט און לאנד אונטער
 טעניג מאכין און דו מוזט אים דעם כבוד אן
 טאן האט דער וויידר גיזאגט ליבער הער קיניג
 איך וועל דיר ראטן נאך איין גרעסערע זאך
 דאש דו גאנצע וועלט זאלן ווישיין דאש דער

מענטש האט דיר גוטש גיטאן לאז מען ויין
 נאמען אויש שלאגן אויף די געלטן וואש דו
 מאכשט אזו וועלן שוין די גאנצע וועלט וויסן
 גאר טוא אים ניט אן דעם גרוישיין כבוד האט
 דער מלך וויידר גיזאגט איך וועל וואל מאכן
 מען זאל ווישיין ויין נאמן אויף דר גאנצער וועלט
 אבער דער כבוד מוז אים וואל גיטען האט
 דער וויידר גיזאגט ליבער קיניג דו האסט גיטעט
 בריב און גיפאט אין אלע לענדער דאש ער און
 גאר ויין פאלק זאלן פאר טייליגט ווערן גאר
 ווען דו ווילשט אים אזו איין כבוד אן טאן ווייזט
 דאך אויש אזו דו ווילשט פאר שטערין די גיזאגט
 וואש וועלן די לייט זאגן דו ווייסט דאך עש
 איז ניט רעכט דאש צו ברעכין דרום קאן מען
 אים אזו איין כבוד ניט אן טאן האט דער מלך
 וויידר גיזאגט איך וועל די גיזאגט פאר שטערין
 און דעם כבוד מוזטו אים אויך אן טאן און דער
 מלך האט אין דערן אן גיטען און האט גיזאגט
 גיין און זאם ניט פיל און טוא דאש אלץ וואס
 דו האשט גיזאגט צו מיין גיטען מרדכי און
 זאלשט קיין שום זאך ניט אפ ברעכין גיזאגט
 אזו מליש אזו דערן האט גיטען דאש ויניע רייד
 ויניען ניט גיאכט בייא דעם מלך אזו איז ער
 גיגאנגן מיט ציטערניש און טרויעריקייט אין דעם
 קיניגש אויפן און האט ארויש גיטען אלץ וואס
 דער מלך האט אים באפוילן און דער נאך איז
 ער גיגאנגען אין שטאל אריין און האט גיטען
 דאש גוטע פערד מיט גאר ויין צירונג און האט
 גיטען אלע קיניגליכע גליידר אויף ויין אקסיל
 און דאש פערד בייא דער גילדערנע צאם אין
 ויין האנט און איז גיגאנגן מיט כבוד צו מרדכי
 און דאש איז מרדכי אזו באשערט גיזאגט פון
 השי"ת און אזו האט אים גיפאטן דער מלך
 אחשוורוש אבער אזו מרדכי האט דר זעהן דעם
 רשע פון תימיין אזו האט ער גיזאגט צו ויניע
 מלמדיים ווער פון אייך עס קען פליהען דר זאל
 פליהען דען דא קומט דערן דער רשע מיד צו
 טיימיין דרום זאלט איר אויבער מיר ניט גיזאגט
 ווערן אזו האבן די מלמדיים אים געטעפערט
 מיר וועלן איין מוים בנאנדער שטארבן אזו
 האט מרדכי צו זיי גיזאגט גאר ניט און לערינט
 פאר אייך מיר וועלן שטארבן אין אונזר לערנן
 און תפלה און דאש איז גיזאגט זעכצין טאג און
 נישן און זיי האבן גילערינט וויא מען פלעגט

בריינו דעם עומר ועקצין מאג אין נסן בשעת
ראש בית המקדש איז נאך גלשמאנען אונ
האט זיך גלשמעלט פון ווימיין צו הערין וואש די
קיערער לערנן האט ער זיי גיפרענט וואש זי
האבן גילערניט האבן זיי אים גענטפערט אז
מיר זיינען גיווען אין אונזר לאנד האבן מיר אין
דעם היינטיגן מאג גיבראכט דעם עומר אז
האט מן גיפרענט וואש איז דער עומר גיווען
זילבער אדער גאלד האבן די תלמידים גיזאגט
זיין עש איז נים מער גיווען נאר איין הייסיל
גערשמן מעל האט מן גיזאגט אייער ביסיל
מעל האט אייך מער גיזאלפן פון די צעהען
פאזינגען צענטער זילבר וואש איך האב גוואלט
געבן דעם קניג דאש ער האט זיי נים גוואלט
געמען און דאס איז ררום ווייל איך זייט גילויבט
צו אייער נאם אין הימיל ער העלפט אייך אלע
צייט פון אייערע פיינט * און מן האט גיזאגט
צו מרדכי שמי אייך ליבער מרדכי שמי אייך
ודי זדיק וואש דא קומסט ארויש פון אברהם
יצחק ויעקב שמי נון אייך און מוא אפ פון דיר
דין ואק און זיי ארויש פון דעם אלש דען דיין
הפלה האט מער גיהאלפן אז מינע צעהן מווינגט
צעהענטער זילבער וואש איך האב גוואלט
דעם קניג געבן ער זאל מיר די שאנד נים אן
מאן און זיי ווישן דאש דיין נאם גילויבט איז
ער אייביג האט דיר דאש אלץ אז אייך גיברכט
דרום קלייד אן די קעסטליכע קלייד פון דעם
קניג דען מען האט זיין דיר גלשקט און דו
מוסט רייסטן אייך דעם קניגליכן פערד זעה נון
וויא מיט ארוישן פבור האט דיר נאם אייך
גיברכט * אבער מרדכי האט גימיינט דאש דער
רשע שפעט פון אים דען ער האט נים גבראכט
דאש עש זאל ווערין דר פון אזו איין נומש אזו
האט ער גיזאגט צו מן דו האט פון ורע עמלק
לאז מיר עסן איין ביסערין פרויס און לאז מיר
פרינקן איין ביסערין מרוג מיט רוא און דר
נאך וועלסטו מאן מיר וואש דו וועלסט וועלין
אזו האט מן גיזאגט צו מרדכי קום ליבער
מרדכי און קלייד דיך אן גשווינד און רייט אייך
דעם פערד און ברעה נים דעם קניגש הייד *
אזו האט מרדכי צו אים גיזאגט וויא קען אייך
דאש מאן אייך פאסט דאך שוין דריי טאג און
דריי נעכט און וואלנר מיר אין אלש און בין איין
גלשקייט מיט שמויב אייך מוז זיך פריער פארן *

דא איז מן גילאפן גשווינד אין דעם קניגש
אוצר און האט גבראכט נומין באלסום און האט
אים גלשמירט און האט אים גיגעבן עסקן פון
דער סעודה וואש אסתר האט געזען אים
גלשקט * און אז נון מרדכי האט גירמין אייך
דעם קניגש פערד אזו האט אסתר גלשקט אים
דעם קניגש הויז זיבן און צוואנציג מווינגט
אויש דר וויילטע זינגליך מיט גילדרנע בעכער
אין זייערע רעכטע הענט * און גילדרנע קאנען
אין זייערע לינקע הענט און זיי האבן גלויבט
מרדכי און האבן גיזאגט אזו זאל גלשעהן צו
דעם וואש דער קניג באנערט אין זיין פבור *
און אז די יהודים האבן דאש דער זעהן זיינען
זיין גינאנגען ארום אים און האבן גיזאגט אז
זאל גלשעהען צו דעם מענטשן וואס השית
באנערט אין זיין פבור * און אז אסתר האט
גיזעהן מרדכי אן קלייד אין דעם קניגס קלייד
און זיצט אויף דעם קניגש פערד און די קרוין
אויף זיין קאפ * אזו האט זי גילויבט נאם אן
הימל אויף זיין גרוישע הילף * דען פריער האט
זי אים גיזעהען זיין אן צו ריסענע קליידער
און אלש אויף זיין קאפ * און היינט האט זי
אים גיזעהן אין דער גרוילה אזו האט זי גיזאגט
אויף דיר איז מקום גיוואנדן דר פסוק אין תהלים
קרב מאשפות דים אביין און מרדכי האט גלויבט
נאם און האט גיזאגט תפא ספרי למול זי דאס
איז פייטלש דו האשט פאר קערם מיין קלאג צו
פרייען מיר אייך לויב דו נאם מיין אויש ליינד
ווייל דו האסט נים דר פרייט מינע פיינט * נישג
מרדכי און מרדכי האט ווידר גיקערט אין דעם
קניגש מועד און מן איז גיווען פאר שמוסן
און איז גינאנגן אין זיין הויז פרויערין און זיין
קאפ בארעקט * אין דער זעלביגער צייט איז
גלשעהן פיר מלאכות דוה אים איין שערד דאס
ער האט גלשערט מרדכי און איין בעדער ער
האט אים גיבאדין און איין פירער ער האט
גיפרט דאס פערד און איין אויש שרייער דאס
ער האט אויש גלשרען אזו זאל ווערין גימאן
צו דעם וואש דר מלך באנערט אין זיין פבור *
נישפיקן אז מן איז ווידער גיקומען אין זיין
הויז האט ער דער צוילט אלץ וואש זי אים
גלשעהען * און זיין ווייב און זינע ליב האבער
גלויבן נים גיוואקט וואש אים צו ענטפערין *
בשעת ער האט זי גיברענט וויא ער זאל זיך
באנין

דער בייזער מענטש הָמֵן דער פֿינט ער הייסט
 דרום הָמֵן דאָש ווייט האַט ער אַז ער האַט גינאָלט
 שטערעקן זיין האַנט אין די יודים נאָס מערד
 ער האַט זיין גינאָלט היינען * און הָמֵן איז די
 שטראַקן גינאָרן פֿר דעם מלך און די מלכה *
 וּבְמִלְכָּה און דער מלך איז אויף גישטאָנען מיט
 גרים צאָרין פֿון דער סעודה און איז גינאָנען
 אין גאָרטיק אַרױן * און מען האַט אָפּ גיהאָקט
 גוטע בויסער צו שטילן זיין רוזן אָפּ עשׂ האַט
 גיט גיהאָלפֿן * און הָמֵן איז דער ווייל גישטאָנ
 פֿאַר דער מלכה צו בעטן אויף זיין לעבן ווייל
 ער האַט גינעקן אָ דאָש ביזן האַט זיך צו אים
 אויף גילאָט פֿון דעם מלך * וּבְמִלְכָּה און דער
 מלכה איז ווידער גיקומען פֿון דעם גאָרטיק אויף
 דר סעודה און הָמֵן איז גיפֿאַלן אויף דעם בעט
 וואָש אַסתר איז גיעסן און האַט דער קניג
 גינאָנט די ווילשט פֿאַרזױנגן די מלכה אין מיין
 הויז און אז דאָש וואָרט איז אַרױש גינאָנען פֿון
 דעם קניגשט מױל איז דאָש פֿנים פֿון הָמֵן פֿר
 שטעמט גינאָרן נאָכר תּיבֿנה און ער האַט גינאָנט
 חרבוֹנה איינער פֿון דעם קניגשט פֿאַרױג און
 דעם חרבוֹנה גיהער מען אויך צו גידינגען
 צו אַ ביזױן נאַר אין דער איינער זאך גיהער
 מען אים צו גידינגען צו אַ גוטן דען ער איז
 אויך גינען אין דער עצה דאָש מען זאל
 מִרְדֵּכָי היינגן און אז ער האַט גינעקן דאָש די
 עצה פֿון הָמֵן איז גיט מקים גינאָרן און דאָש
 בײַן איז גיקומן אויף הָמֵן און זיין הויז * איז ער
 ועלְבָשֶׁט גינאָנען צום מלך און האַט גינאָנט
 אַרױן הַמִּלְכָּה הָמֵן ווייל זיך אום בריינגן און ווייל
 אַנעק נעסן דיין מלוכה און אויב דאָ וויקשט
 גיט גלייבן שיק און עצה די תּלִיָה וואָש ער
 האַט גמאכט צו דעם מִרְדֵּכָי וואָש האַט גירעט
 גוטץ אויפֿן מלך זיאַ שטייט זיין הויז און
 איז הויף פֿופּציג אײלן * און האַט דער קניג
 גינאָנט מען זאל הָמֵן דרויף היינגען * און אויף
 מִרְדֵּכָי איז גיקומן גינאָרן דר פֿסוק וועסן נאָט
 האַט ליב ווערן אלע זיינע פֿינט צו אַ פֿריינט *
 און דר מלך האַט גינאָנט צו מִרְדֵּכָי שטיי נח
 אויף און נעם דעם בייזן הָמֵן דר פֿאַרלידיגער
 פֿון די יהודים און היינג אים אויף דער תּלִיָה
 וואָש האַט זיך ועלְבָשֶׁרט גימאכט און טוּאָ צו
 אים וואָש דיר וואָל גיפֿעלט * אין דר ועלְבָשֶׁר
 צײַט איז מִרְדֵּכָי גינאָנען פֿון דעם קניגשט טײַער

באָניק מיט מִרְדֵּכָי האַט ער זי גינאָרן ליבע
 פֿריינט גיט מיר איין עצה * און אינגודרט רופֿט
 ער זי חֲמִים בלומר ועהעט מיט איינער חֲמִים
 וואָ איך זאל היינט טאָן * אָבער איינער פֿריינט
 שאַפט קאָן מיר נאַר גיט העלפֿן * איך פֿאַרפֿ
 נאַר אינגודערט איינער חֲמִים און איינער עצה *
 און האָבן זי אים גיענטפֿערט דער צו גירערט
 גיט פֿיל חֲמִים דען אויב מִרְדֵּכָי קומט אַרױש
 פֿון יהודים ואלשטו ווישן השׁוּת טוט זי אלע
 סאַל נסים * ער האַט גיטאָן נסים צו דניאל
 בלשעת ער איז גינאָרפֿן גינאָרן אין דר לייבן
 נרוב האַט ער אים אַרױש גינאָלפֿן * און צו
 הנניח מלשׂאָל ועוֹרָה בלשעת זי זיינן גינאָרפֿן
 גינאָרן אין קאַלף אויבן האַט ער זי אַרױש
 גינאָלפֿן * און די מענטשן וואָש זיינן גישטאָנען
 פֿר דעם קאַלף אויבן זיינען פֿר בריינט גינאָרן
 דרום פֿאַרמִטן מיר זיך דאָש דאָ וועסט אים
 גיט קענן טאָן נאַר דאָ וועסט נאָך מער פֿאַלן
 פֿר אים עידס פֿיבֿרים ווייל זי האָבן נאָך גירעט
 מיט אים זיינען אָן גיקומן דעם קניגשט קאָכר
 רינערט און האָבן גיחילט הָמֵן צו דר סעודה
 וואָש אַסתר האַט גימאכט גיבֿהּ מלך און דער
 מלכה און הָמֵן זיינען גיקומן פֿריינט מיט אַסתר
 נאָכר מלך און דער מלך האַט גינאָנט צו אַסתר
 אין דעם אַנדרען טאָג אויף דר סעודה פֿון וויין
 וואָש איז דיין גיבעט דר קניגן אַסתר עס וועט
 דיר גינעקן ווערן און וואָש איז דיין בַּקְשָׁה *
 אַפִּילוֹ דיין בַּקְשָׁה איז ביז האַלב מלוכה וועט
 עשׂ דיר גיטאָן ווערן ופֿון אַסתר האַט אַסתר
 גיענטפֿערט און האַט גינאָנט אויב איך האָב
 גיפֿונען לייט ועלְקייט אין דייע אַויגן * און
 אויב עס וואָל גיפֿעלט דעם קניג זאל מיר מיין
 לעבן גינעבן ווערן דורך מיין גיבעט און מיין
 פֿאַלק דורך מיין בַּקְשָׁה זי נאָכר דען מיר זיינן
 פֿאַר קיפֿט גינאָרן איך און מיין פֿאַלק צו פֿאַר
 מיליגן און דער שְׁלֵאָנָן און צו מאַכן פֿר לירן
 אַזן * און ווען מיר וואָלטן פֿאַר קיפֿט גינאָרן
 צו קנעכט און רינשטין וואָלטן איך שטיל
 גשווינג דען דר בליידיר אַכט גיט דעם קניגשט
 שטאַרן * נאָכר מלך האַט דר מלך גינאָנט צו דעם
 מיר שפֿרעכער און דער מיר שפֿרעכער האַט
 גינאָנט צו אַסתר ווער איז דר דאָיגער און וואָ
 איז דר דאָיגער וואָש האַט דר פֿילט זיין האַרץ
 אַז צו טאָן * נאָכר אַסתר האַט אַסתר גינאָנט

אנו נעמט הקן פון דעם קיניגש טויער און זאגט
 צו אים בישטו דא הקן הרשע מין פייגט און
 באלידידער פון די יהודים איך וויל דך היינגן
 אויף דר תליה וואש די האטט צו דיר ועלברט
 אן גיברייט * אזו האט הקן גוזאגט צוא מרדכי
 דעם צדיק איך בעט דך מרדכי דו צדיק ואקשט
 מיך גוט היינגן אז איין שלעכטן מאן אלע
 הערין און קיינין האבין זיך גיפארקטן פר מיר
 איך האב גימאכט שטורמן מלכים מיט די רייד
 פון מין טויל און איך בין גווען דר קאמר דינר
 צום קייני איך פארקט מיך די ואלשט מיר גוט
 מאן אזו וויא איך האב גימראקט דיר צו מאן
 דער בארים דך איבער מין כבוד דאש דוא
 זאלשט מיך גוט מייסן און פר דארבן אזו וויא
 מין עלמר פאמר אג דו מרדכי טוא וויא דין
 פרומקייט אזו איר וויט דאך גוט מין רצחנים *
 דו זאלשט גוט גידינגן די שגאה פון אג * און
 די קנאה פון עמלק * און זאלשט גוט גידינגן
 דאש עשו האט גיוואלט יעקב פון דעם חיות
 גרינגען * גרושע גסים זיינען אייך גישעהען
 גשעת אייערע עלטערן זיינן גיזאנגן אויף דעם
 ים * מיינע אויגן זיינן פר פינגערט דך אן צוא
 זעקן מין טויל קען איך גוט עפענען אנטקענין
 דר צו ריידן ווייל איך האב איין עצה גינופן
 פון מיינע ליב האבערשט און מין ווייב זלש
 אדך דיר צו בייזן ער הט אויף גרויבן זיין שטים
 און האט גיוויינט גאר ביסערליך אפר מרדכי
 האט זיינע רייד גוט גיוואלט הערן * האט הקן
 גוזאגט איך בעט דך דער בארים דך איבער
 מין לייב הער דו מרדכי דו צדיק זאלשט גוט
 צפ מעקן מין נאמן וויא דעם נאמען פון מין
 פאטר עמלק דר בארים דך אויף מיינע אלטע
 טען איך בעט דך די ואלשט מיך גוט היינגען
 אויף דר תליה מיט מיך בעסר מיט אנאנדערע
 ביחה לאו מיר אפ האקן מין קאפ מיט דער
 לעוונד אזו וויא מען פלעגט צו מאן אנדערע
 הענין ער האט אזוא פיל גירעט פאר מרדכי
 אפר מרדכי האט אים גוט גיוואלט הערין * אז
 הקן האט גוועהן דאש ער וויל אים גוט הערין
 האט ער זייער גיוויינט און גיקלאגט און דעם
 גארטן * און האט גוזאגט הערשט מיך צו איר
 בויער דאש פלאנצונג פון ששת ימי בראשית
 איך הקן ווער גיהאנגען אויף איין תליה פון
 שפינג אילין אזו האט דר גוין שטאק גוזאגט

אויף מיר קאנשטו גיט היינגן דען פון וויך האט
 מען מנסה גווען אויפן מזבח * און דער פיינין
 בוים האט אויך גוזאגט פון מיר האט מען
 גיבראקט בפרים און אויף אדם און תיה האבן
 זיך באדעקט מיט מיינע בלעטער * און דר אייל
 בורט בוים האט גוזאגט פון מיר האט מען
 גיברענט די סגרה און אויף השם יתברך האט
 מיך באשאמן צו באצאלן דעם חוב פון עובריה
 הנביא * דר מייטיל בוים האט גוזאגט צו השם
 יתברך ישראל זיינן דאך גיגליכן צו איין מייטיל
 בוים און אלע מענטשין ווייסן וואול דאס הקן
 הרשע איז דאש אייניקול פון אג און עמלק
 אלע מלכים וועלין דך לויבן דאש דו בישט
 גאט און גוט קיינר מער דרום גיהעקשטו אויס
 צו לייזן די ישראל אזו וויא דוא האטט אזו
 גלייזט זייערע עלטערן * האט השם יתברך
 געענטפערט דו רעדשט גלייך ער זאל אויף דיר
 גוט גיהאנגן ווערין דר אחרונ בוים האט גוזאגט
 אויף מיר אויך גוט דען מיט מיר לויבן דך
 ישראל אום סוכות * דר הרס האט גוזאגט אויף
 מיר זאגט מען שושן און שמחה און איך בין
 איין תגר צום אחרונ * דער לינגין בוים האט
 גוזאגט אונטר מיר איז באגראבן דבורה דיא
 זיינערין פון רבקה * דר אייכלן בוים האט גוזאגט
 אין מיר איז גיהאנגן גיווארין אבשלום דער זון
 פון דוד * דר מילגרונים בוים האט גוזאגט צוא
 מיר זיינן גיגליכן די צדיקים * אזו האט גוזאגט
 דר דארין בוים אויף מיר זאל הקן היינגן מיט
 זיינע צעהען זין * דען אין מיר איז גוט דא קיין
 שום זכות * גיחיל את הקן און וויא האבין אויף
 גיהאנגען הקן אויף דער תליה וואש ער האט
 גימאכט צוא מרדכי * און דער צארין פון השם
 יתברך איז גישטילט גיווארין דר צדיק ווערט
 אויש גיזייגין פון דר צרה און דער רשע קומט
 אויף זיין ארש :

ביום שיהי אין דעם ועלבינין טאג האט דער
 מלך אשורוש גיגעבן צו אסתר המלכה
 דאש הויו פון הקן דער באלידידיער פון דיא
 יהודים און מרדכי איז גיקומען פאר דעם מלך
 דען אסתר האט אים דער ציילט דאש מרדכי
 איז איר קרוב * נפר סגלה און דער מלך האט
 אפ גיטאן ניין פינגעריל וואש ער האט אראפ
 גיגעבן פון הקן און האט עש גיגעבן צו מרדכי
 און אסתר המלכה האט גווענט מרדכי אויף

דעם הווי פון קנין • ויפא אפטר און אפטר האמ
 נאך מער גיזאגט פאר דעם קנינא און זיא איז
 גיפאלדן פאר זיינע פיס און האט גוויינט און
 האט אים גיבעטן גאר פריינטליך דאש ער זאל
 אפ טאן דאש בייז פון קנין וואש ער קומט
 ארויש פון אג • און זיינע גידאנקן וואש ער
 האט גיפראכט אויף די יהודים • ווישם המלך און
 דער מלך האט גיברייכט די גילדרגע רומט צוא
 אפטר און זיא איז אויף גישטאנן און האט זיך
 גישמעלט פארין קנינא • ויאטר און זיא האט
 גיזאגט אויב עש וואול גיפעלט דעם קנינא •
 און אויב איך האב גיפונן לייט זעליקייט פאר
 אים און די זאך איז רעכט פארמיג פארן קנינא
 און איך גיפעל וואול אין זיינע אויגן • אזוא
 זאל ווערין גישריבן דאש עש זאל ווידער
 גיקערט ווערין די ברוב און די גידאנקן פון קנין
 דער זון פון המדחא פון אג • וואש ער האט
 גישריבן מען זאל מאכן פון לויין אלע יהודים
 פון דא מדינות פון דעם מלך • ידען ווי וועל
 איך קענן זעהן אין דעם בייז וואש וועט מרעפן
 מיין פאלק • און וויא וועל איך קענן זעהן מיין
 פאלק וועט פון לארין ווערין • ויאטר מסלך לאפטר
 האט דר מלך גיזאגט צו אפטר המלכה און צו
 מרדכי דעם יהודי דו גייסט זעלבשט שולדיג
 דען איך האב דך גיפרענט אויף דער סעודה
 פון וואש פאר איין פאלק דוא גייסט און דוא
 האשט מיר גיט גיזאלט זאגן דען איך וואלט
 גימאכט פון לירין פון ריינט וועגן מלכים און
 שרים • איך און וואלט גימאכט פון זיין משפחה
 שרים ומלכים און דו האשט גיזאגט דאש זיין
 פאטר און מוטער זיינן דיר יוגר הייד גישטארבן
 און דוא האשט נאך דענמאלט קיין שכל גיט
 גידאט • נון דאש הווי פון קנין גיב איך דיר
 אפטר און צו קנין וואש מען אויף גידאנגן ווייל
 ער האט גישטרעקט זיין האנט • אין די יהודים
 וואס נהני און איר שרייבט אויף די יהודים וויא
 עש וואול גיפעלט אין אייערע אויגן מיט דעם
 קנינאש נאמן און פון רחמיק מיט דעם קנינאש
 חותם • דען די ברוב וואש איז גישריבן גיזאגן
 מיט דעם קנינאש נאמן און איז גיזאגט גיזאגן
 מיט דעם קנינאש וחתם פאר מען עש גיט ווידר
 מערין גיזאגט סוף עש ווינען גירופן גיזאגן דא
 דש פון דעם מלך אין דער זעלבניגער
 ריי און צוואנגיג טאג אין דעם דריטן

חודש דאש איז סוף • און עש איז גישריבן
 גיזאגן אלץ וואש מרדכי דר יהודי האט גיפאלט
 אויף די יהודים צו אלע הערין און גראפן וואס
 זיינען אין דא הונדערט און זיבן און צוואנגיג
 מדינות • צוא אימליך מדינה וויא איר כתב •
 און צו אימליכן פאלק וויא זיין לשון און צוא
 דא יהודים וויא זייער כתב און לשון • ויכחוב
 דש עש איז גישריבן גיזאגן מיט דעם נאמען
 פון דעם קנינא • און מען האט גישקט דא
 ברוב דרך דא הענט פון דא לויפערס וואש
 ריימן אויף פערד און שנעלע קעמלך און אויף
 יונגע מויל איינלן איר זמן דאש דר קנינא האט
 גיגעבן צו די יהודים וואש וואגן אין אימליך
 שטאט • דאש זיי זאגן זיך איין זאמלן פון אלע
 מדינות צו פון מילינין און דר שלאגן און מאכן
 פון לירין אלע דא פאליידר פון דא יהודים
 קליין גיזונד און ווייפער • און צו רויבן זייער
 זאק רויב • ביים גחדי אין איין טאג אין אלע
 מדינות פון דעם מלך אהשורוש אין דעם
 דרייצע הענטיגן טאג אין דעם צוועלפטן חודש
 דאש איז אדר פחשן המלך דאש פאשידונג פון
 די ברוב איז גיווען אז די גיורה זאל ווערין א
 גיזאגט אין אלע מדינות פון דעם קנינא אויך
 וואר צו אלע פעלקר דאש די יהודים זאלן אן
 גיברייט זיין צו דעם דאויגן טאג גירעכניגט א
 ווערין פון זייערע פינד און די ברוב וואס דר
 קנינא האט גישריבן איז אזו גיווען • איך קנינא
 אהשורוש שיק די ברוב צו אלע זיצר פון מיין
 מדינה אויף דער יבשה און אויף דעם ים און
 צו די קעסמלדיכע לייט און צו אלע זייער זון
 מיין לאנד וואש אין אלע שטעט • אייער פינד
 זאל זיך מערין • איך בין אויף מודיע און שריב
 אייך איר ווישט דאך וואול דאש נאמן האט
 גיגעבן די מלוכה איבר פול מדינות און פאלק
 אין וואש און אין מרדקענש איבר אלץ נאמן
 ער מיה גימאכט קנינין • און איר וויכט וואך
 וואול דאש איך האב קיינעם פון אייך זיין
 שלעכץ גיט גיטאן נאר איך האב גיזעשט
 איבער אייך מיט דעמומיקייט און זענימיקייט
 און איך האב גימאכט דאש אלע קענעמן פון
 אונטער מיין מלוכה האבן גילעכט מיט פיידרין
 און פריינט שטאפט פון אהער • ווער עש האט
 גיזאגט האנדלן אויפן ים אדר אויף דר גשוח
 צו קערין זיך פון זיין פאלק צום אגרוין און פון

האם נהאם פר מיר גרושיל כבוד און הערשאפט
און גושט און איה האב אים דר הייבין איבר
אלע הערין און מיר האבן אים אזוא פול כבוד
אן גטאן ביו מיר אלע האבין אים גרושין פאטר
אבר ער האט דעם גרושין כבוד נים גיקענט
ליידן • און דיא גרוישע הערשאפט האט
ער נים גיקענט אנטפאנגן נאר ער האט גיהאט
און גיטראגן אימסר ביזע גידאנקען אין זיין
הארצין און האט מיך אן גירויצט צו פיינן פדי
אימליכר מענטש זאל מיך פיינט האבן און זאל
מיך נים קעמלאך האלטיין און דר נאך האט
ער מיך גיוואלט מייטן און מיין מלוכה אנועק
נעמן אז איה ביו דאש גוואר גיווארין האב איה
אים זיין לוינ גינעבין און האב אים גילאזט
היינגן אויף דר תלדה און דרום זאלט איר אלע
ווישין דר וואש האט בשאפין הימל און ערד
דער האט אים וואל באצאלט און דיא ביזע
גידאנקען וואש ער האט גיטראגין אין זיין
הארצין האט גאט יתברך גיבראכט אויף אים
זעלבערט און אויף אלע די זייניגע דרום זאל
אימליכער סענטש גיווארנט זיין און זאל פאר
זיכטיג זיין דר מיט ווינטש איה אייה שלום •
הגים די לויפר וואש האבן גירמין אויף זענעלי
קעמלעך און מויר אייזעלן זיינן אויש גינאנגען
איינענדיג און גישטויסן דורך די רייד פון דעם
קיניג און דיא באפעל איז גינעבן גיווארין אין
שושן יודעי גיא און מרדכי איז אויש גנאנגן פון
פר דעם קיניג אין איין נויים קיניגליך קלייד פון
בלאהע וואל און מיט איין גרוישע גילדרנע קרוך
און ארום גיהאלט מיט פיינע ליינן און מאנטלען
פון פרפריל וואל און די שטאט שושן איז גווען
לכסטיג און פריילעך לוידיס צו די יהודים איז
גווען ליכט און פרייד און פרייליך און כבוד
יביל פרייה און אין אימליכר שטאט וואש האט
גיגרייכט די רייד פון דעם קיניג און זיין בפעל
איז גיווען פרייד און פרייליך צוא די יהודים
און אויך פיל סעודות און גוטע מעג און פון
די פעלקר האבן זיך כנייר גווען דען די פארקנט
פון די יהודים איז אויף זיי גיפאלן :

איין אוקה צו דר אנדרע דר מעג עש טאן און
איינער האט דעם אנדערין קיין לייד נים גיטאן
אזי האב איה מיין לאנד גיבראכט דר צו מיט
נאטש הילף און איה דאנק אויף דאש איר וויט
אין מיר גערין גווען איה דאנק אויף אויף אייער
פרומקייט און רעמוטקייט דאש איר האט מיר
אזוא איין כבוד און הערשאפט אן גיטאן און
אירצונדערט לאז איה אויף ווישין דאש עמליכע
ביזע לייט האבין זיך צוא מיר גינעקענט און
פאהעפט ביו איה האב זיי פון פרויט מיין נאנץ
קיניגרייך און האב זיי גינעבין די סאכט זייה
זאלן פירן נאך ווייער לוקט נאך דען איה האב
גמיינט זיי וועלן מיט מיר זיין מיט אכט אבר
זיי זיינן מיט מיר אום גינאנגן מיט פארשקייט
און בייזיהייט און האבין מיך אויף פאטריריכט
און האבין גישריבן וואש זיי האבן גיוואלט און
האבן נאך אויף גיטאכט אזעלכע ברוב שרייבן
וואש זיינן נים רעכט פון גאט און לייט • און
דעם סוף איז דר פון איין שאדין • און דאש
איז די גיבעט פון די שלעכטע לייט דאש איה
זאל אום פריינגן פיל צדיקים און זאל זיי דער
שלאגן און ווייער בלוט פאר גיסן • און דיא
סענטשין האבין קיין מאל קיין ביו נים גיטאן
און האבן דאש נים פון שולדיגט מיט קיין שום
זאך • און דאש זיינען אכטר און מרדכי מיט
זייער פאלק • און די אכטר איז גירויכט מיט
אלץ דינג • און דער מרדכי איז קלוג אין אלע
חכמות און קעמליכקייט און קיינער קאן אין
זיי קיין כום נים גיפנען • און אז המן האט פון
מיר גיבעמן איה זאל פון מיליגן די יהודים נוייל
זיי זיינן ביו האב איה מיה זעלבסט גיטראכט
עש איז פאר האגריין איין אנדרע פאלק וואש
הוישין אויף יהודים אבער ער מיינט נים דיא
דאווען יהודים וואש ווערין גירופין קינדר צוא
דעם וואש האט באשאפן הימל און ערד און
אלץ דינג וואש אויף דער וועלט און און אלע
מיט פאנדר און ער שוט זיי אלע טאג נסים
גנאלאזט און ער איז איין גיאכפערט און איין
שטארק און איין גרוישער מלך סער אז אלע
סליים פון דר ערד און וואלט איה דען אזעלכס
איז מיין מחשבה גיהאט זיי צו פאר קויפן נאר
נאר דר בייור המן דער זון פון המכתא דער זון
פון אגן פון אינדיאה דר בייור זאמן פון עמלק
ער האט דאש אלץ גיטאן און צוא גיריכט ער

ובשנים עשר און אין דעם צוועלפטין חודש
דאש איז אדר אין דעם דרייצענטיגן
אין אים דאש עש האט גיגרייכט דיא רייד פון
דעם קיניג און זיין באפעל גיטאן צו ווערן אין
דעם טאג דאש די פיינט פון די יהודים האבן
גיהאפט

גיהאפט אין זיי גיוועלטיגן איז עס פאר קערט
 גיווארן דאש די יהודים האבן גיוועלטיגט אין
 זייערע פינגט נאָמלי ביידיש די יהודים ווען אין
 גיוואלט גיווארן אין זייערע שטעט און אין
 אלע מדינות פון דעם קניג אהשורוש צוא
 שטרעקן זייערע הענט אין די ועלביגע וואש
 האבן באגערט בייז טאן אין זיי און קיינר איז
 פאר וויא זיט גישטאנען דען זייער פארקט איז
 גיפאלן אויף אלע פעלקר וכל שרי און אלע הערן
 פון די מדינות און די גיוועלטיגער און גראפן
 און אלע וואש האבן גיטאן דיא דנקט פון
 מלך אהשורוש האבן דר הויפן די יהודים דען
 דיא פארקט פון מרדכי איז אויף זיין גיפאלן זי
 דויל דען מרדכי איז גיווען גיאכפערט אין דעם
 קניגש הויז און זיין הערונג איז גיגאנגן אין אלע
 מדינות בני יהודים און די יהודים האבן גישלאגן
 אין אלע זייערע פינגט מיט דר שווערד און דר
 גלאנג און פאר לירונג און זיי האבן גטאן אין
 זייערע פינגט וויא זייער ווילן גישוש מדינה און
 אין טושן הויז האבן די יהודים גימאכט דר
 שלאגן און פאר לירן פינג הענדט מאן זיא און
 פרשנדתא און דלפון און אספתא און פורתא
 און אדלוא און ארדתא און פרמשתא און
 אריסי און ארדיי און וותא גשרת בני הסו דיא
 צעהן זין פון הסו דר זון פון המרתא וואס קומט
 ארויש פון אג דר באלידיענער פון די יהודים
 האבן זיי דר שלאגן אפער זיי האבן זייערע הענט
 ניט גישטרעקט צוא רויפן ביים פייז אין דעם
 ועלביגן טאג איז גיקומען פארן קניג די צאל
 פון די הרגים וואש איז אין טושן נאָפּי דער
 קניג האט גירופן צוא אסתר און האט צו איר
 גיזאגט זעה וואש די יהודים האבן גיטאן אין
 טושן דען איה ווייס וואול דאש זיי האבן דער
 שלאגן אין טושן פינג הענדערט מאן און זעה
 וואש זיי האבן גיטאן אין אנדערע שטעט וואו
 איה בין ניט גיווען דרום אסתר ווען עס איז
 דיר נאָפּ ניט גינוג אזו זאג מיר וואש דיין פנער
 איז וועט עש גיטאן ווערן נאָפּ אסתר האט
 אסתר אזוא גיזאגט ווען עש גיפלט דעם קניג
 אזו זאל מארגן אויף גינעפן ווערן צוא דיא
 יהודים וואש זיינען אין טושן דאש זיין זאלן
 מאן וויא דאש היינטיגע גיריכט און די צעהן
 אין פון הסו זאל מען היינגען אויף דער תליה
 נאָפּ מלך למשלה פו האט דר מלך גיזאגט עש

זאל איז גיטאן ווערן און הסו מיט זיינע זין ווען
 גיהאנגען גיווארן אויף דער תליה הסו איז
 גיהאנגן אויף דרייא איילן און פרשנדתא איז
 גיהאנגען ווייס פון אים אין אייל פארשנדתא
 אויף דרייא איילן דלפון אין אייל ווייס פון
 אים דלפון אויף דריי איילן אספתא אין אייל
 פון אים אספתא אויף דריי איילן פורתא אין
 אייל פון אים פורתא אויף דרייא איילן אדלוא
 אין אייל פון אים אדלוא אויף דרייא איילן
 ארדתא אין אייל ווייס פון אים ארדתא אויף
 דרייא איילן פרמשתא אין אייל ווייס פון
 אים פרמשתא אויף דרייא איילן אריסי אין
 אייל פון אים אריסי אויף דריי איילן ארדיי אין
 אייל פון אים ארדיי אויף דרייא איילן וותא
 אין אייל פון אים וותא אויף דרייא איילן
 און דיא תליה האט גישטרעקט אין דער ערד
 דרייא איילן און דרייא איילן פון דער ערד
 איז ער גיהאנגען און דיא הויף פון דער תליה
 איז גיווען פיר און פענציג איילן דאש איז סך
 הכל פופציג איילן און מרדכי איז גיקומן און
 האט זיין אלע גינענען היינגן אזוא האט ער
 גיזאגט צו הסו דוא האט גיטראכט בייז צוא
 טאן דעם פאלק ישראל אבער השם יתברך
 גייסט אלע פאר בארגינהייט ער האט דיר
 פצאלט אויף דיין קאפ דו האט און גיוואלט
 פאר מיליגן פון נאָמט פליגיל דרום זאלטשו
 האבן דיינע קינד אונטר דינע פליגיל אויף
 דער תליה נאָמלי און דיא יהודים האבן זיך
 אין גיוואלט אין דעם פערצענטן טאג אין
 חודש אדר און האבן דר שלאגן אין טושן דריי
 הענדט אפער זיי האבן ניט גישטרעקט זייערע
 הענט אין רויב ישא און די איבעריגע יהודים
 פון דיא מדינות פון אהשורוש האבן זיך
 אין גיוואלט און זיינען גישטאנען פאר זייער
 לעפן און האבן גירועט פון זייערע פינגט
 און האבן דר שלאגן פון זייערע פינגט פינגט
 און זיבעציג טויזנט מאן אבער זיין האבן
 זייערע הענט ניט גישטרעקט אין זאק רויב
 ביים שלשה עשר דאש איז גיווען דעם דרייצענטן
 טאג אין חודש אדר און דעם פערצענטן טאג
 האבן זיי גירועט און האבן גימאכט אין טאג
 פון מעדות און פרייר למש דיא יהודים זאלן
 אויף זיך באשטעטיגן אלע יאר דעם פערצענטן
 טאג אין חודש אדר גימט אזו וויא די מעג וואס

ווי האבין רוא גיהאט פון וויערע פיינט און דר
 חודש איז פאר קערט גיווארין פון מרויערקייט
 צו פרייד און פון קלאג צו פרייליכע מענ דרום
 זאל מען אים מאכין ציכטונג און פרייד און
 אימליכר מענטש זאל שיקון מתנות צו זיין חבר
 און געבן צו דעם גוים פארערפטיגן וקבל תהיידים
 און די יהודים האבין אויף זיך מקבל גיווען צו
 מאן וואש זיין האבין אן גידויפין צו מאן און
 וואש מרדכי האט זיי גישריפן בי קסו בן הפרהא
 ווייל המן דר זון פון המרתא פון זרע אג האט
 גימראכט צו פאר טיליגין די יהודים • אז דיא
 שרייבערס פון דעם קניג האבין גזעקן דאש
 המן מיט זיינע קינדער זיינען גיהאנגען אלאנגע
 צייט אז האבין זיי גזאגט צו אסתר המלכה
 און צו מרדכי ווארום זייט איר עובר אויף אייער
 תורה דען עש שמיים אין אייער תורה איר
 זאלט קיינעם ניט לאזן הייגן איבר נאכט אז
 האבין אסתר און מרדכי זיי ווידער גענטפרט
 דאש איז דרום ווייל אונזר עקטער פאטר שואל
 המלך האט גלאזט אים פרייגן די גרים דיא
 גבעונים אז האט מען דרום דער נאך גיהאנגן
 זייגן זיבין זין און זיי האבין גיהאנגן פון פסח ביו
 סוכות פרי אז ישראל זיינען עולה רגל גיווען
 האבן זיי גזעקן גוויא זיי הייגן און האבן גפרענט
 ווארום לאזט מען זיי אז לאנג הייגן האט מען
 זיי גענטפרט ווייל שואל המלך האט די גרים
 פון דעם לעבין גבראכט כפל שפן דר המן האט
 גוואלט כל ישראל פר טיליגן גיהער מען פשיטא
 לאזן היינגען יבשה לפי מלך און אז אסתר
 המלכה איז גיקומן צום מלך אז האט זיא גזאגט
 אזוני המלך עש שמיים אין אונזר תורה מען
 זאל פאר טיליגין דעם גידעכענע פון עכלק און
 דער שלעכטער המן האט דאש גוואכט דרום
 האט ער גימראכט אויף אונז פיינע מחשבות
 צו פר טיליגן אלע יהודים אבער השירה האט
 אויף אים געלפרט גבראכט זיינע פיינע מחשבות
 דרום איז ער מיט זיינע קינדער גיהאנגן גיווארן
 אויף איין תליה על בן דרום הייסן דיא דאזיגע
 מענ פורים פון וועזין דעם נאמען פיי דאס איז
 מיינט גורל תחבוב אסתר און זיא האט גישריפן
 אסתר די מאכטער פון אביחיל און מרדכי דר
 יהודי מיט אגאנצער מאכט דאש מען זאל
 אשטעטיגן דעם דאזיגן פריב פון פורים דאס
 יערע מאל געלח פורים און ער האט גישיקט

פריב צו אלע יהודים פון די הגזעקט און זיבין
 און צוואנציג מדינות פון דעם קניג אחשוורוש
 מיט פרייליכע און גיטרייע ווערט דאס מען
 זאל בשטעטיגן די דאזיגע מענ פון פורים אין
 זיער גיזעכטע צייט גליה אז וויא מרדכי דר
 יהודי און אסתר המלכה האבין זיי בשטעטיגט
 אויף זיך זעלבערט און אויף וויערע קינדער די
 זאכין פון פאכטונג און זיער גיבעט יכאפר אסתר
 און דאש באפעל פון אסתר האט בשטעטיגט
 די מעשה פון פורים און עש איז איין גישריפן
 גיווארין אין איין בוך נישט דר קניג אחשוורוש
 האט גימאכט צינן אויף זיין לאנד און די אינזן
 פון דעם ים וכל כנשת און אלע די ווערק פון זיין
 מאכט און שטארקייט און דאש באשטידענט
 און אכפערקייט פון מרדכי דאש דר קניג האט
 אים גיאכפערט פר וואר דאש איז אויף גישריפן
 אין דעם בוך פון דברי הימים צו די קניגין פון
 מדי און פרס בי מרדכי דען מרדכי איז גיווען איין
 משנה צום מלך אחשוורוש און איין מאכר הער
 פון די כהנדרין איין הער איבר אלע פעלקער
 פון דעם קניג פון איין עק וועלט בי דעם אגרוץ
 האט מען גיפאלגט זיינע רייד און אלע מלכים
 האבין גיציטערט פאר אים ער איז דר מרדכי
 וואש ער איז גיגליכין צו ריין גיווירק און ער
 איז גיווען גליה צום שטערן וואש הייסט נוה •
 דאש ער זייכט אונטער אלע שטערן און ער
 איז גיווען גליה צו איין רוז וואש גייט אויף
 אין דר פריא און ער איז גיווען איין רבי צו דיא
 יהודים און איין פריינט צו די כהנדרין און
 האט גיפארשט גוטש צו דעם פאלק און האט
 גירעט פריד צו אלע זיינע קינדער :

תרגום על שיר השירים

שיר השירים דאש איז דאש ליבליכע גזאנג וואס
 דר נביא שלמה דער מלך פון ישראל האט
 גזאנגט פר הקביה • צעהען גזאנג זייגן גזאנט
 גיווארין אויף דער וועלט אבר דאש גזאנג פון
 שלמה איז דאש ליבליכסטע • דאש ערשטע
 גזאנג האט גזאנט אדם הראשון אז דר שבת
 האט אויף אים באשיגט • און השירה האט אים
 מחל גיווען זיינע עבירות דא האט ער גזאנט
 דאש קפטייל מפור שיר ליום השבת • דאס אנדערע
 גזאנג

תרגום על שיר השירים

ג'ואנג אזו אין ב'שלת אז ישר משה וכו' ישראל
 דאש האט משה ג'ואנג מיט כל ישראל אז
 הקב'ה האט פאר זיי ג'שפאלטן דעם ים • דאס
 דריטע ג'ואנג אזו אין פר'שה וזכת אז ישר
 ישראל דאש האבן ג'ואנג די ישראל אז הקב'ה
 האט זיי ג'געבן דעם בר'נען אין דער מדבר
 דאש פערטע ג'ואנג אזו האזי דאש האט משה
 ג'ואנג פ'ר זיין מו'ם • דאש פינפטע ג'ואנג אזו
 אין ה'דושע י' אז דבר הישע ל' דאס האט יהושע
 ג'ואנג ביי דער מל'חה פון ג'בעון ב'שעה די
 זון מיט דער לבנה זיינען ש'מיל ג'לשטאנן אין
 סימן דעם הימל זעקס און דרייסיג שעה און
 האבן קיין ש'רה ניט ג'ואנג • דאש זעקסטע
 ג'ואנג אזו אין שופטים י' ו'ש'ר ד'מ'ה ז'ק'ק דאס
 האבן ג'ואנג רבו'ה און בר'ק אזו השי האט
 ג'געבן אין זייערע הענט סיכרא מיט זיין חיל •
 דאש זיבעטע ג'ואנג אזו התפלל מ'ה דאס האט
 ג'ואנג מ'ה אזו הקב'ה האט איר ג'געבן איין
 זון • דאש אכטע ג'ואנג אזו ג'דבר ד'ר ל' דאש
 האט ד'ר המלך ג'ואנג וויא הקב'ה האט אים
 מציל ג'ווען פון זיינע פיינט • דאס נינצטע ג'ואנג
 אזו דאש דאוונע שיר משרים דאש האט שלמה
 המלך ג'ואנג צו הקב'ה מיט רוח נבואה • דאס
 צענדלטע ג'ואנג וועלן זאגן די ישראל ווען זיי
 ווערן גיין קיין ירושלים וויא עש שמיט אין
 ישעיה (ל) דאש ג'ואנג וועט אויף זיין מיט
 פרייד אזו וויא די נאכט פון פסח וואש איר זייט
 ארויש ג'גאנגען פון מצרים און איר וועט אזו
 פריילעך זיין ג'ליד אזו וויא די צייט דאש איר
 פלעגט לולה רגל זיין דרייט מאל אין יאר מיט
 אקערליי כלי זמרים קיין ירושלים צו דינען גאט
 דעם הערן • ש'ני ד'ר נביא שלמה המלך זאגט
 ג'לויבט אזו גאטש נאמען דאש ער האט אונז
 ג'געבן די תורה דורך משה ג'שריבן אויף
 צוויי סאב'לען און האט מיט אונז ג'רעט
 ב'שינפערליך ג'ליד אזו וויא איינ'ר קלשט דעם
 אג'רעין פון וועגן גרויש ליבשאפט דאס ער
 האט אונז ג'ליבט מער אז אלע שבעים אומות
 כ'ים ש'עד צו פאר דעם קול פון די נסים און
 זיין שטארקייט וואש ער האט ג'טאן צום פאלק
 ישראל האבן ג'זימערט אלע פעלקער אז זיי
 האבן ג'הערט זיינע וואונד'ר און זיין הייליג
 נאמען אזו מער ג'שמעקט ג'ווארן פון הימל מער
 פון דעם בויםל וואש מען האט ג'ואלגט מלכים

און ב'הנים און דרום האט זיי גאט ליב מדי דר
 צדיקים זאלן ווישן צו גיין אין גוסין וועג און
 זאלן ארביין די וועלט און יענע וועלט שפני אז
 ישראל זיינן ארויש ג'גאנגן פון גלות מצרים דא
 אזו די שכינה פאר זיי ג'גאנגען מיט איין זייל
 פון וואלקן ביי טאג • און מיט איין זייל פון פייער
 ביי נאכט דענסט מאל האבן ג'ואנג די צדיקים
 פון דעם ועלפ'ין דור אונזר הער פון ד'ר וועלט
 מיר וועלן דיר נאך גיין און לויפן נאך דעם
 רעכטן וועג • און מוא אונז ג'נעהן אונטער
 דעם בארג סיני און גיב אונז די תורה פון דיין
 אוצר פון דעם הימל מיר וועלן זיך פרייען מיט
 די צוויי און צוואנציג אותיות וואש זיינן ווארן
 ג'שריבן און מיר וועלן ג'דינקן אין זיי גאט
 ליב צו האבן און מיר וועלן זיך דר ווייטערן
 פון דער עבודת כוכבים • און אלע די צדיקים
 וועלן זיך פאררעמן פאר דיר • און וועלן ליב
 האבן דיין באפעל און גיבאט ש'חה אז ישראל
 האבן גיבאכט דאש ע'ל דא אזו זייער פנים
 ש'ווארץ ג'ווארן אזו וויא די כלשים וואס רוק
 אין די ג'צעלטן פון די מאטערן • אבער אז זיי
 האבן ג'שובה ג'טאן אזו האט זייא גאט מחל
 ג'ווען • דא אזו זייער פנים ויחד לוימר ג'ווארן
 ג'ליד אז די מלאכים • און ווייל זיי האבן ג'באכט
 איין פיר האנג צום משכן דא האט די שכינה
 פון גאט ויחד ג'רעט צווישן זיי און משה אז
 ג'גאנגן אויף דעם הימל און האט שלום ג'באכט
 צווישן זייא און זייער קניג הקב'ה אויף דעם
 חסא העגל • אז תראי דאש האבן ג'ואנג דא
 כ'נסת ישראל צו די עובדי כוכבים איר זאלט אונז
 גיט פ'ר ש'מען ווייל מיר זיינן ש'ווארץ דאס אזו
 דרום ווייל מיר האבן ג'טאן בייע מעשים און
 האבן זיך ג'יבנסט צו דער זון און לבנה דען ד'ר
 פאלשע נביאים האבן אונז ד'ר צו ג'בראכט דאס
 אונזר גאט זאל שטארקן זיין צארן אויף אונז
 און זיי האבן אונז ג'לערנט ד'מן אייערע עבודת
 כוכבים און צו גיין אין אייער וועג און אונזר
 גאט דער הער פון דער וועלט האבן מיר גיט
 ג'דינט • און מיר זיינן גיט ג'גאנגן אין זיין וועג
 און האבן גיט ג'הרט זיין באפעל און די תורה
 אס לא דאס זאגט הקב'ה צו משה אויב דו ווילסט
 וויסן וויא אזו עש זאלן גיין אין גלות די ישראל
 וואש זיינן ג'דינקן צו אונז שיינע בתולה און
 מיין לויב זאל זייא ליב האבן • זיי זאלן ג'

אין דעם וועג פון די צדיקים און זאלן מסדר
 זיין ויערע הפלות דורך די חכמים און מנהיגים
 פון דעם דור און זאלן לערנען ויערע קינדער
 וואש זיי זיינן גינליכן צו איין ציקעלע אין די
 נאכין דאש זיי זאלן גיין און שול און אין בית
 המדרש. און פון דעם זכות וועגן וועלן זיי
 גשפייזט ווערן אין גלות ביי די צייט דאש איה
 וועל שיקון דעם מלך המשיח און ער וועט זיי
 פירן צו דעם בית המקדש וואש וועלן בויען
 דוד און שלמה דיא פירער פון ישראל. לסיפוי
 או ישראל זיינן אויס גינאנגן פון מצרים דא האט
 זיי פרעה נאך גיאנט מיט זיינע חיילות און
 רייסט ביי דעם ים און דארטן איז זיי גיווען דר
 וועג פאר שלאסן פון אלע פיר זייטן. פון דר
 דעקטר זייט און לינקער זייט איז גיווען מדבר
 פול מיט ברענענדיגע שלאנגן. דינקער זיי איז
 גיווען פרעה מיט זיינע חיילות. פר זיי איז גיווען
 דר ים סוף. וואש האט השירה גיטאן ער האט
 זיך אנפלעקט מיט זיין גבורה און האט גטרקענט
 דעם ים. און דאש ליים האט ער ניש גטרקענט
 דא האבן גיאנט די רשעים דאש ערב רב און
 די פרעסדע אומות דאש ער קאן דאס ליים ניש
 טריקענן. אין דר ועלביגר צייט איז גשטארקט
 גינארין דער צארין פון גאט דאש ער האט זיי
 אלע גוואלט דער טרינקן אין ים גלייך אז וויא
 פרעה מיט זיין פאלק אזו האט משה רבינו פר
 זיי גיבעטן פר גאט. דא האט גאט דעם צארין
 אפ גיטאן פון זיי אזו האבן משה און די צדיקים
 אן גיהויבן צו זאגן שירה און זיי זיינן גינאנגן
 דורך דעם ים טרוקן פוס פון וועגן דעם זכות
 פון די גיליבטע אבות אברהם יצחק ויעקב נאיו
 לקבר אז די ישראל זיינן גינאנגן אין דר מדבר דא
 דאט גאט גיאנט צו משה וויא שייך איז דאש
 פאלק מען זאל זיי געבין די תורה זיא זאל זיין
 צו זיי אז וויא איין מויל באנד אויף די קין באקן.
 און זיי זאלן ניש אפ קערן פון דעם רעקטין
 נעג אז וויא איין פערד וואס איז מיט דער צאם
 אויף די קין באקן. און וויא שייך איז ויער אקסל
 צו לוידין דעם יאך פון מצות. גלייך אזו וויא
 איין יקס וואש אקערט אין יאך. און קערט ניש
 אפ און ווערט גישפייזט פון זיין הערן היי זיך
 דרום איז גיאנט גינארין צו משה ניי אויף דעם
 הימיל. איה וועל דיר געבן די צוויי לחות וואש
 זיינן אויש גיהאקט פון מסיר זיי ווינען לויטער

אז גין גאלד. זיי ווינען גיקריצט און גישריבן
 מיט טיין פינגר. אויף זיי איז גקריצט די עשרת
 הדברות זיי ווינן לויטערר אז דאש וילבר וואש
 איז גלייטערט גינארין ויבין מאל. און זיי שטייט
 גישריבן די צאל פון די גיין און פערציג פנים און
 דורך דיר וועל איה געבין די תורה צום פאלק
 ישראל עד שחלק בסבו אז משה רבינו איז גווען
 אויפן הימיל מקבל צו זיין די צווייא לחות און
 די תורה און מצות. דא ווינען אויף גישטאנען
 די רשעים מיט דעם ערב רב וואש ווינען גווען
 צווישן ישראל און האבן גמאכט דאש עגל. און
 עש איז פון זיי איין בייע גשטאק גיקסן. דען
 פריער איז פון זיי גיקסן איין גישטאק אזו וויא
 פון גוטע גווייץ אבער דר נאך איז פון זיי גיקסן
 איין בייע גישטאק וויא פון איין מצורע צוויי
 חסר אין דר ועלביגר צייט האט גאט גיאנט צו
 משה דא משה גייא און נידר אראפ דען איה
 וועל פאר דארבן די ישראל ווארום זיי האבן
 גינדריגט. דא האט משה רבינו גיבעטן צו גאט
 און גאט האט גידאכט אין דר עקידה פון יצחק
 דאש דר פאטר האט אים גיבונדין אויף דעם
 בארג מוריה אויף דעם מובח אזו האט גאט אפ
 גיטאן דעם רוזן פון ישראל און האט ווידער
 גילאזט רעגן די שכינה צווישן ישראל אזו וויא
 פריער אשכול חסר בשעת משה האט אראפ
 גינדערט האט ער גיהאלטן אין די הענט די
 צוויי לחות. און פון וועגן די וינד פון ישראל
 זיינן זיינע הענט שוואך גינארין. און די לחות
 זיינן ארויש גיפאלן און זיינן צו גראכן גינארין
 דא איז משה גינאנגען און האט פאר גרענט
 דאש עגל און דאש אש האט ער פאר שפרייט
 אויף דעם באך וואש און האט אן גיטרונקן
 די ישראל פון דר וואש. און האט דר מיט
 אום גבראכט די וואש זיינן חייב מיתה גיווען
 און איז ווידר גינאנגן דאש אנדרע מאל אויפן
 הימיל. און האט גיבעטן פאר השי ער זאל
 זיי פאר געבין ויערע עבירות. דרום האט אים
 השי באפוילן צו מאכין איין משכן און איין
 ארון. אין דר צייט אז משה הט אראפ גינדרימ
 האט ער גמאכט דאש משכן און כלים און
 ארון. און האט גיטאן אין דעם ארון די אנדרע
 צוויי לחות. און האט די קינדער פון אהרן
 גינעצט פאר בנהים דאש זיי זאלן מקריב זיין
 קרבנות אויפן מזבח. און כנסה זיין דעם וויין

אויף די קרבנות * וואו האבן גינגען ישראל
 רעם וויין * אין דר מדבר וואקסט דאך גיט מין
 שייניג אונ מין וויין טרויבן אונ מין מיל גרויסן
 נאר זיי זיינע גינגענען צוא רעם וויין גארמין
 וואש היקט עין גרי אונ האבן פון דארמין
 גינגען וויין טרויבן אונ האבן זיא אויש
 גירעשט אונ רעם וויין האבן זיי מעסך גווען
 אויפן מזבח איין פערטיל טאס צו איין לעמעלע
 דאך דא די ישראל האבן גיטאן רעם רצון פון
 נאט דא האט זיי נאט גילויבט פאר די מלאכים
 אין הימל אונ האט גיזאגט וויא זייין וויין דיינע
 מעשים מין גליבטע טאכטער בנסת ישראל *
 ווען איר טוט מין רצון אונ לערניט תורה *
 דיינע מעשים וויין אזו זייין וויא די זינגע טויבן
 וואש זיינען פשר מקריב צו זיין אויפן מזבח *
 דאך דא די זיי אוי האבן די בנסת ישראל ווידער
 גיענטערט פאר נאט הער פון דר וועלט * אונ
 האבן אזו גזאגט וויא זייין איין הייליגע
 שכינה ווען דא רעסט צווישן אונ אונ
 אנטפאנגט אונד גיבעט מיט גוטן ווילן אונ
 טאכטער דר פון איין ליבשאפט אונ אינרע קינד
 מערן זיך אויף דר ערד אונ מיר מערן זיך גלייך
 אז איין בויט שטייט אויף איין קוואל וואשר דא
 זיינן זיינע צווייגן זייין אונ זיינע טרויבן זייין פיל
 קינד גיט ארום לעלמה המלך האט גזאגט וויא
 זייין איין דאש בהם ק פון נאט וואש איין גיבויט
 גיזאגן דורך מיר פון מען בוימט אבער דאש
 בית המקדש וואש וועט גיבויט ווערן אז משה
 וועט קומן וועט בעסר אונ שענר זיין די פאלקן
 וועלן זיין פון מענן בוימט פון רעם גן עדן אונ די
 ווענט וועלן זיין פון פאקסארין בוימט :

אני תצילת משירי דאש זאגן די בנסת ישראל אין
 דער צייט ווען נאט מאכט רעזן די שכינה
 צווישן אונ דא זיינען מיר גיגליכן צו פייקמע
 זאפרען פון רעם גן עדן אין אויגעזעע מעשים
 גלייך אז איין רויז פון רעם גן עדן דשישעה ביו
 החיים אבער אין דר צייט אז מיר קערן אפ פון
 רעם רעכטן ווען דא טוט נאט אפ מן אונ די
 שכינה * אזא זיינן מיר גיגליכן צו איין רויז
 וואש בליט צווישן דערנר * דאש די בלעטר
 זיינן גישפאלטן * טפס אז וויא איין אחרונ
 אזו זייין צווישן לערעט בוימער אונ די גאנצע
 וועלט לויבן אים אזו אט נאט גווען גילויבט
 צווישן די מלאכים ווען ער האט גיבעפן דיא

תורה צוא ישראל אויפן בארג סיני * אין דר
 צייט זיינען מיר גערין גווען צו זיצן אין רעם
 שאטין פון דר שכינה אונ די רייד פון דר תורה
 איין אונ זיס גווען צום גוטען אונ דער שוכר
 פון מצות איין גיהט גווען צו אינו לעולם הבא *
 גביאי נאט האט אונ גיבראכט אין רעם הוד
 פון רעם בית המקדש אונ צום בארג סיני צו
 לערנען דיא תורה פון משה רבינו רעם גרויסן
 שרייבר אונ אלע מצות האבן מיר מקבל גווען
 מיט ליבשאפט אונ האבן גזאגט ארץ וואש
 נאט האט אונ באפוילן וועלן מיר טאן אונ
 הערין * פסיגי אין דער צייט אז מיר האבן
 גהערט דאש קול וואש איין רעם גיזאגן אים
 רעם פלאס פיער זיינן מיר דר ציטרעט גיזאגן
 אונ זיינן הינטר זיך גזאגן פו גרויש דר לערענס
 דרום האבן מיר געזעט צו משה אונ אהרן אונ
 האבן גזאגט זייט איר מקבל די רייד פון נאט
 אויש רעם פיער אונ גריינט עש אין בית
 המדרש אזו האבן זיי אינו גיעטיגט מיט די
 רייד פון דער תורה רען אויף רעם שטייט דיא
 וועלט אונ נאט האט גיעפן העפערין אויף
 אונד האלד דאש זיינען די הייליגע רייד וואש
 זיינן אזו זיס וויא איין עפיל פון רעם גן עדן
 אונ מיר האבן גזאגט מיר וועלן לערנען דיא
 תורה ביו מיר וועלן גיהילט ווערן פון דער
 קריינן פון ווענין ליבשאפט * טפס אז דאש
 פאלק זיינן גינגען אין דר מדבר דא האבן זיי
 די וואלקן ארום גירינגלט פון אלע פיר זייטן
 כדי עש זאל אין וויא גיט שולט זיין מין עזן
 הרע * אונ איין וואלקן איין גווען פון אויבן
 כדי צו בשיצין פו היץ אונ זון אונ רעין אונ
 האגיל אונ איין וואלקן איין גווען פון הינטן
 אונ האט זיין גימראנין אז איין מוטער בראנט
 אירע קינד אין איר שוים אונ איין וואלקן איין
 גזאגן פו זיי אונ האט גלייך גימאכט די בערג
 אונ טאלן אונ האט אום גיבראכט אלע דיא
 שלאנגן אונ עגרישין וואש זיינן גווען אין דער
 מדבר אונ האט זיין גימאכט עסן אונ איבער
 געכטיגן דאש אלץ האבן זיי זוכה גווען ווייל
 זיי האבן גילערניט די תורה וואש איין גיעעפן
 גיזאגן מיט דר רעכטער האנט פון נאט השבטי
 דער נאך איין גזאגט גיזאגן צו משה פון נאט
 בנבוואה דאש ער זאל שיקן אשליט אונ זיי
 זאלן גיין אין לאנד ארץ ישראל * אונ ווייל זיי

האבין נים גיוואלט גיין דא האבין זיין אויש
 גיצויגן איין לשם רע אויף ארץ ישראל דריבער
 זיינען זיי אויף גיהאלטן גיווארן פערציג יאר
 אין דר מדבר דא האט משה געפונט זיין מויל
 און האט אזו גיזאגט איה באשונער איה איר
 בנסת ישראל דאש איר זאלט נים גיין קיין ארץ
 ישראל מיט אייער ווילן אליין ביי עש וועט
 זיין דר ווילן פון הקב"ה • דא האבן גימערט
 צו שטארבן די שארין פון דעם דור גלייך אז
 ויזא די ברדיער פון קינדר אפרים וואש זיינען
 ארויש גיזאנגן פון מצרים דרייסיג יאר פר דער
 צייט און זיינען גיפאלן אין דיא הענט פון דיא
 פלשתים וואש האבן גיוואנט אין דר שטאט
 נת דרום ווארט אויש די פערציג יאר דר נאך
 וועלן אייערע קינדר אויף גיין צו ארביין דאש
 לאנד ארץ ישראל קיל היי שלמה המלך האט
 גהאנט אין דר צייט אז ישראל זיינען גיזעסן אין
 מצרים דא איז אויף גיזאנגן זייער גיבעט ביי און
 הימלאנגן דרום האט זיך אנפלעקט דער כבוד
 פון נאט צו משה אויף דעם בארג חרוב און
 האט אים גלשקט קיין מצרים אויש צו לייזן די
 ישראל פון דעם גלות פון וועגן דעם זכות פון
 זייערע אבות דאש זיי זיינען גיגליכן צו איין
 בארג און האט ניי אויש גלייזט פאר דר צייט
 הונדערט און ניינציג יאר פון וועגן דעם זכות
 אמהות דאש זיי זיינען גיגליכן צו די הויך דיסה
 דיי דאש זאגן די בנסת ישראל אין דר צייט אז
 די שכינה פון נאט האט זיך אנפלעקט אום פסח
 צו נאכט און האט גיטייט אלע די בכורים פון
 מצרים אזו האט ער גריסן אויף איין גלשווינדן
 וואלדין אז איין הידש און איין יונגע אינד וואש
 לויסן גלשווינד • און האט פאשינעט די היזער
 וואש מיר זיינן דרינגן גווען און האט זיך גיפונן
 זאך אונזערע ווענט און האט זיך גינערט צו די
 פענסטער פון דעם הימיל • און האט גילונט דורך
 די לעבר אזו האט ער גוועהן דאש בלוט פון
 דעם קרבן פסח און מלה וואש איז גלשפריינגט
 גיווארין אויף אונזע מידן אזו האט ער דאש
 גיבראכט אין וויכן הימיל און אז ער האט אונז
 גיזעהן עסן דעם קרבן פסח גיבראשן אויף דעם
 הייער • און אויך מרוד און סזות • אזו האט ער
 זיך דר בארימט אבר אונז און האט נים גיגעבן
 קיין סאכט אין דעם מלאך המשחת אונז צו פאר
 הארבן • ער זיך אין דעם אגערן סארגן פריא

האט ווידער גינערט מיין גיליכער הקב"ה און
 האט צו מיר גיוואנט שמיא אויף דו בנסת ישראל
 מיין אלט גליכט פאלק בשינעט מיך מיט מעשום
 און נים אויש פון דר דינסט פון מצרים • גי'תני
 ספקי זכר דען פאר וואר די צייט פון דר לשונער
 ארבעט וואש איז גיגליכן צו ווינטר האט שוין
 אויף גינערט • און די פיר הונדרט יאר וואש
 זיינן גואנט גיווארן גברית בין הבתרים זיינען
 שוין אפ גלשנימן גיווארן • און די הערשאפט
 פון מצרים וואש איז גיגליכן צו איין שטעטליכן
 רעגן איז שוין פאר בייא און איר וועט זיי שוין
 אייביג נים זעהן תננים נייא משה און אהרן
 דאש זיין זיינען גיגליכן צו און לולב וואש
 שפראצט אויף דעם שייטל בוים זיינען שוין
 גיזעהן גיווארן צו טאן נמים און לאנד מצרים
 און עש האט גיגרייכט די צייט צו שייטן די
 בכורים פון מצרים • און דאש קול פון רוח
 הקדש צו דר לויזן וואש איז גיוואנט גיווארן
 צו אברהם אויער פאסער און דאש האט
 דאך שוין לאנג גהערט דאש איה וועל מעסען
 דאש פאלק וואש איר וועט דרין אונטר זיין •
 און דאש איר וועט אויש גיין פון זיי מיט פיל
 גושל דרום איז איצונדערט מיין רצון צו טאן
 די הייד וואש איה האב בלשעמניט מיט אברהם
 סגאנה תהי די בנסת ישראל וואש זיינן גיגליכן
 צו ציימיגע פינגן האבן געפונט זייער מויל און
 האבן גיזאגט שירה בייא דעם ים סוף און אויך
 די יונגע און זיינענדיגע קינדר האבן אין זייער
 לשון נאט גילרפט • אזו באלד האט הקב"ה
 גואנט שמיא אויף דו בנסת ישראל מיין גליכטע
 און בשינעטע און נייא פון דאנען אין דעם לאנד
 וואש איז צו גיזאגט זיינע עלטערן • יתני נבתי
 תפלי בשעת פרעה האט נאך גיזאגט די ישראל
 דעקאלט זיינען זיי גיגליכן גווען צו איין מויל
 וואש זיגט איין גלשלאסן אין דר שפאלטן פון
 דעם פעלן און איין שלאנג פלאגט זיא איצווייגט
 און אשפארביר אוישן ווייניג אזו אויך זיינען
 גווען די ישראל פאר שלאסן פון אלע מיר זיימן
 פאר זיי איז גווען דר ים הינטר זיי די שלאמס
 פון זייערע ביידע זייטן דער מדבר פול מיט
 ברעניגנדיגע שלאנגן וואש בייסן און שייטן
 זיא מענטשן מיט זייער גיפט • אזו באלד
 האבן זיין געפונט זייער מויל צו גאט מיט
 תפלה • דא איז גיקסן איין בת מלך פון דע
 הימיל

תרגום על שיר השירים

הימיל און האם גיזאנט דאס פנסת ישראל וואש
 דאס בישט גיגליכין צו איין איינגשטיגע מיט
 וואש פו שלקטס זיך און פו בארנט זיך אין די
 שפאלטין פון דעם פעלדן און אין דאס פאר
 בארגענע וועגן ווייז מיר דיין גלעטאלט און
 דייע רעכט פארטיגע מעשים און לאז מיר
 הערן דיין קול. עש אז ווער וים מיר דיין
 תפלה אין קליינעם בהמ"כ. דאש זיינען דיא
 לערן און דיין גלעטאלט און דייע נוסע מעשים
 זיינן ווער שוין אחי לני נאך דעם אז די ישראל
 זיינען איבער גיפארן דעם ים האבן זיי גיקריגט
 אויף משה פון וועגן וואשער אזו איז גיקומן אויף
 זיין דער עמלק הרשע. דאש ער האט נאך
 גיטראגן דיא שגאה פון וועגן זיין בכורה און
 די ברכות וואש זעקב אבינו האט אועק גיטומן
 ביי זיין עמט פאר עשו. און האט מיט זיין
 מלחמה גיהאלטן ווייל זיי האבן מבטל גווען
 דיא תורה. און דר עמלק הרשע האט גינבט
 עמליבע לייט פון שבת דן פון אונטער דיא
 פליגיל פון די עניי הכבוד. און דאש אז זיין
 גלעטען ווייל זיי האבן גיהאט בייא זיך דעם
 פסל מיכה. אין דער ועלבינער צייט זיינען דיא
 ישראל גווען גיגליכין צו איין וויין גארטן וואס
 מען פאר דארבט אים און די צדיקים פון דעם
 דור זיינן גווען גיגליכין צו נוסע גוויורץ היילי
 זיינן אין דער ועלבינער צייט האבן זיין חוד
 בתשובה גווען אזא האט זיך גלעטעלט דער
 נביא משה און האט תפלה גיטאן צו גאט און
 זיין משרת יהושע איז ארויס גיגאנגן גיפרישט
 פון זיין עניי כבוד און האט מיט זיך גיטומען
 מענטשן צדיקים דאש זיין זיינען גיגליכין מיט
 זייערע מעשים וויא שיינע רויזן און זיי האבן
 מלחמה גיהאלטן מיט עמלק און האבן אים צו
 גראכן מיט זיין פאלק דודך דעם הרם פון גאט
 און האבן זיין אויך גיטייט מיט דער שווער
 צו שייטס סיים אין איין ווייניג צייטן דר נאך האבן
 דיא ישראל גימאכט דאש עגל פון גאלד אזא
 האבן זיך אפ גיטאן די עניי כבוד וואס האבן
 גימאכט איין שטאטן איבער זיין און זיין זיינען
 גיגליבין אפן און האבן גימוזט אפ לייגן ווער
 שווערד וואש אויף איר אז גווען גיקריגט
 דער שם המפורש מיט זייערע שטות און גאט
 באנערט זיי צו פריערן פון דר ועלם. נאר ער
 האט גימאכט אין דער שבועה וואש ער האט

גלשווארין צו אברם יצחק ועקב דאש זיין
 זיינן גווען גלשקט צו זיין דינסט אז איין הירש
 און יונגע אינדין און האט גימאכט דאס אברם
 האט מקריב גווען זיין זון יצחק אויף דעם
 בארג מורה. און דאש ער האט פריער אויף
 מקריב קרבנות גווען דאש זיי האבן גלשפאלטן
 דעם הימיל :

על ששכני בלילות אז די ישראל האבן דר זעהן
 דאס עס איז אפ גיטאן גווארין פון זיי זיין
 עניי כבוד און די קרוין וואש אז געבען גווארן
 אויפן בארג סיני אזא זיינען זיין גווען פאר
 פינסטערט אלע נאכט און האבן גיווכט דיא
 הייליגע קרוין אבר זיין האבן זיא גיט גיפונען
 אקופה נא די ישראל האבן גיזאנט איינער צום
 אנדערן קומט לאמיר ארום רינגלן דאס גיזעלם
 וואש משה האט פאר שפרייט מתוך לחנה
 און לאמיר ווירד פאררין דיא תורה פון גאט
 און די הייליגע שכינה וואש אזו פון אונז אפ
 גיטאן גווארין זיין האבן זיא גיווכט אין דיא
 שטעט און דערפאר און פאלישען אבר זיי האבן
 זיא גיט גיפונן קצאי זאגין די פנסת ישראל זיי
 האבן מיר גיפונן משה און ארין און דיא לויס
 וואס רינגלן ארום דאש משכן אזו האב איך זיי
 גיפרענט פון וועגן דער זאך פון דער הייליגער
 שכינה אזא האט משה רבינו גיענטפערט און
 גיזאנט איך וועל אויף גיין אין הויכן הימיל צו
 בעטן פון גאט טאמער וועט ער איך מוסל זיין
 אויף אייערע עבירות און וועט ווידער לאזן
 רוען זיין שכינה צווישן איך אזא וויא פריער
 גיטש ששנהי איין קליינע צייט דער נאך האט
 הקב"ה ווידער גיקערט זיין צארין און האט
 באפוילן דודך דעם נביא משה צו מאכן דאס
 משכן און ארון און ער האט גיטאן רוען זיין
 שכינה דריין און ישראל האבן מקריב גווען
 זייערע קרבנות און האבן גילעריגט תורה אין
 דר קליינער ישיבה פון יהושע דר משרת פון
 משה השבתי. אהם אז די זיבן אומות האבן דר
 הערט דאש די ישראל וועלן רלשן זייער לאנד
 אזו האבן זיי אפ גימאכט אלע ביימער און פאר
 שטאפט אלע קוואל וואשער און האבן אויש
 גילידיגט זייערע שטעט און זיינן אנטלאפן.
 דא האט גיזאנט הקב"ה צו דעם נביא משה
 איך האב בפעסטיגט צו זייערע עלטערן ארין
 צו אפריינגן זייערע קינדער אין אזא איין לאנד
 זאש.

צאינה תרגום על שיר השירים וראינה עמ

וואש פליסט מילה אונ האנק נוא וויא זאל איה
 איצונדרט זייערע קינדער אין איין וויסט לאנד
 בריינגן דרום וויל איה אצונדרט אויף האלמיין
 זיי פערציג יאר אין דר מדבר אונ אונטער דער
 צייט וועט מיין תורה ביי זיי פאר מיטש ווערין
 אונ די פעלקר ווילן ווידר בויען וואש זיי האבן
 פו וויסט אז האט משה גיזאגט צו די כנסת
 ישראל איה באשוער איה ביי נאט צבאות אונ
 ביא דעם שטארקן לאנד ארץ ישראל דאש
 איר זאלט ניט אויף גיין מיט אייער ווילן אליין
 קיין ארץ ישראל ביי די פערציג יאר וועלן זיי
 אויש לאזן דר נאך וועט הקבזה פאן זיין ווילן
 אונ וועט איבער ענטפערן אין אייערע הענט
 דיא ויזר פון דעם לאנד אונ איר וועט איבער
 פארין דעם ירדן אונ דאש לאנד וועט פו איה
 באצוואונגען ווערין מי וזא עולה אז דיא ישראל
 זיינן ארויס גינאנגן פון דר מדבר אונ זיינן איבר
 גיפארין דעם ירדן מיט יהושוע דא האבן דיא
 אומות גיזאגט וואש פאר איין אויס דער וויילט
 פאלק גייען אויש דר מדבר זיי זיינן ברייכערט
 מיט גווינדץ אונ זיינן אונטער גילעהענט מיט
 זכות אברהם דאש ער האט תורה גיטאן אויף
 דעם בארג מוריה אונ זיינן גיזאלבט מיט אלע
 דיערשאפט דורך דעם זכות פון זיחק וואס ער
 איז גיווען גיבונדין אויף דעם פלאץ פון דעם
 בית המקדש וואש ער ווערט גירופן דר לבנו
 אונ עס איז וויא גישעהן נסים פון וועגן דאש
 חסידות פון עקב דאש ער האט זיך גיראנגילט
 מיט דעם מלאך בוע עש איז אויף גינאנגן דר
 מארגן שטערין אונ ער איז גיווען שטארק פון
 דעם מלאך אונ איז גיצול גיווארין מיט זיינע
 צוועלף שבטים תני פשוט אז שלמה המלך האט
 גיבוט דאש בית המקדש אין ירושלים דא
 האט הקבזה גיזאגט וויא נאר שיינ איז דאס בית
 המקדש וואש איז צו מיר גיבוט גיווארן דורך
 די הענט פון שלמה המלך דער זון פון דוד אונ
 וויא נאר שיינ זיינן די כהנים אין דר צייט אז
 זיי פאר שפרייטן זייערע הענט אונ שטייען
 אויף זייער רוכן אונ בענטשן דאש פאלק
 ישראל מיט זעכציג אותות וואש איז איבער
 גיענטפערט גיווארין צוא משה רבינו אונ
 רינגלן זיי ארום מיט דר ברכה גליה אז מיט
 איין פעסטן מויער אונ דורך דעם שטארקן
 אונ באגלייבן אלע די ישראל כולם איינע אונ די

צווייט אונ דריט אונ אלע די ישראל באגרייפן די
 רייד פון דער תורה דאש זיא איז גיבלייבן צוא
 איין שווערד אונ זיינן אין איר נושא ונתן גליה
 אז די סענטשין וואס זיינן גילערנט צו שפרייטן
 אונ אימליכר פון זיי איז גצייכנט מיט דר מילה
 אז וויא אברהם אבינו אונ שטארקן זיך אין דר
 תורה גליה אז וויא איינר וואש איז אן גינרט
 מיט איין שווערד אונ דרום פארקטן וויא זיך
 גיט פו מויקים אונ רחוח וואש וואנדערין ביא
 נאכט אגרון דאש הייליגע בעמיל דאש איז דר
 כפורת וואש שלמה המלך האט גבוט איז גווען
 פון אינגער אונ שאני אונ שוויבני האלץ וואש
 קומט פון דעם וואלד לבנון אונ האט עס ברעקט
 מיט ריין גאלד עסדיו עשה עשה אז שלמה המלך
 האט שוין נאר אויש גיבוט דעם בית המקדש
 אזו האט ער דריין גטאן דעם ארון העדות דאס
 ער איז דיא קרוין פון דר וועלט אונ דרינען
 איז גווען פו בארגן די צוויי שטיינערע לוחות
 וואש משה האט גינופן פון דעם בארג חורב
 וואש עס איז גווען קעשטליכר אז גלייטערט
 זילבר אונ שענער אז פיון גאלד אונ האט דעם
 ארון איבער גישפרייט מיט אפרוכת פון תבלת
 אונ ארגמן אונ צווישן דיא כרובים וואש איז
 גיווען אויפן כפורת האט גירום די שכינה פון
 גאט דער גאט וואש האט גירום אין ירושלים
 מער אז אין אלע לענדער פון ארץ ישראל צאינה
 וראינה אז שלמה המלך איז גיקומן צוא מאכן
 תנופת בית המקדש דא איז אויש גינאנגן איין
 בת קול אין פאר הויף פון דעם בית המקדש
 אונ האט גיזאגט גיט אויש אונ זעהעט דיא
 באזייער פון דער גראף שאפט פון דעם לאנד
 ארץ ישראל אונ זעהט דאש פאלק פון ציון אין
 זייערע קרוין ווש שלמה האט זיי גיקריינט אין
 דעם טאג פון תנופת בית המקדש אונ פרייט
 איה דיא פרייד פון דעם יום טוב סופות וואש
 שלמה המלך האט גמאכט אין דר צייט פערדן
 מעג זום טוב :

הנה ישי אונ אין דעם זעלביגן טאג האט שלמה
 המלך מקריב גיווען מויקים עולות אויף
 דעם סופת אונ זיינע קרבנות זיינן גווען לרצון
 פאר גאט אונ איין בת קול איז ארויס גינאנגען
 פון דעם הימל אונ האט גיזאגט וויא נאר שיינ
 זיינען חשוב דיא כנסת ישראל אונ דיא קלוגע
 סנהדרין וואש לויכטן אייביג אונ זיינן גיבלייבן

תרגום על שיר השירים

צוא וינגע סעקל טובין אג אפילו דאש
איבערניע פאלק אג די עמי הארצים ויזין אויף
צדיקים אז וויא דיא קינד פון יעקב דאש וויא
האבין אויף גיגליבין שמינר אג האבן גמאכט
אין הויפן אויף דעם בארג גלעד . שניד וויא
שיין וייגען דינע בנהים אג לויט וואש וייגען
מקריב דינע קרבנות אג עסין דאש הייליגע
פלייש אג תרומות ומעשרות . אג וייגען ריין
פון גוילות אז וויא דיא שאף פון יעקב וואש
וייגן איבער גיפארין דעם סיף נבוק אג אלע
וייגן גליף גווען . אג האבין גוואונן אלע צייט
צוילינגן אג קיין עקרה אג אין אפ ווארקערן
אין גוט גווען צווישן וויא כהם שני אג ווען
דיא לעפצין פון דעם פון גדול האבין תפלה
גימאן אין בית המקדש אג וייגע רייד האבן פר
קערט די עבודות וואש וייגן גיגליבין צו רוימע
פאדים אג דאש וויא גימאכט ווייס אז ריינע
וואל . אג דר מלך אייער ראש אין גווען פול
מיט מצות אז די מילגרזים אג דיא הערין אג
שרים פון דעם מלך וייגן גווען צדיקים אג עש
אין גוט גווען אונטר זיי קיין שלעכץ גמגל דר
אג דער ראש ושוכה אג אייער רב אין גווען
שטארק פון זכות אג דאש גיהאמ פיל מעשים
טובים אז וויא דוד מלך ישראל . אג דורך ויין
ווארט דאש די וועלט אקדם גיהאמ אג דורך
וין תורה וואש ער דאש גילערניג וייגען דיא
ישראל גווען פר זיכערט אין דר מלחמה גלייף
וויא ווי וואלטיין גיהאלטן אין ויערע הענט אלע
בלי מלחמה שני שניד ריינע צווייא דר לייזערש
וואש וועלין אייך דער לייזן משיח בן דוד אג
משיח בן אפרים וייגען גלייף צו משה אג אהרן
די קינד פון זכבד דאש זיי וייגן גלייף אז וויא
אין צוילינג פון צוויי וונגע הערשין אג וויא
האבן גפאשעט דאש פאלק אין דר מדבר פערצג
יאר מיט דעם מן אג פעמע פויגל אג מיט
דעם ברזן פון מרים די שמים אג כל זמן דיא
ישראל האבין באגרופן אין ויערע הענט דאש
אומנות פון ויערע פרומע עלטערן דיא וייגן די
פזיקים אונעק גיפלייגן פון זיי אבינם אג מארגן
הייל די ווערדיגע שכינה פון גאט דאש גרויס
אויף דעם בית המקדש וואש אין גבוים גווארן
אויף דעם בארג סוריה אג אלע מויקים אג
גדוהת וייגען אונעק גיפלייגן פון פאר דעם
גרוישיין ריח פון די קטורת גלג ישי אג אז דיא

ישראל טען דעם רצון פון דעם בשעפר פון נד
וועלט אזו לויבט ער זיי אין הימיל אג זאנט
דר כנסת ישראל בישום גאר שיין אג קיין מום
אין אין דר גיט דא זיי מלגטו גאט זאנט צו די
כנסת ישראל ביי מיר וועסטו ויצין דא פרומע
כנסת ישראל וואש דא בישום גיגליבין צוא
אין פרומע ציכמינע טוב אג מיט מיר וועסטו
גיין אין בית המקדש אג די פעלקר וואס ויצין
לעבין דעם באף אסנה וועלין דר בריינגען
מתנות אג די אין וואונר ביי די שנייא בערב
אג די אומות פון הרמן וועלין דר געבין פס
אג מען וועט דר בריינגן מתנות פון שטארקע
שטעט וואש וייגען שטארק אג די לייבין אג
פון די שטעט וואש וייגן אויף די בערג וואס
וייגן פעסער אז די לעסערמן זענען אויף דעם
טאביל פון מין הארץ אין אין גיקרצט דיין
לבשאפט דו מין שוועסער כנסת ישראל וואס
אין גיגליבין צו אין פרומע בלה אויף אז אויש
גיקרצט אויף מין הארצין די קליינע ליבשאפט
פון דיין מלך דש ער אין פרום אז איינר פון דיא
כנהדרין אג אז איינר פון די קניינין יהודה וואס
אין גיגעבין גווארין די קרוין פון מלוכה אויף
וין קאפ . מה י וויא גאר שיין גיפעלט מיר
דיין לבשאפט מין שוועסער כנסת ישראל וואס
אין גיגליבין צו אין פרומע בלה אג דר גוטר
גאכן פון ריינע צדיקים שטעקט מער אז אלע
בשמים נפת אז די בנהים האבין תפלה גימאן
אין דר הייליגער עורה דא האבין גירונן ויערע
לעפצין אזו וויא האניק אג דיין צונג מין
שוועסער בלה אין זיכר אז מלך אג האניק אין
דיין טאן ברייך לויב אג גיזאנג אג דר ריח פון
די קליידר פון די בנהים שטעקט אזו וויא ניידיך
גו געיל אג די וואס געסן פרומע מאגן וייגן גיגליבין
אז אין פרומע בלה אג אזו וויא דאש גן עדן
וואש קיין שום סענטש דאש גיט גימאנט אליין
אריין גיין דריגן גאר די נשמות הצדיקים ווערין
אריין גישקט דורך די הענט פון סלאכים אג
דיינע בתולות וייגן פאר בארגין אז אין קוואל
קוועלענדיגע וואסר וואש קימט ארויף פון אונטר
אין בוים אג צו שפרייט זיך אויף פיל שייכין
אג ווען דר קוואל וואלט גיט גינען פר תוסית
מיט דעם גרוישיין הייליגן שם אזו וואלט ער פר
פלייצט די באנצע וועלט שלמד פריס ריינע וייגען
וייגן פול מיט מצות אז די מילגרזים אג וויא

האבין ליב וייערע וויכר אזו גיווען זיי גוטע
 קינד וויא זיי ווינן אונ ויער גישמאק אזו גלייך
 אזו קאנפער אונ גיווערן פון דעם גן עדן גר
 אונ אז וויא הויכט גיווערן אונ זאפרן אונ צמרונג
 אונ וויא אלע בשמים פון דעם וואלד לבנון אונ
 איך וויא ריין גיווערן אונ גענעליך מיט אלע
 סאקטן גיווערן פון גנים אונ דר באך וואסער
 וואש הייסט שיעות וואש רינט נאך גשווונט
 איך די אנדערע וואסר וואש ריען אויש דעם
 לבנון די אלע ווינן און צו פרינגן דאס לאנד פון
 ישׂראל ווייל זיי מינן זיך אין דער תורה דאש
 זיא אזו גיגליכין צו איין קעסמליכן פרוגען אונ
 פון נעגען דעם זכות גיסוד המים וואש מען האט
 גינאסין אין בית המקדש וואש אזו גיווען
 אין ירושלים דאש ער ווערט גירופן לבנון שרי
 ציפו אונ אין צפון זייט אזו גישמאנן דר מיש מיט
 די צוועלף לוחם הפנים אונ אין דרום זייט דיא
 מורה צו לייכטן אונ אויך דעם סובח האבן
 די כהנים מקריב גיווען קרבנות אונ גיווערן צמע
 קסורת אונ די כנסת ישׂראל האבין גינאנט מיין
 נאש דער גיליבטער זאל אריין גיין אין דעם
 בית המקדש אונ זאל אנמפאנגן מיט רצון דיא
 קרבנות פון זיין פאלק :

באתי לגי הקב"ה האט גינאנט צו זיין פאלק
 ישׂראל איך בין אריין גינאנען אין בית
 המקדש דאש דו האסט גיבויט מיין גיליבטע
 שוועסטער כנסת ישׂראל וואש אזו גיגליכין צו
 איין זיכטיגע פלה אונ איך האב מיין שכינה
 צווישן די גלאזט רען איך האב אויך וויליגה
 אנמפאנגן רייע קסורת דאש דו האסט גמאכט
 צו מיין נאמן אונ איך האב גישיקט פיער פון
 דעם הימל צו פר ברענגן די פראנד אפער אונ
 די הייליגע שעקמונג האב איך צו גינאמן רצון
 אונ אויך דאש גיסונג פון דעם רוימן אונ וויסן
 גיין וואש די כהנים האבין כנסה גיווען אויפן
 סובח איוונדט סקט איר כהנים די ליב האבר
 פון מינע וחקים אונ עשט וואש אזו איבער
 גיגליבין פון די קרבנות אונ זייט איך כפנק
 פון דעם נאש וואש אזו איך און גיברייט זיי
 ישׂרן נאך אלע די זאכין האבן די ישׂראל פו
 זינדיקט אזו האט זיי נאש איבר געמפערט אין
 די הענט פון נבוכדנצר סלה בבל אונ ער האט
 זיי גיפירט אין גלות אריין אונ זיי ווינן דארטן
 גיווען אזו וויא איין מענטש וואש קאן זיך גיט

אויך וואכין פון דעם שלאף אונ דאש קול פון
 רוח הקודש האט זיי גילויקטן דורך די נביאים
 זיי האבין זיי אויך גוואכט פון ויער שלאפענד
 הארץ אונ דר הער פון דר וועלט האט גירופן
 אונ גינאנט זייא חזר בתשובה אונ עמין ריין
 מויל אונ בעט אונ לויב צו מיר מיין גיליבטע
 שוועסטער כנסת ישׂראל וואש דו בישט גיגליבן
 צו איין מויב דורך ריינע פיל גוטע מעשים רען
 די האר פון מיין קאפ זיינן פול מיט ריינע מרערן
 אזו וויא מיט מוויא אונ די לאקן פון מינע האר
 זיינן פול פון מראפין ריינע מרערן פון די אויגן
 זיינען גלייך אזו וויא דר רענן פון בייא נאכט
 וואלט גינדיערט אויך זייא ששפי דא האבין
 גענמפערט די כנסת ישׂראל אונ האבין גינאנט
 קעגן די נביאים איך האב דאך שוין אפ גיטאן
 פון מיר דעם שונר פון מצות וויא זאל איך וויד
 קערן מיין פנים צו אים דא האט איר גענמפערט
 הקב"ה דורך די נביאים איך האב דאך אויך
 מיין שכינה שוין לאנג אפ גיטאן פון דיר אונ
 וויא זאל איך ווידער קערן צו דיר דו האסט
 דאך ביינע מעשים גיטאן אונ איך האב מינע
 פיס גיריינגט פון ריינע אום ווערדיקייט אונ
 וויא זאל איך זיי ווידער פו אום רייניגן צווישן
 דיר דורך ריינע ביינע מעשים ווי וישלח דו
 האט ער געמערקט זיינע שטארקע שלעק איבר
 שבת ראובן אונ גר אונ האלב שבת מנשה דאס
 זיי ווינן גיווען איבער דער זייט פון דעם ירדן
 אונ האט זיי איבר גענמפערט אין דער האנט
 פון סנודריב סלה אשור אונ וויא איך כנסת
 ישׂראל האב דאס פאר גוטען אזו האב איך
 גווענדיערט איבר זיי מיין דר בארים הארציקייט
 כפתי זיי אונ אז עס האט זיך אויך מיר געמארקט
 נאמש שלאק דא האב איך מיד פו וואונדערט
 איבער די ווערק דאש די כהנים האבין מקריב
 גיווען קרבנות צו הקב"ה אונ עש אזו אום
 מיגלעה גיווען אים צו אנמפאנגן אונ דאש אז
 גישערה ווייל דער הער פון דער וועלט האט
 צו גישלאסן די מויערן פון תשובה פתחתי זיי די
 כנסת ישׂראל זאגן איך האב באנערט צו
 פארערן די תורה פון השירה אבר ער האט אפ
 גמאן פון מיר די שכינה מיין ליב האט גילוקט
 צום קיד פון זיינע רייד אונ איך האב גוואכט
 זיין ווערדיגע שכינה אבר איך האב זיא גיט
 גיפונען איך האב פאר אים תפלה גיטאן אונ

ער האם בארעקט זיינע הימלען מיט וואלקין
 מיט צו פון נעמען מיין תפלה • קייאני זיי האבן
 סוף גיגרייכט די בשדים און דאש פאלק פון
 פבל און האבן סוף גישלאגן און גיבליקט און
 האבן באלענערט ארום דער שמואט ירושלים
 אמטיל פון מיר האבן זיי גיטייט מיט דר שווערד
 און אמטיל האבן זיי גיפירט אין גיפיינקענש
 און האבן אורעק גנומען די קייגיליכע קרוין
 פון צדקיהו סוף יודעה און האבן אים גיפירט
 קיין רבלה און האבן אים בלינד גימאכט זיינע
 אויגן השיבתי אזו האבן גזאגט די בנסת ישראל
 איך באשווער איך גביאים דורף גאטש רייד
 ווען מיין גיליכטר גאט וועט זיך צו איך בווייזן
 אזו זאלט איר אים זאגן דאש איך בין קראנק
 פון וועגן זיין ליבשאפט • טה רייד אזו האבן
 די גביאים גענעמפערט און גיזאגט צו ישראל
 וועלכן גאט בגערשטו צו דינען דו בנסת ישראל
 די שענסטע אונטראלע עובדי בוכנים צו וועלכן
 בגערסטו דיך צו פארקמין דאש דו בשווערסט
 אונז אזו זידי צו אזו באלד האבן די ישראל אן
 גיהויבן דר ציילן די לויב פון הקביה און האבן
 גיזאגט מיר וועלן דינען צו דעם גאט וואש
 קלייד זיך אן ביי טאג אין וויסע קליידר אז שניי
 און לערינט אין די פיר און צוואנציג ביכר פון
 התורה און גביאים כתובים און ביי נאכט לערינט
 ער ששה סודי משנה און דער רבד פון זיין
 לויטר געשטאלט איז לויטר אזו וויא פייער און
 עש איז פיל זיין תכמה און פאר שטאנד מיט
 זיינע הלכות וואש ער באנייט אלע טאג דאס ער
 וועט זיי אנפלעקין צו זיין פאלק לעהידר לבא
 און זיין מסשלה איז איבר צעהן מויוינט מלאכים
 וואש דינען פאר אים ראשי די תורה איז רויטר
 אז גין גאלד און דאש אים ליוונג פון דיא
 ווערטר פון דער תורה זיינן גיזייכניגט פון מצות
 און מעמים די וואש היטין זיי זיינן וויים אזו וויא
 שנייא אבר די וואש היטין זיי גיט זיינן שווארץ
 אז איין ראב עיני זיינע אויגן לויגן תמיד אויף
 ירושלים און ישראל פון אן הייב ביו סוף צו
 באגיטיגן און צו בענעמשין זיי גלייך אז וויא די
 מוויבן שטייען און לויגן אויף דעם אוים נאנג
 זון וואסר דאס קומט צו ישראל פון וועגן דעם
 זכות דאש די סנהדרין זיצן און לערנען התורה
 און לייקמן מיט דינים וואש זיינן וויים אז מילה
 און זיצן אין בית המקדש און קלערן אין דין

ביו זיי זיינן רעכט סחייב און סוכה לחד נשיות
 די צוויי שטיינדיגע לוחות וואש ער האט גינעבן
 זיין פאלק זיינן גישריבן אויף צעהן לשורות גלייך
 אז וויא די ציילן פון איין גינורץ גארטן און זיי
 בריינגן דער פון דקדקים און מעמים אז וויא
 דר גינורץ גארטן בריינגט אויף איין גוטין ריח
 און די לעפצין פון די חכמים טריפן מיט מעמים
 פון אלע זייטן און זייערע ווערטר איז גלייך אז
 אלע דאס בענסטע גינורץ זיי גליי זידי די צוועלף
 שבטים די קעכט פון יעקב זיינען גינורען אויס
 גיגראבן אויף דעם הייליגן און גילענעם חושן
 און אויף צוועלף קעספליכע שטיינער מיט די
 דריי אבות פון דר וועלט אברהם יצחק ויעקב
 ראובן איז גינורען אויש גיגראבן אויף איין רובן
 שמעון אויף איין פריזאגט און לוי אויף איין
 גארפונקל יודעה אויף איין שטאראק יששכר
 אויף איין ספיר ובלוז אויף איין פעריל מוטער
 דן אויף איין סורקאס נפתלי אויף איין סופא
 גר אויף איין קרישטאל אשר אויף איין יאכצונג
 יוסף אויף איין אנקיל בנכמן אויף איין ישפה
 אזו זיינן זיי גינורען גלייך אז די צוועלף מזלות
 און האבן גיליכטן אז איין לאגטרע און זיינן
 גינורען קלאר מיט זייערע מעשים אז דר ביין פון
 איין העלפאנד און אז ספיר • שקיי די צדיקים
 וואש זיינן די זיילן פון דר וועלט זיינן גיגראד
 פעקט אויף גילענע זיילן דאש מינט מען זיי
 שטראפן די ישראל מיט די רייד פון דר תורה
 וואש זיי לערנען זיי דאש זיי זאלן טאג דעם
 רצון פון הקביה און הקביה דר פילם זיך מיט
 בארעם הארציקייט און מאכט וויים די עבירות
 פון ישראל אז שנייא און ברייט זיך אן מיט
 שטארקייט צו שטרייטן און צו פאר לדין די
 רשעים וואש זיינן עובר זיינע גיבאט אז איין
 שטארק יוגלינג איז איין פעסטר מענן בוים •
 חט ספקים די רייד פון זיין נוסען זיינן זים אז
 וויא האניק און זיינע גינעץ זיינן ליבר צו דיא
 חכמים אז גאלד און זילבר דאש איז די לויב
 פון מיין גיליכטן גאט און דאש איז די קראפט
 און שטארקייט פון מיין גיליכטן הער איר גביאים
 אין ירושלים • איה אז די גביאים האבן גהערט
 גאטש לויב דורף דער מויל פון בנסת ישראל
 אזו האבן וויא גיפערענט צו די ישראל איבער
 וואש פון עבירות האט זיך די שכינה אפ גמאן
 פון רייד דר בשיינעט מיט מעשים און צו וועלכן

צאינה תרגום על שיר השירים וראינה פא

פלאץ האט זיך ריין גיליבטער גיווענט אז ער
האט זיך אפ גיטאן פון זיין בית המקדש דא
האבין גענימפטערס די גנסת ישראל פון וועגן
די עבירות און ווידר שפעניקייט און סמנוילונג
דאש אונטער מיר איז גיפונען גיווארן אז האבן
גיאגט די גנביאים מוט איצונדערט השוכה און
קוסט לאמיר מיט אנאנדער תפלה מאן און בעטן
פון גאט פארם הארציקייט יודי גיך דר הער פון דר
וועלט האט אנטפאנגן דאס גבעט מיט רצון און
האט אראפ גינדערט צו די חכמים און מנהגין פון
בבל און האט גגעבן איין דר ווייטברעט צו זיין
פאלק און האט זיי גיבראכט אויף דעם גלות
דרוך דא הענט פון כורש און עזרא און נחמיה
און ורובבל בן שלמהיאל און דיא עלצטע פון
ההרה ווינען אויף גיגאנגען קיין ירושלים און
האבין גיבויט דאש בית המקדש און האבין
גישטעלט כהנים איבער דיא קרבנות און דיא
לוים צו היטן דאש בית המקדש און צו וינגען
און הקדוש ברוך הוא האט אראפ גליקט איין
פיער פון דעם הימיל צו אנטפאנגן די קרבנות
און קסודות און דאס איז גיווען גלייך אז וויא
אייר שפיוזט זיין זון מיט קעסללעך און לייכטע
לפיו און אז וויא אייר קלייבט רוזן פון איין
גארטן אז האט ער זיי איין גיאמילט פון בבל
די יודי אין דר ועלבינר צייט האב אייגיווען
צום הער פון דער וועלט מיין גיליבטן און ער
האט גילאזט רען ריא הייליגע שכינה צווישן
מיר און האט מיר גישפיוזט מיט געניפטקייט
דא אפ גאט האט גיאגט דורך זיין ווארט וויא
לויין ביקשו מיין גיליבטע ווען דו גבערשט צו
פאן מיין רצון עש גיפעלט מיר וואול דר בית
המקדש דאש דא האשט מיר גיבויט גלייך אז
דער בית המקדש וואש שלמה המלך האט מיר
גיבויט אין ירושלים און דיין פארקט זאל זיין
איבער אלע עוברי בוכבים גלייך וויא עש איז
גיווען פריער אז איר זייט גיגאנגן אין דר מדבר
ספי זיי האבין מיר גימאכט ארום רינגלן דיא
חכמים פון גנסת ישראל דען וויא מאכט מיר
קיניגין אין גלות און זיצן אין כהי סדרשים צו
לערנן דרינען תורה און דיינע אנדערע גימיינע
לייט און עמי הארצים זיינן גירעכט מיט ווייערע
ווערטער גלייך אז וויא די קינד פון יעקב דאס
זיי האבין גיקליבטן שטיינר און האבן גימאכט
איין הויפן אויף דעם בארג גלעד שנו קינד

דיינע כהנים און לויים וואש עפן דיינע קרבנות
און תרומה ומעשר זייא ווינען ריין פון גיללות
גלייך אז וויא דיא שאף פון יעקב וואס ווינען
גיבן אויף דעם בארג יבוק דאש אונטער זייא
איז גיט גיווען קיין אונס און גיללות און ווינען
גיווען אלע גלייך און האבין גיוואנגן אלע צייט
צווייגנט און קיין עקרה און איין אפ ווארפן
איז גיט גיווען צווישן זיי גלח און דאס מלכות
השמונאים זיינן פול מיט מצות אז זיין מילגרוים
דר מתתיהו בן חזקן בן גדול און זיינע זון ווינען
גירעכער צדיקים פון אלע און היטן די מצות
און תורה מיט לויפטקייט שיש אין דר צייט
זיינן אויף גישטאנן דיא רשעים און האבן איין
גיאמילט זעכציג מלכים פון די קינד עשו און
אלע ווינען גיווען און גיקלייד מיט גבערשט און
האבין גיריטן אויף פערד און רייט וועגן און
אויף אכציג רופסום פון די קינד יעקעאל און
זייא האבין גיריטן אויף העלפאנדן און אויף
אנדערע פעלקר גאר און אצאל און האבן אייבר
זיך גיעצט דעם מלך אלכסנדר צוא איין ראש
און זיינן גיקומן צו שטייטן אויף ירושלים אפי
היא און אין דר ועלבינר צייט ווינען דיא ישראל
גיווען גיקליבן צו איין סויב צו דינן גאט מיט
איין הארצין און האבן זיך גיאייניגט צוא דר
תורה און האבן זיא גירערינט מיט פולן הארצן
און ווינען גיווען לויטער מיט ווייערע זכות גלייך
אז דעם פאג וואש זיי ווינען ארויס גיגאנגן פון
מצרים אז ווינען ארויס גיגאנגען דיא קינדער
השמונאים מיט מתתיהו און כל ישראל און
האבן און גיריכט איין מלחמה מיט זייא און
גאט האט זיי אייבר גענימפט אין ווייערע הענט
די ויזר פון די רערפ האבין דאש גיעהען און
האבן זיי גלייבט און די קיניגין און גיוועלטיגע
פון אנדערע לענדער האבן זיי גיריכט * סיאת
די עוברי בוכבים האבן גיאגט וויא לויטער זיינן
דיא ווערק פון דעם פאלק אז וויא דער סארגן
שטערין און ווייערע זכות איז אה קלאר אזא
וויא די זון און ווייער פארקט איז אויף אלע די
וייער פון דר עקד גלייך אז וויא די צייט דאס
זיי זיינן גיגאנגען מיט פיר פענדליך אין רעד
מדבר * אל גיט ער זאגט דר הער פון דר וועלט
אויף האב גילאזט רען מיין שכינה אין
דעם אנדערין בית המקדש וואש איז גיבויט
גיווארן דורך כורש בדי צו געהן די גוטע מעשים

פון מיין פאלק און אויב עש מערין זיך זייערע
 חכמים דאש זייא זיינן גיליבין צוא איין וויין
 שטאק מיט זייערע בלעטער און אויב זיי זיינן
 פול מיט זייערע מעשים סובים אז איין מיל
 גרויס ליבדיגייט און אז עש איז אנטפלעקט
 גווארין פאר גאט דאש זייא זיינען צדיקים און
 לערנען תורה דא האט גאט גוואנט איהן וועל
 גיט מערין זייא צו שלאגן און ווען זיי גיט פאר
 דארבין נאר איהן האב מיר געבליבט איין עצה
 גינמן צו באגינגן זיי און צו מאכן רייטן זיי
 אין קיניגליכע רייט ווענין אין דעם זכות פון
 זייערע צדיקים וואש זיינן אין דעם דור דאס זיי
 זיינען גלייך מיט זייערע מעשים אז וויא זייער
 פאטער אברהם :

איז משיח בן דוד און משיח בן אפרים זייא
 זיינען גלייך צו משה און אהרן דיא קינדער פון
 יחזקאל דאש זיי זיינן גלייך צוא איין צווילונג פון
 צוויי זינגע אינדין ציאד און דער אב בית דין
 וואש פסקת דינע דינים דר איז שטארק איבך
 דיר וויא שלמה המלך וואש ער האט גימאכט
 איין שמואל פון העלפאנד ביינך דאס ער האט
 ווידר גיקערט דאש פאלק ישראל און האט זיי
 באצוואונגן צו חשירת און דינע הלמדוי חכמים
 זיינן פול מיט חכמה אזו וויא טייכן וואס זיינן
 פול מיט וואשער * און זיי וויישן דעם השבון
 צוא מאכן עיבור דאש יאר און ראש החדש
 און ראש השנה * דאש אלץ איז גווען ביי דיא
 סנהדרין הגדולה * און דער ראש בית אב פון
 שבט יהודה איז גלייך צוא דוד המלך דאש ער
 האט גיבויט מצודת ציון דאש ער ווערט גרוסן
 מגדל לבנון * ווייל ער איז גווען אזו הויך אז
 דר מענטש וואש האט זיך גישטעלט אויף אים
 האט גיקענט ציילן אלע די מויערין פון דמשק
 ראש דר מלך וואס איז גוועצט איבך דיר צוא
 איין ראש איז איין צדיק גלייך אז וויא אליהו
 הנביא דאס ער האט גיטאן נאמש וויילן און
 האט גטייט די פאלשע נביאים אויף דעם בארג
 פרמל * און האט ווידר גיקערט די ישראל צוא
 נאמש פארקט און דאש אריסע פאלק וואש
 זיינן היינט שלעכט אן גיקלייד פון וועגן זייער
 ארימקייט וועדן דר גאד אן קליידן פירפיל וואל
 אז וויא דניאל איז גווען אן גיקלייד אין דער
 שטאט בבל און מרדכי אין שושן פתייה שלמה
 המלך זאגט ווי גאר שיינ בישטו פנסת ישראל
 ווען דוא ליידסט דעם יאך פון די שלעכטע לייט
 אין דער צייט ווען הקב"ה טוט דיר אן יסורים
 פון וועגן דינע עבירות און דו נעמסט אן דיא
 יסורים גלייך אז תענוגים זייא און אז די בהנים
 פאר שפריטין זייערע הענט מיט תפלה און
 בענטשן זייערע ברידך ישראל דאש איז גלייך
 אז ווען עש פר שפרייטין זיך די לולבים פון
 אטייטיל בוים און זייער הויך איז אז איין
 טייטיל בוים און דאש קהל שטייען מיט זייער
 פנים צו די בהנים * און זייערע אויגן זיינן צו
 דר ערד * גלייך וויא איין היינגל וויין מרויבן
 אפרי השי האט גוואנט איהן וועל גיין פרובן
 דניאל צוא ועהן אויב ער וועט באשטיין בייא
 דעם גסון גלייך אז אברהם וואש איז גיליבן
 צוא

שובי קער ווידר צו מיר דו פנסת ישראל קער
 ווידר צוא לערנן תורה * קער ווידר צוא
 אנטפאנגן די נבואה פון די נביאים וואס זאגן
 נביאות אין נאמש נאמען און וואש נוצין איהן
 די פאלשע נביאים וואש פר אירין דאס פאלק
 פון ירושלים מיט זייערע פאלשע נביאות און
 סאכן איהן אפ קערין פון נאמש פארקט און
 פאר שוועקין די מחנות פון יהודה און ישראל
 בחי' שלמה המלך זאגט דורך דו רוח נבואה
 פון גאט וויא שיינ זיינן די פים פון ישראל ווען
 זיי גייען דריי מאל אין יאר עולה רגל זיין צוא
 גייען ווערן פון גאט * און זייערע שייך זיינען
 מיט פיל שיינע פארבן און זיינן מקריב זייערע
 נדרים און נדרות און דיא קינדער וואש גייען
 אויש פון זייער דין זיינן אזו שיינ אז דיא אבנים
 טובות וואש דר מייסטער בצלאל האט גוועצט
 אין דר קרוין פון אהרן הכהן שניד און דיין ראש
 ישיבה וואש דורך זיין זכות ווערין גישפייט
 די גאנצע וועלט גלייך אז וויא דאש קינד ווערט
 גישפייט דורך זיין מוטערש נאפיל ער לייבט
 לויטער אין דער תורה אז דיא שיינ פון דיא
 לבנה ווען ער קומט מוכה אדר סתייב זיין און
 די תורה ווערט גיט אפ גיבראכין שטעטיגלעך
 פון זיי גלייך אזו ווי דיא גרויסע וואסער וואש
 זיינן פון דעם * באך פון דעם ערן און זייערע
 זיבעציג חכמים זיינן ארום גירינגילט בשעת
 משפט גלייך אז איין בעקן און זייערע אוצרות
 זיינן דער פילט מיט הייליגע מעשור און נדרים
 און נדרות און לערנן תורה שני שני דינע צוויי
 דר לערש וואש וועלן דין גיך דו ליון דאש

כדר ארבע פרשיות ושבת הגדול פנ

צוא ויטין דיא שבתים שקלים אונ זכור וואש טען לייגענט
 פאר פורים . אונ שבת פרשה פרה . אונ שבת פרשה
 חורש וואש טען לייגענט נאך פורים . אונ שבת הגדול .
 אין וועלכע סדרה זייא גיפאלין .

איין אהר	שקלים	זכור	פרה	חודש	שבת הגדול
תרלז	משפטים	הצוה	תשא	ויקהל פקודי	צו
תרלח	ויקהל	ויקרא	צו	שמיני	מצודע
תרל"ט	משפטים	הצוה	תשא	ויקהל פקודי	צו
תרי"ט	משפטים	הצוה	ויקהל פקודי	ויקרא	צו
תרמ"א	ויקהל	ויקרא	צו	שמיני	מצודע
תרמ"ב	משפטים	הצוה	תשא	ויקהל פקודי	צו
תרמ"ג	פקודי	ויקרא	שמיני	תזריע	אחרי
תרמ"ד	משפטים	הצוה	תשא	ויקהל פקודי	צו
תרמ"ה	משפטים	הצוה	תשא	ויקהל פקודי	צו
תרמ"ז	פקודי	צו	שמיני	תזריע	אחרי
תרמ"ז	משפטים	הצוה	ויקהל פקודי	ויקרא	צו
תרמ"ח	משפטים	הצוה	תשא	ויקהל פקודי	צו
תרמ"ט	פקודי	צו	שמיני	תזריע	אחרי
תרנ	משפטים	הצוה	ויקהל פקודי	ויקרא	צו
תרנ"א	ויקהל	ויקרא	צו	שמיני	מצודע
תרנ"ב	משפטים	הצוה	תשא	ויקהל פקודי	צו
תרנ"ג	משפטים	הצוה	ויקהל פקודי	ויקרא	צו
תרנ"ד	ויקהל	ויקרא	שמיני	תזריע	מצודע
תרנ"ה	משפטים	הצוה	תשא	ויקהל פקודי	צו
תרנ"ז	הרומה	הצוה	ויקהל	פקודי	צו
תרנ"ז	ויקהל	ויקרא	שמיני	תזריע	מצודע
תרנ"ח	משפטים	הצוה	תשא	ויקהל פקודי	צו
תרנ"ט	משפטים	הרומה	תשא	ויקהל פקודי	צו
תרי"ט	ויקהל	ויקרא	שמיני	תזריע	מצודע
תרמ"א	משפטים	הצוה	תשא	ויקהל פקודי	צו
תרמ"ב	ויקהל	ויקרא	צו	שמיני	מצודע
תרמ"ג	הרומה	הצוה	ויקהל	פקודי	צו
תרס"ד	משפטים	הצוה	תשא	ויקהל פקודי	צו
תרס"ה	ויקהל	ויקרא	צו	שמיני	מצודע
תרס"ו	משפטים	הצוה	תשא	ויקהל פקודי	צו
תרס"ז	משפטים	הצוה	ויקהל פקודי	ויקרא	צו
תרס"ח	ויקהל	ויקרא	צו	שמיני	מצודע
תרס"ט	משפטים	הצוה	תשא	ויקהל פקודי	צו

ש' איין לולב און אה באשטאנען מיט צעהען
 נסיונות' און אויך וועל איך פרויבן חנניה
 מישאל ועזריה אויב זיי וועלן היילענדיג בשמיין
 איז מיין נסיון אזא ווער איך פון ווענין זייער
 זכות דר לייזן דאש פאלק ישראל' דאש זיי
 זיינן גיגליכן צו איין היינגל וויין מרויבן און
 דר נאמן פון חנניה מישאל ועזריה וועט גהערט
 ווערן דורך דר באנצור וועלט און זייער גשמאק
 וועט שמעקן אז דא עפיל פון דעם גן עדן'
 וחדד דבר דביאל און זיינע חברים האבן גחאגט
 מיר וועלן גאמש גורה אן נעמען גלייך וויא
 אברהם אבינו האט אויף זיך גינומען דאש ער
 איז גיגליכן צו שטארקן וויין' מיר וועלן גיין
 אין רעכט פארטיגן וועג גלייך ווי אליהו הגבאי
 און אלישע האבן גטאן' דאש דורך זייער זכות
 זיינן אויף גישטאנען טוישע לייט' און אז וויא
 יהוקאל בן בוזי הפקן האט גיטאן דאש דורך
 זיין זכות זיינען לעבעדיג גיווארן דא טוישע
 ביינער אין סאל דורא אזי לוידי ירושלים ואגט
 ווען איך גיי אין גאמש וועג אז לאזט ער רעגן
 זיין שכינה ביי מיר און טוט מיר גומשל אפער
 ווען איך קער אפ פון זיין וועג דא טוט ער אפ
 די שכינה פון מיר און זיי גיוועלטיגן אויף מיר
 גלייך אז וויא איין טאן גיוועלטיגט איבר זיין
 ווייב לזה יודי אז די ישראל האבן פר שולדיגט
 מיט זייערע עבירות דא האט זיי גאט פר מריבן
 אין לאנד צעור דאש פעלד אדם אז זאגן די
 בנסת ישראל רבוננו של עולם מיר בעטן דיך
 פאר נעם אונזר הנקה אין די שמעט פון אונזר
 גלות נשכיפה די ישראל זאגן איינער צו אנדערן
 לאמיר פריא גיין אין שאל און אין בית המדרש
 אריין צו ערן אויב עש האט גיגרייכט די צייט
 פון דר גאולה צוא דר לייזן די ישראל וואש
 זיינן גיגליכן צוא איין וויין שטאק און לאמיר
 פרגען די חכמים אויב עש איז גיקסן דר
 קץ צו גיין קיין ירושלים צו לויבן גאט און
 מקריב צו זיין הייליגע עולות און נסכים דען
 פר השוי איז יודע דר זכות פון צדיקים וואש
 זיינען גיגליכן צוא איין מילגרם פול מיט מצות
 פודקים אז עש וועט זיין דר ווילן פון גאט אויס
 צו לייזן די ישראל דא וועט גיזאגט ווערן צו
 סלף המשיות עש איז גיקסן דר קץ פון דער
 גאולה און דר זכות פון די צדיקים שמעקט מיר
 גלייך אז וויא פאלסום אייל און דא חכמים

אין דעם דור זיצן אין בית המדרש און לערנן
 תורה מיט כונה' דרום שטיי אויף אינגערע
 און אנשטאנד דאש מלכות וואש איז ראוי צוא
 דיר' מ'הגד און אין דר ועלבינר צייט וועט משיח
 זיך ווייזן אויפנוואר צו בנסת ישראל און זיי וועלן
 צו אים זאגן זיי דו זאלסט זיין מיט אונז צו איין
 ברויזר און לאמיר אויף גיין קיין ירושלים און
 לאמיר זייגן די מעשים פון דר תורה גלייך אזא
 וויא איין קינד זיינט זיין ממעשר ברוסמ און
 אזו לאנג אז איך בין גיווען אין גלות דאב איך
 אלץ גיראכט אין דעם נאמן פון גאט און דאב
 מ'ה איבר גענוםפערט פון וועגן מיין גאט' אזו
 האבן מ'ה די פעלקער אויך גיט פאר שעמט
 אנהגד איך וועל דיך פירן מלך המשיח און וועל
 דיך בריינגען אין בית המדרש אריין דארטן
 זאלסטו מ'ה לערנן צוא פארקטיון זיך פאר גאט
 און צוא גיין אין זיין וועג און דארטן וועלן מיר
 עסן סעודת לוחן און פרינגען דעם שטארקן
 וויין וואש איז פר בארגן אין גן עדן פון שלשת
 וכי בראשית שטאלו די בנסת ישראל זאגן איך
 בין אויש דער וויילט דען איך לייג תפלן אין
 מיין לינקער האנט און האב איין מוזהו אין דר
 רעכטר נייט פון מיין מיר בדי דאש די מוקים
 זאלן קיין טאכט גיט האבן מ'ה מוק צו זיין
 השגיח דד מלך המשיח וועט זאגן איך בשווער
 אייך ישראל ווארום רייצט איר זיך צו גיין
 אויש דעם גלות און ווארום זייט איר ווידער
 שפעניג אין דעם חיל פון גוג וסגוג' ווארט
 אביסיל צייט ביו זיי וועלן קיסן צו סלחמה
 אויף ירושלים און דער נאך וועט אייך גאט
 פירן איר ליב האבר די צדיקים' און זיין רצון
 וועט זיין אייך צו דר לייזן מי ואת שלמה המלך
 זאגט אז די מתים וועלן אויף שמיין דא וועט
 זיך דר אייל בארג שפאלטן און אלע די מתים
 פון ישראל וועלן פון אונטן ארויף קיסן' און
 אפילו די צדיקים וואש זיינען גישטארבן אין
 גלות וועלן ארויש קיסן דורך די היילן אונטער
 דעם אייל בארג' און די רשעים וואש זיינען
 גישטארבן אין ארץ ישראל וועלן זיין אנועק
 גיווארפן' אז וויא מען ווארפט אנועק איין
 שטיין' אז וועלן זאגן אלע די איין ווארט פון
 דעם לאנד וואש איז דער זכות פון דעם פאלק
 דאש זיי זיינן אויש גיגאנגן צעהן קאל צעהען
 טויזנט גלייך אז וויא זיי זיינען גיגאנגן אויש

תרגום על שיר השירים והזמנה

דער מדבר קיין ארץ ישראל • אג ווי זיין זיך
 קפנק מיט גאטש לבשאפט גלייך וויא זיי האבן
 זיך קפנק גיווען אויפן בארג סיני בשעת מתן
 התורה • אג אין דר זעלבנדיג צייט אז משהו וועט
 קומען דא וועט ציין די מוצר פון ישראל גיווען
 אירע קינדער • אג ירושלים וועט מקבל זיין
 די לייט פון הויך לארץ שפי ישראל וועלן זאגן
 דעם זעלבנדיג טאג צו זייער הערין הקב"ה מיר
 בעטן דך מוא אונז אויף דיין הארץ אג ארום
 הארץ וויא איין חותם דאש מיר זאלן ניט מער
 פאר טריבן ווערן • דען עש איז און שטארק
 וויא דער טויט די לבשאפט פון דיר גאט מיט
 דים הקב"ה זאגט צו ישראל ווען אפילו עש
 זאלן זיך איין זאמלען אלע דאש מחמת זייער
 פילקייט זיין זיי גיליכן צו וואשר אז וואלטן
 זיי ניט גיקענט פאר פרייצן מיין לבשאפט פון
 דיר אג אז אפילו עס זאלן זיך איין זאמלן אלע
 פון דער וועלט וואש זיי זינען גיליכן צו איין
 פלייצנדיגן טיף וועלן זיי דאך ניט קענן דך
 אפ מעקן פון דער וועלט • אג אז דר מענטש
 וועט געבן נאר זיין געלט צו קויפן די תכנת
 התורה אין גלות אז וועל איך עש אים ווידר
 געבן כפל לעתיד לבא אג אלע די רויב פון דעם
 הי"ד פון גוג ומוג זאל גיהערין צו אים • איי חוה
 די תכנת ישראל ענטפערין אג זאגן איך בין
 אזו פעסט אין דער תורה אז איין מויער • אג
 סייע קינד זיין אזו שטארק אז איין מויערעם
 די זעלבנדיגע צייט וועלן די תכנת ישראל גיפן
 בארים הארציקייט אין גאטש אויפן אג אלע
 וואונער פון דער ערד וועלן זיי שלום געבן
 קום איין אומה איז גיפאלן אין דעם גורל פון
 הקב"ה דאש ער איז איימל שלום ויא איז גיליכן
 צו איין וויין נארטון ער האט ויא גיועצט און
 ירושלים אג האט ויא אפיר גענומפן אין די
 הענט פון מלכות בית דוד צו היטן זיי גלייך אז
 איין גערטער היט זיין נארטון אפיר נאך דעם

טויט פון שלמה המלך אז זיין זיי גיליכן אונזער
 זיין זון רחבעם אזו איז גיקופן ירבעם בן נבט
 אג האט מיט אים גיטיקט דאש מלכות אג
 האט אפ גינומן ציען שבטים דורך דר נבואה
 פון אחיה השילוני דאש ער איז גיווען איין
 קעקמליכר טאן גרי אז שלמה המלך האט דר
 הערט די נבואה פון אחיה השילוני אז האט
 ער גיוואלט ירבעם שייטן אזו איז ירבעם
 אנטלאפן גיווארין קיין מצרים אג דא איז צו
 שלמה נביאות נאנט גווארין דאש ער וועט זיין
 איין מלך אפער אלע שבטים אלע זיינע לעב
 טאג אפער נאך זיין טויט וועט ירבעם בן נבט
 אפיר זיי גיוועלטיגן נאר אפיר די צוויי שבטים
 יהודה ובנימין וועט גיוועלטיגן זיין זון רחבעם
 הישבה דאש זאגט שלמה און זיין סוף נבואה
 הקב"ה וועט זאגן צו ישראל אין דר לעצטע צייט
 דו תכנת ישראל וואס איז גיליכן צו איין קליינס
 נארטון אג דו ויצט אין בית המדרש מיט דיא
 תלמידי חכמים אג דאש גיטינע פאלק הערין
 צו דעם ראש לשיבה אג לערנן פון אים תורה
 לאז מיר הערין דיין קול פון תורה אג ווען דו
 וועשט זייען אין משפט מחיוב אדער מובה צו
 זיין אזו וועל איך מסכים זיין מיט אלץ וואש דו
 וועסט טאן כחה דודי די זעלבנדיגע צייט וועלן זאגן
 די תכנת ישראל לויף אונזען דו גיליכער הקב"ה
 אג לאז דיין שכינה רוען אין הויכן הימל אג
 ווען עש וועט אונז ליידי גישעקן אג מיר וועלן
 דך בעטן אזו זאלטמו זיין גלייך אז איין הידש
 אז ער שלאפט האלט ער איין אויג צו אג דאש
 אנדערע אפן אדער אזו וויא איין יונגער אינד
 דאש ווען ער לויפט קוקט ער הינטר זיך אזו
 זאלטמו השם יתברך אויף צו אונז קערין אג
 לוגין ביז דו וועשט באמערין אונז צו דער לייזן
 אג פרייגען אויף דעם בארג ירושלים אג
 נארטון וועלן דיא כהנים אויף פרייגען דיא
 תכנת פון שבטים :

סלים תרגום על שיר השירים

מפתחות

צוא גיפניען וואס מען לייגענט אום אלע ימים טובים און
ארבע פרשיות און תעניתים. אויך דיא הפסרות ויעזר
וואש מען לייגענט אין העלבע סדרה זיין גיפניען זך.

דעם אנדערן טאג פסח לייגענט מען (שיר או קשים אין
פרשת אמור):

דעם פערטן טאג ויהי' פסח (בסדר סיני אין פי' ביהמלותא
אחרון של פסח בכל תבונה. אים שבת (שיר תעשרת -
אין פרשת ראש):

דעם אנדערן טאג שבועות (כל תבונה. אים שבת (שיר
תעשרת) אין פי' ראש):

תשעה באב אין שדרות לייגענט מען (כי תהי' בניס) אין פי'
ראשיתו. צו מנחה עיחל משה אין פי' תעשרת):

ה פ ס ר ו ת

הפסרות שבימי של פסח (עבודת ה' גפניענט מען אין
הפסרות תענית):

הפסרות שקחת תורה (נתי אורי משה) אין פרשת
חזאת הברכה):

הפסרות אין ערשפון שבת (עבודת ה' רבי ושמחה גפניענט
מען אין פי' ביהמלותא):

אם ראש חדש לייגענט מען פי' תעניתו קים (תבאשי
תעניתים) אין פי' פנחס):

אם יום כפור שחרית לייגענט מען (אורי משה) אין פי'
אורי משה. צו מנחה פי' עריות) סוף אורי משה):

דעם ערשטן און אנדערן טאג סוכות לייגענט מען (שיר או
קשים) אין פי' אמור):

יהדים סוכות לייגענט מען (קרינות וספק) פון (סוכות) אין
פי' פנחס):

פטיני עזרת לייגענט מען (כל תבונה. אים שבת (שיר
תעשרת) אין פי' ראש):

שקנת תורה לייגענט מען די פי' חזאת הברכה) און פון און
חייב פי' בראשית):

תבנה לייגענט מען די קרינות פון עשתיים) אין פי' עשתיים):

שבת פרשה זכור לייגענט מען (זכור את אשר עשה עמלם
סוף פי' עשתיים):

ענין פי' פרה לייגענט מען חזאת הברכה) אין פי' עשתיים):

וואש מען לייגענט אין דיא איבעריגע ימים טובים גיפניענט מען אין ערשטן הלכה

